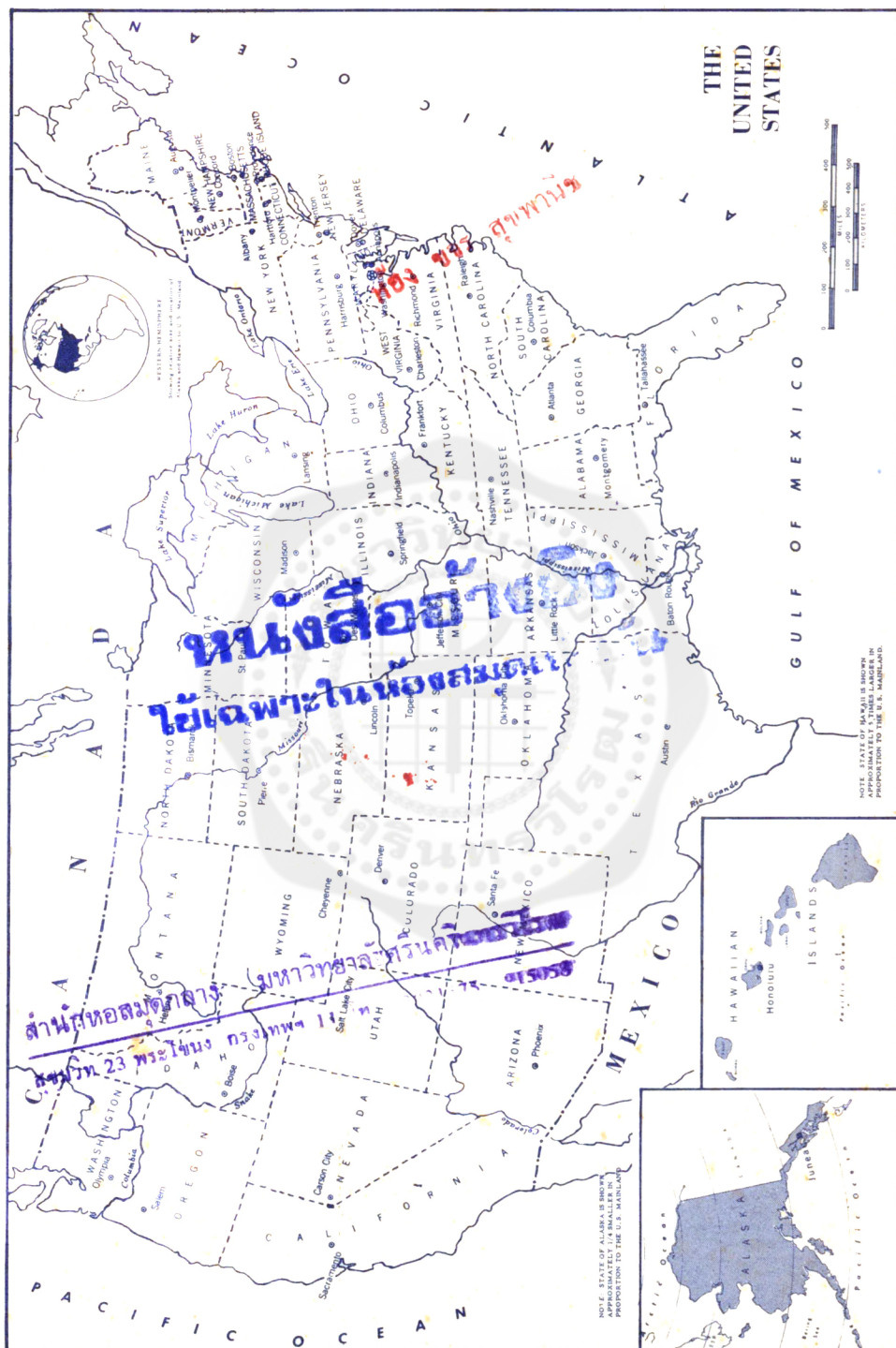

• รัฐบาล โดยประชาชน •

ห้องขจร
อ
342.73
ข251ส

47 พ.ศ. 2524

ห้องบรรณานุกรม

ห้องสมุด

เราขอตีข้อเท็จจริงเหล่านี้ไว้ว่าแม้จะจำแนกในตัว
เองว่า มนุษย์ทุกคนได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นมาเท่าเทียมกัน
และพระผู้สร้างได้มอบสิทธิบางประการที่จะยกย้ามิได้ไว้ และ
บรรดาสิทธิเหล่านี้ได้แก่สิทธิในชีวิต เสรีภาพ และการแสวงหา
ความสุข การที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ไว้ได้
จึงต้องมีการสถาปนารัฐบาลขึ้นในหมู่พลมนุษย์ โดยได้รับ
อำนาจอันชอบธรรมมาจากความยินยอมของผู้ที่อยู่ใต้การ
ปกครองนั้น ตราบใดเมื่อรัฐบาลแบบใดได้กลายเป็นแบบที่
ทำลายจุดหมายเหล่านี้แล้ว ตราบนั้นย่อมเป็นสิทธิของประชาชน
ที่จะเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรัฐบาลแบบนั้นได้ แล้วสถาปนา
รัฐบาลใหม่ขึ้นให้มีหลักการและอำนาจเป็นไปในรูปที่จะ
อำนวยความสะดวกและความผาสุกแก่ตนได้มากที่สุด

คำประกาศเอกราชของอเมริกัน

๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๖

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียง จาก “Our Constitution and Government”
ซึ่งเป็นหนังสือตำราของรัฐบาลกลางสหรัฐ ว่าด้วยสภาพพลเมือง
ประพันธ์และแก้ไขใหม่ โดย ดร. แคเธอรีน เชกเคเลอร์-ฮัตสัน
คณบดี คณะรัฐประศาสนศาสตร์และการปกครอง มหาวิทยาลัย
อเมริกัน วอชิงตัน ดี. ซี.

ฉบับแก้ไขใหม่ ค.ศ. ๑๙๕๕

342.73
๗๕๕1๙

สหรัฐอเมริกา รัฐบาลไทยประธาเน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. ๒๐21575 ๒๐1505๕

ห้อง ขจร สุขพานิช
แปลและเรียบเรียง โดย ดร.นิพนธ์ ๗๗๗

สำนักข่าวสารอเมรกกัน กรุงเทพฯ.
ผู้พิมพ์ และ ผู้โฆษณา

84731

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	มูลฐานความเป็นมาของสาธารณรัฐอเมริกัน	๑
๒	การร่างและให้สัตยาบันรัฐธรรมนูญ	๑๐
๓	รัฐธรรมนูญ : แหล่งกำเนิดของอำนาจหน้าที่	๑๘
๔	ความรับผิดชอบของพลเมือง	๒๘
๕	รัฐบาลกลางของสหรัฐ	๔๑
๖	การจัดระเบียบองค์การของฝ่ายนิติบัญญัติ	๔๘
๗	อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ	๕๖
๘	ตำแหน่งประธานาธิบดี	๖๖
๙	กระทรวงทบวงการต่างๆ ของรัฐบาล	๗๔
๑๐	หน่วยงานอิสระต่างๆ	๘๕
๑๑	ระบบตุลาการกลาง	๙๓
๑๒	รัฐบาลมลรัฐ	๙๘
๑๓	การจัดองค์การของรัฐบาลมลรัฐ	๑๐๖
๑๔	การปกครองนครต่างๆ	๑๑๖
๑๕	การจัดระเบียบองค์การการปกครองนครต่างๆ	๑๒๓
๑๖	รัฐบาลท้องถิ่นอื่นๆ	๑๒๘
๑๗	บริการของรัฐบาลหมายถึงภาษี	๑๓๕
๑๘	หลักการแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย	๑๔๒
ภาคผนวก		
	อารัมภบทของคำประกาศเอกราช	๑๔๕
	รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา	๑๕๑
	บทแก้ไข	๑๖๑

คำนำของผู้แปล

หลายท่านที่ได้เคยผ่านงานแปลตำราภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยมาแล้วคงมีความรู้สึกว่าจะใช้ถ้อยคำในภาษาไทยให้ได้สละสลวยและในเวลาเดียวกันสามารถรักษาเนื้อหาและรศกถูกต้องกระบวนความตามต้นฉบับเดิมให้ครบทั้งสองอย่างย่อมเป็นการที่ยากอยู่บ้างไม่มากก็น้อย

หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือที่แปล ไม่ใช่เรียบเรียง ฉะนั้นจึงมีความบกพร่องทำนองไทยปนฝรั่งอยู่มาก อย่างไรก็ดี ผู้แปลพยายามยึดถือภาษาอังกฤษเป็นหลัก เพื่อรักษาเนื้อหาเดิมทั้งข้อความและลีลาของต้นฉบับไว้ แต่มีคำบางคำที่ผู้แปลพยายามถ้อยทอดมาให้ตรงกับความเคยชิน ความเข้าใจของไทยเรามากที่สุด เช่น ข้าราชการ เอกอัครราชทูต ซึ่งบางท่านนิยมใช้ข้ารัฐการ เอกอัครรัฐทูต สำหรับประเทศที่ไม่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่ก็มีบางคำที่ผู้แปลบางท่านได้พยายามให้ตรงกับภาษาไทยที่มอยู่ เช่น แปลคำ County ว่าอำเภอ แต่ผู้แปลเห็นว่าไม่ตรงกันนัก และอาจทำให้เข้าใจไขว่เขวได้ จึงดัดขลุมแปลเป็น “แขวง” ไว้แทน และมีคำบางคำโดยเฉพาะคำว่า State ในสหรัฐได้แปลว่ามลรัฐ เพื่อให้แตกต่างกับคำว่า รัฐ ในกฎหมายระหว่างประเทศ มีอีกสองคำที่ควรกล่าว คือ คำว่า Senate และ Senator ซึ่งจะแปลว่าวุฒิสภาและวุฒิสมาชิกก็ยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นที่เข้าใจตรงกันจริงๆ แต่ได้ตัดสินใจเลือกแปลเป็นว่าวุฒิสภา และวุฒิสมาชิก

นิพนธ์ ศศิธร

บทที่ ๑

มูลฐานความเป็นมาของสาธารณรัฐอเมริกัน

ประชาธิปไตยอเมริกันอันเป็นปรากฏการณ์แห่งความเจริญรุ่งเรืองรุดหน้าของสหรัฐมาเป็นเวลานานกว่า ๑๗๐ ปีแล้วนั้น ได้รับการสถาปนา ก่อร่างขึ้นโดยคณะบุคคลชั้นหัวหน้าจำนวน ๕๕ คน ณ เมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย เมื่อปี ค.ศ. ๑๗๗๗ ในฤดูใบไม้ผลิของปีนั้น ชาวอเมริกัน ผู้ทรงเกียรติเหล่านั้นได้เป็นผู้แทนมาจาก ๑๒ ในจำนวนอาณานิคมเดิมของ อังกฤษซึ่งกลายเป็นรัฐเอกราชแล้วทั้ง ๑๓ อาณานิคม ได้ร่วมประชุมกัน หลายครั้งหลายคราเพื่อจัดตั้งซึ่งวิกฤตการณ์ในกิจการต่างๆ ของชาติใหม่ นี้ เอกราชได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลาหกปีแล้วนับตั้งแต่ “สงครามปฏิวัติ” เป็นต้นมา โดยในปี ค.ศ. ๑๗๖๑ ทั้ง ๑๓ รัฐได้ให้สัตยาบันต่อข้อสัญญา เพื่อประโยชน์สุขร่วมกันที่เรียกว่า “ข้อบัญญัติแห่งสมาพันธรัฐ” (Articles of Confederation) แต่ในระยะเวลา ๖ ปีที่ล่วงมานั้นได้เป็นที่ปรากฏชัดว่า “ข้อบัญญัติแห่งสมาพันธรัฐ” นั้น มีข้อบกพร่องในสาระสำคัญหลายประการ ด้วยเหตุนี้ ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๗๗๗ รัฐสภาภาคพื้น (Continental Congress) จึงได้ขอให้รัฐต่างๆ ส่งผู้แทนไปยังเมืองฟิลาเดลเฟีย เพื่อพิจารณาปรับปรุงข้อบัญญัติเหล่านั้นเสียใหม่ การประชุมซึ่งเรียกว่า “การประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญ” (Constitutional Convention) ได้เปิดขึ้นเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๗๗๗ ณ หอเอกราช (Independence Hall) อันเป็นหอที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โดย

เป็นสถานที่ที่ใช้ลงนามในคำประกาศเอกราชของอเมริกันในปี ค.ศ. ๑๗๗๖ และที่ระฆังแห่งเสรีภาพ (Liberty Bell) อันลือนามได้รั้งกันว่าเป็น สัญลักษณ์แห่งการประกาศเอกราช การประชุมอันเคร่งเครียดระหว่าง ผู้แทนทั้ง ๕๕ คนนั้นได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ผลของการประชุม ได้กลายเป็นรากฐานของประชาธิปไตยอเมริกันมาตราบทเท่าทุกวันนี้ นั่นคือ รัฐธรรมนูญสหรัฐ

แม้ว่าบรรดาชนชั้นนำทั้ง ๕๕ คน ซึ่งได้มาร่วมกัน ณ เมือง ฟิลาเดลเฟียจะเป็นผู้แทนของประชาชนที่มีผลประโยชน์แตกต่างกัน และ ตัวเองแต่ละคนต่างก็มีความเป็นมา อาชีพ และฐานะที่ผิดแผกกันออกไป แต่ก็สามารถตกลงกำหนดวัตถุประสงค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ วัตถุประสงค์นั้นได้กล่าวไว้อย่างง่าย ๆ และสั้น ๆ ในอารัมภบทของรัฐธรรมนูญ

อารัมภบทนั้นมีว่า “เราประชาชนแห่งสหรัฐ เพื่อที่จะก่อให้เกิดสภาพ ที่สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น สถาปนาความยุติธรรม รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน จัดการ คุ้มครองป้องกันร่วมกัน ส่งเสริมสวัสดิภาพทั่วไป และรักษาไว้ซึ่งการเสวยสุขสวัสดิ์ แห่งเสรีภาพแก่มวลชาวเรา และอนุชนสืบต่อจากเรา จึงให้ตรารัฐธรรมนูญนี้ขึ้น ไว้สำหรับสหรัฐอเมริกา”

วิถีทางที่จะนำไปสู่จุดหมายต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ได้แก่การที่มีรัฐบาล โดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชน อันเป็นรัฐบาลที่ปกครอง ตามความยินยอมของผู้ที่ตนปกครองและเพื่อผู้ที่ตนปกครอง เจ้าหน้าที่ใน รัฐบาลเช่นนี้จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งโดยมติของประชาชน และรับผิดชอบต่อเจตจำนงของประชาชนส่วนข้างมาก แม้ในขณะนั้นจะมี การปกครองตนเองอยู่บ้างแล้วในประเทศอังกฤษ แต่ความคิดเกี่ยวกับการ

ปกครองโดยประชาชนอย่างสมบูรณ์ของอเมริกันเมื่อเทียบกับการปกครอง
อื่น ๆ ทั่วโลกแล้ว ย่อมเป็นการปฏิวัติขึ้นมาใหม่โดยแท้ทีเดียว

อย่างไรก็ดี ผู้ที่อพยพไปตั้งถิ่นฐานยังโลกใหม่แห่งทวีปอเมริกาเหนือ
นี้ มีจำนวนมากที่ได้รับความกดขี่บีบคั้นอย่างใดอย่างหนึ่งมา หรือไม่ก็ไม่
พอใจในระบบเศรษฐกิจแบบเดิมที่ขัดขวางไม่ให้มีโอกาสปรับปรุงชะตากรรม
ของตนก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป บุคคลเหล่านี้มีแรงศรัทธาต่อความสามารถ
ของตนที่จะดำเนินกิจการต่าง ๆ ของตนเอง และอ่อนระอาต่อการกระทำใด ๆ
ที่เห็นว่าอาจจะกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้มีเสรีภาพที่จะกระทำกิจการ
ต่าง ๆ นั้นได้เต็มที่ ความรู้สึกดังกล่าวนี้มีอยู่อย่างลึกซึ้ง จนกระทั่งรัฐ
โรดไอส์แลนด์ไม่ยอมส่งผู้แทนไปยังการประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญ ณ เมือง
ฟิลาเดลเฟีย เพราะกลัวว่าถ้ามีรัฐบาลแห่งชาติที่เข้มแข็งมั่นคงแล้วจะเป็น
การบั่นทอนอิสรเสรีภาพของตนเสีย

ประชาชนที่จะเป็นผู้เลือกและควบคุมรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญนั้น
ประกอบขึ้นจากผู้ที่มีเบื้องหลังความเป็นมา ความเชื่อถือ และผลประโยชน์
ที่แตกต่างกันมากมาย บางเป็นผู้ที่อพยพมาจากประเทศอังกฤษ บางก็
จากประเทศสวีเดน นอร์เวย์ ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ โปรตุเกส โปแลนด์ และ
ประเทศอื่นๆ ทุกคนทุกพวกต่างก็มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์โลกใหม่
ด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและความเชื่อถือก็แตกต่างกัน และต่างก็ยึดถือของ
ตนอย่างแน่นแฟ้น เช่นพวกนิกายโรมันคาทอลิก แองกลิกัน คาลวินิสต์
โปรเตสแตนต์ ดิสเซนเตอร์ ยูเกอโน ลูเธอรัน แควกเกอร์ ยิว และ
แม้กระทั่งพวกที่ไม่ยึดถืออะไรเลย บางก็ประกอบขึ้นด้วยคนชนผิวดำที่เป็น
เสรีชน และทรงอำนาจปกครองคักดลลงมาจนกระทั่งคนยากจนคนแค่นที่เป็

สิ้นเขาจนถูกจองจำแล้วปลดปล่อยออกมาทำงานให้แก่เจ้าหนี้ เพื่อเป็นการ
ชดใช้หนี้สิน นอกจากนี้ต่างก็มีอาชีพการมาหากินหลายประเภทหลาย
ชนิด บ้างก็เป็นชาวนา พ่อค้า ช่างกล นายพาณิชย์ กลาสี ทหารบก
นักผจญภัย ช่างเหล็ก ช่างต่อเรือ ช่างทอผ้า ช่างไม้ และอื่นๆ อีกมาก
หลาย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นธรรมดาที่ประชากรเหล่านี้ซึ่งประกอบขึ้นด้วยบุคคล
ทุกชนิดทุกประเภทที่ต่างก็ยึดมั่นในเสรีภาพแห่งความคิดเห็นและความเป็นไท
ในการกระทำของตน ย่อมจะมีทัศนะที่แตกต่างกันอย่างกว้างขวางและ
รุนแรง ชาวอาณานิคมบางพวกซึ่งเป็นพวกกลุ่มน้อยไม่เห็นด้วยกับการ
ปฏิวัติอันก่อให้เกิดอาณานิคมเป็นเอกราชจากอังกฤษ พวกที่ไม่เห็นด้วยเหล่านี้
ต่างก็มีเหตุผลคัดค้านการกระทำสงครามเพื่อปฏิวัติแตกต่างกันออกไป และ
ต่างก็ไม่ลงรอยกันในวิธีการที่จะใช้แทนการกระทำสงครามนั้น

ลักษณะที่แตกต่างกันในหมู่ประชาชนของสหรัฐ ได้มีเพิ่มมากขึ้น
ตั้งแต่ขณะนั้นเป็นต้นมา พวกที่อยู่ใน ๓๓ รัฐเดิมอยู่แล้วได้ขยายข้าม
ทวีปไปทางทิศตะวันตกโดยไม่หยุดยั้ง ในเวลาเดียวกันก็มีพวกใหม่หลังไหล
ข้ามมหาสมุทรเข้ามาสมทบโดยไม่ขาดสาย คณะผู้อพยพไปตั้งถิ่นฐานใหม่
ทางทิศตะวันตกหลายพวกได้ข้ามเทือกเขารอคักไปจนบรรลุถึงฟากฝั่งมหา
สมุทรแปซิฟิก อันเป็นระยะทางห่างจากชายฝั่งที่ชาวอาณานิคมแรกเริ่ม
ได้ตั้งอยู่ถึง ๓,๐๐๐ ไมล์ พวกบุกเบิกก่อนสร้างรุ่งแรกและรุ่งต่อมาได้
เข้าครอบครองอาณาบริเวณที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีที่ดิน
สำหรับการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์อย่างอุดมสมบูรณ์ มีป่าไม้กว้างใหญ่
ไพศาล มีแหล่งถ่านหิน ทองแดง เหล็ก และน้ำมันอยู่อย่างมากมาย และ
มีแหล่งกำลังน้ำกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป

ทรัพยากรเหล่านี้ได้รับการพัฒนาขึ้นจากประชาชนที่มาจากชาติต่าง ๆ โดยเขาเหล่านั้นมีเพียงแต่นำความชำนาญและความรอบรู้ในทางเทคนิคของตนเข้ามาในชาติใหม่นั้นเท่านั้น หากยังได้นำเอาชนบประเพณีที่ต่าง ๆ กันเข้ามาอีกด้วย ในขณะที่ประเทศชาติได้พัฒนารุดหน้าไป ผลประโยชน์พิเศษอันสืบเนื่องมาจากการดำเนินกิจการใดหนึ่งโดยเฉพาะ และจากสิ่งแวดล้อมในทางการทำมาค้าขายก็ได้คลี่คลายขยายตัวขึ้น เจ้าของเรือในบอสตันซึ่งเป็นผู้ดำเนินการค้ากับต่างประเทศ มีความต้องการที่จะให้มีการค้าโดยเสรี ส่วนเจ้าของโรงงานทำถั่วขามในรัฐอิลลินอยอันเป็นรัฐอยู่ทางภาคตะวันตกกลาง เป็นผู้เพิ่งเริ่มต้นกิจการและต้องแข่งขันกับถั่วขามที่ส่งเข้ามาแข่งขันจากต่างประเทศ กลับต้องการจะให้ภาษีสินค้าเข้า เพื่อคุ้มครองผลิตผลของตนในตลาดการค้าภายในประเทศ พวกปลุกข้าวโพดในรัฐเนบราสก้าต้องการจะให้ม้อตราค่าระวางในการขนส่งที่ต่ำและราคาข้าวโพดสูงขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ที่ทำเบียร์ขากก็ต้องการจะซื้อข้าวโพดในราคาถูก และฝ่ายรถไฟก็ต้องการได้รับม้อตราค่าระวางที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในระยะหลัง ๆ ต่อมา การขัดแย้งดังกล่าวได้ขยายตัวเป็นการขัดแย้งระหว่างภูมิภาค ทิศนะของนายธนาคารแห่งนิวยอร์กมักจะขัดแย้งกับทิศนะของผู้ผลิตฝ่ายทางภาคใต้ กับของเจ้าของคอกปศุสัตว์ในรัฐเท็กซัส และกับของผู้ทำขงในรัฐโอเรกอน ทำนองเดียวกันทิศนะของบุคคลทั้ง ๓ จำพวกหลังนี้ ก็หาได้มีสาระสำคัญเห็นพ้องต้องตรงกันและกันไม่

ด้วยเหตุนี้ สาธารณรัฐที่จะก่อตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้ จึงจำเป็นจะต้องประกอบขึ้นจากผลประโยชน์นานาชนิดไม่รู้จักจบสิ้นดังกล่าว และจะต้อง

พิทักษ์ปกป้องสิทธิของประชาชนผู้มีผลประโยชน์เหล่านั้นด้วย สาธารณรัฐ
มีความมุ่งหมายที่จะรวบรวมอาณานิคมที่แตกต่างกันอย่างมากมายพอสมควร
ทั้ง ๑๓ อาณานิคม ที่มีจำนวนประชาชนประมาณ ๔ ล้านคน และต่างก็
หวงแหนอำนาจอธิปไตยแห่งตนนี้เข้าเป็นสหภาพที่มั่นคงเหนียวแน่นให้ได้

การที่ได้มีประสบการณ์ในการปกครองตนเองมาบ้างแล้วในขณะที่ยัง
รัฐธรรมนูญอยู่นั้นนับว่ามีส่วนช่วยให้สะดวกขึ้น แต่ก็ไม่มากไปกว่าเพียง
เป็นแนวทางให้เท่านั้น เพราะว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ตั้งขึ้นตาม “ข้อ
บัญญัติแห่งสมาพันธรัฐ” (Articles of Confederation) นั้น แม้จะได้รับ
ชื่อว่า “รัฐบาลสหพันธรัฐ” (Federal Government) ก็จริง แต่อำนาจ
ที่ได้รับมอบให้นั้นถูกจำกัดเสียจนกระทั่งไม่สามารถทำอะไรได้ . นอกจาก
เพียงแนะนำการกระทำที่เห็นว่าเหมาะสมในเรื่องสำคัญ ๆ ของชาติให้แก่
มลรัฐต่าง ๆ เท่านั้น ไม่มีอำนาจที่จะเก็บภาษี จัดตั้งกองทัพ หรือออก
กฎหมายผูกพันรัฐต่าง ๆ ที่มลรัฐต่าง ๆ เหล่านี้มีได้แสดงความยินยอม
เห็นชอบโดยเฉพาะกรณีเป็นรายรัฐไปเลย ขอบเขตที่แบ่งอำนาจระหว่าง
รัฐบาลประจำมลรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นต่าง ๆ ในมลรัฐนั้นก็มีอยู่น้อยและ
หละหลวมมาก ผลอันเดียวที่ได้รับจากประสบการณ์ของสมาพันธรัฐก็คือ
การที่เห็นอย่างชัดแจ้งว่าเป็นแบบการปกครองที่สมัครสมานมลรัฐต่าง ๆ ไว้
อย่างไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจเลย

อย่างไรก็ดี ในด้านการปกครองตนเองส่วนท้องถิ่นภายในเมือง นคร
และมลรัฐเองปรากฏว่าได้ผลดีตลอดมา การบริหารกิจการของนครและ
เมืองภายใน ตั้งแต่มลรัฐเมนตลอดไปถึงจอร์เจีย ปรากฏว่าดำเนินไปอย่าง
เรียบร้อยและเป็นผลดีมาก ตามเมืองเล็ก ๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มติเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของท้องถิ่นได้ตกลงกันในที่ประชุม โดยผู้มีสิทธิออกเสียงในท้องถิ่นนั้นทุกคนมีเสียงในการแสดงความคิดเห็น และลงมติตามความคิดเห็นนั้นๆ แต่ละมรัฐก็มีผู้ว่าการและสภาของมรัฐซึ่งเลือกโดยประชาชน

ถ้าจะเปรียบเทียบกับปัจจุบันแล้วจะเห็นว่าปัญหาทางด้านการบริหารที่เกิดขึ้นในสมัยหลังการปฏิวัตินั้นไม่ยากเย็นอะไรเลย อย่างไรก็ตาม ภาระเกี่ยวกับการพัฒนาการและจำกัดความซึ่งหลักการที่สาธารณรัฐใหม่จะพึงยึดถือให้เป็นไปในรูปที่จะได้รับการรับรองและสนับสนุนของประชาชนทั้ง ๓๓ มรัฐนั้น ไม่ใช่เรื่องย่อเยี่ยงมองข้ามเสียได้ และนอกจากจะคิดถึงเรื่องในขณะนั้นแล้ว ยังมีการพิจารณาที่จะต้องพิจารณาด้วยอีกเล่า

ถึงแม้ว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญจะไม่สามารถเล็งเห็นและบัญญัติให้รับกับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นภายใน ๒ ศตวรรษได้ แต่ก็ได้เล็งเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นผู้ร่างรัฐธรรมนูญจึงบัญญัติไว้มาตราหนึ่งในรัฐธรรมนูญ ให้มีการแก้ไขได้ในกรณีจำเป็น เวลาที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นถึงความฉลาดในการบัญญัติเช่นนั้นไว้ การแก้ไขตั้งแต่ครั้งให้สัตยาบันมาจนถึงบัดนี้รวมทั้งสิ้น ๒๒ ครั้งนั้น ทำให้รัฐธรรมนูญทันสมัยและอำนวยความสะดวกอยู่เสมอ

แม้จะเต็มไปด้วยปัญหายุ่ยากนานัปการที่ผู้ร่างจะได้ประสบ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไดวางแบบแผนของการปกครองที่อำนวยความสะดวกประชาชนเป็นอย่างดีตลอดมากว่า ๑๗๕ ปีแล้ว หลักการมูลฐานที่กำหนดไว้ข้างลึกลงเสียจนกระทั่งไม่เพียงแต่จะสอดคล้องกับความต้องการอย่างหนึ่งของ ๓๓ มรัฐเดิมเท่านั้น หากใช้ได้เป็นผลดีเช่นเดียวกันกับความต้องการ

ที่สลับซับซ้อนมากมายอย่างเหลือเชื่อของสหรัฐในปัจจุบันอันประกอบ
ด้วยประชากร ๓๗๘ ล้านคน รัฐบาลประจำมลรัฐ ๕๐ รัฐบาล ส่วนการ
บริหารแขวง (county administration) ๓,๑๐๓ แห่ง การปกครองภายใน
บริเวณเมืองใหญ่ๆ หรือนคร (city organization) นับเป็นพันๆ และ
หน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ อีกประมาณ ๙๐,๐๐๐ หน่วย บางมลรัฐ
มีเนื้อที่กว้างกว่าประเทศในยุโรปหลายประเทศ แต่ละมลรัฐแบ่งเป็น
ส่วนๆ เรียกว่าแขวง (County) และแต่ละแขวงแบ่งเป็นส่วนย่อยออกไป
อีก ยังมีเมืองหรือนครใหญ่น้อยต่างๆ กันอีกมากมาย เช่น มหานคร
นิวยอร์กมีประชากรเกือบ ๘ ล้านคน และใช้งบประมาณมากกว่าปีละ
๓,๘๕๓,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนซึ่งจะว่าประกอบ
ด้วยทุกชาติทุกภาษาในโลกนี้ก็ได้ ส่วนเมืองหนึ่งในเซาท์ดาโกตามี
ประชากรเพียง ๖ คน นอกจากนครที่ใหญ่ที่สุดและเมืองที่เล็กที่สุดที่กล่าวมา
นี้แล้ว ยังมีเมือง ชุมชน และนครอื่นๆ อยู่ระหว่างกลางอีกมากมายหลาย
พันแห่งด้วยกัน

แต่ละเขตการปกครองที่แบ่งออกไปต่างก็มีรัฐบาลท้องถิ่นของตนเอง
ทั้งสิ้น รัฐบาลท้องถิ่นแต่ละแห่งมีอธิปไตยสมบูรณ์ภายในกรอบแห่งอำนาจ
ที่ได้รับมอบหมายให้ไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะมีกรณีพิเศษแล้ว รัฐบาล
ประจำมลรัฐไม่มีอำนาจที่จะเข้าแทรกแซงในกิจการของส่วนการบริหาร
นครหรือแขวง (city or county administration) ในเมื่อส่วนการบริหาร
นครหรือแขวงปฏิบัติตามบทบัญญัติที่มอบอำนาจให้ไว้ ในทำนองเดียวกัน
สิทธิส่วนใหญ่ก็เป็นของมลรัฐอย่างเด็ดขาด รัฐบาลกลางสหรัฐจะเข้า
แทรกแซงในการใช้สิทธิเหล่านั้นไม่ได้เลย

ปัญหาที่คาบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองมากกว่าเขต
เดิวย่อมก่อกำเนิดขึ้นเนื่อง ๆ ในกรณีเช่นนี้ก็มักจะแก้ไขโดยใช้โครงการปฏิบัติ
ร่วมกันขึ้น ระบบโรงเรียนอันเป็นระบบที่ใช้เหมือนกันทั่วประเทศนั้น อยู่
ในขอบเขตอำนาจของแต่ละมณฑลรัฐอย่างสิ้นเชิง แต่รัฐบาลกลางสหรัฐได้
ให้เงินอุดหนุนแก่แต่ละรัฐต่าง ๆ เพราะการอ่านออกเขียนได้และการรักษา
ระดับการศึกษาเป็นผลประโยชน์ของทั้งชาติเช่นเดียวกับเป็นผลประโยชน์ของ
แต่ละมณฑลรัฐด้วย มีหลายกรณีที่รัฐบาลกลางสหรัฐและมณฑลรัฐได้ทำงานร่วม
กับเทศบาลในการจัดอาคารสงเคราะห์ราคาต่ำและจัดแหล่งเสื่อมโทรม
บางครั้งหน่วยการปกครองต่าง ๆ มีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องขอบเขตแห่ง
อำนาจและหน้าที่ของตน ข้อขัดแย้งเช่นนี้อาจเสนอให้ศาลยุติธรรม
พิจารณาและวินิจฉัย หรือโดยการออกกฎหมายกำหนดให้ชัดเจนใหม่
แล้วแต่กรณี

แม้สหรัฐจะได้ขยายตัวก้าวหน้ามาอย่างที่จะหาเปรียบมิได้ แต่การ
ดำเนินงานของการปกครองตามที่รัฐธรรมนูญได้สถาปนาขึ้นก็ได้ผ่านการ
ทดสอบต่าง ๆ มาด้วยดี และก่อให้เกิดผลประโยชน์อันแท้จริงและยั่งยืนแก่
ปวงชนสหรัฐซึ่งเป็นผู้ดำเนินการปกครองตนเองนั้นตลอดมา

บทที่ ๒

การร่างและให้สัตยาบันรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมซึ่งประชุมกันเพื่อร่างรัฐธรรมนูญอันเป็นเอกสาร มูลฐานแห่งสหรัฐนั้น โดยแท้จริงแล้วมีความเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์เฉพาะในเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น กล่าวคือ ผู้แทนทุกคนตระหนักดีว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีรัฐบาลกลางที่มีประสิทธิภาพ ระยะเวลา ๖ ปีที่สมาพันธ์รัฐแห่งมลรัฐเดิมทั้ง ๓๓ ได้ทรงตัวมา ปรากฏแต่ความล้มเหลวและซลุกซลักอยู่ตลอดเวลา ผลแห่งการขาดองค์อำนาจกลางที่จะคอยควบคุมระหว่างมลรัฐได้เป็นที่เห็นแจ้ง เค้าแห่งความคิดที่จะแยกออกจากกันเริ่มปรากฏออกมา มลรัฐต่าง ๆ เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนั้นแล้ว ก็อาจจะนำมาซึ่งความแตกหักอย่างรุนแรงในภายหน้าได้ การที่มลรัฐต่าง ๆ พะวงอยู่แต่กิจการของตนโดยไม่คำนึงถึงสหภาพ หรือบางกรณีถึงกับเป็นการขัดกับผลประโยชน์ของสหภาพนั้น เป็นการแสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดว่าเมื่อถูกโจมตีจากภายนอก อาจจะไม่สามารถจัดให้มีการร่วมมือกันป้องกันอันเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งได้

อย่างไรก็ดี ความเห็นที่ขัดกันเป็นสำคัญได้แก่ในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตของอำนาจที่จะมอบให้แก่รัฐบาลกลางสหรัฐ ตลอดทั้ง ๓๓ มลรัฐมีฝ่ายที่มีอิทธิพลแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งมีความรู้สึกหวงแหนอิสรภาพที่ตนพึงได้รับใหม่ ๆ ไม่ต้องการลดตัวเองลงอยู่ใต้อำนาจของการบริหารส่วนกลาง อีกฝ่ายหนึ่งรุกเร้าที่จะให้รัฐบาลกลางที่เข้มแข็งขึ้นโดยมีอำนาจสูงสุดในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมลรัฐทั้งปวง

นอกจากข้อขัดแย้งประการสำคัญนี้แล้ว ยังมีข้อขัดแย้งอื่น ๆ อีก
มากมาย ผู้แทนที่ไปร่วมประชุมแต่ละคนมักจะคำนึงถึงมลรัฐของตนและ
ผลประโยชน์พิเศษของมลรัฐนั้นก่อนสิ่งอื่น ยิ่งกว่านั้นแต่ละคนยังมักจะ
รักษาส่วนได้ส่วนเสียของกลุ่มคนที่ตนเป็นผู้แทนมาโดยเฉพาะอีกด้วยว่าเป็น
พวกเจ้าของไร่ ชาวนา เจ้าของโรงงาน พ่อค้าหรือกรรมกร เป็นต้น ยังมีการ
ขัดแย้งกันเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อถือทางการเมือง
และศาสนาอีกด้วย

การอภิปรายในที่ประชุมไม่มีข้อจำกัด ในขณะที่การอภิปรายดำเนิน
คืบหน้าไป ความต้องการบางอย่างที่ตรงกันก็ค่อย ๆ เผยโฉมหน้าเด่นชัดขึ้น
ทุกที และלבล่างข้อขัดแย้งเดิมให้หมดสิ้นไป ที่ตรงกันอย่างชัดเจนนั้น
มีดังนี้

ทุกมลรัฐได้รับผลเสียหายจากความบกพร่องในข้อบัญญัติแห่ง
สมาพันธรัฐ (Articles of Confederation) โดยไม่จำเป็น

ทุกมลรัฐมีความต้องการเหมือนกัน และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กฎหมายเสรีภาพและการปกครองตนเองทำนองเดียวกัน

ไม่มีมลรัฐไหนที่จะปลอดภัยจากการรุกรานจากภายนอกเลย

ไม่มีมลรัฐไหนที่มีอำนาจมากพอที่จะคุ้มครองการค้าต่างประเทศของ
ตนเลย

ไม่มีมลรัฐไหนที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับพวกอินเดียในอเมริกาให้
สำเร็จไปได้โดยลำพังตนเองเลย

ไม่มีมลรัฐไหนที่จะปรับปรุงระบบการคมนาคมทางน้ำภายในให้ดีขึ้น
ได้โดยลำพังเลย

ทุกมตรัฐมีความต้องการการดำเนินงานระหว่างมตรัฐเกี่ยวกับถนน
หนทางสำหรับการค้า การเดินทางไปมาและการไปรษณีย์

บรรดาผู้แทนในที่ประชุมต่างก็ได้แย้งกันในปัญหาต่างๆ จิปาถะ ต่าง
เสนอผลประโยชน์พิเศษของตน และอภิปรายในระเบียบวิธีการต่างๆ เป็น
เวลาชั้ยถึง ๔ เดือน บางครั้งถึงขนาดที่ก่อให้เกิดความหวั่นกลัวว่า
การประชุมนี้จะสลายจมหายไปในการแสแห่งลมปากเสียก่อนที่จะบรรลุถึง
วัตถุประสงค์ใดๆ ผู้แทนจากมตรัฐเล็กๆบางคนถึงกับเดินออกจากที่ประชุม
เพราะกลัวว่ารัฐบาลกลางที่จะจัดตั้งขึ้นนี้จะทำให้มตรัฐของตนตกอยู่ใต้
อิทธิพลของมตรัฐใหญ่ๆ อย่างไรก็ดี ความขัดแย้งในเรื่องนี้ได้เป็นที่
ประนีประนอมกันได้ ความหวั่นกลัวของมตรัฐเล็กๆ ได้รับการขจัดให้
หมดไปโดยการกำหนดให้มตรัฐเล็กๆ มีจำนวนผู้แทนในสภาหนึ่งของสอง
สภา (congress) เท่ากับมตรัฐใหญ่ๆ กล่าวคือแต่ละมตรัฐมีผู้แทน ๒ คน
เท่ากันในวุฒิสภา โดยไม่คำนึงว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่เพียงใด ในเวลา
เดียวกันให้มตรัฐที่ใหญ่และมั่งคั่งกว่าซึ่งจะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลกลาง
มากกว่า มีผู้แทนในอีกสภาหนึ่งของรัฐสภา คือสภาผู้แทนราษฎร (House
of Representatives) ตามจำนวนประชากรของมตรัฐ และเป็นที่ตกลงกัน
ว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรอันเป็นสภาที่มตรัฐใหญ่ๆ มีจำนวนผู้แทนเป็นฝ่าย
ข้างมากมีอำนาจแต่ผู้เดียวในการที่จะออกกฎหมายเก็บภาษีอากรอันเป็น
รายได้ของรัฐบาลกลาง และเป็นผู้กำหนดงบประมาณการใช้จ่ายเงินของ
รัฐบาลกลาง

บรรดาผู้แทนที่ไปประชุมซึ่งเป็นผู้แบกภาระรับผิดชอบอันใหญ่หลวง
ในการก่อร่างสร้างประชาธิปไตยใหม่ในรูปที่ยืนยงคงอยู่ตลอดมานั้น

ส่วนหนึ่งประกอบด้วยผู้นำชาวอาณานิคมผู้ปรีชาสามารถ ผู้ที่เป็นที่รู้จักกันดี
ที่สุด คือ จอร์จ วอชิงตัน ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุม เป็นผู้ที่มีความ
เปรี๊ยะปราดและเห็นการณ์ไกล และจากความเจนจบแห่งการที่ได้เป็นผู้
บัญชาการกองทัพต่อสู้เพื่อเอกราช (Commander in Chief of the Continental
Armies) มา ทำให้เป็นผู้ที่ร่อบเกี่ยวกับประชาชนในมรัฐต่าง ๆ และ
ปัญหาทางปวงที่มีอย่างกว้างขวาง คนรองลงมาคือ เบนจามิน แฟรงคลิน ซึ่ง
เป็นทั้งนักการศึกษา นักวิทยาศาสตร์และนักการทูตผู้สามารถ ก็ได้มีบทบาท
อยู่มาก เช่นเดียวกันก็ยังมี เจมส์ เมดิสัน แห่งเวอร์จิเนีย กูเวอร์เนอร์
มอร์ริส แห่งนิวยอร์ก และเจมส์ วิลสัน แห่งเพนซิลเวเนีย อเล็กซานเดอร์
แฮมิลตัน นักสหพันธรัฐนิยม (Federalist) หนึ่งผู้ปราดเปรี๊ยะและหาว่าหมาย
จากนิวยอร์ก ได้เป็นผู้ยืนยันหยัดให้มีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็ง

บุคคลที่กล่าวนามมานี้และผู้แทนคนอื่น ๆ ได้รับความคิดเห็นมาจาก
หลายแหล่งด้วยกัน ความคิดเห็นและหลักการหลายอย่างได้เอามาจาก
รัฐธรรมนูญของอังกฤษที่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร กฎข้อบังคับ
เมือสมัยเป็นอาณานิคมอยู่ก็ได้เอามาใช้เป็นหลักการอยู่มาก ชาวอเมริกัน
ใหม่มีความคุ้นเคยกับกฎข้อบังคับเหล่านั้นอยู่แล้ว และมีหลายกรณีให้เห็น
ว่ายังใช้ได้ต่อไป คำประกาศเอกราชได้ใช้เป็นแนวทางอันสำคัญที่จะ
รักษาวัตถุประสงค์แห่งรัฐบาลไว้ นั่นคือ การรับใช้ประชาชนและคุ้มครอง
สิทธิมูลฐานของประชาชน รัฐธรรมนูญของมรัฐต่าง ๆ ก็มีประโยชน์เช่น
เดียวกับข้อบัญญัติแห่งสหพันธรัฐ (Articles of Confederation) ในการที่
อย่างน้อยก็ใช้เป็นบทเรียนสำหรับหลีกเลี่ยงข้อบกพร่องผิดพลาดต่าง ๆ ที่ม
มาแล้ว

นอกจากนี้ผู้แทนหลายคนได้มีความคิดเห็นที่รอบคอบของตนเองเกี่ยวกับรูปแบบการปกครอง นักปรัชญาการเมืองชาติอื่น ๆ ก็มีส่วนมีอิทธิพลอยู่ด้วยเหมือนกัน หนังสือของชาวฝรั่งเศสชื่อมองเตสกีเยอร์ และของนักปราชญ์อังกฤษชื่อ จอห์น ล็อก ได้ชี้แนวทางแก่ กูเวอร์เนอร์ มอร์ริส และผู้แทนอื่น ๆ บางคนถึงความคิดเห็นเรื่องการแบ่งแยกอำนาจของรัฐบาลออกเป็นสามส่วนให้แน่นอนคือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ

หลังจากที่ได้มีการอภิปรายกันอย่างยาวยืดตลอดฤดูร้อนนั้นแล้ว ที่ประชุมได้มอบหมายให้กูเวอร์เนอร์ มอร์ริส เป็นผู้เขียนร่างสุดท้ายขึ้นเสนอ มอร์ริสได้เขียนสำเร็จเรียบร้อยในกลางเดือนกันยายน ปีค.ศ. ๑๗๘๗ แล้วนำเสนอมานำเสนอเพื่อให้บรรดาผู้แทนลงนาม มีผู้แทนบางคนไม่อยู่และบางคนไม่ยอมลงนาม มีผู้แทน ๓๘ คนด้วยกันที่ได้ลงนาม ขั้นตอนต่อไปก็ต้องเสนอคำแนะนำร่างรัฐธรรมนูญนั้นไปยังมลรัฐแต่ละแห่งเพื่อขอความเห็นชอบเป็นทางการซึ่งเรียกว่าการให้สัตยาบัน รัฐธรรมนูญที่เสนอมีผลใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อมีมลรัฐใดให้สัตยาบันแล้ว ๙ มลรัฐเป็นอย่างน้อย

เป็นการแน่ชัดตั้งแต่ขณะที่ผู้แทนที่ลงนามคนสุดท้ายได้ลงนามในรัฐธรรมนูญแล้วว่า การให้สัตยาบันจะไม่สำเร็จลงภายในเวลาอันรวดเร็ว และปราศจากการขัดขวาง แต่ละแคว้นเป็นมลรัฐแรกที่ดำเนินการให้สัตยาบัน และสภานิติบัญญัติของมลรัฐได้ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ เช่นเดียวกันกับสภานิติบัญญัติของมลรัฐนิวเจอร์ซีย์และจอร์เจีย สภานิติบัญญัติของมลรัฐเพนซิลเวเนีย และคอนเนตทิคัตได้รับรองด้วยเสียงข้างมากที่มากพอสมควร ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์ การโต้แย้งได้ดำเนินไปอย่างดุเดือดและ

ฝ่ายสนับสนุนการให้สัตยาบันซึ่งเสนอมติให้รับรองแต่เสนอแก้ไขบางตอน ด้วย ได้รับชัยชนะด้วยเสียงข้างมากอย่างหวุดหวิดต่ำกว่าร้อยละสิบ ก่อนสิ้นปีนั้น มลรัฐแมริแลนด์ เซาท์คาโรไลนา และนิวแฮมป์เชียร์ได้ให้ความยินยอมเพิ่มขึ้นอีกรวมเป็น ๘ มลรัฐ ครบตามที่ต้องการ ดังนั้นรัฐธรรมนูญจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อย่างไรก็ตามมลรัฐที่สำคัญและใหญ่อีก ๓ มลรัฐคือ นิวเจอร์ซีย์ เนีย และนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐเล็กอีกมลรัฐหนึ่งคือ โรดไอแลนด์ยังคงไม่ยอมให้ความเห็นชอบ ในจำนวนผู้แทนจากมลรัฐเวอร์จิเนียที่ส่งไปยังที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญทั้งหมด ๖ คนนั้น มี ๓ คนไม่ยอมลงนามในร่างประกาศของมลรัฐนี้ซึ่งมีมากที่สุดที่ในสมาพันธรัฐได้มีความเห็นแตกแยกในเรื่องนี้อย่างเด็ดขาด แต่ในที่สุดด้วยอิทธิพลแห่งนามของวอชิงตัน ทำให้รัฐธรรมนูญได้รับการให้สัตยาบันด้วยคะแนนเสียงหวุดหวิดเต็มที

ในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ อเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน เจมส์เมดิสัน และจอห์น เจย์ ได้ใช้ความพยายามที่จะเปลี่ยนใจประชาชนให้รับรองรัฐธรรมนูญ ทั้งสามคนช่วยกันเขียนบทความแจ่มแจ้งเหตุผลแสดงความจำเป็นที่จะต้องมีการรัฐธรรมนูญนั้นถึง ๘๕ บทความ บทความเหล่านี้ได้รับการรวบรวมพิมพ์ขึ้นเป็นหนังสือเรียกชื่อเรื่องว่า **เดอะเฟเดอร์ลิสต์** (นักสหพันธรัฐนิยม) ซึ่งแม้ในทุกวันนี้ก็ยังเป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าทางการศึกษาเกี่ยวกับรัฐบาลอเมริกันอยู่ นักศึกษาทางประวัติศาสตร์หลายคนถือว่าบุคคลทั้งสามนี้เป็นผู้คลานตาลให้สถาบันบัญญัติแห่งมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ให้สัตยาบันแก่รัฐธรรมนูญ ด้วยคะแนนเสียงที่ชนะฝ่ายตรงข้ามได้ ๓ คะแนน คือ ๓๐ ต่อ ๒๗ คะแนนเสียง

ภายหลังต่อมามลรัฐนอร์ทคาโรไลนาได้ให้ความเห็นชอบแก่รัฐธรรมนูญ ส่วนมลรัฐโรดไอแลนด์ได้ยื่นกรณไม่รับรองอยู่จนกระทั่งปรากฏแน่ชัดว่าจะอยู่ในฐานะเป็นประเทศกระจัดย่อยที่ล้อมรอบด้วยสาธารณรัฐใหม่ไม่ได้แน่นอนแล้ว จึงได้ให้ความเห็นชอบในเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. ๑๗๘๐

ดังนั้น จึงเป็นอันว่าเอกสารสำคัญซึ่งใช้เป็นรากฐานแห่งการปกครองแบบใหม่ได้รับการร่วมยกร่างและรับปฏิบัติตามโดยมลรัฐสมาชิกถนัดหน้าแล้ว กว่าจะเรียบร้อยก็ต้องผ่านการอภิปรายโต้เถียงกันมาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นเวลานาน และหลายคนที่สนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ยังสนับสนุนโดยมีเงื่อนไขข้อแม้พวกไว้ด้วยมากมายหลายประการ ทางที่จะนำไปสู่การยอมรับนับถือของมลรัฐต่าง ๆ เต็มไปด้วยอุปสรรคขวางกั้น และแม้หลังจากที่ได้มีการลงมติให้มีผลบังคับแล้วก็ยังมียกหลายคนที่ยังไม่แน่ใจว่าการที่รับเอารัฐธรรมนูญนี้มาปฏิบัติตามเป็นการกระทำที่ฉลาดพอ ความจริง การที่รัฐธรรมนูญได้รับความสนับสนุนและมีผลใช้บังคับขึ้นมาได้นั้น ส่วนใหญ่ก็เนื่องจากการที่มิได้เสนอขึ้นมาในรูปของเอกสารที่สมบูรณ์เต็มที่ โดยไม่ต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่อไปอีกเลย หากแต่เสนอขึ้นมาในฐานะที่เป็นตราสาร เพื่อการปกครองตนเองของเสรีชน กล่าวคือเป็นตราสารที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นที่จะเกิดขึ้นในกาลภายหน้า

ภายหลังที่รัฐธรรมนูญได้รับความเห็นชอบจากมลรัฐ ๙ มลรัฐอันเป็นจำนวนที่ต้องการแล้ว ประชาชนได้เริ่มจัดตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้น ก้าวแรกที่ต้องทำคือการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือก

โดยการลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคน ส่วนสมาชิกวุฒิสภานั้น
สภานิติบัญญัติของแต่ละมลรัฐเป็นผู้เลือกมลรัฐละ ๒ คน ขั้นตอนต่อไป ผู้มี
สิทธิเลือกตั้งได้เลือกบรรดาบุคคลชั้นนำจำนวนหนึ่งทำหน้าที่เป็นคณะผู้
เลือกตั้งประธานาธิบดี (presidential electors) ประจำมลรัฐของตนโดย
เฉพาะ คณะผู้เลือกตั้งนี้ได้ประชุมกันเพื่อเลือกประธานาธิบดีและรอง
ประธานาธิบดีคนแรกแห่งสหรัฐ ได้กำหนดให้วินยอร์คเป็นนครหลวง
ชั่วคราวของประเทศ และ ณ นครแห่งนี้เองที่จอมวีรบุรุษแห่งการปฏิวัติ
และรัฐบุรุษชั้นนำแห่งสหภาพ คือจอร์จ วอชิงตัน ได้ปฏิญาณตนเข้ารับ
ตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ค.ศ. ๑๗๘๘ จอห์น แอดัมส์
แห่งมลรัฐแมสซาชูเซตส์เป็นรองประธานาธิบดีคนแรก มลรัฐแมริแลนด์
และเวอร์จิเนียได้ยกดินแดนส่วนหนึ่งของตนสำหรับใช้เป็นที่ตั้งนครหลวง
แห่งชาติขึ้น ดินแดนแห่งนี้ประกอบด้วยอาณาบริเวณที่เรียกว่า
“ดิสตริคออฟโคลัมเบีย” (District of Columbia) ไม่อยู่ในอาณาเขตแห่ง
มลรัฐใด ใช้เป็นที่ตั้งทำการของรัฐบาลแห่งชาติ

บทที่ ๓

รัฐธรรมนูญ: แหล่งกำเนิดแห่งอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล

ในระบบการบริหารของอเมริกัน รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายหลักของประเทศและเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทอำนาจโดยกำหนดขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลกลางไว้สามส่วนด้วยกันคือ ส่วนบริหาร ส่วนนิติบัญญัติ และส่วนตุลาการ แต่ละส่วนต่างก็มีอำนาจและหน้าที่ของตนเองเป็นสัดส่วน โดยเฉพาะ รัฐบาลกลางเป็นเพียงเครื่องมือในการใช้อำนาจเท่านั้น อำนาจแท้จริงอยู่ที่ประชาชนอเมริกันซึ่งได้แก่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

ประชาชนเป็นผู้มอบอำนาจ ตามที่จำเป็นในการดำเนินการตามหน้าที่ให้แก่ข้าราชการเจ้าหน้าที่โดยวิธีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง ข้าราชการเจ้าหน้าที่ทุกคนไม่ว่าจะมีตำแหน่งใด ๆ ย่อมถูกปลดออกจากหน้าที่ได้โดยการถอดถอน (recall) หรือฟ้องร้องฐานทุจริต (impeachment) อันเป็นกระบวนการที่สงวนไว้ใช้กรณีร้ายแรงเกี่ยวกับหย่อนความสามารถหรือนอจรรยาบรรณของตำแหน่งนั้น หรือโดยผลแห่งการลงคะแนนเสียงต่างๆ ประชาชนย่อมสามารถที่จะให้ข้าราชการเจ้าหน้าที่ใด ๆ เข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่ต่อไปอีก หรือหาคนใหม่เข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ แทนก็ได้

รัฐธรรมนูญบัญญัติหลักประกันแก่สิทธิและเอกสิทธิเบื้องต้นส่วนบุคคลไว้โดยจะถูกละเมิดโดยใคร ๆ ไม่ได้เลยทุกกรณี

ระบบการปกครองของสหรัฐเป็นระบบที่เรียกว่าสหพันธรัฐ (Federal Republic) สหพันธ์ หมายถึง “โดยความตกลงเห็นพ้องกันของผู้ที่เท่าเทียม

กัน” เป็นระบบที่ประกอบด้วยรัฐบาลแห่งชาติและรัฐบาลแห่งมลรัฐต่างหาก อีก ๕๐ รัฐบาล

บทบัญญัติส่วนใหญ่ในรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการก่อตั้งระบบสหพันธ์โดยบัญญัติไว้เป็นรายการละเอียดว่ามีกรณีใดบ้างที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะออกกฎหมายได้ อำนาจและหน้าที่ของประธานาธิบดีในฐานะเป็นประมุขฝ่ายบริหารก็กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว รวมทั้งอำนาจของประธานาธิบดีในการดำเนินการเกี่ยวกับต่างประเทศ ในการแต่งตั้งเอกอัครราชทูต ราชทูต และกงสุลต่าง ๆ และในการรับรองผู้แทนของประเทศอื่น ๆ เป็นต้น

หลักการต่าง ๆ ของการปกครอง

นอกจากบทบัญญัติต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว รัฐธรรมนูญยังได้วางหลักการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งไว้อีกหลายประการดังต่อไปนี้

กำหนดให้อำนาจสำคัญทั้งสามส่วนของรัฐบาล คือ อำนาจนิติบัญญัติซึ่งริเริ่มและออกกฎหมาย อำนาจบริหารซึ่งดำเนินการปกครองและบริหารให้เป็นไปตามกฎหมาย และอำนาจตุลาการซึ่งวินิจฉัยข้อกฎหมายและระงับกรณีพิพาทนั้น แยกออกจากกันเป็นสัดส่วน และให้แต่ละส่วนทำหน้าที่แทนประชาชนเป็นส่วน ๆ ไป อำนาจหน้าที่ที่มอบให้แต่ละส่วนไว้ก็ได้พิจารณาให้อยู่ในขอบเขตที่จะไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งมีอำนาจมากเกินไปจนอยู่เหนือส่วนอื่นๆ การกำหนดสัดส่วนไว้เท่าๆ กันเช่นนี้ ทำให้อำนาจแต่ละส่วนอยู่ในฐานะที่คอยยังอำนาจซึ่งกันและกันไว้

รัฐธรรมนูญ กฎหมายที่ออกอย่างถูกต้องจากรัฐสภาและสนธิสัญญาที่ประธานาธิบดีได้ตกลงด้วยและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ทั้งสามอย่างนี้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

บุคคลทุกคนเท่าเทียมกันตามกฎหมายและต่างคนต่างก็ทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายนั้นโดยเท่าเทียมกัน มลรัฐทุกมลรัฐเท่าเทียมกัน และมลรัฐใดจะได้รับความเสียหายพิเศษจากรัฐบาลแห่งชาติมิได้เลย

มลรัฐแต่ละมลรัฐต้องรับรองและเคารพซึ่งกฎหมายแห่งมลรัฐอื่น ๆ

มลรัฐแต่ละมลรัฐจะต้องมีแบบการปกครองแบบสาธารณรัฐ โดยให้อำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน ประชาชนเป็นผู้มอบหมายอำนาจในการปกครองแก่ผู้แทนเลือกตั้งขึ้น

ปวงประชาชนแห่งชาติด้อยมทรวงไว้ซึ่งสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญได้เสมอ โดยการกระทำของผู้แทนแห่งตนในรัฐสภาและโดยได้รับความเห็นชอบในข้อเปลี่ยนแปลงที่เสนอนั้นจากมลรัฐต่าง ๆ มีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามในสี่แห่งจำนวนมลรัฐทั้งหมด

บทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

แม้ว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญจะได้ตระหนักดีว่า ถ้าจะให้รัฐธรรมนูญคงอยู่และสอดคล้องกับความเจริญเติบโตของประเทศชาติตลอดไปได้ จะต้องให้สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นได้ แต่ก็ไม่ต้องการที่จะให้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นกระทำได้ง่ายจนจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเมื่อใดก็ได้ทันทีโดยปราศจากการยับยั้งไตร่ตรองและปราศจากความเห็นชอบของประชาชนส่วนใหญ่เสียก่อน ในเวลาเดียวกัน ผู้ร่างรัฐธรรมนูญก็ต้องการที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้มีกระบวนการที่จะเปิดช่องให้กลุ่มชนส่วนน้อยสามารถขัดขวางการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ชอบที่พึงประสงค์ได้อีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ จึงได้กำหนดวิธีการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้หลายวิธี

ด้วยกัน รัฐสภาสามารถริเริ่มให้มีการแก้ไขได้ด้วยคะแนนเสียงสองในสามของแต่ละสภา หรือสภานิติบัญญัติสองในสามของจำนวนมลรัฐทั้งหมดอาจเสนอต่อรัฐสภาให้แก้ไขรัฐธรรมนูญได้ ในกรณีหลังนี้ รัฐสภาจะต้องเปิดการประชุมแห่งชาติ (national convention) ขึ้นเพื่ออภิปรายและดำเนินการแก้ไขตามที่เสนอ ไม่ว่าจะด้วยกระบวนการวิธีใดวิธีหนึ่งดังกล่าวมานี้ การแก้ไขจะมีผลใช้บังคับได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสามในสี่ของจำนวนมลรัฐทั้งหมดเสียก่อน อนึ่ง เมื่อการแก้ไขได้เสนอไปยังมลรัฐต่างๆ เพื่อขอความเห็นชอบแล้ว รัฐสภายังอาจที่จะเลือกส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐเป็นผู้พิจารณาตัดสินเองหรือจะเลือกส่งให้มลรัฐต่างๆ จัดให้มีการประชุมพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่ประชาชนเลือกขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่โดยตรงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

นอกจากวิธีการโดยตรงที่ใช้ปรับรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ๆ นั้นแล้ว ในการใช้รัฐธรรมนูญยังมีทางขยับขยายเป็นอย่างอื่นได้อีก อาทิ การตีความของศาลเกี่ยวกับการใช้หลักรัฐธรรมนูญต่อกรณีที่มีความจำเป็นใหม่เกิดขึ้น ก็เป็นการขยับขยายที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง การดำเนินงานด้านการคมนาคม สื่อสารทางวิทยุกระจายเสียง โทรศัพท์และโทรเลข การบริหารด้านการรถไฟและการบิน และพัฒนาการอื่นๆ อีกมากมายหลายอย่าง ซึ่งล้วนเป็นเรื่องคาบเกี่ยวถึงผลประโยชน์แห่งชาติและผลประโยชน์ระหว่างมลรัฐต่างๆ รวมกันเหล่านี้ ก็ได้ขยายตัวมาตามแนวและหลักการที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของศาลซึ่งอธิบายความหมายของมาตราต่างๆ ในรัฐธรรมนูญ เวลามีคดีหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องมาถึงศาลเป็นรายๆ ไป ก็เป็นผลให้กฎหมายรัฐธรรมนูญมี

โครงสร้างที่แน่นอนขึ้น ผลจากการปฏิบัติต่างๆเหล่านี้ เป็นการขยายรัฐธรรมนูญให้กว้างขวางออกไป และทำให้รัฐธรรมนูญมีหลักการมูลฐานต่างๆละเอียดลออและเหมาะสมแก่กาลสมัยได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนตัวอักษรหรือเจตจำนงให้ผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับเดิมเลย

บทบัญญัติที่รัฐสภาได้ตราขึ้นมา ประมวลกันเข้าเป็นกฎหมายประเภทต่างๆจำนวนมากมาย ซึ่งล้วนแต่อาศัยข้อความและแนวทางของรัฐธรรมนูญเป็นพื้นฐาน โดยที่กฎหมายที่รัฐสภาตราขึ้นมาเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือเพื่อวางหลักให้สอดคล้องกับภาวการณ์ใหม่ๆนั้น มักมีลักษณะกว้างๆและเป็นการทั่วไป จึงเป็นผลให้หน่วยต่างๆของรัฐบาลที่หน้าที่บริหารตามกฎหมายนั้นๆ ต้องตีความเพิ่มเติมในทางปฏิบัติอีก การตีความเพิ่มเติมเหล่านี้มีผลบังคับเช่นเดียวกับกฎหมาย เว้นแต่จนกว่าศาลจะวินิจฉัยหรือสั่งเป็นอย่างอื่น เช่นนี้ย่อมเป็นการขยายรัฐธรรมนูญออกไป และมีผลพาดพิงถึงประชาชนเป็นจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน

ปัจจุบันนี้ มีหน่วยต่างๆ ของรัฐบาลและกฎหมายและระเบียบข้อบังคับจำนวนมากมายกยากอง เพื่อสนองแก่ความจำเป็นที่ผู้ร่างรัฐธรรมนูญมิได้คาดไว้ สำหรับกาลข้างหน้าอาจยังต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็นใหม่ๆอีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ กล่าวคือจะต้องอยู่ในเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ โดยฝ่ายตุลาการจะเป็นผู้วินิจฉัยบางกรณี ฝ่ายตุลาการจะวินิจฉัยว่าการปฏิบัติของรัฐสภาและของมลรัฐ ข้าราชการ และศาลชั้นต้นๆ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และไม่มีผลใช้บังคับเนื่องจากขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

บทบัญญัติว่าด้วยสิทธิ

ในด้านการแก้ไขปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับความจำเป็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดมาจนถึงวันที่ ๑๗ เดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. ๑๙๕๑ อันเป็นระยะเวลาที่นับแต่เริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญมาได้ถึง ๑๖๒ ปีแล้วนั้น ได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญรวมทั้งสิ้น ๒๒ ครั้ง การแก้ไข ๑๐ ครั้งแรก ซึ่งรวมเรียกว่า “บทบัญญัติว่าด้วยสิทธิ” ได้ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระของการประชุมรัฐสภาชุดแรกทันทีตั้งแต่เริ่มต้น และผ่านออกมาโดยมิชักช้า (มีรัฐสภาชุดใหม่ทุก ๒ ปี โดยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ทั้งหมด และมีชื่อเรียกเป็นชุดตามลำดับที่ของการเลือกตั้งนั้น ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นมา) บทบัญญัติว่าด้วยสิทธินี้ได้วางหลักประกันไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการคุ้มครองเสรีภาพบางประการที่รัฐสภาชุดแรกเห็นว่า บทบัญญัติที่มีอยู่เดิมในรัฐธรรมนูญนั้นยังไม่รัดกุมพอ ความจริงการที่รัฐธรรมนูญฉบับร่างนี้ได้วางหลักประกันแก่เสรีภาพเหล่านั้นไว้ให้แน่นอนชัดเจน เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้โต้แย้งในการที่จะให้สัตยาบันครั้งแรกแก่รัฐธรรมนูญเป็นอันมาก เรื่องนี้ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาอภิปรายกันอย่างรุนแรงในที่ประชุมของคณะผู้แทนมรัฐแมสซาชูเซตส์ ซึ่งทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบแก่ร่างรัฐธรรมนูญที่การประชุมแห่งเมืองฟีลาเดลเฟียได้ยกร่างขึ้นเสนอ และปรากฏว่า บรรดาชนชั้นหัวหน้าแห่งมรัฐแมสซาชูเซตส์เหล่านั้น ได้ให้ความเห็นชอบแก่รัฐธรรมนูญ โดยมีข้อแม้ว่าจะแก้ไขข้อบกพร่องนั้นทันทีที่มีโอกาส

ข้อแก้ไขทั้ง ๑๐ ข้อแรก อันประกอบขึ้นเป็นบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิ

เป็นเสมือนรากแก้วแห่งเสรีภาพส่วนบุคคลที่ได้รับการประกันคุ้มครองอย่าง
หวงแหนอยู่ในสหรัฐเป็นเวลานานกว่าศตวรรษครึ่งมาแล้ว

ข้อแก้ไขที่ ๓ ให้ประกันแก่เสรีภาพในการนับถือศาสนา การพูด และ
การพิมพ์โฆษณา และแก่สิทธิที่จะร่วมชุมนุมกันโดยสงบและที่จะยื่นเรื่องราว
ร้องทุกข์ต่อรัฐบาล

ข้อแก้ไขที่ ๒ ให้ประกันแก่สิทธิของประชาชนที่จะมีศาสตราจารย์ได้

ข้อแก้ไขที่ ๓ ให้ประกันว่า กองทหารจะเข้าไปอาศัยอยู่ในเคสดาน
ของประชาชนโดยเจ้าของไม่ยินยอมไม่ได้

ข้อแก้ไขที่ ๔ ให้ประกันว่า จะตรวจค้นตัวบุคคล เคสดาน ทรัพย์สิน
หรือเอกสาร โดยปราศจากหมายค้นไม่ได้

ข้อแก้ไขที่ ๕ ห้ามพิจารณาพิพากษาบุคคลใด ๆ ในคดีอาญาที่มีโทษ
สถานหนัก เว้นแต่จะได้รับการชี้ขาดจากคณะลูกขุนแล้ว ห้ามพิจารณา
พิพากษาซ้ำในการกระทำผิดอันเดียวกัน ห้ามลงโทษบุคคลโดยปราศจาก
วิธีการอันครบถ้วนตามกฎหมาย และกำหนดว่าผู้ถูกกล่าวหาจะถูกบังคับ
ให้ให้การเป็นโทษแก่ตนไม่ได้ ทรัพย์สินของบุคคลจะนำไปใช้เพื่อสาธารณ
ประโยชน์ไม่ได้ เว้นแต่จะได้ให้คำทดแทนอันชอบธรรม

ข้อแก้ไขที่ ๖ บังคับให้มีการพิจารณาพิพากษาผู้ต้องหาในความผิด
ทางอาญาอย่างรวดเร็วและเปิดเผยในท้องที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้น ให้มีการ
พิจารณาคดีโดยคณะลูกขุนที่ไม่มีอคติภายหลังที่ได้มีการแถลงข้อกล่าวหา
อย่างชัดแจ้ง วางหลักประกันแก่ผู้ต้องหาที่จะมีทนาย และกำหนดให้พยาน
ของผู้ต้องหาจะต้องถูกเรียกให้มาศาล และพยานทั้งหมดจะต้องสืบต่อหน้า
ผู้ต้องหา

ข้อแก้ไขที่ ๗ บัญญัติให้มีการพิจารณาพิพากษา โดยลูกขุนในคดีฟ้องร้องที่มีมูลค่าเกินกว่ายี่สิบดอลลาร์ขึ้นไป

ข้อแก้ไขที่ ๘ ห้ามกำหนดค่าประกันตัวผู้ต้องหาในคดีอาญาสูงเกินไป ห้ามกำหนดค่าปรับเกินควร และห้ามลงโทษที่โหดร้ายทารุณหรือผิดประติวิสัย

ข้อแก้ไขที่ ๙ บัญญัติว่าบรรดาสิทธิต่าง ๆ ที่แม่จะมีได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ก็มิได้หมายความว่าไม่ได้รับการคุ้มครองหรือประกันใด ๆ

ข้อแก้ไขที่ ๑๐ กำหนดว่าอำนาจต่าง ๆ ที่มิได้ระบุให้เป็นของสหรัฐ และรัฐธรรมนูญมิได้ห้ามที่จะมอบให้แก่สหรัฐไว้แล้ว ให้ถือว่าอำนาจนั้นเป็นของมลรัฐ หรือของประชาชน

การคุ้มครองที่จำเป็นสำหรับเสรีภาพส่วนบุคคล

ความสำคัญของข้อแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าวมานี้ย่อมเป็นที่ประจักษ์ชัด การคุ้มครองซึ่งเสรีภาพส่วนบุคคลเป็นการป้องกัน ไม่ให้มีรัฐบาลที่กดขี่หรือเผด็จการเกิดขึ้น โดยที่อุดมการแห่งประชาธิปไตยได้แพร่สะพัดไปทั่วทุกมุมโลก เป็นผลให้ประชาชาติต่าง ๆ ได้พากันยึดถือบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิของอเมริกันเป็นหลักในการสร้างรัฐธรรมนูญของตน แม้กระทั่งในยามสงครามอันเป็นยามที่ฝ่ายบริหารมีอำนาจพิเศษเพิ่มมากขึ้น และมีการควบคุมตรวจตราข่าวสารที่ส่งออกนอกประเทศ เนื่องจากความจำเป็นเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศก็ตาม แต่เสรีภาพของการพิมพ์การโฆษณาในสหรัฐ และเสรีภาพของบุคคลพลเมืองที่จะวิพากษ์วิจารณ์นโยบายและมติใด ๆ ของรัฐบาลก็มิได้รับความกระทบกระเทือนเลย

เมื่อไม่นานมานี้ มีคณะบุคคลคณะเล็กๆ หลายคณะซึ่งไม่เห็นด้วยกับการกระทำของประธานาธิบดี ได้ใช้สิทธิที่จะชุมนุมกัน โดยร่วมกันเข้าแถวถือป้ายเดินขบวนประท้วงไปจนถึงประตูเข้าทำเนียบขาว (White House) กรุงวอชิงตัน การปฏิบัติของทางการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีเพียงอย่างเดียว คือสั่งให้กำลังตำรวจส่วนหนึ่งแห่งกรุงวอชิงตันไปคอยให้ความอารักขา มิให้ถูกขัดขวาง และคอยป้องกันมิให้เป็นการกีดขวางทางจราจรไปมาของคนอื่น ๆ ที่จะต้องใช้ทางนั้น

ตามบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิของอเมริกัน บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดใด ๆ ย่อมได้รับโอกาสที่จะแก้คดีได้เต็มที่ และต้องสันนิษฐานว่าผู้นั้นบริสุทธิ์ก่อนจนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้กระทำผิดจริง โดยการพิจารณาพิพากษาที่กระทำอย่างถูกต้องและเปิดเผย

บทบัญญัติว่าด้วยสิทธิได้กล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปกครองแล้ว อำนาจสูงสุดเป็นของประชาชนเอง

ข้อแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ต่อมาจากบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิเป็นบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น จำกัดอำนาจตุลาการของรัฐบาลกลางสหรัฐ เปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งประธานาธิบดีใหม่ ห้ามการมีทาส ขยายสิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้คุณสมบัติเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ขยายอำนาจการเก็บภาษีอากรให้คลุมถึงรายได้ของบุคคล และกำหนดให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกโดยประชาชนเองโดยตรงแทนที่จะให้สภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐต่าง ๆ เป็นผู้เลือก

ข้อแก้ไขที่ ๑๙ ห้ามขายเครื่องดื่มของมึนเมาในสหรัฐ แต่ข้อแก้ไขที่ ๒๑ ได้ยกเลิกข้อห้ามนี้เสีย

ข้อแก้ไขที่ ๓๙ ให้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งแก่สตรี และข้อแก้ไขที่ ๒๐ กำหนดวันเริ่มต้นและสิ้นสุดแห่งการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียใหม่

ข้อแก้ไขที่ ๒๒ จำกัดให้ประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน ๒ วาระ และบัญญัติเพิ่มเติมต่อไปว่ารองประธานาธิบดีหรือผู้ที่รับช่วงตำแหน่งประธานาธิบดี จะได้รับเลือกตั้งใหม่เกินกว่าอีกครั้งหนึ่งไม่ได้ ถ้าผู้นั้นได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีที่ได้รับช่วงมาเกินกว่า ๒ ปีขึ้นไปแล้ว

รัฐธรรมนูญและข้อแก้ไขต่างๆที่ได้ทำไปนั้น ประกอบขึ้นเป็นประวัติแห่งการปกครองของประชาชน มีทั้งส่วนดีและส่วนเสียเป็นปรากฏ ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าหลักการบริหารกิจการหลักซึ่งนั้นสามารถปรับให้เข้ากับภาวะการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นได้เสมอ ถ้าประชาชนผู้ถือสายบังเหียนอำนาจจะเอาเป็นภาระรับผิดชอบ และทำงานร่วมกันด้วยน้ำใจประนีประนอมและสมัครสมานฉันท์

ตัวบทของรัฐธรรมนูญและข้อแก้ไขทั้งหมดได้พิมพ์ไว้ในภาคผนวกของหนังสือเล่มนี้แล้ว

บทที่ ๔

ความรับผิดชอบของพลเมือง

ตามประวัติศาสตร์ของสหรัฐและประเทศประชาธิปไตยอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าเอกสิทธิและเสรีภาพแห่งการปกครองตนเองนั้น จะต้องควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบของพลเมือง พลเมืองย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องให้เงินช่วยเหลือรัฐบาลโดยการเสียภาษีอากร เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่จะต้องเชื่อฟังกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งที่แท้ตนก็มีส่วนร่วมในการบัญญัติขึ้น เหล่านี้เป็นความรับผิดชอบธรรมดา ๆ โดยทั่วไป ยังมีหน้าที่ความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่มีลักษณะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจเป็นพิเศษมากขึ้นอีก

ประการที่สำคัญที่สุดก็คือการใช้ดุลพินิจอย่างฉลาดในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ฉลาดจะมีความสำนึกในหลักการแห่งประชาธิปไตยโดยที่ว่าเป็นผลดีที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด ในการตัดสินใจว่าจะลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้ใดนั้น พลเมืองมีหน้าที่จะต้องคอยสลับตัวรับฟังข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการทะนุบำรุงส่งเสริมท้องที่ของตนอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่ปัญหาการปรับปรุงถนนภายในเมืองที่ตนอาศัยอยู่ ไปจนกระทั่งเรื่องที่พาดพิงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติในอนาคต

ในยามฉุกเฉินเมื่อประเทศชาติต้องการ บรรดาชายหญิงผู้มีความสามารถเหมาะสมก็พร้อมที่จะเป็นทหารเพื่อป้องกันประเทศชาติ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่แล้ว ชาวอเมริกันผู้มีความรู้หรือความสามารถเป็นพิเศษ

ในทางอื่นที่ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ทางการทหารก็ได้อาสาสมัครเข้าช่วยประเทศชาติในการเปลี่ยนแปลงการผลิตทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ให้เป็นการผลิตทางอาวุธยุทโธปกรณ์แทน นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่นจำนวนมากนับหมื่นคนตลอดทั่วประเทศได้เข้ารับใช้ประเทศชาติโดยไม่มีค่าตอบแทนในการเป็นสมาชิกคณะกรรมการประจำถิ่นทำหน้าที่ชักจูงคนให้เข้าเป็นทหารหรือรับใช้ประเทศชาติในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น

ในยามสงบ ความประสงค์ของพลเมืองชาวอเมริกันที่จะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ก็ปรากฏให้เห็นจากการเข้าปฏิบัติการต่าง ๆ เกี่ยวกับท้องถิ่น เมือง มลรัฐและประเทศชาติ บ้างก็สมัครเข้าเป็นสมาชิกในสมาคมเพื่อสาธารณประโยชน์ประจำท้องถิ่น (Neighborhood Associations) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินสาธารณกิจ บ้างก็เข้าอยู่ในสมาคมผู้ปกครองและครู (Parent-Teacher Associations) เพื่อให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการของโรงเรียนในการจัดระบบโรงเรียนและวางนโยบายการศึกษา นอกจากนี้ยังมีองค์การและสมาคมอื่น ๆ ซึ่งบางสมาคมหรือองค์การก็มีขอบเขตคลุมตลอดทั้งประเทศ ทำหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นประจำวันแล้วก่อรูปร่างเป็นประชามติขึ้น อันเป็นวิธีการที่มักจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งเป็นอันมาก

นอกจากพวกที่ยึดเอาการเมืองเป็นอาชีพตลอดไปแล้ว ยังมีพวกที่ยึดเอาการรับราชการเป็นอาชีพ ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นทุกที่อีกด้วย พวกเหล่านี้โดยที่ เป็นผู้มีการศึกษาหรือประสบการณ์สูงมาก ได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล มินครหรือเมืองในสหรัฐหลาย

แห่งใดให้ผู้จัดการที่มีความชำนาญและไม่เกี่ยวกับการเมืองเป็นหัวหน้า
บริหารของการปกครองภายในนครหรือเมืองนั้น ยิ่งกว่านั้นยังมีชายหญิง
ที่แม้ประสบความสำเร็จอย่างงดงามในอาชีพส่วนตัวมาแล้ว แต่สมัครเข้า
รับราชการเพื่อเป็นการเสียสละให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมากชนทุกที่

ระบบศาลแห่งสหรัฐ มลรัฐ แคว้น และนครต่าง ๆ ได้ใช้ลูกขุนที่คัด
เอามาจากประชาชนพลเมือง คณะลูกขุนใหญ่ที่เรียกว่าแกรนด์จิวรีส์
(grand juries) อันเป็นคณะที่มีอำนาจมากเป็นพิเศษนี้ ประกอบขึ้นจาก
พลเมืองที่ได้รับเลือกสรรแล้วว่าเป็นผู้มีความสามารถ ความฉลาดรอบรู้
และประสบการณ์เหมาะสม คณะลูกขุนใหญ่เป็นผู้ตรวจสอบพยานหลักฐาน
ที่อัยการนำมาแสดงเพื่อขอให้ลงโทษผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา และ
เป็นผู้วินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาอันมีมูลที่จะดำเนินการพิจารณาพิพากษาชี้ขาด
ต่อไป หรือไม่มีมูลและปล่อยผู้ต้องหาให้เป็นอิสระต่อไป อำนาจความ
รับผิดชอบดังกล่าวนี้ แม้จะมีความสำคัญมากอยู่แล้ว แต่ก็ยังสำคัญน้อยกว่า
อำนาจของคณะลูกขุนใหญ่ที่ดำเนินการสอบสวนได้โดยแทบจะไม่มีข้อจำกัด
กล่าวคือ ถ้าเห็นสมควร คณะลูกขุนใหญ่มีอำนาจที่จะสอบสวนกรณีใดๆ
ที่สงสัยว่าอาจมีการกระทำความผิดหรือคดีกองเกิดขึ้นได้ อาจกระทำได้โดยแต่งตั้ง
อัยการพิเศษขึ้น เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนโดยตรงได้ตามอรรถยาศัย หรือโดย
สั่งให้เจ้าหน้าที่ทางราชการใดๆ มาให้การต่อคณะลูกขุนใหญ่โดยการสาบาน
ตนได้ด้วย

คุณสมบัติในการเป็นพลเมือง

โดยที่อำนาจขั้นสุดท้ายและสูงสุดในระบอบประชาธิปไตยอยู่ที่การลง
คะแนนเสียงและผู้ลงคะแนนเสียงนั้น ฉะนั้นสิทธิและหน้าที่อันสำคัญที่สุด

ของการเป็นพลเมืองจึงอยู่ที่การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเนื่องจากผู้ที่มิได้เป็นพลเมืองจะลงคะแนนเสียงไม่ได้ จึงเป็นการสมควรที่จะได้กล่าวถึงคุณสมบัติในการเป็นพลเมืองเสียก่อน

บุคคลทุกคนที่เกิดในสหรัฐและอยู่ได้บังคับแห่งกฎหมายของสหรัฐแล้วถือว่าเป็นพลเมืองของสหรัฐและของท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา สำหรับบุคคลที่เกิดจากบิดามารดาซึ่งเป็นอเมริกันในขณะที่เดินทางหรืออาศัยอยู่นอกประเทศย่อมเป็นพลเมืองอเมริกันเช่นกัน แต่มีเงื่อนไขพิเศษเพิ่มเติมบางประการ นอกจากนี้รัฐสภายังได้ออกกฎหมายให้ความเป็นพลเมืองแก่คนชาติปอร์ตโตริโก กวม และ หมู่เกาะเวอร์จินอีกด้วย

การแปลงชาติ

บุคคลที่เกิดในต่างประเทศอาจเป็นพลเมืองอเมริกันได้โดยการแปลงชาติ ไม่มีการบังคับให้คนต่างด้าวแปลงชาติ ถ้าคนต่างด้าวไม่แปลงชาติก็ไม่มีการลงโทษใด ๆ เลย ในขณะนี้มีผู้ที่ไม่ได้เป็นพลเมืองอเมริกันอยู่ในสหรัฐมากกว่า ๒ ล้านคนขึ้นไป บุคคลเหล่านี้มีสิทธิเสรีภาพในความคิดเห็นและการกระทำได้เช่นเดียวกับพลเมืองอเมริกัน อาทิ ส่งบุตรหลานของตนเข้าโรงเรียนหลวง และรับประโยชน์จากบริการต่าง ๆ ของท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดสำหรับผู้มีฐานะเป็นคนต่างด้าวอยู่บ้าง งานบางชนิดส่งมอบไว้ให้แก่ผู้เป็นพลเมืองเท่านั้น และในบางมรัฐกำหนดให้เฉพาะผู้เป็นพลเมืองเท่านั้นที่มีสิทธิขออนุญาตจดทะเบียนประกอบอาชีพเป็นทนายความหรือแพทย์ได้ ผู้ที่ไม่ได้เป็นพลเมืองมักถูกกักอยู่นอกชายความช่วยเหลือเหลือของกฎหมายที่ให้แก่ คนชรา ผู้เจ็บป่วย หรือผู้ว่างงาน คนต่างด้าว

ไม่มีสิทธิสมัครเข้ารับราชการ ไม่ว่าในตำแหน่งที่เลือกตั้งหรือแต่งตั้งใด ๆ
เลย

ผู้คุณสมบัติที่จะขอแปลงชาติได้ จะต้องมิอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ตาม
กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและสัญชาติ ปี ค.ศ. ๑๙๕๒ ผู้ที่จะขอแปลง
ชาติได้จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าสหรัฐอเมริกาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และ
อาศัยอยู่ในสหรัฐตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป และอยู่ในมลรัฐที่ตนขอขึ้นแปลงชาติ
ตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปเป็นอย่างน้อย และอาจไม่ได้รับให้แปลงชาติถ้าเป็น
ผู้ที่ปฏิบัติหรือได้เคยเป็นปฏิปักษ์กับการมีรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้น หรือถ้าเป็น
ผู้ที่เคยเป็นคอมมิวนิสต์มาภายในระยะเวลาสิบปีนับถึงวันที่ยื่นขอแปลงชาติ
นั้น

ผู้ขอแปลงชาติจะต้องยื่นคำขอแปลงชาติต่อกรมตรวจคนเข้าเมืองและ
แปลงชาติแห่งกระทรวงยุติธรรม กรมตรวจคนเข้าเมืองและแปลงชาติจะ
แจ้งให้ผู้ขอทราบว่าจะต้องไปปรากฏตัวให้สอบปากคำได้เมื่อไรและที่ไหน
ต่อไป ฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองและแปลงชาติจะส่งเจ้าหน้าที่ไปช่วยเหลือผู้
ยื่นคำขอแปลงชาติในการแถลงคำขอต่อศาล ในคำขอที่ยื่น ผู้ยื่นจะต้อง
แสดงว่าตนไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อการมีรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้น มีความเลื่อมใสต่อ
หลักการรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาอย่างบริสุทธิ์ใจ และขาดจากความจงรัก
ภักดีต่อกษัตริย์ ผู้ปกครอง รัฐบาลหรือประเทศอื่นใดทั้งสิ้น ผู้ขอายังจะ
ต้องสาบานตัวว่าจะสนับสนุนและป้องกันซึ่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายของ
สหรัฐจากศัตรูทั้งหลายทั้งภายนอกและภายในประเทศ

ในขณะที่ลงนามในคำร้องจะต้องมีพลเมืองอเมริกันที่เชื่อถือได้ ๒ คน
เป็นผู้ให้สัตยาบันว่า ตนทราบว่าผู้ร้องขอมีคุณสมบัติด้านภูมิฉำเนาครบ

ถ้วน มีความประพฤติดีงามและยึดมั่นในหลักการรัฐธรรมนูญของสหรัฐ
ผู้ร้องขอและพยานทั้งสองจะต้องถูกฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองและแปลงชาติแห่ง
กระทรวงยุติธรรมสอบปากคำต่อไป จนเป็นที่พอใจว่ามีคุณสมบัติเหมาะสม
จริง ๆ

ข้อปฏิบัติขั้นสุดท้ายคือการปฏิญาณตนว่าจะจงรักภักดีต่อสหรัฐ
กฎหมายกำหนดให้กระทำภายหลังเวลาที่ได้ให้สัตยาบันต่อคำร้องที่ยื่นแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ถ้าผู้พำนักแห่งศาลที่ได้ส่วนกรณีขอแปลงชาตินั้น
เห็นว่า ผู้นั้นคำขอมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการแปลงชาติแล้วก็จะเป็นผู้
ทำพิธีปฏิญาณตน และลงนามสั่งให้แปลงชาติได้ ผู้เป็นพลเมืองใหม่นี้จะ
ได้รับประกาศนียบัตรแสดงการแปลงชาติไว้เป็นหลักฐาน โดยปกติถือว่า
ผู้นั้นมีสิทธิที่จะออกเสียงลงคะแนน และมีส่วนร่วมในการบ้านการเมือง
ต่อไปได้ทันที

อย่างไรก็ดี ความเป็นพลเมืองมิได้หมายความว่าต้องมีเอกสิทธิ์ใน
การออกเสียงลงคะแนนอยู่ในตัวเองเสมอไป ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญจะ
บัญญัติไว้ว่าจะกีดกันพลเมืองไม่ให้สิทธิเลือกตั้งเพราะเหตุผลเกี่ยวกับ
เชื้อชาติ ลัทธิความเชื่อถือ ผิวหรือเพศใดๆ ไม่ได้ แต่ก็อยู่ในอำนาจของ
แต่ละมลรัฐ ที่จะกำหนดคุณสมบัติที่จำเป็นบางประการไว้สำหรับผู้ที่จะมี
สิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ มลรัฐส่วนมากกำหนดว่าพลเมืองจะมีสิทธิได้
ต้องมีอายุครบ ๒๑ ปี และได้อาศัยอยู่ในเขตแดนของมลรัฐนานพอที่จะ
ถือว่าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐนั้น ทุกมลรัฐไม่ให้สิทธิออกเสียง
เลือกตั้งแก่ผู้ไร้ความสามารถและผู้วิกลจริต รวมทั้งผู้เคยต้องโทษทางอาญา
สถานหนักมาแล้ว บางมลรัฐยังกำหนดไว้ว่าผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะ
ต้องสามารถอ่านและเขียนหนังสือได้อีกด้วย

การใช้การออกเสียงลงคะแนน (Ballot)

นำหน้าอันแท้จริงแห่งความรับผิดชอบและอำนาจของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง อยู่ที่สิทธิออกเสียงเลือกตั้งกับการใช้สิทธินั้นอย่างสุจริตรอบคอบและสม่ำเสมอ โอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นนั้นมีอยู่มากและในลักษณะต่างๆ กัน ในการเลือกตั้งทั่วไป ผู้ออกเสียงเลือกตั้งสามารถเลือกได้จากบัญชีรายชื่อผู้สมัครให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นที่เรียกว่าทาวนเคานซิลเลอร์ (Town Councillor) ตำแหน่งวุฒิสมาชิกแห่งมลรัฐ ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นผู้แทนเขตของผู้ออกเสียงเลือกตั้งในสภาผู้แทนราษฎร ณ กรุงวอชิงตัน ตำแหน่งวุฒิสมาชิกที่เป็นผู้แทนมลรัฐของผู้ออกเสียงเลือกตั้งในรัฐสภา หรือตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ ตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดก็ตามที่ ในการเลือกตั้งชนต่นผู้ออกเสียงเลือกตั้งมีสิทธิมีเสียงในการกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง (nominating the candidates) ในการเลือกตั้งทั่วไปในฐานะที่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งสังกัดเป็นสมาชิก การกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ใช้สำหรับการเลือกตั้งที่ต้องมีการลงคะแนนเสียงเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการไม่สะดวกในทางปฏิบัติที่จะไล่ชื่อผู้ท่อยากจะสมัครเข้าดำรงตำแหน่งต่างๆ ไว้ในบัตรลงคะแนนเสียงหมดทุกคนโดยไม่มีจำกัด บางกรณี ผู้สมัครได้รับการกำหนดตัวให้สมัครรับเลือกตั้ง (nominee) โดยได้รับคะแนนเสียงในการเลือกตั้งชนต่นมากกว่าคนอื่น ๆ ในพรรคของตน บางกรณีได้รับการกำหนดตัวให้สมัครรับเลือกตั้งโดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจำนวนหนึ่งตามที่กำหนดไว้

เขาชอบร้องขอ

วิธีกําหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งตามใช้การประชุม (convention) ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดได้แก่การประชุมแห่งชาติของพรรคการเมืองทุก ๔ ปี เพื่อกําหนดบุคคลที่พรรคจะส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีสหรัฐ คณะผู้ออกเสียงเลือกตั้งเมื่อรวมกันเข้าแล้วจะสนับสนุนพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่งจากพรรคการเมืองใหญ่ๆ และพลเมืองแต่ละคนจะลงคะแนนเสียงทั่วไปเป็นการภายในของพรรค เลือกผู้แทนไปยังการประชุม (convention) และมักจะกำชับให้ผู้แทนที่ตนเลือกให้สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคนไหนในการประชุม (convention) ผู้แทนทำหน้าที่กำหนดนโยบายหรือแนวสำหรับหาเสียง (platform) ที่พรรคจะใช้ในการเลือกตั้งทั่วไป และกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคไว้

ตลอดถ่วงกระบวนการไม่ว่าจะเป็นการกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง กติ การเลือกตั้งกติ และการบริหารบ้านเมืองกติ ผู้ออกเสียงเลือกตั้งแต่ละคนเป็นปัจจัยที่ตัดสินชี้ขาดโดยแท้จริง

มีบางกรณีที่บางมลรัฐมอบหน้าที่บัญญัติกฎหมายให้แก่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งจัดการเองโดยตรง กล่าวคือ ถ้าผู้ออกเสียงเลือกตั้งจำนวนมากพอยื่นคำร้องขอออกกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งก็ไม่จำเป็นที่สภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐนั้นจะต้องดำเนินการอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไปอีกเลย ร่างกฎหมายที่เสนอมจะถูกลำไปให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนแห่งมลรัฐนั้นเป็นผู้วินิจฉัยจะโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนทั่วไปหรือพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ และถ้าเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยก็มีผลบังคับเป็นกฎหมายต่อไป หลายมลรัฐได้ใช้วิธีการที่เรียกว่าประชามติ (referendum) เพื่อแสดงความประสงค์ของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง การบัญญัติกฎหมายที่สำคัญๆ โดยเฉพาะเช่น

กฎหมายที่เกี่ยวกับการที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากที่ต้องอาศัยการออก
พันธบัตรของมลรัฐเป็นพิเศษ เมื่อเสียงข้างมากแห่งสภานิติบัญญัติเสนอ
ขึ้นมาแล้ว จะต้องเสนอต่อผู้ออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมดว่า จะยอมหรือไม่ยอมให้ใช้กฎหมายนั้น ถึงแม้ว่าสภานิติบัญญัติจะให้ความเห็นชอบแล้ว
กฎหมายที่เสนอต่อผู้ออกเสียงเลือกตั้งเพื่อขอพระราชทานนั้นจะไม่มีผลใช้
บังคับได้เลย ถ้าประชาชนฝ่ายข้างมากมิได้ลงคะแนนเห็นชอบด้วย

การใช้วิธีการพระราชทานนั้น อาจใช้เพื่อขอความเห็นชอบของประชาชน
ในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดแก่รัฐบาลมลรัฐหรือนครอีกด้วย ปัญหาเหล่านั้นอาจ
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระบบโรงเรียนใหม่อย่างขนานใหญ่ การเปลี่ยนแปลง
ระบบรถโดยสารของเทศบาลใหม่ หรือการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล
นั่นเอง เมื่อผู้ออกเสียงเลือกตั้งได้แสดงความประสงค์ของตนออกมาแล้ว
รัฐบาลมลรัฐหรือเทศบาลก็จะปฏิบัติตาม

บางท้องถิ่นเล็ก ๆ ในนิวอิงแลนด์ ยังคงใช้วิธีการปกครองแบบให้
ประชาชนมาชุมนุมกัน โดยให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในท้องถิ่นนั้น
ทั้งหมดทำหน้าที่เป็นสภานิติบัญญัติ และประชุมกันปีละครั้งหนึ่งหรือ
หลายครั้งเพื่อออกเสียงลงมติให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของท้องถิ่นนั้นโดยตรง

พรรคการเมือง

การเมืองอเมริกันดำเนินไปตามระบบที่เรียกว่า ระบบพรรคการเมือง
สองพรรค แท้จริงระบบพรรคเป็นจักรกลที่สำคัญทางการเมืองในการที่จะ
ทราบถึงและรวบรวมซึ่งความคิดเห็นของผู้ออกเสียงลงคะแนนแต่ละคนได้
พรรคใหญ่ทั้งสองพรรค คือ พรรคดีโมแครทและพรรครีพับลิกันนั้นเป็นผู้

เลือกตั้งเจ้าหน้าที่ให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของชาติและของมลรัฐเกือบทั้งหมดโดยทั่วไป หัวหน้าพรรคทั้งสองมีความเห็นพ้องกันนโยบายต่างประเทศของสหรัฐ แต่ในประเด็นเกี่ยวกับกิจการภายในเป็นประจำวันนั้นปรากฏว่าพรรคทั้งสองต่างก็มีความเห็นขัดแย้งกันอยู่เสมอ

มีบางครั้งบางคราวที่ปรากฏว่ากลุ่มผู้ออกเสียงลงคะแนนบางกลุ่มได้พยายามที่จะตั้งพรรคใหม่ขึ้นมาเป็นพรรคที่สาม เพราะเห็นว่าพรรคการเมืองใหญ่ ๆ ที่มีอยู่ไม่มีทิศทางการเมืองเป็นไปตามทิศของตน ถึงแม้ว่าจะมีพรรคที่สามที่เคยสามารถเข้าแข่งขันในการเลือกตั้งทั่วประเทศได้เพียงพรรคเดียวเท่านั้นก็ตาม แต่คำวิพากษ์วิจารณ์ของพรรคที่สามที่มีต่อพรรคใหญ่ทั้งสองพรรคนั้นมีผลทำให้ทั้งสองพรรคปรับปรุงนโยบายและปรัชญาการเมืองของตนใหม่ให้เหมาะสมขึ้นเป็นอันมาก

พรรคที่มีฐานะเป็นพรรคที่สามที่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งทั่วประเทศได้นั้น คือพรรครีพับลิกันในปัจจุบัน ซึ่งได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ความสำเร็จของพรรครีพับลิกันเป็นสัญญาณรณะของพรรควิกส์ในฐานะเป็นพรรคการเมืองใหญ่ และตั้งแต่นั้นมาพรรครีพับลิกันก็ได้เป็นพรรคการเมืองที่สำคัญแทนพรรควิกส์

พรรคการเมืองประเภทพรรคที่สามนี้ มักจะมีอิทธิพลในระดับมลรัฐและเทศบาลมากกว่าระดับชาติ เพราะปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจการของมลรัฐและเทศบาลนั้นมิได้เป็นปัญหาที่กว้างขวางใหญ่โตเท่าใดนัก และเพราะผู้ออกเสียงลงคะแนนมีความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่และประสบกับปัญหาท้องถิ่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนโยบายของพรรค ทำให้มีความคิดเห็นของตนจำกัดเป็นการภายในท้องถิ่น

ความฉลาดรอบคอบอันเกิดจากการลงคะแนนเสียงของผู้ออกเสียงลงคะแนน อยู่ที่เขาวนัปัญหาของแต่ละคนและอยู่ที่ผู้สนใจที่รู้เรื่องราวการบ้านการเมืองมากเพียงไร การเสนอข่าวสารที่เป็นไปอย่างเสรีปราศจากการตรวจตราตักทอนในสหรัฐเป็นหัวใจของระบอบประชาธิปไตย และมีส่วนช่วยเหลือผู้ออกเสียงลงคะแนนมากมายสุดประมาณ แม้ว่าหนังสือพิมพ์มักจะเลือกลงความเห็นในบทบรรณาธิการ เข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในปัญหาเกี่ยวกับกิจการสาธารณะอยู่เสมอก็จริง แต่ประเพณีของหนังสือพิมพ์อเมริกันมีอยู่ว่าเนื้อหาที่ลงในส่วนที่เป็นข่าวนั้นจะต้องตรงกับข้อเท็จจริงเสมอ

ผู้ออกเสียงลงคะแนนอเมริกันมีโอกาที่จะได้รับข่าวสารหลายทางด้วยกัน คือ ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสารและจุลสาร ภาพยนตร์ข่าว โทรทัศน์ และวิทยุ หนังสือพิมพ์สหรัฐเสนอรายงานความเคลื่อนไหวของรัฐบาลในการแก้ปัญหาต่างๆ เป็นประจำ โดยแสดงรายละเอียดของข่าว หรือลงบทความพิเศษ สุนทรพจน์และคำแถลงของเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลที่มีการบันทึกไว้ เรื่องราวสั้น ๆ ของบุคคลในข่าวรวมทั้งรายงานย่อเกี่ยวกับการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็เป็นที่เผยแพร่ออกมาทั้งด้านการพิมพ์ การถ่ายทำเป็นภาพยนตร์และการกระจายเสียง ทำนองเดียวกับรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายหรือการปฏิบัติการทางการบริหารบ้านเมืองที่บุคคลในคณะรัฐมนตรีหรือบุคคลสำคัญอื่นๆ ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับกิจการสาธารณะอื่นๆ อีกมากมาย เมื่อเกิดขึ้นก็จะแพร่ไปสู่ประชาชนอย่างครบถ้วนทันที นอกจากนี้ เมื่อมีอะไรพิเศษเกิดขึ้นก็จะมี การอภิปราย อธิบาย วิพากษ์วิจารณ์ หรือสนับสนุน ในบท

บรรณาธิการหรือบทความที่ผู้เขียนขึ้นเป็นพิเศษ หรือบางที่ก็ปรากฏ
ออกมาในรูปที่จัดทำเพื่อการนั้นๆ โดยเฉพาะ ดังนั้น จึงเป็นอันว่า ผู้
ออกเสียงลงคะแนนชาวอเมริกันมีโอกาสรู้เห็นว่าอะไรที่เกิดขึ้นแล้ว และ
อะไรที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างครบครันเหลือเฟือจริง ๆ

ในจำนวนนิตยสารที่แพร่หลายที่สุดในสหรัฐ มีอยู่ ๔ ฉบับที่ลงข่าว
ล้วนๆ สิ่งพิมพ์ที่แพร่หลายอื่นๆ ก็มักจะลงเรื่องราวที่น่าสนใจและข่าวคราว
ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกิจการภายในท้องถิ่น ภายในประเทศ และระหว่าง
ประเทศ ทางด้านวิทยุกระจายเสียงก็มีรายการข่าวซึ่งเฉลี่ยแล้วทุกๆ ชั่วโมง
นอกจากนี้ยังมีรายการย่อยข่าว วิจารณ์ข่าวของนักถือข่าวต่างๆ สุนทรพจน์
เกี่ยวกับกิจการสาธารณะที่น่าสนใจของบุคคลสำคัญๆ ในวงบ้านเมือง
ก็มักจะออกอากาศทั้งด้านวิทยุและโทรทัศน์ ยังมีโปรแกรมพิเศษเกี่ยวกับการ
อภิปรายปัญหาในด้านต่าง ๆ ของผู้มีชื่อเสียงหรือผู้เชี่ยวชาญในทาง
เศรษฐกิจ การคลัง การบริหาร การบ้านการเมืองและอื่นๆ ที่น่าสนใจ
โดยทั่วไปอีกมากมาย

ยังมีนิตยสารการคำที่น่าสนใจด้านหนึ่งด้านใดโดยเฉพาะ นิตยสาร
ประเภทนี้จะลงบทความเกี่ยวกับการกระทำของรัฐบาลที่ต่อเนื่องกับผล
ประโยชน์พิเศษของตนอย่างละเอียดลออ นิตยสารประเภทนี้เช่นเดียวกับ
สิ่งพิมพ์ทั้งหลายเหลือส่วนมากมักไม่พ้นที่จะไม่มีความลำเอียงไปทั้งหมด บาง
ฉบับมีอคติอย่างเปิดเผยโจ่งแจ้ง แต่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งที่เอาใจใส่จริงๆ
แล้วย่อมมีโอกาสดังเพียงพอที่จะทราบปัญหาต่าง ๆ ได้ทุกระแสดูความคิด
เห็นและสามารถไตร่ตรองซึ่งน้ำหนักความคิดเห็นของทุกฝ่ายได้เต็มที่

ชุมนุมชนที่อยู่ในละแวกเดียวกัน หรือสมาคมเดียวกันอีกมากมาย

ก็ยังจัดให้มีการชุมนุมกันเพื่อฟังปาฐกถาหรือจัดให้มีกลุ่มอภิปรายขึ้น ใน นครนิวยอร์กแต่เพียงแห่งเดียว ประมาณได้ว่ามีชุมนุมชนดังกล่าวนี้อยู่ถึง หนึ่งแห่ง

พรรคการเมืองเวลารณรงค์หาเสียง จะใช้วิธีการทั้งคำปราศรัย เอกสารการพิมพ์และการโฆษณาต่าง ๆ ระดมกันเสนอต่อผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ถึงปัญหาที่มุ่งอยู่ พร้อมกันนั้นก็พยายามชักจูงให้เห็นว่าแผนการที่พรรค มีไว้ใน การแก้ปัญหา นั้น ๆ เป็นแผนการที่ถูกต้อง และผู้สมัครรับเลือกตั้ง ของพรรคเป็นผู้เหมาะสมที่สุดสำหรับงานหน้าที่นั้น ๆ

เมื่อพิจารณาจากเครื่องมือนานาชนิดที่จะใช้ในการปกครองตนเอง รวมทั้งวิธีการที่ประชาชนจะใช้หรือไม่ใช้เครื่องมือเหล่านี้ พอจะวางเป็น หลักความจริงไว้ได้ว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนจะมีรัฐบาล ชนิดใดย่อมแล้วแต่ว่าประชาชนมีความสามารถเพียงใด ประชาชนที่ระมัด ระวัง เอาใจใส่ และสุ่มรอบคอบในการใช้อำนาจทางการเมืองของตน ย่อมได้รับการรับใช้ที่ดีและมีสัมฤทธิ์ผลจากรัฐบาลของตน ประชาชน พลเมืองที่เฉื่อยชาคอยแต่ปล่อยให้ภาระแห่งการปกครองตนเองเป็นของ “คนอื่น” มักจะประจักษ์กับการปกครองที่คดโกงและฉวยประโยชน์ ซึ่งมัก ไม่แคล้วที่จะสยบอยู่ใต้อำนาจแห่งคณะผู้เผด็จการเลย

บทที่ ๕

รัฐบาลสหรัฐ

อารัมภบทสั้น ๆ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีข้อความภาษาอังกฤษเพียง ๕๒ คำนั้น กลับกรองมาจากความฉลาดรอบคอบและประสบการณ์ร่วมกันของผู้ลงนามทั้ง ๓๙ คน ซึ่งประกอบด้วยรัฐบุรุษชั้นนำผู้เห็นการณ์ไกล เช่น จอร์จ วอชิงตัน เบนจามิน แฟรงคลิน เจมส์ เมดิสัน และอาเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน เป็นต้น บุคคลเหล่านี้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์อันสำคัญ of สหภาพแห่งสหรัฐไว้ได้อย่างชัดเจน โดยไม่มีข้อผิดพลาดเลย

ผู้ร่างรัฐธรรมนูญทุกคนมีความกล้าและมั่นใจในการกล่าวแทนประชาชนชาวอเมริกันทั้งหมด ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ ๖ ประการที่ประชาชนได้คำนึงถึงในขณะสถาปนารัฐธรรมนูญขึ้นนั้น ได้ถือเป็นหลักนำสำหรับรัฐบาลแห่งสหรัฐแต่บัดนั้นตลอดมา

“ — — — ก่อตั้งสหภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น — — — ”

ปัญหาเรื่อง “ สหภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ” นี้ เป็นปัญหาหนักยิ่ง ปัญหาหนึ่งที่สหรัฐใหม่ทั้ง ๑๓ จะต้องพบในปี ค.ศ. ๑๗๘๗ อันที่จริงเป็นการแน่ชัดอยู่แล้วว่าสหภาพอันโดยอ้อมจะ “ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ” กว่าสหภาพเดิมที่มีอยู่ตามข้อบัญญัติแห่งสมาพันธรัฐ (Articles of Confederation) เกือบทั้งนั้น

ผู้ร่างรัฐธรรมนูญยอมให้สหรัฐต่าง ๆ รักษาอำนาจทั้งปวงที่จำเป็นจะต้องใช้ในการแก้ปัญหาระจำท้องถิ่นหรือที่จำเป็นจะต้องใช้เพื่อปฏิบัติตาม

ความจำเป็นหรือความต้องการในชีวิตประจำวันของประชาชนโดยเฉพาะไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าอำนาจเหล่านี้จะต้องไม่เข้าไปขัดกับความจำเป็นและสวัสดิภาพของประชาชนทั้งชาติทางใดทางหนึ่งโดยตรง นี่เป็นสหภาพที่คนในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ ได้ใช้สมองและเหตุผลเป็นเวลานานแสนนานด้วยความอดทนปลูกปลุกก่อตั้งขึ้นมา อำนาจที่มีต่อกิจการที่เป็นเรื่องภายในท้องถิ่น เช่นการจัดองค์การสมาคมธุรกิจ การจัดสภาพของการทำงาน การสมัครและหย่า การเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น และ “อำนาจเกี่ยวกับการตำรวจ” ที่เป็นปกติธรรมดาเหล่านี้เป็นต้น ได้มอบให้เป็นของแต่ละมลรัฐอย่างเต็มที่ จนกระทั่งปรากฏอยู่เนื่องๆว่ามลรัฐ ๒ แห่งที่อยู่ติดกันออกกฎหมายบังคับในเรื่องเดียวกัน ผิดกันไปอย่างหน้ามือเป็นหลังมือทีเดียว

ปัญหาเรื่อง “สิทธิของมลรัฐ” นี้ ได้ก่อให้เกิดสงครามนองเลือดระหว่างมลรัฐต่างๆขึ้นในปี ค.ศ. ๑๘๖๑ และยืดเยื้อมาถึง ๔ ปี ประชาชนในมลรัฐฝ่ายเหนือเห็นว่รัฐบาลสหรัฐควรจะวางระเบียบควบคุมการมีทาสในมลรัฐใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังทั้งหมด แต่พวกมลรัฐฝ่ายใต้ยืนยันว่าการมีทาสเป็นอำนาจของแต่ละมลรัฐไม่ว่าจะมีอยู่เดิมหรือเกิดขึ้นใหม่ที่จะตัดสินใจเอง มลรัฐฝ่ายนิยมนการมีทาสได้พยายามที่จะแยกตัวออกจากสหภาพ และรัฐบาลแห่งชาติได้หันเข้าใช้กำลังเพื่อรักษาสหภาพไว้ หลังจากที่ได้มีการต่อสู้รบราฆ่าฟันอย่างดุเดือดแล้ว ปรากฏว่าพวกคิดจะแยกตัวออกแพ้และการมีทาสถูกยุบเลิกไป

โดยที่รัฐธรรมนูญได้วางหลักประกันให้แต่ละมลรัฐ มีการปกครองแบบสาธารณรัฐไว้ ฉะนั้น เมื่อมรสุมร้ายนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว มลรัฐต่างๆจึงยังคงดำเนินกิจการของตนเองเช่นเดิมต่อไป

สหภาพที่ประกอบด้วย ๕๐ มลรัฐ ซึ่งแม้คลุมเนื้อที่อันกว้างใหญ่ไพศาล พร้อมทั้งมีปัญหาและผลประโยชน์ที่ผิดแผกกันมากหลายนี้ย่อมเป็นสหภาพที่ “สมบูรณ์” จริงๆไม่ได้ แต่สหภาพที่ผู้ให้กำเนิดแก่รัฐธรรมนูญได้ก่อตั้งขึ้นไว้ เป็นสหภาพที่ทรงคุณค่ามหาศาลแก่ประชาชนสหรัฐอยู่ชั่วกัลปาวสาน

“ — — — สถาปนาความยุติธรรม — — — ”

แนวทางที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ผู้ให้กำเนิดรัฐธรรมนูญยึดถือไว้ คือ คำประกาศเอกราช เอกสารอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับเสรีภาพของมนุษย์นี้ ได้ประกาศหลักการออกมาว่า “มนุษย์ทุกคนได้รับการสร้างสรรคขึ้นมาเท่าเทียมกัน” และมนุษย์มีสิทธิบางประการที่ใคร ๆ ผู้ใดจะขอยกเอาไปมิได้ ในบรรดาสิทธิเหล่านี้ ได้แก่สิทธิใน “ชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข” ในสหรัฐอเมริกา ทุกคนมีฐานะเท่าเทียมกันตามกฎหมาย แม้ว่าคนหนึ่งจะเป็นผู้มั่งคั่งยิ่งใหญ่โต ส่วนอีกคนหนึ่งไม่มีใครรู้จักเลย หรือคนหนึ่งเป็นเศรษฐี ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นยากจนก็ตาม บุคคลทั้ง ๒ นี้ มีฐานะเท่าเทียมกันตามกฎหมาย ทั้งสองจะต้องเชื่อฟังกฎหมายและต่างก็มีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายนั้นเท่าเทียมกัน

ตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำผิดกฎหมาย ผู้นั้นย่อมถูกลงโทษเท่ากับคนอื่นโดยไม่คำนึงถึงฐานะความเป็นอยู่ หรืออิทธิพลของผู้นั้นแต่ประการใดเลย เจตนารมณ์แห่งความเป็นธรรมดังกล่าวนี้ มียุ่ เช่นเดียวกันในการระบับคดียุติธรรมแห่งประชาชนในศาลยุติธรรม ระบบตุลาการของชาติได้วางไว้ในรูปที่อำนวยความสะดวกในการระบับคดียุติธรรมโดยสันติและประสิทธิประสาทความยุติธรรมแก่ประชาชน

“ — — — รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน — — — ”

เหตุผลข้อหนึ่งที่น่าจะเป็นจะต้องมีรัฐธรรมนูญแห่งรัฐขึ้นมา ก็คือ เพื่อให้แต่ละรัฐต่าง ๆ สมัคคีสมานฉันท์กันมากยิ่งขึ้น เหตุผลอีกข้อหนึ่งก็คือ เพื่อให้มีสันติสุขภายใน โดยการให้รัฐบาลสหรัฐมีอำนาจมากพอที่จะคุ้มครองประชาชนให้พ้นภัยอันเกิดจากศัตรู มาตราสี่แห่งรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า รัฐบาลแห่งสหรัฐจะต้องคุ้มครองทุกภพภูมิให้ถูกรุกราน และถ้ารัฐบาลสหรัฐใดร้องขอ ก็ให้คุ้มครองแก่ภพภูมินั้นจากความไม่สงบภายในได้ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๓๕ เป็นต้นมา ไม่มีส่วนใดของผืนแผ่นดินใหญ่สหรัฐถูกรุกรานจากต่างชาติเลย รัฐบาลสหรัฐทุกแห่งก็ปรากฏให้เห็นว่ามีอำนาจมากพอที่จะรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในอาณาเขตของตนได้โดยไม่ต้องพึ่งใคร ดังนั้นรัฐบาลสหรัฐจึงไม่มีใครร้องขอให้เข้าช่วยระงับการใช้อำนาจภายในเลย แต่อำนาจอันเกรียงไกรของรัฐบาลสหรัฐย่อมพร้อมอยู่เสมอที่จะ “รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน” เช่นเดียวกับพร้อมที่จะปกป้องประเทศจากการคุกคามที่อาจเกิดได้จากชาติอื่น ๆ อยู่เสมอ

“ — — — จัดให้มีการคุ้มครองป้องกันร่วมกัน — — — ”

ในระยะแรกของรัฐนั้น ปรากฏว่า ประชาชนพลเมืองถูกคุกคามจากประเทศอื่น ๆ อยู่มาก ประเทศอังกฤษครองคานาดา ฝรั่งเศสครองลุยเซียนา และสเปนครองฟลอริดา เท็กซัส และ เม็กซิโก ดังนั้นชาติที่เกิดขึ้นใหม่และยังอ่อนแออยู่ จึงถูกล้อมรอบไปด้วยดินแดนของชาติต่าง ๆ ในยุโรป ซึ่งไม่มีที่ท่าจะเป็นมิตรด้วยมากนัก แต่เมื่อหลังจากที่จัดตั้งรัฐบาลขึ้นเป็นครั้งแรกไม่นานนักในยุโรปก็เกิดรบกันเองขึ้นเป็นสงครามที่

ติดพันกันยาวนาน วัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญที่จะให้มี “การป้องกัน
ร่วมกัน” จึงกลายเป็นวัตถุประสงค์ที่มีความสำคัญมาก แต่กว่ารัฐบาลกลาง
จะทะนุบำรุงจนเป็นปึกแผ่นได้ก็ชักช้าพอดู เพราะพลังส่วนใหญ่ได้ทุ่มเทไป
ในการไถ่สร้างดินแดนที่เบ็ดใหม่ออกไปทางทิศตะวันตกของ ๓๓ มลรัฐเดิม
และในการจัดปัญหายุ่งยากอันเกิดจากพวกอินเดียนแดงเผ่าต่าง ๆ ที่ตั้งตน
เป็นปรปักษ์อยู่ในดินแดนที่เบ็ดใหม่นั้นเสียเกือบทั้งหมด

หน้าที่ในการป้องกันประเทศและประชาชนของรัฐบาลอเมริกันนั้น
รัฐธรรมนูญสหรัฐได้แบ่งแยกออกไว้ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร
กล่าวคือ รัฐสภาได้รับอำนาจให้เป็นผู้ประกาศสงคราม จัดให้มีกองทัพบก
และกองทัพเรือพร้อมทั้งอนุมัติค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกองทัพทั้งสองด้วย ส่วน
ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการสูงสุด นโยบายของสหรัฐนั้นมุ่งที่จะส่งเสริม
ความสัมพันธ์โดยสันติระหว่งนานาชาติ แต่ก็มีกองทัพบกที่เกรียงไกรและ
กองทัพเรือที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลกเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่ง
รัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้มีการป้องกันร่วมกัน

“ — — — ส่งเสริมสวัสดิภาพทั่วไป — — — ”

เมื่อสงครามเพื่อเอกราชได้สิ้นสุดลงแล้ว ประชาชนชาวสหรัฐตกอยู่
ในฐานะที่ลำบากยิ่ง ชายฉกรรจ์จำนวนมากที่ชาติที่กำลังเจริญเติบโตขึ้น
จะต้องอาศัยเป็นกำลังในการเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหาร ก่อสร้างดีกราม
บ้านช่อง ทำมาค้าขายและทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมอื่น ๆ
พากันไปเป็นทหารในกองทัพของนายพลวอชิงตันเสียกว่า ๖-๗ ปี การ
ดำเนินกิจการต่าง ๆ เกือบทุกแห่งในมลรัฐทั้ง ๓๓ จึงหยุดชะงักหมด ทั้งชาติ
และมลรัฐทั้งหมดต่างมีหนี้สินรุงรังจนกระทั่งชนบัตร์ที่ออกใช้เกือบไม่มีค่า

ความเดือดร้อนอันเนื่องจากสภาพเช่นนี้มีอยู่ทุกหย่อมหญ้า ฉะนั้นภารกิจอันแรกที่รัฐบาลสหรัฐที่เกิดขึ้นใหม่นี้ประสงค์คือจะต้องหาทางให้เศรษฐกิจของชาติทรงตัวดีขึ้นเสียก่อน

ในการมอบอำนาจให้แก่รัฐสภาที่จะตรากฎหมายเพื่อประโยชน์ของปวงประชาชนนั้น รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑ ข้อ ๘ ว่า —

“รัฐสภามีอำนาจที่จะกำหนดและเก็บภาษี...ที่จะชำระหนี้สิน และใช้จ่ายสำหรับการป้องกันร่วมกันและสำหรับสวัสดิภาพทั่วไปของสหรัฐ...”

การใช้อำนาจเก็บภาษีทำให้รัฐบาลมีเงินชำระหนี้สงครามและรักษาระดับเงินตราให้ดีขึ้น มีการจัดตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขึ้น พร้อมๆกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและกลาโหมและอัยการใหญ่ กระทรวงทบวงการhelánเป็นกระทรวงทบวงการแรกที่ตั้งขึ้นในฝ่ายบริหารของรัฐบาล กระทรวงการคลังทำหน้าที่ดูแลด้านการงบประมาณของรัฐบาล กระทรวงการต่างประเทศเป็นเจ้าหน้าที่ด้านความสัมพันธ์กับชาติอื่นๆ กระทรวงกลาโหมจัดการเกี่ยวกับทัพบกทัพเรือ และอัยการใหญ่เป็นที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของรัฐบาล และเป็นทนายแผ่นดิน

เมื่อประเทศได้มีดินแดนขยายกว้างขวางออกไป และการเศรษฐกิจกลับซับซ้อนมากขึ้น จำเป็นจะต้องมีบริการความสะดวกด้านต่างๆ ของรัฐบาลในการส่งเสริม “สวัสดิภาพทั่วไป” เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดในลำดับต่อไปเมื่อบรรยายถึงการดำเนินกิจการของกระทรวงทบวงการบริหารต่างๆ

“ — — — ให้มีการเสวยสุขสวัสดิ์แห่งเสรีภาพแก่มวลชาวเรา และอนุชนสืบต่อจากเรา — — — ”

ความมุ่งหมายประการหนึ่งของประชาชนที่มีรัฐธรรมนูญสำหรับรัฐนั้นก็คือ ต้องการให้เกิดความมั่นใจว่า อิสรภาพที่ตนพึงได้รับมานั้นจะไม่หลุดลอยพ้นไปได้ ผู้ให้กำเนิดรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจแก่รัฐบาลกลางสำหรับรัฐ ด้วยความระมัดระวังที่จะคุ้มครองสิทธิและเอกสิทธิของประชาชนทุกคนโดยจำกัดอำนาจของรัฐบาลแห่งชาติและแห่งมลรัฐไว้ ผลแห่งการนี้ทำให้ประชาชนแห่งสหรัฐทราบเท่าที่ยังปฏิบัติตามกฎหมายอยู่สามารถเคลื่อนย้ายอพยพไปยังที่ใด ๆ ได้ตามใจชอบ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแห่งตน และสามารถขอความยุติธรรมและความคุ้มครองจากศาลในกรณี que เห็นว่าสิทธิของตนถูกละเมิด

พึงสังเกตว่า บทบัญญัติที่สำคัญที่สุดในรัฐธรรมนูญเองก็ดี และในบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิก็ดี ได้กำหนดมิให้มีการล่วงล้ำต่อ “สิทธิที่จะยกย้ายไม่ได้” โดยเด็ดขาดไม่ว่ากรณีใด บรรดาชนชั้นหัวหน้าผู้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา และเจตนารมณ์ของปวงชนซึ่งกระตุ้นให้มีการบัญญัติข้อแก้ไขที่ ๑๐ ประการแรกนั้น ได้แสดงออกให้เห็นว่า การที่จะต้องทำเป็นเบื้องต้นก็คือการให้ความปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ แล้วขั้นตอนไปก็คือการมอบหมายอำนาจให้แก่วิบาลเท่าที่จำเป็นเพื่อการบริหารบ้านเมืองวัตถุประสงค์เพื่อการนี้ได้มีกล่าวไว้อย่างชัดเจนในคำประกาศเอกราช โดยมีข้อความเพียงประโยคเดียวว่า

“การที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ไว้ได้ จึงต้องมีการสถาปนารัฐบาลขึ้นในหมู่มวลมนุษย์ โดยได้รับอำนาจอันชอบธรรมมาจากความยินยอมของผู้ผู้ให้การปกครองนั้น”

บทที่ ๖

การจ้กระเบียบองค์การฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐบาลสหรัฐ

ประโยคแรกในมาตรา ๓ แห่งรัฐธรรมนูญสหรัฐ มีข้อความว่า “อำนาจนิติบัญญัติทั้งปวงที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐสภาแห่งสหรัฐ ซึ่งประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร” อำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมายนี้ มิได้มอบสภาใดสภาหนึ่งแต่สภาเดียว แต่ให้ทั้งสองสภาทำหน้าที่ร่วมกัน

ในที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญ ผู้แทนจากมลรัฐเล็ก ๆ ได้ขอให้มลรัฐมีผู้แทนในสภาทั้งสองของรัฐสภาเท่ากับมลรัฐใหญ่ ๆ แต่ในที่สุดก็ประนีประนอมกันได้ว่า แต่ละมลรัฐควรมีผู้แทนในวุฒิสภา ๒ คนเท่ากัน ส่วนในสภาผู้แทนราษฎรนั้น ให้แต่ละมลรัฐมีผู้แทนตามส่วนแห่งจำนวนประชากรของมลรัฐ รายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนผู้แทนราษฎรของแต่ละมลรัฐนั้นอธิบายไว้ในหน้า ๕๐

ตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้ข้อแก้ไขที่ ๑๗ ในปี ค.ศ. ๑๙๑๓ เป็นต้นมา มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก โดยผู้ออกเสียงเลือกตั้งในมลรัฐในการเลือกตั้งที่เป็นปกติประจำ การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรก็เหมือนกัน ก่อนปี ค.ศ. ๑๙๑๓ สภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐเป็นผู้เลือกตั้งวุฒิสมาชิก ทั้งนี้ เนื่องจากคติเดิมถือว่าวุฒิสมาชิกเป็นผู้แทนของรัฐบาลมลรัฐ เพื่อคอยดูแลให้มีการปฏิบัติต่อมลรัฐเล็ก ๆ เท่าเทียมกับมลรัฐใหญ่ ๆ

อาณานิคมเกือบทั้งหมด ๓๓ แห่ง ได้มีคณะมนตรีแห่งผู้ว่าการอาณา

นิคมซึ่งพระมหากษัตริย์อังกฤษทรงเป็นผู้แต่งตั้ง คณะมนตรีเหล่านี้ได้รับพระราชอาญาสิทธิ์ให้คอยควบคุมการกระทำของสภาซึ่งประกอบขึ้นจากผู้แทนประชาชน ปกติ สมาชิกในคณะมนตรีนี้เป็นคนคบดีหรือผู้มีอิทธิพลในอาณานิคม หรือไม่ก็เป็นญาติของผู้ว่าการอาณานิคมหรือเป็นสมาชิกในตระกูลอังกฤษที่เก่าแก่ ดังนั้นจึงเป็นผู้แทนของพวกที่มีทรัพย์สินเงินทองและมักเคร่งครัดต่อกฎหมายและระเบียบแบบแผน เมื่ออาณานิคมเปลี่ยนฐานะเป็นมลรัฐแล้ว ผู้เสียภาษีในมลรัฐได้เกิดความวิตกที่จะให้อำนาจในการออกกฎหมายทั้งหมดแก่คณะสมาชิกสภาซึ่งได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งเพียงไม่นานและไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้มีทรัพย์สินเงินทอง ด้วยเหตุนี้มลรัฐใหม่ทั้งหมด (ยกเว้นเพนซิลเวเนียและจอร์เจีย) จึงกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้มีวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกที่เลือกให้ดำรงตำแหน่งนานกว่าและจะต้องเป็นผู้มีทรัพย์สินเป็นหลักฐาน

ที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญ ในขณะที่กำลังพิจารณาโครงสร้างสำหรับหน่วยนิติบัญญัติ ได้เล็งเห็นประโยชน์ของประเพณีปฏิบัติแห่งมลรัฐที่มีอยู่เดิม และเห็นว่าถ้ามี ๒ หน่วยที่แยกกัน หน่วยหนึ่งเป็นตัวแทนรัฐบาลมลรัฐ และอีกหน่วยหนึ่งเป็นตัวแทนประชาชน ให้ทั้งสองหน่วยต้องเห็นชอบกับร่างกฎหมายทุกฉบับที่เสนอเสียก่อนจึงจะมีผลบังคับได้แล้ว อันตรายอันเกิดจากการออกกฎหมายมาอย่างเร่งรีบและลวกๆ จะมัน้อยลง ให้สภาหนึ่งคอยยั้งอีกสภาหนึ่งไว้เสมอ ผลประโยชน์ของมลรัฐเล็กๆ ซึ่งมีตัวแทนเป็นอย่างน้อยอยู่ในวุฒิสภา จะคอยถ่วงผลประโยชน์ของมลรัฐใหญ่ๆ ที่มีสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าไว้ นี่เป็นส่วนหนึ่งของระบบ “ยังและถ่วง” (Checks and balances) ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดในบทต่อไป

ส่วนประกอบของรัฐสภาแห่งชาติ

	สภาผู้แทนราษฎร	วุฒิสภา
จำนวนสมาชิกทั้งหมด	๔๓๗	๑๐๐
จำนวนสมาชิกจากแต่ละมณฑล	* แล้วแต่จำนวนประชากร	๒
จำนวนสมาชิกจากแต่ละมณฑล		
เลือกตั้งโดย	ผู้มีสิทธิออกเสียงในเขตออก เสียงเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สำหรับสมาชิกรัฐสภาทั่วไป (Congressmen at - - Large) ผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งมณฑล	ผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งมณฑล
ระยะเวลาอยู่ในตำแหน่ง ...	๒ ปี	๖ ปี
ถ้ามีตำแหน่งว่างลง	เลือกตั้งซ่อมหรือรอจนกว่าถึง การเลือกตั้งทั่วไปใหม่	เลือกตั้งซ่อมหรือผู้ว่าการแต่งตั้ง ขึ้นชั่วคราวจนกว่าจะมีการ เลือกตั้งซ่อมหรือเลือกตั้ง ธรรมดาใหม่
เงินเดือน	๒๒,๕๐๐ ดอลลาร์ต่อปี	๒๒,๕๐๐ ดอลลาร์ต่อปี
สมัยการประชุม (ปกติ)	เริ่มประชุมวันที่ ๓ มกราคม ทุกปี	เริ่มประชุมวันที่ ๓ มกราคม ทุกปี
เจ้าหน้าที่ผู้เป็นประธาน ...	ประธานสภา	รองประธานาธิบดีสหรัฐ
อำนาจที่เป็นของแต่ละสภา อย่างเด็ดขาด	๑. ริเริ่มกฎหมายเก็บภาษีอากร ๒. พิจารณาข้าราชการผู้ทุจริต ๓. เลือกตั้งประธานาธิบดีใน กรณีที่ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง คนใดได้รับคะแนนเสียงข้าง มากของคณะผู้ทำหน้าที่เลือก ตั้ง (Electoral votes)	๑. ให้ความยินยอมหรือไม่ให้ ความยินยอมต่อสนธิสัญญา ๒. พิจารณาลงโทษข้าราชการ ผู้ถูกฟ้องร้องฐานทุจริต ๓. ให้ความเห็นชอบหรือไม่ ให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้ง ที่ประธานาธิบดีได้กระทำ ลงไป ๔. เลือกรองประธานาธิบดีใน กรณีที่ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง คนใดได้รับคะแนนเสียงข้าง มากของคณะผู้ทำหน้าที่เลือก ตั้ง (Electoral votes)

* ถ้อยตามสำมะโนครัว ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ การสำรวจสำมะโนครัวทำใหม่ทุก ๑๐ ปี

คุณสมบัติของสมาชิกรัฐสภา

รัฐธรรมนูญสหรัฐให้มลรัฐมีอำนาจส่งวุฒิสมาชิกแห่งสหรัฐในรัฐสภาได้ตามแต่ที่สถานิติบัญญัติแห่งมลรัฐจะเลือก แต่จะต้องเป็นผู้มีอายุสูงกว่า ๓๐ ปีขึ้นไปในขณะที่เลือกตั้ง เป็นพลเมืองของสหรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี และมีภูมิลำเนาอันแท้จริงอยู่ในมลรัฐที่เลือกตนเป็นผู้แทน ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น รัฐธรรมนูญมอบอำนาจให้แก่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งของแต่ละมลรัฐเป็นผู้เลือกจากผู้ที่ภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐนั้น และมีอายุครบ ๒๕ ปีขึ้นไป และเป็นพลเมืองมาอย่างน้อย ๗ ปี คุณสมบัติอื่นๆ มลรัฐต่างๆ อาจกำหนดเพิ่มเติมอีกได้ แต่รัฐธรรมนูญได้มอบอำนาจไว้แก่แต่ละสภาที่จะเป็นผู้ตัดสินเกี่ยวกับคุณสมบัติของสมาชิกตน

แต่ละมลรัฐมีผู้แทนในสภาสูงแห่งรัฐสภา คือวุฒิสมาชิก ๒ คน เท่ากัน ดังนั้นมลรัฐโรดไอแลนด์ซึ่งมีเนื้อที่เพียง ๑,๒๔๘ ตารางไมล์ ก็มีส่วนร่วมในการบัญญัติกฎหมายของวุฒิสภาอย่างเดียวกับมลรัฐอาลาสกาสซึ่งมีเนื้อที่ ๕๘๖,๔๐๐ ตารางไมล์ หรือมลรัฐเนวาดาซึ่งมีประชากรเพียง ๑๖๐,๐๘๓ คน ตามสำมะโนครัว ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ มีคะแนนเสียงในวุฒิสภาเท่ากับมลรัฐนิวยอร์กซึ่งมีประชากรถึง ๑๔,๘๓๐,๑๙๒ คน ดังนั้นทั้ง ๕๐ มลรัฐจึงมีวุฒิสมาชิกเป็นผู้แทนรวมด้วยกันทั้งสิ้น ๑๐๐ คน

สำหรับจำนวนสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรนั้น รัฐสภาจะเป็นผู้กำหนด เมื่อกำหนดแล้วจะแบ่งจำนวนนั้นออกไประหว่างมลรัฐต่างๆ ตามจำนวนประชากรของมลรัฐนั้นๆ แต่ไม่ว่าจะแบ่งกันอย่างไร หรือมีจำนวนทั้งหมดเท่าใด รัฐธรรมนูญกำหนดให้แต่ละมลรัฐต้องมีผู้แทนอย่างน้อย ๑ คนอยู่เสมอ รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีการนับจำนวนประชาชนใหม่เป็น

คราว ๆ ไป เพื่อว่าจำนวนผู้แทนราษฎรจากแต่ละมลรัฐจะได้เปลี่ยนแปลงใหม่ตามจำนวนประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป วิธีนี้ ทำให้บุคคลแต่ละคนมีส่วนในรัฐบาลของตนเท่าเทียมกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้อยู่เสมอ และประชาชนในมลรัฐหนึ่งย่อมไม่มีเสียงในกิจการบ้านเมืองมากกว่าประชาชนในมลรัฐอื่น ๆ ได้

แม้ว่าประชากรของสหรัฐจะมีอัตราเพิ่มสูงมาก แต่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นช้ากว่ามาก ถ้าในขณะนี้จะกำหนดจำนวนผู้แทนราษฎร ๑ คนต่ออัตราจำนวนพลเมืองเช่นเดียวกับที่กำหนดเมื่อปี ค.ศ. ๑๗๙๐ แล้วจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในรัฐสภามากกว่า ๕,๐๐๐ คน

รัฐสภาชุดแรกมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๖๕ คน สภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้กำหนดจำนวนผู้แทนจากแต่ละมลรัฐเอง ภายหลังจากที่ได้มีการสำรวจสำมะโนครัวครั้งแรก จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๖ คน และแบ่งแยกจำนวนระหว่างมลรัฐต่างๆใหม่ หลังจากนั้นก็ได้มีการกำหนดจำนวนหรือแบ่งสันจำนวนผู้แทนราษฎรใหม่ทุกๆ ๑๐ ปี เป็นต้นมาจนถึงการสำรวจสำมะโนครัวปี ค.ศ. ๑๘๒๐ จึงระงับเสีย แม้ว่าจำนวนประชากรในปัจจุบันจะมีมากกว่าในปี ค.ศ. ๑๗๙๐ ประมาณ ๔๔ เท่า แต่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังคงมี ๔๓๕ คน นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๓๐ เป็นต้นมาจนถึงปี ค.ศ. ๑๘๕๘ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจเพิ่มขึ้นอีก ภายหลังจากการสำรวจสำมะโนครัว ปี ค.ศ. ๑๘๖๐ ก็ได้

ตามกฎหมายปัจจุบัน ประธานาธิบดีจะต้องเสนอรายงานต่อรัฐสภาถึงจำนวนประชากรของมลรัฐทั้งหมดตามผลการสำรวจสำมะโนครัว พร้อมทั้งจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นควรกำหนดแบ่งให้แต่ละมลรัฐ

หลังจากนั้นภายในกำหนด ๖๐ วัน รัฐสภาจะวินิจฉัยว่าจะเปลี่ยนแปลงจำนวนสมาชิกของสภาหรือจะใช้วิธีการอื่นในการกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากที่รัฐสภาได้กำหนดให้แต่ละมลรัฐมีจำนวนผู้แทนราษฎรที่จะส่งไปยังรัฐสภาแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐจะเป็นผู้กำหนดวิธีการที่จะใช้เลือกผู้แทนราษฎรนั้น ตามปกติจะแบ่งมลรัฐออกเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้แต่ละเขตมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ละเขตมีผู้แทนได้ ๑ คน และจะเว้นดินแดนส่วนใดไม่ให้อยู่ในเขตเลือกตั้งเขตใดเขตหนึ่งไม่ได้ ดังนั้น ประชาชนในแต่ละเขตจึงมีผู้แทนเป็นปากเป็นเสียงแทนตนในรัฐสภาเขตละคนเสมอ

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายออกมาบังคับให้มลรัฐต้องแบ่งออกเป็นเขตเลือกตั้ง ดังนั้นบางมลรัฐจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ภายในระยะเวลาหลายปีมาแล้วเลย บางมลรัฐก็มีเขตเลือกตั้งน้อยกว่าจำนวนผู้แทนราษฎร ซึ่งในมลรัฐประเภทนี้ผู้แทนราษฎรที่เกินจากเขตเลือกตั้งนั้น ให้ราษฎรทั้งมลรัฐเป็นผู้เลือกและเรียกว่า “ผู้แทนราษฎรทั่วไป” (Representatives at Large) ในรัฐสภาปัจจุบันมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งต่อจำนวนประชาชนอย่างคร่าว ๆ ราว ๔๐๐,๔๘๕ คน

มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกในเดือนพฤศจิกายนของทุกปีที่เป็นเลขคู่ แต่ในการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง มีการเลือกตั้งเพียงหนึ่งในสามของจำนวนวุฒิสมาชิกทั้งหมด ผลแห่งการนี้ทำให้วุฒิสภาไม่เคยมีสมาชิกใหม่ทั้งหมดเลย แต่อย่างน้อยก็มีสมาชิกผู้มีความชำนาญอยู่เสมอ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีการเลือกตั้งกันในเดือนพฤศจิกายนของ

ทุกปีที่เป็นเลขคู่เหมือนกัน แต่สำหรับสภาผู้แทนราษฎรนั้น สมาชิกทุกคนมีอายุแห่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงพร้อมกัน และต่างคนต่างก็ต้องสมัครเข้ารับเลือกตั้งใหม่อีก (ถ้าต้องการ) ในการเลือกตั้งทั่วไปทุกครั้ง สมาชิกที่ประชาชนในเขตเลือกตั้งของสมาชิคนั้นชอบและเลือกตั้งผ่านแล้วซ้ำอีกก็มีอยู่ไม่น้อย ดังนั้น ถึงแม้ในสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่มีสมาชิกใหม่ทั้งหมดจริง ๆ เลยสักครั้งเดียว

ในเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเลือกตั้งกันใหม่ทุก ๆ สองปี จึงถือว่าอายุของรัฐสภามีกำหนดเวลา ๒ ปี ข้อแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ ๒๐ บัญญัติว่า ให้รัฐสภาประชุมกันในสมัยการประชุมสามัญ เวลาเที่ยงของวันที่ ๓ มกราคม ทุกปี เว้นแต่รัฐสภาจะออกกฎหมายเปลี่ยนแปลงวันเวลาเป็นอย่างอื่น รัฐสภาประชุมกันที่ตึกแคปิตอล (Capitol) ณ กรุงวอชิงตัน และคงอยู่ในสมัยการประชุมจนกว่าสมาชิกจะลงคะแนนออกเสียงให้ปิดสมัยประชุม ถ้าเห็นว่าจำเป็นประธานาธิบดีอาจจะเรียกให้มีการประชุมวิสามัญได้

อำนาจของวุฒิสภาและสภาผู้แทน

๑. แต่ละสภามีอำนาจริเริ่มพิจารณาร่างกฎหมายใด ๆ ที่เสนอขึ้นมา (ยกเว้นกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีอากร)

๒. แต่ละสภามีอำนาจลงมติรับรองหรือไม่รับรองร่างกฎหมายใด ๆ ที่ได้ส่งมาขอความเห็นชอบหลังจากที่อีกสภาหนึ่งได้อนุมัติให้ผ่านแล้ว

อำนาจต่อไปนี้ รัฐธรรมนูญมอบให้แก่วุฒิสภาเท่านั้น

๑. วุฒิสภาอาจไม่ให้ความเห็นชอบและยับยั้งประธานาธิบดีในการแต่งตั้งข้าราชการให้เข้าดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ๆ

๒. วุฒิสภาต้องให้ความเห็นชอบ (ด้วยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของ

จำนวนสมาชิกที่มาประชุม) แก่สนธิสัญญาทุกฉบับที่สหรัฐได้ทำก่อนจึงจะมีผลใช้บังคับได้

๓. วุฒิสภามี “อำนาจที่จะพิจารณาคดีฟ้องร้องฐานกระทำความผิดในหน้าที่ (Impeachments) แต่ผู้เดียว” แต่สภาผู้แทนราษฎรก็มีอำนาจที่จะฟ้องร้องแต่ผู้เดียว (กล่าวคือ มีอำนาจที่จะฟ้องร้องข้าราชการสหรัฐฐานกระทำความผิดในหน้าที่อย่างร้ายแรงถึงขนาดต้องออกจากตำแหน่ง แล้ววุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาคดีนั้น)

อนึ่ง รัฐธรรมนูญได้มอบอำนาจการเก็บภาษีอากรอันเป็นอำนาจที่สำคัญและพิเศษแก่สภาผู้แทนราษฎร กฎหมายที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีอากรทุกฉบับจะต้องให้สภาผู้แทนเป็นผู้ริเริ่มและอนุมัติให้ผ่านออกมาก่อนวุฒิสภาก็จะดำเนินการต่อไปได้ ผลจึงปรากฏว่า มลรัฐใหญ่ๆ มีเสียงในการกำหนดจำนวนเงินงบประมาณที่รัฐบาลสหรัฐจะต้องใช้จ่ายและวิธีการที่จะเก็บภาษีอากรมากกว่ามลรัฐเล็กๆ ในทางปฏิบัติจริง ๆ วุฒิสภาอาจมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมในร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินที่สภาผู้แทนได้ผ่านออกมาแล้วอย่างไรก็ได้ หลังจากนั้นก็ต้องจัดตั้ง “คณะกรรมการการร่วมปรึกษาหารือ (Conference Committee)” ขึ้นโดยสภาทั้งสองจะแต่งตั้งสมาชิกของตนเข้าร่วม คณะกรรมการชุดนี้จะหาทางประนีประนอมจนเป็นที่พอใจของทั้งสองสภา อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนในการเป็นผู้เริ่มต้นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินนี้เป็นอำนาจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งแห่ง “การยั้งและถ่วง” ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ผลแห่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ ทำให้ประชาชนสหรัฐยังรู้สึกอุ่นใจ และทราบว่าอำนาจขั้นสุดท้ายเป็นของตน และผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกจะต้องปฏิบัติตนไปเพื่อสวัสดิภาพของประเทศ

บทที่ ๗

อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ

ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเกือบจะมีอำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมายเหมือนกัน กล่าวคือ สภาหนึ่งสภาใดอาจริเริ่มกฎหมายใหม่ก่อนได้ (ยกเว้นกรณีกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีอากร) หรือไม่ยอมให้ร่างกฎหมายที่ผ่านสภาหนึ่งมาแล้วมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้

ตามรัฐธรรมนูญสำหรับรัฐ ประชาชนมอบหมายเฉพาะอำนาจบางอย่างให้แก่รัฐบาลกลางแห่งชาติ โดยบัญญัติไว้เป็นข้อ ๆ ในมาตรา ๑ แห่งรัฐธรรมนูญว่า เรื่องใดบ้างที่รัฐสภาจะมีอำนาจออกกฎหมายได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ๆ และกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดอัตราและเก็บภาษีอากร
๒. กู้ยืมเงิน
๓. ออกกฎและระเบียบข้อบังคับสำหรับการพาณิชย์ระหว่างมลรัฐและกับต่างประเทศ
๔. ออกเงินตรา กำหนดค่า กำหนดมาตรฐานการชั่งตวงวัดและกำหนดการลงโทษฐานปลอมแปลง
๕. วางกฎในการแปลงชาติให้เป็นแบบแผนเดียวกัน
๖. ออกกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายให้เป็นอย่างเดียวกันทั่วทั้งประเทศ
๗. ตั้งทำกาปรไปรษณีย์ และสร้างถนนหนทางสำหรับการไปรษณีย์

๘. จดทะเบียนแสดงสิทธิในสิ่งประดิษฐ์ และลิขสิทธิ์
๙. จัดตั้งระบบศาลยุติธรรมกลาง
๑๐. ลงโทษโจรสลัด
๑๑. ประกาศสงคราม
๑๒. จัดตั้งและบำรุงกองทัพบก
๑๓. จัดให้มีกองทัพเรือ
๑๔. วางกฎและระเบียบข้อบังคับสำหรับกองทัพบกและเรือ
๑๕. จัดให้มีการระดมกำลังพลเรือนอาสาสมัคร (Militia) เพื่อบังคับ
การให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อปราบปรามการจลาจลจวนวาย
หรือเพื่อต่อต้านการรุกราน
๑๖. ร่วมมือกับมลรัฐต่างๆ ให้จัดตั้งกองพลเรือนอาสาสมัครและจัดหา
อาวุธให้
๑๗. ออกกฎหมายทุกฉบับที่ใช้ในเขตกรุงวอชิงตัน (ที่เรียกว่าดิสตรีค
ออฟ โคโลัมเบีย)
๑๘. ออกกฎหมายใดๆ ที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการใช้อำนาจตาม
รัฐธรรมนูญที่ให้ไว้แก่รัฐบาลกลางสหรัฐ หรือแก่หน่วยงาน
หรือเจ้าหน้าที่ใดของรัฐบาลกลางสหรัฐ

ควรสังเกตด้วยว่า ข้อแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ ๑๐ บัญญัติว่า อำนาจอธิปไตยได้ระบுவามอบหมายให้แก่รัฐบาลกลางแห่งชาติแล้ว ให้เป็นอำนาจของมลรัฐหรือของประชาชนทั้งสิ้น รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไม่ให้รัฐสภากระทำการดังต่อไปนี้เลย

๑. ระวังการใช้หมายจับกุมคุมขัง (Writ of Habeas Corpus) ยกเว้น

ขณะเกิดการกบฏหรือถูกข้าศึกบุกรุก

๒. ออกกฎหมายให้ลงโทษผู้กระทำผิดทางอาญาหรือผิดกฎหมายได้ โดยไม่มีการพิจารณาพิพากษาคดี
๓. ออกกฎหมายที่มิใช่โทษทางอาญาย้อนหลังแก่การกระทำที่ในขณะกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางอาญา
๔. เก็บภาษีทางตรงอื่น ๆ แก่พลเมืองแห่งมลรัฐ นอกจากจะเก็บตามสำมะโนครัวประชากรที่สำรวจเสร็จ
๕. เก็บภาษีสินค้าที่ส่งออกนอกมลรัฐ
๖. ปฏิบัติเกี่ยวกับการค้าหรือการเก็บภาษีท่าเรือ หรือการเก็บภาษีเรือที่ใช้ท่าเรือนั้นๆ ของมลรัฐใดหนึ่งด้วยความเด่นหาเป็นพิเศษผิดจากมลรัฐอื่น
๗. ให้ยศฐานบรรดาศักดิ์

เจ้าหน้าที่และหัวหน้าในรัฐสภา

รัฐธรรมนูญบัญญัติให้รองประธานาธิบดีเป็นประธานวุฒิสภา แต่ไม่มีสิทธิออกเสียง นอกจากกรณีมีเสียงเท่ากันทั้งสองฝ่าย จึงจะออกเสียงชี้ขาดได้ สำหรับสภาผู้แทนราษฎรนั้น ให้สภาเลือกประธานและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในระหว่างกันเอง วุฒิสภาอาจเลือกประธานชั่วคราว (เพื่อทำหน้าที่ประธานถาวรประธานาธิบดีไม่มาประชุม) และเลือกเจ้าหน้าที่อื่นๆ ได้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นมักจะเป็นสมาชิกของพรรคที่มีเสียงมากที่สุด ในสภาเสมอ เป็นผู้มียศพลสำคัญยิ่งในการเลือกสมาชิกเข้าประจำคณะกรรมาธิการต่างๆ และในการดำเนินกิจการของสภา

สมาชิกของแต่ละพรรคในวุฒิสภาจะประชุมกันตอนเริ่มเปิดสมัยประชุมรัฐสภาใหม่ทุกครั้ง เพื่อเลือก “หัวหน้าอภิปราย” (Floor leader) คนหนึ่ง และแต่งตั้งวุฒิสมาชิกคนอื่น ๆ ในพรรคอีกจำนวนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสมาชิกของพรรคต่าง ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรก็กระทำเช่นเดียวกัน พวกหัวหน้าเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกตามประเพณีของแต่ละพรรคเพื่อทำหน้าที่อันสำคัญยิ่งให้แก่พรรค คือ หาเส้นทางให้กฎหมายที่พรรคสนับสนุนผ่านหรือหาเส้นทางยับยั้งกฎหมายที่พรรคไม่ต้องการ พวกหัวหน้าเหล่านี้ จึงกลายเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการนิติบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

กระบวนการนิติบัญญัติ

ในสมัยประชุมสมัยหนึ่งๆ จะมีร่างกฎหมายเสนอให้รัฐสภาพิจารณาเป็นจำนวนเรือนพันเรือนหมื่นฉบับ ต่างมีสาระและความสำคัญแตกต่างกันออกไปอย่างกว้างขวาง ก่อนที่ร่างกฎหมายจะออกเป็นกฎหมาย ได้ถือเป็นหลักปฏิบัติว่า จะต้องรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่อาจได้รับผลกระทบกระเทือน และบางทีก็จากการสอบถามกับสมาชิกรัฐสภาเองบางคน ถึงผลอันจะเกิดขึ้นจากการบัญญัติกฎหมายนั้นเสียก่อน

เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระนี้ สภาทั้งสองได้ใช้วิธีการแบ่งสมาชิกทั้งหมดออกเป็นหน่วยเล็ก ๆ เพื่อทำหน้าที่เตรียมและพิจารณาร่างกฎหมายในด้านต่าง ๆ เสียก่อนที่จะนำเสนอให้สมาชิกทั้งสภาอภิปรายและลงมติ เรียกว่า คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการคณะต่าง ๆ มีประธานซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคที่มั่งคั่งข้างมากในรัฐสภา พรรคที่มั่งคั่งข้างน้อยก็ได้รับ

การจัดสรรให้มีส่วนมีเสียงตามสัดส่วนเข้าในคณะกรรมการทุกคณะซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนหรือวุฒิสมาชิกที่มีอาวุโสในการร่างกฎหมายเป็นประธานอยู่ เนื่องจากการจัดระเบียบเกี่ยวกับการนิติบัญญัติเดิมยังมีข้อบกพร่องสำคัญอยู่มาก จึงได้มีการบัญญัติกฎหมายจัดระเบียบการนิติบัญญัติขึ้นใหม่ โดยยกเลิกระเบียบวิธีการเดิมเสีย แล้วกำหนดให้มีคณะกรรมการถาวรขึ้นในวุฒิสภา ๑๕ คณะ และในสภาผู้แทนราษฎร ๑๘ คณะ โดยมีชื่อเรียกตามลักษณะอำนาจหน้าที่ของแต่ละคณะ เช่น คณะกรรมการการจัดสรรงบประมาณ คณะกรรมการการเกษตร คณะกรรมการการทหาร คณะกรรมการการภายในและหมู่เกาะ คณะกรรมการทหารผ่านศึก คณะกรรมการการคลังและเงินตรา คณะกรรมการความสัมพันธ์ต่างประเทศ และอื่นๆ เป็นต้น

ร่างกฎหมายทุกฉบับที่เสนอเข้าสู่สภาใดสภาหนึ่งจะต้องส่งไปให้คณะกรรมการที่หน้าที่พิจารณา ตัวอย่าง เช่น ร่างกฎหมายที่เสนอเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดส่วนการประเมินราคาของทรัพย์สิน ก็ส่งไปให้คณะกรรมการการเกษตรพิจารณา เมื่อร่างกฎหมายส่งไปถึงคณะกรรมการแล้ว สมาชิกในคณะกรรมการนั้นอาจดำเนินการต่างๆ ได้หลายประการ ถ้าเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยก็จะมติดเป็นลายลักษณ์อักษรว่า “ให้เสนอพิจารณาต่อไปได้” และเรื่องก็จะนำเข้าไปในระเบียบวาระเพื่อให้สภาที่เกี่ยวข้องนั้นประชุมแปรญัตติและลงมติต่อไปได้

ถ้าร่างกฎหมายที่เสนอไม่ได้รับความเห็นชอบจากเสียงข้างมากของคณะกรรมการนั้นแล้ว สมาชิกผู้ไม่เห็นด้วยย่อมเปลี่ยนแปลงร่างกฎหมายนั้นอย่างไรก็ได้ อาจให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหรือมาก หรือ

ยกร่างใหม่ทั้งหมดก็ได้ หรืออาจเก็บ “เข้าลิ้นชัก” โดยไม่ทำอะไรเลยก็ได้ แต่การกระทำดังกล่าวมิใช่เป็นที่ยุติ กรณีในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกจำนวน ๒๑๘ นาย อาจเข้าช่อกันร้องขอ “ถอนร่างกฎหมายจากคณะกรรมการ” และให้ร่างกฎหมายนั้นเข้าสู่ที่ประชุมสภาเพื่ออภิปรายต่อไปได้ กรณีในวุฒิสภา ญัตติถอนการพิจารณาจากคณะกรรมการโดยมีเสียงข้างมากสนับสนุนก็มีผลเช่นเดียวกัน

วิธีที่จะเสนอร่างกฎหมายนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน บางฉบับคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการพิเศษของรัฐสภาเป็นผู้ร่างขึ้น ถ้าเห็นว่าประชาชนมีความต้องการเช่นนั้น บางฉบับก็ร่างขึ้นตามข้อเสนอนั้นของประธานาธิบดีหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารอื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ หรือเพียงปรับปรุงแก้ไขระเบียบวิธีปฏิบัติเก่าๆให้ดีขึ้น บ้างก็ร่างขึ้นเพราะประชาชนหรือองค์กรสมาคมต่างๆได้แนะนำผ่านทางสมาชิกรัฐสภา หรือบ้างก็ร่างขึ้นตามความคิดเห็นส่วนตัวของสมาชิกรัฐสภา ร่างกฎหมายทุกฉบับเมื่อเสนอเข้าสู่สภาใดสภาหนึ่ง ประธานสภาจะต้องอ่านข้อกำหนดเลขที่ และส่งให้คณะกรรมการที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงพิจารณา ถ้าคณะกรรมการต้องการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ผู้ที่สนับสนุนหรือคัดค้านใด ๆ อาจเสนอตัวแสดงความคิดเห็นของตนได้ บางครั้งต้องใช้เวลารับฟังความคิดเห็นสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนั้นนานเป็นเวลาหลาย ๆ สัปดาห์หรือเดือนทีเดียว

วิธีการของรัฐสภาเกี่ยวกับคณะกรรมการนี้ให้ผลมากกว่าเพียงเพื่อให้งานผ่านไปอย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพเท่านั้น ยังเป็นผลในระยะยาวที่ก่อให้เกิดคณะผู้ชำนาญการบริหารบ้านเมืองสาขาต่างๆขึ้น

มากมาย อาทิ เมื่อสมาชิกหน้าใหม่เพิ่งได้รับเลือกตั้งเข้ามาในสภา ได้รับมอบหมายให้อยู่ในคณะกรรมการกิจการเกี่ยวกับกรรมกร อาจมีความรอบรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง และระหว่างสหบาลคนงานกับอุตสาหกรรมยังไม่กว้างขวางลึกซึ้งพอ แต่หลังจากสมาชิกผู้นั้นฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับการกรรมกรหลายๆเดือน เช่นได้ฟังคำชี้แจงอย่างละเอียดลออของผู้แทนสมาคมหรือองค์การที่เกี่ยวข้องโดยตรง ของเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน และของพวกหัวหน้ากรรมกร รวมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกรรมกร และศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เขียนเสนอให้คณะกรรมการนั้นพิจารณา เหล่านี้ย่อมทำให้เกิดความรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน จนในที่สุดสามารถประเมินผลแห่งตัวบทกฎหมายที่จะมีต่อกรรมกรและนายจ้างได้ เมื่อดังนั้นแล้ว สมาชิกผู้นั้นก็อยู่ในฐานะที่จะพิจารณากฎหมายให้เกิดผลดีที่สุดได้

เมื่อคณะกรรมการเสนอรายงานเกี่ยวกับร่างกฎหมายกลับไปยังสภาแล้ว ปกติสมาชิกก็จะเปิดอภิปรายทั่วไปและลงมติ สำหรับในสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกมากเกินไป คณะกรรมการระเบียบวาระการประชุมมักจะกำหนดให้อภิปรายได้อย่างจำกัด แต่ในวุฒิสภา การอภิปรายอาจดำเนินไปได้ครบเท่าที่สมาชิกยังมีอะไรพูดอยู่ การลงมติเกี่ยวกับการร่างกฎหมายนั้นอาจจะยังผลให้ผ่านออกไปหรือตกไป หรือ “เก็บเข้าลิ้นชัก” คือเก็บไว้พิจารณาก่อนซึ่งมีความหมายไม่ผิดกับทำให้ตกไป หรือให้ส่งไปให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ เมื่อร่างกฎหมายผ่านสภาหนึ่งแล้วก็เสนอไปยังอีกสภาหนึ่งเพื่อดำเนินการต่อไป

ที่สภาที่สองนี้ก็มีกระบวนการปฏิบัติต่อร่างกฎหมายนั้นเหมือนกัน

สภาแรก สภาที่สองอาจมีมติให้ร่างกฎหมายนั้นผ่าน แต่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ ขึ้น จะต้องคืนร่างกฎหมายนั้นกลับไปสู่สภาแรกที่ร่างกฎหมายนั้นริเริ่มอีกครั้งหนึ่ง หากสภาแรกไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ก็เสนอร่างกฎหมายนั้นไปยัง “คณะกรรมการการประชุมปรึกษาหารือ” อันประกอบด้วยผู้แทนที่มีจำนวนเท่ากันจากสองสภา ถ้าคณะกรรมการประชุมปรึกษาหารือสามารถหาทางปรองดองในข้อที่แตกต่างกันนั้นได้ ก็เสนอร่างกฎหมายนั้นให้แต่ละสภาลงมติเห็นชอบต่อไป

เมื่อร่างกฎหมายผ่านสภาทั้งสองเรียบร้อยแล้ว ก็เสนอต่อไปยังประธานาธิบดี ในเรื่องรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า

“ร่างกฎหมายทุกฉบับที่ได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว ก่อนที่จะมีผลเป็นกฎหมายจะต้องเสนอไปยังประธานาธิบดีสหรัฐ....”

ประธานาธิบดีอาจจะลงนามประกาศใช้ร่างกฎหมายนั้นหรือไม่ก็ยับยั้งไว้ หากประธานาธิบดีไม่ลงนามภายใน ๑๐ วัน นับแต่เวลาที่ร่างกฎหมายนั้นเสนอไปถึง (ไม่นับวันอาทิตย์) ร่างกฎหมายนั้นมีผลเป็นกฎหมายได้โดยไม่ต้องรอการลงนามของประธานาธิบดี อย่างไรก็ตาม ถ้าในระหว่างนั้นรัฐสภาปิดสมัยประชุมพอดี ร่างกฎหมายนั้นก็ไม่มีผลเป็นกฎหมาย เว้นแต่ว่าประธานาธิบดีจะลงนามภายในกำหนด ๑๐ วันดังกล่าว วิธีการที่กีดกันไม่ให้ร่างกฎหมายมีผลเป็นกฎหมายแบบนี้ เป็นวิธีการที่เรียกกันว่า “การยับยั้งย่อย” หรือ Pocket veto

ถ้าประธานาธิบดียับยั้งร่างกฎหมายในระหว่างที่รัฐสภายังเปิดสมัยการประชุมอยู่ ร่างกฎหมายนั้นก็ไม่มีผลเป็นกฎหมาย เว้นแต่แต่ละสภาจะได้ลงมติดี้นั้นให้ผ่านร่างกฎหมายนั้นอีกด้วยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมด

ในจำนวนร่างกฎหมายที่เสนอให้รัฐสภาพิจารณาแต่ละสมัยการ
ประชุมนับเป็นพัน ๆ นั้นผ่านออกมาเป็นกฎหมายเพียงจำนวนไม่มากนัก

อำนาจการสอบสวนของรัฐสภา

สภาทั้งสองต่างก็มีอำนาจการสอบสวน โดยให้คณะกรรมการ
สามัญคณะใดคณะหนึ่งทำหน้าที่ หรือจะตั้งคณะกรรมการพิเศษเพื่อทำ
หน้าที่นั้นก็ได้ บางทีทั้งสองสภาตั้ง “คณะกรรมการผสม” ประกอบด้วย
สมาชิกจากทั้งสองสภาเป็นผู้ดำเนินการสอบสวน

วัตถุประสงค์ของการสืบสวนอาจมีเพื่อศึกษาเรื่องราวพิเศษที่เป็น
สาเหตุให้จำเป็นต้องออกกฎหมายใหม่ หรือเพื่อสืบสาวดูว่าเจ้าหน้าที่
ฝ่ายบริหารหรือตุลาการปฏิบัติหน้าที่ของตนไปอย่างไร หรือเพื่อให้ประชาชน
เกิดความสนใจและทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิรูปใหม่ๆ ที่จำเป็น บางที
รัฐสภาก็ไม่ใช่สมาชิกของตน แต่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ หรือขอให้เอกชนเป็นผู้
ดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงแทน การสืบสวนนี้ย่อมมีประโยชน์ใน
การที่ช่วยให้รัฐสภาได้ทราบถึงความต้องการอันแท้จริงของบ้านเมืองอยู่
ตลอดเวลา

สมาชิกรัฐสภาทุกคนย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำหลายอย่าง ปกติ
ก็ต้องดำเนินการตามนโยบายของพรรค เพราะพรรคมีสวนช่วยให้ได้รับ
เลือกตั้งเข้ามา และยังคงดำเนินให้เกิดเป็นผลดีแก่ประชาชนในเขตเลือก
ตั้งและมลรัฐของตนโดย ปฏิบัติตามความต้องการของผู้ที่เลือกตั้งตนเข้ามา
เพราะประชาชนเลือกตั้งเข้ามาเพื่อให้ใช้อำนาจแทน และในฐานะที่เป็น
สมาชิกในคณะผู้ร่างกฎหมายของชาติ ย่อมจะต้องใช้วิจารณญาณเพื่อ

ประโยชน์สุขและความต้องการของประชาชนทุกคนทั่วทั้งประเทศชาติ

นอกจากนี้ ก็จะมีกลุ่มคนอีกพวกหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผลประโยชน์ใดหนึ่งคอยกดดันให้สมาชิกรัฐสภาของตนคอยรักษามลประโยชน์นั้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นปัญหาที่ยุ้งยากไม่น้อยที่สมาชิกแต่ละคนจะทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยเลือกตั้ง ของมลรัฐที่เลือกตั้งตนเข้ามา ของกลุ่มผลประโยชน์พิเศษต่างๆ ที่อยู่ในเขตของตน และของประชาชนทั้งชาติได้ครบครันเท่าเทียมกันไปหมดอย่างแท้จริง

บทที่ ๘

ตำแหน่งประธานาธิบดี

มาตรา ๒ แห่งรัฐธรรมนูญสหรัฐ ได้มอบหมายอำนาจบริหารให้แก่ประธานาธิบดีผู้เดียว รองประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่บริหารอื่นๆ ไม่มีอำนาจบริหารตามรัฐธรรมนูญเลย

ก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญขึ้นมา บางมลรัฐได้กำหนดให้อำนาจบริหารอยู่ในมือของคณะกรรมการซึ่งกรรมการแต่ละคนไม่มีอำนาจมากนักน้อยกว่ากันในที่ประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมนูญ เบนจามิน แฟรงคลิน ได้เสนอให้ใช้วิธีการเช่นเดียวกันนี้ ทั้งบรรดาผู้แทนที่มาร่วมประชุมนั้นก็ได้ประจักษ์ในกรณีลิวิตเซอร์แลนด์ที่ได้ใช้คณะกรรมการบริหารปกครองประเทศเป็นผลดีมาแล้ว และบรรดาผู้แทนที่มาร่วมประชุมทุกคนต่างก็ยังรำลึกถึงอันตรายที่เกิดจากการปกครองโดยกษัตริย์อังกฤษซึ่งทรงมีพระราชอำนาจมากเกินไปแต่ถึงกระนั้นก็ได้ บรรดาผู้แทนเหล่านั้นก็ได้ตัดสินใจมอบอำนาจบริหารไว้แก่บุคคลผู้เดียว ผู้นั้น คือ ประธานาธิบดีสหรัฐ

ผู้แทนเหล่านั้นยังได้ตัดสินใจต่อไปว่า รองประธานาธิบดีซึ่งได้รับการเลือกตั้งทำนองเดียวกับประธานาธิบดีควรจะได้รับมอบอำนาจให้เป็นประธานวุฒิสภาแต่อย่างเดียวยกด้วย ในกรณีที่ประธานาธิบดีถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรือถึงแก่กรรม ลาออกหรือไร้ความสามารถ ให้รองประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแทน ถ้าประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีถึงแก่กรรมหรือพ้นจากตำแหน่งไปด้วยกันทั้งคู่แล้ว รัฐธรรมนูญบัญญัติ

ให้เป็นสิทธิของรัฐสภาที่จะเลือกเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นประธานาธิบดีแทน

ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้าส่วนการบริหารที่กว้างขวางใหญ่โต รวมทั้งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี และหน่วยงานอิสระอื่นๆอีกมากมาย โดยอาศัยองค์การบริหารเหล่านี้เป็นเครื่องมือ ประธานาธิบดีสามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่รัฐสภาบัญญัติไว้ และบริหารกิจการบ้านเมืองให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั้งปวงได้เต็มที่

ประธานาธิบดีพำนักอยู่ ณ กรุงวอชิงตัน ในทำเนียบรัฐบาลที่เรียกว่า “ไวท์เฮาส์” ซึ่งใช้เป็นทั้งสถานที่ทำการและที่อยู่อาศัยด้วย

ผู้ที่สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองสำคัญๆ มาก่อน พรรคการเมืองแต่ละพรรคต่างก็เลือกเอาคนใดคนหนึ่งเป็นที่ประชุมใหญ่ของตน การประชุมใหญ่จัดขึ้นตอนต้นฤดูร้อนของปีที่จะมีการเลือกตั้ง องค์การพรรคประจำแต่ละมลรัฐจะจัดตั้งผู้แทนของตนจำนวนหนึ่งไปร่วมประชุม

เมื่อประชุมใหญ่ได้เลือกตั้งเจ้าหน้าที่และกรรมการต่างๆ สำหรับดำเนินการประชุม และกำหนดแนวนโยบายของพรรคเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงเวลาที่จะเลือกกำหนดตัวผู้ที่พรรคจะส่งเข้าแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ประธานที่ประชุมจะอ่านชื่อมลรัฐต่างๆตามลำดับ ขณะที่มลรัฐของตนถูกอ่านชื่อ สมาชิกในคณะผู้แทนมลรัฐนั้นๆ ก็เสนอชื่อผู้ที่ตนเห็นสมควรจะให้เป็นผู้เข้าแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี เมื่อคณะผู้แทนมลรัฐได้เสนอชื่อผู้ตนต้องการหมดแล้ว ก็ให้ผู้แทนทั้งหมดเลือกโดยวิธีลงคะแนนเสียง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมาก ย่อมเป็นผู้ที่

พรรคจะส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในการเลือกตั้งทั่วไปซึ่งจะมีในเดือนพฤศจิกายนของปีนั้น

ผู้เข้าร่วมประชุมร่างรัฐธรรมนูญ ณ พิลาดิเลีย ไม่เห็นเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนเลือกประธานาธิบดีโดยตรง จึงบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้เลือกตั้งประธานาธิบดีโดย “ทางอ้อม”

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีซึ่งมีในเดือนพฤศจิกายนนั้น ผู้มีสิทธิเลือกตั้งของแต่ละมลรัฐจะเลือกผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งชนคณะหนึ่งมีจำนวนเท่ากับจำนวนผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่มลรัฐนั้นมีอยู่ในรัฐสภา ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งเหล่านี้เป็นผู้ที่พรรคการเมืองกำหนดตัวขึ้น โดยให้ทำหน้าที่เลือกแต่เฉพาะผู้ที่พรรคคนนั้นส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งจากทั้ง ๕๐ มลรัฐนี้เรียกว่า “คณะประชุมสโมสเลือกตั้ง” (Electoral College) ซึ่งโดยแท้จริงไม่เคยมีการประชุมสโมสเลย เพราะข้อแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ ๑๒ ได้บัญญัติให้ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งประธานาธิบดีประชุมลงคะแนนเสียงเลือกตั้งภายในมลรัฐของตน “คณะประชุมสโมสเลือกตั้ง” นี้เป็นผู้เลือกประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งของแต่ละมลรัฐจะลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดในมลรัฐนั้น

หลังจากที่ได้รับเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายนแล้ว ประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกตั้งใหม่จะต้องทำพิธีเข้ารับตำแหน่งในวันที่ ๒๐ มกราคมถัดมา เรียกว่าพิธีรับตำแหน่ง (Inauguration) เป็นประเพณีกำหนดไว้ว่า ประธานาธิบดีจะต้องไปยังที่ทำการรัฐสภาที่เรียกว่า แคปิตอล เพื่อทำพิธีปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งต่อหน้าประธานศาลฎีกาแห่งสหรัฐ

คำปฏิญาณตนเพื่อเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี

“ข้าพเจ้าขอสาบาน (หรือปฏิญาณ) ว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และจะรักษา คัมภีร์ และ บัญญัติรัฐธรรมนูญสหรัฐไว้อย่างดีจนสุดความสามารถของข้าพเจ้า”

ปกติประธานาธิบดีจะกล่าวสุนทรพจน์เนื่องในพิธีเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งจะส่งกระจายเสียงอย่างกว้างขวางทั่วไป ในสุนทรพจน์นี้ ประธานาธิบดีจะกำหนดข้อนโยบายสำคัญ ๆ ที่จะใช้เป็นหลักในการบริหารต่อไป

อำนาจของประธานาธิบดี

รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า อำนาจบริหารของรัฐบาลแห่งชาตินั้น มอบให้แก่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาแต่ผู้เดียว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารอื่นๆ ทั้งหมดรับผิดชอบต่อประธานาธิบดีและบริหารกิจการบ้านเมืองไปตามที่ประธานาธิบดีจะกำหนดให้

ตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญและมีอำนาจมากที่สุดในโลกตำแหน่งหนึ่ง ประการแรกประธานาธิบดีต้อง “จัดการให้มีการปฏิบัติการไปตามกฎหมายอย่างซื่อสัตย์สุจริต” และต้องบริหารองค์การที่ใหญ่โตมโหฬารอันได้แก่รัฐบาลแห่งชาติ เพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าวได้ ประธานาธิบดีจึงไม่เพียงแต่ได้รับอำนาจจะใช้เพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองเท่านั้น แต่ยังมีอำนาจเกี่ยวกับการนิติบัญญัติและตุลาการอีกมากด้วย

ประธานาธิบดีมีอำนาจยับยั้งร่างกฎหมายใด ๆ ที่ผ่านรัฐสภามาแล้ว ถ้ารัฐสภาไม่ลงมติใหม่ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๒ ใน ๓ ของแต่ละสภาแล้ว

ร่างกฎหมายที่ถูกขยับยั้งนั้นไม่มีผลเป็นกฎหมาย ประธานาธิบดีอาจใช้อิทธิพล
เหนือนิติรัฐสภาโดยใช้สิทธิเรียกประชุมสมัยวิสามัญเพื่อพิจารณาดำเนินการ
ในเรื่องใดๆที่เห็นว่าเป็นปัญหาลำคัญเกี่ยวกับประเทศชาติ ในสัปดาห์ประจำปี
หรือพิเศษที่ส่งไปยังรัฐสภา อาจแนะนำรัฐสภาออกกฎหมายที่เห็นว่า
ประชาชนพลเมืองต้องการได้ และมีบ่อยครั้งที่ประธานาธิบดีมักใช้สุนทรพจน์
ที่กล่าวกับประชาชนเป็นการแนะนำรัฐสภาโดยทางอ้อม ประธานาธิบดีใน
ฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ทางบริหารแต่ผู้เดียว (ยกเว้นรองประธานาธิบดี) ที่
ประชาชนทั้งชาติเลือกตั้งเข้ามาต้องรับผิดชอบต่อชาติ เกี่ยวกับโครงการทั่วไป
เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของประเทศชาติ ในฐานะที่เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง
อาจกระตุ้นสมาชิกวุฒิสภาในรัฐสภาให้สนับสนุนโครงการเช่นนั้นด้วย

อำนาจตุลาการและบริหาร เมื่อมีตำแหน่งว่างลง ประธานาธิบดี
แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลสหรัฐ รวมทั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาเข้าแทนที่ตำแหน่ง
ที่ว่างนั้น แต่การแต่งตั้งจะต้องได้รับการยืนยันจากวุฒิสภาสหรัฐด้วย
จึงจะมีผล

ประธานาธิบดีมีอำนาจยกโทษเต็มที่หรือโดยมีเงื่อนไขแก่ผู้ต้องโทษ
ฐานกระทำผิดกฎหมายสหรัฐ เว้นแต่ความผิดฐานกระทำผิดในหน้าที่
(Impeachment) หรืออาจให้มีการลดหย่อนผ่อนโทษ ลดระยะเวลาที่ต้อง
จำคุกหรือลดค่าปรับหรืออาจประวิงกำหนดการประหารชีวิตได้

อำนาจบริหารของประธานาธิบดีมีอยู่มากมายจนมีอาจนำมากล่าวไว้
ให้ครบได้

ประธานาธิบดีเป็นผู้บังคับใช้รัฐธรรมนูญและกฎหมายทั้งปวงที่รัฐสภา
ได้ตราขึ้น เพื่อกำหนดอำนาจที่จะออกกฎระเบียบข้อบังคับ

และวิธีปฏิบัติต่างๆซึ่งรวมเรียกว่ากฎบริหาร (Executive Orders)

ประธานาธิบดีเป็นจอมทัพบกและเรือแห่งสหรัฐ และหน่วยพลเรือนอาสาสมัคร (Militia) แห่งมรัฐต่างๆ ในขณะที่ระดมเข้ามาปฏิบัติการเพื่อรัฐบาลกลางสหรัฐ บทบัญญัติเรื่องนี้ได้ให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีในยามสงครามและยามที่อาจจะมีสงครามไว้มาก

อำนาจในการต่างประเทศ ประธานาธิบดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศ รัฐธรรมนูญให้อำนาจประธานาธิบดีที่จะแต่งตั้งเอกอัครราชทูต ทูตและกงสุลต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา และที่จะรับรองเอกอัครราชทูต หรือทูตานุทูตของต่างประเทศ โดยผ่านทางกระทรวงการต่างประเทศ ประธานาธิบดีเป็นผู้คุ้มครองพลเมืองอเมริกันในดินแดนต่างประเทศ และคุ้มครองชาวต่างประเทศในดินแดนสหรัฐ ด้วยอำนาจดังกล่าวนี้ ประธานาธิบดีย่อมทรงสิทธิที่จะให้การรับรองหรือไม่ให้การรับรองแก่ชาติหรือรัฐบาลใดๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ ประธานาธิบดีเป็นผู้ทำสนธิสัญญากับรัฐบาลอื่น ๆ ซึ่งจะมีผลบังคับผูกพันแก่สหรัฐถ้าวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยลงมติสองในสามของสมาชิกที่มาประชุม ยิ่งกว่านั้น ประธานาธิบดีอาจทำ “ความตกลงทางบริหาร” (Executive Agreements) กับรัฐบาลต่างประเทศโดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากวุฒิสภาได้อีกด้วย

ประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะสั่งให้กำลังทัพบกและทัพเรือของสหรัฐเคลื่อนไปยังส่วนหนึ่งส่วนใดของโลกได้

อำนาจในการแต่งตั้ง ประธานาธิบดีเป็นผู้เลือกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทบวงบริหารต่าง ๆ ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องสำคัญๆ ของรัฐบาลและแต่งตั้งบุคคลให้เข้ารับตำแหน่งอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงมา

อย่างไรก็ดี ต้องไม่ลืมว่า ยังมีเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีกจำนวนนับพันนับหมื่นที่ประจำอยู่ในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาเป็นวิธีการที่กำหนดให้ผู้ที่จะรับการแต่งตั้งต้องผ่านการสอบไล่แสดงความสามารถเหมาะสมในการที่จะทำหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ เสียก่อน

ประธานาธิบดี

วาระอยู่ในตำแหน่ง — ๔ ปี และไม่เกิน ๒ วาระ

เงินเดือน — ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ต่อปี รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ และค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่ารับรองเป็นทางการซึ่งไม่ต้องเสียภาษีเงินได้อีก ๔๐,๐๐๐ ดอลลาร์

พิธีเข้ารับตำแหน่ง วันที่ ๒๐ มกราคม ภายหลังการเลือกตั้งเลือกตั้งขึ้นโดยประชาชนในการเลือกตั้งทั่วประเทศ ทุก ๔ ปี

คุณสมบัติ — มีสัญชาติอเมริกันโดยกำเนิด มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี และมีภูมิลำเนาในสหรัฐไม่น้อยกว่า ๑๔ ปี

ลำดับการสืบตำแหน่ง*

๑. รองประธานาธิบดี
๒. ประธานสภาผู้แทนราษฎร
๓. ประธานวุฒิสภาชั่วคราว

* แม้ว่าจะมีตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ (ดูหน้า ๔๕) ก็อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ศึกษาธิการ และประชาสงเคราะห์ แต่ยังไม่ได้รับการจัดเข้าอยู่ในลำดับการสืบตำแหน่งประธานาธิบดี

๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๗. อัยการใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
๘. นายไพบรณีย์ใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไพบรณีย์)
๙. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๑๐. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
๑๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
๑๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกรรมกร

อำนาจหน้าที่ที่สำคัญ — บังคับใช้รัฐธรรมนูญ กฎหมายทั้งปวงที่
รัฐสภาได้ตราขึ้นและสนธิสัญญาต่าง ๆ

อำนาจอื่นๆ

๑. ใช้สิทธิยับยั้งร่างกฎหมาย
๒. แนะนำให้รัฐสภาดำเนินมาตรการต่างๆ
๓. เรียกประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญ
๔. ส่งสาส์นไปยังรัฐสภา
๕. แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลสหรัฐ
๖. แต่งตั้งผู้แทนทางการทูตประจำต่างประเทศ
๗. แต่งตั้งรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ตำแหน่งสำคัญๆ
๘. ให้อภัยโทษ
๙. ดำเนินการติดต่อกับต่างประเทศ
๑๐. ดำรงตำแหน่งจอมทัพ

บทที่ ๙

กระทรวงทบวงการต่าง ๆ ของรัฐบาล

เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระแก่ประธานาธิบดีในการบังคับใช้และปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายสหรัฐ รัฐสภาจะจัดตั้งกระทรวงบริหารการต่าง ๆ ขึ้นเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น ประธานาธิบดีเป็นผู้เลือกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงโดยได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา และรวมกันเป็นคณะเรียกว่า “คณะรัฐมนตรีแห่งประธานาธิบดี” นอกจากคณะรัฐมนตรีนี้แล้วยังมีคณะเจ้าหน้าที่ส่วนตัวประธานาธิบดีปฏิบัติหน้าที่สำนักประธานาธิบดีอีกด้วย สำนักประธานาธิบดีประกอบด้วยสำนักงบประมาณ สำนักทำเนียบไว้ท์เฮาส์ คณะที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจ สำนักงานป้องกันประเทศ (Office of Defense Mobilization)

ประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน เมื่อเข้าเป็นประธานาธิบดีครั้งแรก ได้แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ เพียง ๔ นาย โดยที่งานหน้าที่ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รัฐสภาต้องจัดตั้งกระทรวงใหม่ ๆ ขึ้นอีก ตามที่ปรากฏในปี ค.ศ. ๑๗๙๖ มี ๑๐ กระทรวงด้วยกันคือ

กระทรวง	เจ้ากระทรวง	ปีที่กฎหมายจัดตั้ง
๑. การต่างประเทศ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	๑๗๘๘
๒. การคลัง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	๑๗๘๘

กระทรวง	เจ้ากระทรวง	ปีที่กฎหมายจัดตั้ง
๓. กลาโหม	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	๑๕๔๓*
๔. ยุติธรรม	อัยการใหญ่	๑๗๘๕
๕. ไปรษณีย์	นายไปรษณีย์ใหญ่	๑๗๕๔
๖. มหาดไทย	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	๑๘๔๕
๗. เกษตร	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร	๑๘๘๕
๘. พาณิชย	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์	๑๕๐๓**
๙. กรมกร	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกรมกร	๑๕๖๓
๑๐. สาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข การศึกษา และ สวัสดิการ	๑๕๕๓

* ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๕๔๓ รัฐสภาสมัยประชุมที่ ๘๐ ได้ตรากฎหมายเลขที่ ๒๕๓ รวมกระทรวงการสงคราม และกระทรวงการทหารเรือ เข้าเป็นสถานกิจการทหารแห่งชาติ National Military Establishment โดยรัฐมนตรีว่าการกลาโหมเป็นหัวหน้ารับผิดชอบ สถานกิจการทหารแห่งชาติประกอบด้วยกระทรวงการทหารบก กระทรวงการทหารเรือ และกระทรวงการทหารอากาศ และทบวงการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงต่าง ๆ แห่งชาติ

** กระทรวงพาณิชย์และกรมกรได้ตั้งขึ้นเป็นกระทรวงเดียวกันในปี ค.ศ. ๑๕๐๓ และแยกออกเป็นสองกระทรวง ในปี ค.ศ. ๑๕๑๓

คณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีเป็นคณะที่ปรึกษาฯ ประธานาธิบดี สมาชิกแต่ละนายเป็นเจ้ากระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งและรับผิดชอบต่อประธานาธิบดี ส่วนประธานาธิบดีเป็นผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาติ

แทนรัฐมนตรีเหล่านั้นอีกคนหนึ่ง รัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่งนานเพียงใดย่อมแล้วแต่อัธยาศัยของประธานาธิบดี ประธานาธิบดีจะเรียกประชุมรัฐมนตรีเมื่อใดที่ต้องการก็ได้ หรือจะปรึกษาหารือเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานในความรับผิดชอบเป็นรายๆ ไปก็ได้ การประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นการลับไม่เปิดให้สาธารณชนเข้าฟัง

รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีแห่งประธานาธิบดีไว้
อย่างละเอียดแน่นอน ได้แต่กำหนดว่า ประธานาธิบดี “อาจจะขอความ
คิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้ากระทรวงใดกระทรวงหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับงานหน้าที่ของกระทรวงนั้นๆ” โดยมีได้ระบุชื่อกระทรวงหรือกำหนด
อำนาจหน้าที่ของกระทรวงต่างๆไว้เลย ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า
คณะรัฐมนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการจัดระเบียบองค์การในรัฐบาล กฎหมาย
ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นรัฐมนตรีไว้

รัฐมนตรีว่าการแต่ละกระทรวงได้รับมอบหมายอำนาจในการบริหาร
กระทรวงของตนจากประธานาธิบดี ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง
สหรัฐ ย่อมมีหน้าที่คลุมตลอดทุกส่วนของประเทศ และมีผู้ช่วยเหลือและ
ที่ปรึกษาอีกมากมาย กระทรวงแบ่งออกเป็นฝ่าย (Division) สำนักงาน
(Bureau) กอง (Office) หรือส่วนการ (Service) เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ เมื่อนับ
แล้วจะมีหน่วยงานต่างๆในกระทรวงเหล่านั้นับหลายร้อยหลายพันหน่วย
โดยที่การจัดระเบียบองค์การและงานหน้าที่ของแต่ละกระทรวงแตกต่างกัน
จำเป็นจะต้องแยกอธิบายเป็นรายกระทรวงไป

กระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีลำดับศักดิ์ถัดจากประธานา
ธิบติและรองประธานาธิบดี เป็นที่ปรึกษาของประธานาธิบดีในกิจการเกี่ยว
กับนโยบายต่างประเทศ

วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของกระทรวงการต่างประเทศ ได้แก่
การรักษาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างสหรัฐกับนานาประเทศ
การส่งเสริมการค้าและพาณิชย์ต่างประเทศ

การคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของพลเมืองอเมริกันในต่างประเทศ
เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์โดยทั่วไปดังกล่าว กระทรวงการต่างประเทศ
มีหน้าที่ต่อไปนี้คือ

ดูแลการปฏิบัติงานด้านการต่างประเทศ ได้แก่การปฏิบัติงานของเอก
อัครราชทูต ทูต และเจ้าหน้าที่กงสุลต่างๆ ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ติดต่อกับรัฐบาล
ต่างประเทศ และช่วยคุ้มครองชีวิตและผลประโยชน์ของชาวอเมริกันในต่าง
ประเทศให้แก่กระทรวง

ช่วยในการทำสนธิสัญญาและข้อตกลงอื่นๆกับต่างประเทศและบังคับ
ใช้ให้เป็นไปตามนั้น

ออกหนังสือเดินทางให้แก่พลเมืองสหรัฐที่จะเดินทางไปต่างประเทศ
จัดการเกี่ยวกับการรับรองทูตานุทูตต่างประเทศของประธานาธิบดี

ช่วยในการพิจารณาว่ารัฐบาลสหรัฐควรจะรับรองรัฐบาลต่าง
ประเทศที่เกิดขึ้นใหม่หรือไม่

รวบรวมข่าวสารด้านการเศรษฐกิจ การเมือง และการสังคมในต่าง
ประเทศ

เจ้าหน้าที่กงสุลสหรัฐในต่างประเทศเป็นผู้พิจารณาการขอเข้าเมือง
ของชาวต่างประเทศผู้ประสงค์จะเดินทางเข้าสหรัฐในฐานะอยู่ประจำ
(Immigrant) หรือชั่วคราว (Non-immigrant) ถ้าเห็นว่าผู้อยู่ในข่ายที่จะ
อนุมัติให้เข้าเมืองประเภทใดได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ก็
จะออกหนังสือลงตรา (Visa) ที่ถูกต้องให้

นอกจากงานหน้าที่ดังกล่าวแล้ว กระทรวงการต่างประเทศยังเป็นผู้
พิมพ์สนธิสัญญาทุกฉบับที่สหรัฐมีกับรัฐบาลต่างประเทศ และพิมพ์เอกสาร
ทางการอื่นๆ บางอย่างอีกด้วย

กระทรวงการคลัง

วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของกระทรวงการคลัง ได้แก่

การจัดการเกี่ยวกับการคลังต่าง ๆ ของรัฐบาลสำหรับ

การวางแผนรักษาและเพิ่มพูนรายได้ของรัฐบาล

การรักษาอำนาจซื้อของเงินตราอเมริกัน และสินเชื่อของรัฐบาล

กลาง

เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์โดยทั่วไปดังกล่าว กระทรวงการคลังมีหน้าที่ในส่วนที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

เก็บภาษีอากรให้รัฐบาล

กั้ยมเงินกรณีจำเป็นเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศ ช่วยเหลือต่างประเทศและดำเนินกิจการภายใน (โดยออกไปกู้ และ พันธบัตร ให้แก่พลเมืองอเมริกัน หรือองค์การสถาบันต่างๆ เป็นรายๆ ไป เป็นส่วนใหญ่)

ชำระบัญชีและหนี้สินต่างๆ ของรัฐบาลที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

รายงานฐานะทางการเงินการคลังของรัฐบาลให้ทั้งรัฐสภาและประชาชนได้รับ

ทราบ

จัดการทำเหรียญกษาปณ์ พิมพ์ธนบัตร พันธบัตร และดวงตราไปรษณียากร

ลาดตระเวนชายฝั่งด้วยกองยามรักษาฝั่งเพื่อป้องกันการลักลอบหนีภาษี และคุ้มครองการเดินเรือ

วางระเบียบการขายสุราและยาเสพติดในการพาณิชย์ระหว่างมลรัฐด้วยกัน และการพาณิชย์ต่างประเทศ

ดำเนินงานหน่วยสืบราชการลับ

กระทรวงกลาโหม

กระทรวงนี้เป็นหน่วยงานที่รวบรวมชั้นใหม่เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ โดยรวบรวมกระทรวงการทหารบก และกระทรวงการทหารเรือ ซึ่งแต่เดิมเป็นกระทรวงอิสระแยกจากกัน กับกระทรวงการทหารอากาศที่ตั้งขึ้นใหม่เข้าไว้ด้วยกัน เรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศแล้ว อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของกระทรวงนี้ทั้งสิ้น

ความรับผิดชอบของกระทรวงกลาโหม ได้แก่

การจัดให้มีโครงการเพื่อความมั่นคงของสหรัฐอย่างครบครัน

การรวบรวมนโยบายและโครงการที่กระทรวงกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงของสหรัฐให้เข้าเป็นอันเดียวกัน

การจัดให้มีการประสานงานและศูนย์รวมการบังคับบัญชาของกองทหารต่าง ๆ อยู่ในบังคับบัญชาของพลเรือน

การจัดให้มีการบังคับบัญชาของกองทหารต่าง ๆ เพื่อยุทธศาสตร์อยู่ในศูนย์การควบคุมเดียวกัน

ทบวงการทหารบก วัตถุประสงค์อันสำคัญของทบวงการทหารบกได้แก่การจัดให้มีกำลังทหารสำหรับป้องกันสหรัฐทางบก โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

รวบรวม ฝึกหัด จัดหาอาวุธ และบำรุงรักษากองทัพบก หน่วยฝึกนายทหารสำรอง (ROTC) หน่วยรักษาดินแดน และหน่วยทหารกองหนุน

รับผิดชอบในการปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ และวิธีการยุทธทางบกให้ทันสมัย

ดำเนินงานของโรงเรียนนายร้อยที่เวสต์ปอยต์ นิวยอร์ก โรงเรียนนายทหารเสนาธิการที่ ฟอร์ต ลีเวนเวอร์ธ แคนซัส และโรงเรียนนายทหารและทหารประจำการอื่น ๆ

ดูแลปรับปรุงแม่น้ำและท่าเรือภายในสหรัฐ และวางระเบียบการใช้
ทางน้ำสัญจรภายในสหรัฐ และปอร์โตริโก

จัดการคลองปานามา และควบคุมดูแลรัฐบาลประจำเขตคลองนี้ด้วย
ทบวงการทหารเรือ วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของการจัดตั้งทบวงการ
ทหารเรือก็คือ การบำรุงรักษาเรือรบเพื่อป้องกันสหรัฐ กองทัพเรือต้อง
อยู่ในสภาพพร้อมทุกโอกาสที่จะคอยฟังคำสั่งของประธานาธิบดี ซึ่งเป็น
จอมทัพ นอกจากนี้ ยังต้องรับผิดชอบในการคุ้มครองดินแดนอันห่างไกลของ
สหรัฐ และการพาณิชย์ของสหรัฐ ดังนั้นทบวงการทหารเรือจึงมีหน้าที่
สำคัญ ดังต่อไปนี้ —

รวบรวม ฝึกหัด และบำรุงรักษากำลังทางเรือของสหรัฐ สร้างและ
ติดตั้งอุปกรณ์เรือรบ อู่เรือ และฐานทัพเรือ

บำรุงรักษาโรงเรียนนายเรือสหรัฐที่แอนนาโปลิส แมรีแลนด์ โรง
เรียนเสนาธิการทหารเรือที่นิวพอร์ต โรดไอส์แลนด์ และโรงเรียนอบรม
นายทหารและทหารประจำการอื่นๆ และจัดให้มีการซ้อมการยุทธทางเรือ
และการซ้อมยิงเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของทหาร และของเรือ

บำรุงรักษาพรรคนาวิกโยธินไว้อย่างพร้อมเพรียงเพื่อปฏิบัติหน้าที่
ทางบกหรือทางทะเล

บำรุงรักษาระบบวิทยุสื่อสารระหว่างเรือที่อยู่ในท้องทะเลทุกลำกับ
สถานีทหารเรือชายฝั่ง จัดหาแผนที่และแผนภูมิสำหรับการเดินเรือและการ
เดินอากาศและดำเนินการเกี่ยวกับหอวิทยาศาสตร์การวิจัย เพื่อปรับปรุง
บริเวณที่นำวิให้ดีขึ้น

กำหนดมาตรฐานเวลาใช้ทั่วประเทศ และทดสอบความเที่ยงตรงของ
อุปกรณ์การเดินเรือและเครื่องบินทั้งหมดโดยอาศัยหอสังเกตการณ์นำวิ
(Naval Observatory)

ทบวงการทหารอากาศ วัตถุประสงค์สำคัญของการที่ทบวงการทหารอากาศได้แก่การจัดให้มีการต่อสู้และกำลังทางอากาศเพื่อป้องกันสหรัฐจากการรุกรานทางอากาศ เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทบวงการทหารอากาศมีหน้าที่สำคัญดังต่อไปนี้

รวบรวม ผีกลัด จัดหาอาวุธ และบำรุงรักษาไว้ซึ่งกำลังรบทางอากาศอย่างพร้อมเพรียง รวมทั้งกองทัพอากาศประจำการ หน่วยทหารอากาศกองหนุน หน่วยรักษาดินแดนทางอากาศ

จัดการขนส่งทางอากาศแก่กองทัพต่าง ๆ และสนับสนุนทางอากาศแก่การปฏิบัติของกองทัพบก

จัดทำภาพถ่ายทางอากาศเพื่อใช้ทำแผนที่
ให้บริการช่วยเหลือทางอากาศแก่ผู้ประสบภัยทั่วโลก

ดำเนินงานของโรงเรียนนายเรืออากาศที่ คาโลเรโด สปริง คาโลเรโด มหาวิทยาลัยการบินที่แม็กซ์เวลล์ฟิลด์ อะลาบามา และโรงเรียนฝึกนายทหารและทหารประจำการอื่นๆ

กระทรวงยุติธรรม

อัยการใหญ่ (Attorney General) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเป็นทนายสูงสุดของแผ่นดิน เป็นตัวแทนสหรัฐในกรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายโดยทั่วไป และให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีต่างๆ เมื่อได้รับคำร้องขอ มีบ่อยครั้งที่อัยการกระทรวงนี้ในการร่างกฎหมายใหม่ๆ โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับปัญหาใหม่ๆ และยุ่งยาก

ทนายใหญ่ (Solicitor General) เป็นผู้ช่วยอัยการใหญ่และปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของอัยการใหญ่ มีหน้าที่เป็นทนายแผ่นดินประจำศาลฎีกาสหรัฐ และรับผิดชอบในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์ฎีกาที่รัฐบาลมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย การอุทธรณ์ฎีกาในเรื่องใด ๆ ของรัฐบาลไม่ว่าจะยื่นต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะต้องได้รับอนุมัติจากทนายใหญ่นี้ก่อน

สำนักงานสอบสวนกลาง (Federal Bureau of Investigation) เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงนี้ โดยรับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนในคดีอาญา ที่ผิดกฎหมายสหรัฐรวมทั้งติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดนั้น

วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๆ ของกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ :—

การส่งเสริมการใช้กฎหมายสหรัฐให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

การคุ้มครองสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของสหรัฐ

การร่วมมือกับหน่วยรักษากฎหมายอื่น ๆ ภายในประเทศ

เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์นี้ กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ :—

ดำเนินการฟ้องร้องคดีในศาลฎีกาและศาลอื่น ๆ ของสหรัฐแทนรัฐบาล

บังคับบัญชาอัยการสหรัฐที่ประจำเขตต่างๆ (District attorneys) และมาร์แชล (Marshals) ตลอดทั่วทั้งประเทศ

สอบสวนและฟ้องร้องการกระทำที่ผิดกฎหมายสหรัฐ

ดูแลเรือนจำและทัณฑสถานต่าง ๆ ของสหรัฐ

สอบสวนและทำรายงานเสนอประธานาธิบดีเกี่ยวกับคำร้องขอให้ปล่อยจากจำคุกโดยมีทัณฑ์บน (Parole) เลื่อนการลงโทษ (reprieve) และอภัยโทษ

ช่วยเหลือในการวางระเบียบวิธีพิจารณาของศาล

ให้ความเห็นในปัญหากฎหมายต่างๆแก่ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรี
ต่าง ๆ หากได้รับคำร้องขอ

คอยสอดส่องคุ้มครองประชาชนพลเมืองทุกคนในการใช้สิทธิอันชอบ
ธรรมของตนที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายของสหรัฐได้ ให้ประกันไว้

ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและสัญชาติของ
สหรัฐ

กระทรวงไปรษณีย์

วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของกระทรวงไปรษณีย์ ได้แก่การอำนวยความสะดวกแก่การคมนาคมติดต่อของประชาชน โดยหาวิธีการทางไปรษณีย์ที่ช่วยให้เป็นไปอย่างสิ้นเปลืองน้อยและมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ชื่อเรียกว่านายไปรษณีย์ใหญ่ (Post Master General) มีเจ้าหน้าที่รองลงมาเป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลืออีกจำนวนมาก งานหน้าที่ที่สำคัญได้แก่:—

รวบรวมและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทั่วสหรัฐ

ควบคุมการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์โดยทางรถไฟ เรือ อากาศยานและ
อื่นๆ

จัดการที่ทำการไปรษณีย์ทั่วสหรัฐ

ให้บริการสาธารณะเกี่ยวกับการขอมสินไปรษณีย์ การลงทะเบียน
ไปรษณีย์ พัสดุไปรษณีย์ และขนานต์

ตกลงทางไปรษณีย์กับนานาประเทศโดยได้รับความเห็นชอบจาก
ประธานาธิบดี

กระทรวงมหาดไทย

วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของกระทรวงมหาดไทย ได้แก่การส่งเสริมการ
ประชาสงเคราะห์ และคุ้มครองและพัฒนาทรัพยากรของชาติ ทรัพยากร
เหล่านี้ได้แก่ชุมความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และชุมกำลังมนุษย์บาง
ประการ งานหน้าที่ของกระทรวงนี้ได้แก่ :—

ควบคุมดูแลที่ดินสาธารณประโยชน์ของสหรัฐ เช่นทุ่งหญ้าที่สงวน
ไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

ศึกษาและสำรวจแหล่งทรัพยากรและผลิตผลธรรมชาติของสหรัฐใน
ด้านการผลิตน้ำมัน ถ่านหิน แก๊สธรรมชาติ กำลังน้ำ และแร่ธาตุ

เป็นธุระในการศึกษาเกี่ยวกับที่ดินสำหรับการชลประทานและแหล่ง
กำลังน้ำที่จะใช้ในที่ดินนั้น และส่งการจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟู
ที่ดิน เพื่อใช้ในการสร้างและดำเนินโครงการชลประทานต่าง ๆ

สอบสวนต้นตอแห่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในเมืองต่าง ๆ และศึกษา
หาวิธีการที่จะป้องกันอุบัติเหตุและการสูญเปล่า

เป็นธุระเกี่ยวกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และการศึกษาของชาวอเมริกัน
อินเดียในสหรัฐซึ่งมีจำนวนประมาณ ๒๕๕,๐๐๐ คน

จัดการตามกฎหมายสหรัฐในเรื่องการล่าสัตว์ และจับสัตว์น้ำ (ไม่ว่า
จะเป็นการค้าหรือการหาความสำราญใดๆ) และคุ้มครองปลา สัตว์ป่า และ
นกของชาติ

ดูแลส่วนสาธารณะแห่งชาติให้คงไว้ซึ่งความสวยงามตามธรรมชาติ
และให้ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนชาวอเมริกัน

ส่งเสริมการพัฒนาการด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของดินแดน
เมืองชนที่อยู่ในความดูแล

ดูแลรักษาที่ดินสาธารณะประโยชน์และที่ดินของสหรัฐ

กระทรวงเกษตร

กระทรวงเกษตรมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตอาหารและผลิตผลทางเกษตรกรรมโดยทั่วไป รวมทั้งสวัสดิภาพของเกษตรกรด้วย และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่รัฐสภาได้บัญญัติขึ้นในการปรับให้มีการผลิตพืชมีสัดส่วนเหมาะสมกับความต้องการของตลาดเพื่อป้องกันมิให้เหลือล้นตลาดหรือขาดตลาด จนราคาสูงขึ้นเป็นการกระทบกระเทือนต่อผู้บริโภค กระทรวงเกษตรมีอำนาจหน้าที่แยกออกได้ดังนี้ :—

ส่งเสริมการบำรุงรักษาเนื้อดินและการปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อทำให้ดินที่จะใช้เพาะปลูกอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ปรับปรุงการเลี้ยงปศุสัตว์ให้ดีขึ้นเพื่อเป็นการทำให้ประเทศมีผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเนื้อและนมเนยดียิ่งขึ้น

ให้คำแนะนำแก่เกษตรกรเกี่ยวกับการระบายน้ำในนา การก่อสร้างการใช้เครื่องจักร และการใช้น้ำ

ออกข่าวสารเกี่ยวกับอุปทาน การเคลื่อนไหวนโย และราคาของผลิตผลทางเกษตรกรรม เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีไหวพริบในการขายผลิตผลของตนดียิ่งขึ้น

ต่อต้านแมลงและโรคที่เป็นอันตรายแก่พืช และสัตว์เลี้ยง

บำรุงรักษาป่าไม้ของชาติ และรักษาพันธุ์ไม้ของประเทศไทย

ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ในการจัดให้มีระบบสินเชื่อ (Credits) แก่เกษตรกร

ให้กู้เงินเพื่อสร้างระบบไฟฟ้าชนบท

กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงนี้มีหน้าที่พัฒนาส่งเสริมการพาณิชย์ทั้งภายในและต่างประเทศ การโลหกิจ การอุตสาหกรรมโรงงาน อุตสาหกรรมการเดินเรือ และอุตสาหกรรมการประมง และระบบการขนส่งของสหรัฐ สำนักงานและส่วนงานต่าง ๆ ในกระทรวงนี้มีหน้าที่หลายหลากดังต่อไปนี้

สำนักงานการพาณิชย์ต่างประเทศและภายในประเทศ มีหน้าที่ศึกษาและค้นคว้าการผลิตและการจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ และสนับสนุนและส่งเสริมการค้าภายในและต่างประเทศ มีสาขาของสำนักงานอยู่ตามจุดสำคัญทั่วไปในสหรัฐ เพื่อคอยให้รายละเอียดเกี่ยวกับการค้าที่ล่าที่สุดแก่นักธุรกิจ สำนักงานนี้ยังทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนนักธุรกิจต่อรัฐบาลอีกด้วย

องค์การสำรวจชายฝั่งและภูมิสารสนเทศ (Geodetic) มีหน้าที่สำรวจและทำแผนภูมิชายฝั่งและระดับน้ำของแม่น้ำอเมริกัน และทำรายงานระดับน้ำกับกระแสน้ำ เพื่อให้ความปลอดภัยแก่การเดินเรือ

สำนักงานสำรวจสำมะโนครัว มีหน้าที่สำรวจจำนวนประชากรของประเทศทุกรอบ ๑๐ ปี และทำหน้าที่รวบรวมสถิติต่าง ๆ และสำรวจทางอุตสาหกรรมและเรื่องอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์แก่การพาณิชย์อยู่ตลอดทุกระยะ

สำนักงานทะเบียนสิทธิในสิ่งประดิษฐ์ ออกสิทธิบัตรแก่การประดิษฐ์ใหม่ ๆ จัดทะเบียนการค้าเครื่องหมายพิมพ์ และป้ายตราต่าง ๆ

สำนักงานมาตรฐานแห่งชาติ กำหนดและรักษามาตรฐาน ชั่ง ตวง วัด เพื่อประกันให้ผู้ซื้อสินค้าได้ครบตามการชั่งตวงวัดที่ถูกต้อง โดยไม่ถูกหลอกลวงปลอมปน สำนักงานนี้ยังทำหน้าที่ทดสอบคุณภาพและสมบัติของ

ผลิตผลให้มีคุณภาพถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้

สำนักงานอุตุนิยม ซึ่งมีสาขาย่อยทั่วประเทศ ทำหน้าที่พยากรณ์อากาศ และตักเตือนให้ประชาชนทราบในเรื่องเกี่ยวกับพายุ กระแสอากาศหนาว เย็น หมอก ไฟป่า และอุทกภัย การแถลงให้ทราบเป็นประจำทุกวันในเรื่องเหล่านี้ย่อมมีความสำคัญแก่การค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรมและประชาชน โดยทั่วไปอย่างยิ่งยวด

องค์การการบินพลเรือน มีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาการเกี่ยวกับการบินพลเรือนและการบินพาณิชย์ และออกระเบียบกฎเกณฑ์ควบคุมการจราจรทางอากาศ

องค์การการเดินเรือ รับผิดชอบในการทะนุบำรุงรักษาของเรือพาณิชย์ของสหรัฐ และส่งเสริมการพาณิชย์ทางเรือของประเทศทุกวิถีทาง

กระทรวงกรรมกร

กระทรวงกรรมกรมีวัตถุประสงค์ “ที่จะส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสวัสดิภาพของผู้นหาเลี้ยงชีพด้วยค่าจ้างแห่งสหรัฐ จัดปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น และเปิดโอกาสให้ได้ทำงานที่ผลผลิตเชยดีขึ้น” เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ กระทรวงมีหน้าที่ :—

รวบรวมข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับกรรมกร โดยเฉพาะด้านความสัมพันธ์ระหว่างกรรมกรกับนายจ้าง ค่าแรงและชั่วโมงทำงานและวิธีที่จะส่งเสริมสวัสดิภาพของคนงาน โดยเน้นการให้มิ้งงานทำเป็นปรกติถาวร

เสนอรายงานทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของสตรีในโรงงานอุตสาหกรรม

ช่วยเหลือในการจัดสภาพการทำงานให้ดีขึ้นทั่วไปในประเทศ เพื่อ

คุ้มครองสุขภาพ และความปลอดภัยของคนงาน

กำหนดมาตรฐานชั่วโมงทำงาน อัตราค่าแรง และสภาพการทำงาน
สำหรับโรงงานที่ผลิตสิ่งของต่าง ๆ ให้รัฐบาล

บังคับให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าแรง
และชั่วโมงทำงาน จะให้อัตราค่าแรงต่ำกว่าหรือทำงานนานกว่าข้อกำหนด
ของกฎหมายไม่ได้

กระทรวงสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิภาพ

กระทรวงสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิภาพ มีวัตถุประสงค์
ส่วนใหญ่เพื่อปรับปรุงการบริหารขององค์การหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่
ส่งเสริมสวัสดิภาพทั่วไปของประชาชนในด้านสุขภาพ การศึกษา และความ
มั่นคงทางเศรษฐกิจ กระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงมีหน้าที่ใน
สาระสำคัญดังต่อไปนี้ :—

ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรค และ
การปฏิบัติงานของโรงพยาบาลต่าง ๆ แล้วนำความรู้นั้นไปใช้เป็นประโยชน์
ต่อไป

จัดการเกี่ยวกับการประกันสุขภาพ และการเลี้ยงชีพในการทำงาน
และให้เงินอุดหนุนโครงการสุขภาพของมารดาและเด็กแก่มลรัฐต่าง ๆ

ศึกษาปัญหาทางการศึกษาของสหรัฐและดำเนินการเกี่ยวกับเงิน
อุดหนุนการศึกษาบางประเภทแก่มลรัฐ

จัดการฝึกอาชีพแก่ผู้มีร่างกายทุพพลภาพ

บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหาร ยารักษาโรค และการ
เสริมส่วยเพื่อคุ้มครองประชาชนจากสิ่งไม่บริสุทธิ์และเป็นอันตราย

บทที่ ๑๐

หน่วยงานอิสระ

นอกจากกระทรวงทบวงบริหารต่าง ๆ แล้ว ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาลอีกมากมายที่มีส่วนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายสำหรับหน่วยงานเหล่านั้นมักเรียกกันว่า หน่วยงานหรือองค์การอิสระ เพราะมีได้เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงทบวงบริหารใดๆ และไม่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อกระทรวงทบวงบริหารเลย บางหน่วยงานดังเช่นเป็นอิสระเพราะมีงานหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แตกต่างกับงานของกระทรวงทบวงต่าง ๆ อย่างสิ้นเชิง บางหน่วยก็มีลักษณะคล้ายศาลยุติธรรม (ตั้งขึ้นเพื่ออธิบายและใช้กฎหมายพิเศษบางประเภท หรือเพื่อเสาะหาข้อเท็จจริงบางเรื่องเป็นพิเศษ แล้วรวบรวมทำรายงานเสนอ) บางหน่วยงานก็ทำงานพิเศษบางชนิดให้แก่ทุกกระทรวงทบวงการ หน่วยงานเหล่านี้ต่างก็ทำหน้าที่หลากหลายมากมายต่าง ๆ กัน เพื่อให้เข้าใจดียิ่งขึ้น จะนำแต่เฉพาะหน่วยงานที่เห็นว่าสำคัญบางหน่วยมาอธิบายเป็นสังเขป ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ตั้งขึ้นเมื่อประมาณกว่า ๗๐ ปีมาแล้ว เพื่อแยกงานของข้าราชการพลเรือนออกจากการเมือง และสร้างระบบคุณวุฒิขึ้นในการบริหารราชการ เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากกว่า ๒ ล้านตำแหน่ง การสอบแข่งขันจัดขึ้นตามที่ต่างๆ ให้ความสะดวกในการติดต่อหลายร้อยแห่งทั่วไปในสหรัฐ และทุกวันนี้ได้มีการจัดตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารอยู่ใน

ประเภท “ข้าราชการพลเรือน” มากขึ้นทุกที ซึ่งแสดงว่าผู้จะเข้ารับราชการ จะต้องแสดงความสามารถเหมาะสมโดยการสอบเสียก่อน ฐานะความเป็น ข้าราชการพลเรือนนี้ทำให้มีความมั่นคงในงานและกำหนดแนวความ ก้าวหน้าไว้แน่นอน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้มีความสามารถยึดถือการรับ ราชการเป็นอาชีพได้

สำนักงานบัญชีทั่วไป หัวหน้าสำนักงานหรือสมุหบัญชีใหญ่แห่ง สหรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการตกลงหรือขยับขยายเกี่ยวกับหนี้สินที่รัฐบาล กลางเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ และเกี่ยวกับบัญชีการเงินของรัฐบาลทั้งหมด โดยกระทำได้อย่างเป็นอิสระ ไม่ต้องอยู่ในอาณัติของกระทรวงทบวงบริหาร ใด นอกจากนี้ยังเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแยกประเภทการรับเงินจ่ายเงินของ พนักงานเจ้าหน้าที่ รัฐบาลกลางผู้ทำหน้าที่รับหรือจ่ายเงินทั้งหมด เพื่อควบคุม ให้การใช้จ่ายเงินสาธารณะเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการการพาณิชย์ระหว่างมลรัฐ มีหน้าที่กำหนดอัตราและวิธ การขนส่งของ “พาหนะขนส่งที่ใช้ร่วมกัน” ในการพาณิชย์ระหว่างมลรัฐ เช่นรถไฟ เรือ รถยนต์ประจำทาง รถบรรทุก และท่อส่งน้ำมัน รวมทั้ง ควบคุมวิธีการที่บริษัทขนส่งเหล่านี้หาเงิน โดยการขายหุ้นและพันธบัตร และดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยแห่งรถไฟและรถยนต์ สาธารณะ

คณะกรรมการการพาณิชย์แห่งชาติ มีหน้าที่สอบสวนตรวจตราและ ป้องกันมิให้มีการทุจริตในการค้าหรือการใช้วิธเอารัดเอาเปรียบในธุรกิจ เป็นเจ้าหน้าที่คอยดำเนินการสอบสวนออกคำประท้วง และพิจารณาเรื่อง รวบรวมในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนขึ้นมาว่ามีการกระทำที่มิชอบเกิดขึ้น

องค์การทหารผ่านศึก มีหน้าที่สร้างและดำเนินการโรงพยาบาลทหารผ่านศึกผู้พิการ และจัดการบรรเทาทุกข์หรือให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่ทหารผ่านศึก และภรรยาหม้าย และผู้อยู่ในความอุปการะของทหารผ่านศึก นอกจากนี้ยังดำเนินการเกี่ยวกับบำเหน็จ ผลประโยชน์ในการศึกษา การประกันภัยเสี่ยงสงคราม การประกันชีวิตในขณะที่ปฏิบัติงานแก่ชาติ เงินทดแทนพิเศษ และผลประโยชน์ในทางการเงินอื่น ๆ ของทหารผ่านศึกอเมริกัน

คณะกรรมการควบคุมหลักทรัพย์และการปริวรรตหลักทรัพย์ ดังเช่นเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุนซื้อหุ้นและพันธบัตร กฎหมายที่คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบกำหนดให้บริษัทที่จะจัดหาเงินโดยการขายหลักทรัพย์ (หุ้นและพันธบัตร) ของตน ต้องกรอกข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับหลักทรัพย์และบริษัทนั้นแสดงต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการมีอำนาจที่จะป้องกันมิให้มีการคดโกงในการขายหลักทรัพย์หรือถ้ามีการคดโกงเกิดขึ้นก็จัดการลงโทษ คณะกรรมการยังมีอำนาจที่จะวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการซื้อขายหุ้น กำหนดสถานที่ที่จะใช้ดำเนินการขายหุ้นและพันธบัตร และมีอำนาจที่จะป้องกันการทุจริตของผู้ซื้อและผู้ขายหุ้นและพันธบัตร

องค์การจัดบริการทั่วไป ให้บริการด้านจัดซื้อ จัดหา และบำรุงรักษาทรัพย์สินของรัฐบาลกลาง แก่ฝ่ายบริหารทั้งหมด และจัดการขายทรัพย์สินที่ไม่ใช้แล้วของรัฐบาลกลาง รวบรวมรายงานและเอกสารที่มีค่า และจัดพิมพ์กฎข้อบังคับทุกอย่างของฝ่ายบริหาร

คณะกรรมการพลังงานปรมาณู รับผิดชอบในการพัฒนาและใช้ประโยชน์พลังงานปรมาณูเพื่อการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อส่วนเอกชนและการ

พลเรือน หรือเพื่อสาธารณะและการทหาร

สภาแรงงานสัมพันธ์แห่งชาติ ดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดให้นายจ้างต้องต่อรองร่วมกับองค์การและตัวแทนที่กรรมกรเองเป็นผู้เลือกในเรื่องอัตราค่าจ้าง ชั่วโมงทำงาน และสภาพ และการปฏิบัติในแรงงาน

บรรษัทประกันเงินฝากแห่งชาติ รับประกันเงินที่ฝากในธนาคารต่างๆ เกือบทั้งหมดในสหรัฐ ให้ประกันสำหรับบัญชีของผู้ฝากแต่ละรายได้สูงสุดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์

ระบบเงินทุนสำรองแห่งชาติ ได้รับอำนาจเกี่ยวกับการเงินบางอย่างที่เป็นของรัฐบาล ทำหน้าที่เป็นธนาคารกลางและมีอำนาจอื่น ๆ เกี่ยวกับการเงินและสินเชื่อ

องค์การอาคารสงเคราะห์ จัดการเกี่ยวกับการขจัดแหล่งเสื่อมโทรม การปรับปรุงย่านชุมชน และการอาคารสงเคราะห์ รวมทั้งวางระบบประกันเงินกู้ที่สำนักงานส่วนเอกชนให้กู้เพื่อการปลูกสร้างบ้านหรือปรับปรุงอาคารที่อยู่อาศัย

องค์การธุรกิจขนาดย่อม ให้ธุรกิจขนาดย่อมกู้เงินโดยมีเงื่อนไขบางประการ ให้ผู้ประกอบธุรกิจและมหันตภัยอื่นๆ กู้ และช่วยเหลือทางให้ธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนที่จะได้รับสัญญาที่รัฐบาลทำเพื่อซื้อสินค้าที่ผลิต

นอกจากหน่วยงานที่กล่าวมาแล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่ทำหน้าที่อันสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทำนองเดียวกันอีกเป็นจำนวนมาก

บทที่ ๑๑

อำนาจตุลาการกลาง

อำนาจส่วนที่สามแห่งรัฐบาลกลางคืออำนาจตุลาการนั้นประกอบด้วยศาลยุติธรรมกลางทั้งหมด และทำหน้าที่เป็นผู้อธิบายและตีความกฎหมายของสหรัฐ ตัดสินคดีข้อพิพาทระหว่างพลเมืองคู่ความที่อยู่คนละมลรัฐและลงโทษการกระทำผิดทางอาญาบางประเภท

ถึงแม้ว่าในการร่างกฎหมายทุกครั้ง รัฐสภาผู้ร่างกฎหมายอาจจะแสดงเจตนารมณ์โดยทั่วไปของกฎหมายนั้นได้ละเอียดถี่ถ้วน แต่ก็ไม่วายที่จะเกิดความไม่กระจ่างแจ้งอยู่เนือง ๆ ในเมื่อเอกสารกฎหมายนั้นไปใช้กับบางกรณีที่มีลักษณะพิเศษเข้า ด้วยเหตุนี้ถ้าจะใช้กฎหมายให้ได้ผลเต็มที่ จึงต้องมีการตีความในกฎหมายนั้นด้วย การตีความกฎหมายมักเกิดจากการพิจารณาคดี กล่าวคือ การที่ผู้พิพากษาได้คำพิพากษาชี้ขาดลงไปในคดีที่ตนนั่งพิจารณาแล้ว มิได้เป็นแต่เพียงคำพิพากษาชี้ขาดเฉพาะคดีนั้นแต่คดีเดียว แต่มีความสำคัญในฐานะเป็นการตีความกฎหมายโดยทั่วไปอีกด้วย อำนาจหน้าที่ในการตีความของศาลยุติธรรมกลางนี้ ได้คลุมถึงสนธิสัญญาและความตกลงที่ทำกับต่างประเทศ ตลอดจนกฎหมายสูงสุดของแผ่นดินคือรัฐธรรมนูญเอง

ศาลยุติธรรมกลางยังมีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ อีกหลายประการดังจะกล่าวต่อไปนี้

เมื่อบุคคลใดที่อยู่ในสหรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมายสหรัฐ

บุคคลนั้นจะถูกนำตัวไปขึ้นศาลสหรัฐเพื่อพิจารณาว่ากระทำผิดจริงหรือไม่ ในการพิจารณา ศาลจะพิจารณาหาข้อเท็จจริงก่อนแล้วจึงนำเอากฎหมาย มาเทียบใช้กับข้อเท็จจริงนั้น การกระทำเช่นนี้เป็นการสอดคล้องกับหลักการแห่ง “ความยุติธรรมที่เป็นธรรมแก่ทุกคน”

มลรัฐต่าง ๆ ย่อมต้องการให้ศาลยุติธรรมกลางเป็นอนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทขัดแย้งซึ่งกันและกัน และถ้าพลเมืองมลรัฐหนึ่งมี ข้อพิพาททางกฎหมายกับพลเมืองอีกมลรัฐหนึ่งย่อมจำเป็นที่จะต้องมีการ พิพากษาชี้ขาดได้โดยศาลยุติธรรมกลาง

รัฐธรรมนูญได้ให้ฝ่ายนิติบัญญัติและบริหารของรัฐบาลกลางมี หน้าที่รับผิดชอบที่ย่างยากลำบากไว้มากมาย จึงต้องมีศาลยุติธรรมเป็นผู้คอย ควบคุมทั้งสองส่วนโดยเป็นผู้วินิจฉัยว่าส่วนใดได้พยายามที่จะใช้อำนาจมาก กว่าที่ประชาชนได้มอบไว้ให้ในรัฐธรรมนูญสหรัฐหรือไม่

รัฐธรรมนูญได้มอบอำนาจให้แก่รัฐบาลกลางแต่เพียงบางอย่างเท่านั้น ส่วนอำนาจอื่น ๆ นอกจากนั้นสงวนไว้ให้มลรัฐ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง อาศัยอำนาจตุลาการกลางเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเมื่อปรากฏว่ารัฐบาลกลาง แห่งชาติ หรือรัฐบาลมลรัฐได้ดำเนินการไปเกินอำนาจที่ถูกต้องของตน

ศาลฎีกา

ศาลฎีกาแห่งสหรัฐเป็นศาลยุติธรรมกลางศาลเดียวเท่านั้นที่ รัฐธรรมนูญเองได้ตั้งขึ้น จึงไม่อาจยุบเลิกได้โดยไม่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก่อน ศาลนี้เป็นศาลสูงสุดในชาติ คำพิพากษาของศาลนี้เป็นที่สิ้นสุด ไม่ อาจอุทธรณ์ฎีกาได้อีกต่อไป แม้ว่ารัฐสภาจะมีได้ตั้งศาลฎีกาขึ้น แต่รัฐสภามี

อำนาจที่จะออกกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบองค์การและการดำเนินงานของศาลนี้ได้ รัฐสภาจะวินิจฉัยเป็นครั้งคราวเมื่อเห็นสมควรว่าควรมีจำนวนผู้พิพากษากี่คนอยู่ในศาลนี้ และแต่ละคนควรได้รับเงินเดือนเท่าใด ประธานาธิบดีเป็นผู้เลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลฎีกา (เมื่อมีตำแหน่งว่างลง) แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา รัฐสภาอาจวินิจฉัยว่าคดีใดควรให้ศาลฎีกาพิจารณาพิพากษาได้ภายในเงื่อนไขที่จำกัดบางอย่าง แต่รัฐสภาไม่มีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงอำนาจใดๆ ที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติมอบให้กับศาลฎีกาเองเลย

ศาลยุติธรรมกลางชั้นรองๆ

ในส่วนที่เกี่ยวกับศาลยุติธรรมกลางอื่นๆ แล้ว รัฐธรรมนูญได้เปิดช่องให้รัฐสภามีอำนาจมาก กล่าวคือมีอำนาจที่จะจัดตั้งศาลยุติธรรมกลางและจำนวนผู้พิพากษามากเท่าใด เมื่อใด และให้ศาลไหนมีอำนาจพิจารณาคดีประเภทไหนก็ได้ และอาจจะยกเลิกศาลยุติธรรมกลางใดๆ นอกจากศาลฎีกาก็ได้

รัฐสภาได้จัดตั้งศาลยุติธรรมกลางต่างๆ ขึ้นไว้ ๒ ประเภท โดยให้ทั้ง ๒ ประเภททำหน้าที่ตัดสินคดีจำนวนมากที่สุดเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของศาลฎีกา แบ่งทั้งประเทศออกเป็น ๓๐ เขตอำนาจศาล แต่ละเขตอำนาจศาลมีศาลอุทธรณ์เป็นศาลสูงสุดใน ๒ ประเภทดังกล่าวอยู่หนึ่งศาล และมีศาลชั้นต้นอีกจำนวนหนึ่ง ศาลชั้นต้นมีทั้งหมดประมาณ ๘๕ ศาล ยังมีศาลอุทธรณ์แห่งสหรัฐอีกหนึ่งศาลในดิสมิตรีค ออฟ โคลัมเบีย ซึ่งถือว่าเป็นเขตศาลอีกเขตหนึ่งต่างหาก

การฟ้องร้องหรือการพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับกฎหมายสำหรับ
กฎหมายบัญญัติให้เริ่มต้นที่ศาลชั้นต้นก่อนเกือบทุกคดี หากคู่กรณีไม่พอใจ
การพิจารณาพิพากษาของศาลล่าง จึงให้อุทธรณ์ต่อศาลกลางชั้นสูงขึ้นอีกได้
โดยมีเงื่อนไขบางประการ บางกรณีการอุทธรณ์อาจยื่นตรงไปยังศาลฎีกา
ได้เลย แต่บางกรณีต้องยื่นที่ศาลอุทธรณ์ก่อน และมีบางกรณีเหมือนกันที่
คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ถือว่าเป็นที่สิ้นสุดเด็ดขาดเว้นแต่ศาลฎีกาจะเรียก
คำวินิจฉัยนั้นไปพิจารณาใหม่

รัฐสภาได้ตั้งศาลพิเศษขึ้นจำนวนหนึ่งในลำดับเวลาต่าง ๆ กัน ในปี
ค.ศ. ๑๘๕๕ ได้ตั้งศาลเรียกร้องหนี้ (Court of Claims) ขึ้น ก่อนที่จะมีศาลนี้
ไม่มีศาลใดที่บุคคลจะเรียกร้องให้รัฐบาลชดเชยได้เลย และศาลที่ตั้งขึ้นมา
ก็เพื่อทำหน้าที่แต่ประการเดียว ศาลพิเศษอีกศาลหนึ่งได้แก่ ศาลศุลกากร
แห่งสหรัฐ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี ๑๘๖๐ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาท
เรื่องจำนวนค่าภาษีศุลกากรที่เก็บจากสินค้าที่นำเข้าประเทศ นอกจากนี้ยังมี
ศาลอุทธรณ์ศุลกากรและสิทธิในสิ่งประดิษฐ์แห่งสหรัฐอีกศาลหนึ่ง ศาลนี้มี
หน้าที่รับอุทธรณ์คดีเกี่ยวกับภาษีศุลกากรและสิทธิในสิ่งประดิษฐ์ที่ผู้ประดิษฐ์
เห็นว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ยอมให้สิทธิในสิ่งประดิษฐ์ของตนซึ่งไม่เป็นกรรม
ยังมีศาลพิเศษอื่น ๆ อีกหลายศาลที่ตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการกับคดีที่เรื่อง
ที่พิพาทกันและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นมีลักษณะที่ต้องใช้เทคนิคหรือ
วิชาการพิเศษอย่างสูง

ผู้พิพากษาศาลกลาง

ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลกลาง และต้องได้รับความ
ยินยอมจากวุฒิสภา ผู้พิพากษาดำรงตำแหน่งอยู่ได้นานเท่าที่ยังสามารถ

ทำงานได้เป็นผลดี หากผู้พิพากษาคณโตคนหนึ่งทุจริตในหน้าที่อาจถูกสภาผู้แทนราษฎรฟ้องร้องให้ลงโทษฐานทุจริตได้ทำนองเดียวกันกับประธานาธิบดีและข้าราชการพลเรือนอื่นๆ ของสหรัฐ รัฐสภาเป็นผู้กำหนดเงินเดือนที่ผู้พิพากษาศาลกลางจะได้รับ แต่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ว่าเงินเดือนของผู้พิพากษานั้น “จะถูกต้องตลอดในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ไม่ได้”

เป็นเวลากว่า ๙๕ ปีแล้วที่ศาลฎีกาสหรัฐประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ๑ นาย และผู้พิพากษาร่วมอีก ๘ นาย ประธานศาลฎีกาทำหน้าที่เป็นประธานของศาล และผู้พิพากษาอื่นทุกคนต้องนั่งร่วมเป็นคณะ (นอกจากจะได้รับอนุญาตเมื่อมีเหตุอันควร) คำพิพากษาศาลฎีกาทั้งหมดถือตามเสียงข้างมากของผู้พิพากษาที่มีส่วนในการนั่งพิจารณา

ผู้พิพากษานายหนึ่งของฝ่ายเสียงข้างมากเป็นผู้เรียบเรียง “ความเห็น” หรือคำพิพากษาของศาลไว้เป็นทางการ ผู้พิพากษาที่ไม่เห็นด้วยกับมติของฝ่ายเสียงข้างมากอาจทำความเห็นแย้งไว้ได้ ความเห็นของศาลฎีกาใช้เป็นหลักในการศึกษาของผู้อาชีพทางกฎหมาย และผู้พิพากษาศาลอื่นๆ ทั้งหมดอย่างใกล้ชิด ข้อคิดเห็นและหลักการที่แสดงไว้ในคำพิพากษาของศาลฎีกานำไปใช้เป็นบรรทัดฐานอ้างอิงในศาลอื่นๆ ได้ทั้งหมด และมีอิทธิพลต่อการศึกษานิติศาสตร์เป็นอย่างมาก

บทที่ ๑๒

รัฐบาลมลรัฐ

มลรัฐเป็นหน่วยการปกครองที่มีฐานะพิเศษในแบบแผนรัฐบาลของสหรัฐ คณะผู้แทนในที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญ และประชาชนที่ผู้แทนเหล่านั้นเป็นผู้แทนมา ต่างก็มอบความจงรักภักดีแก่มลรัฐบ้านเกิดเมืองนอนของตนไว้มาก่อนอย่างอื่น ยิ่งกว่านั้น มลรัฐทั้ง ๓๓ แห่ง ยังนับว่ามีอาวุโสในการบริหารเหนือกว่า โดยที่ได้ดำเนินการบริหารบ้านเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรมาเป็นเวลาหลายปีก่อนที่รัฐธรรมนูญและรัฐบาลกลางที่คณะผู้แทนเหล่านั้นเพิ่งจะเริ่มก่อตั้งขึ้น คณะผู้แทนได้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาด้วยความระมัดระวังที่จะไม่ให้กระทบกระเทือนถึงสิทธิที่มลรัฐถือว่าเป็นของตนอยู่แล้ว

แนวแบ่งเขตระหว่างอำนาจของรัฐบาลกลางกับอำนาจของรัฐบาลมลรัฐต่าง ๆ นั้นกำหนดขึ้นตามเส้นพรมแดนมลรัฐจริง ๆ กล่าวคือเป็นที่ยอมรับกันโดยคุณธิปไตยว่า เรื่องที่อยู่ภายในเส้นพรมแดนของมลรัฐที่ไม่เกี่ยวข้องกับภายนอกแล้วให้เป็นเรื่องภายในของรัฐบาลแห่งมลรัฐอย่างสิ้นเชิง หลักปฏิบัติง่าย ๆ เช่นนี้นับว่าเป็นการเพียงพอในสมัยหลังอาณานิคมและก็ยังคงใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นส่วนใหญ่ พัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐได้ทำให้รัฐบาลมลรัฐและสหรัฐต้องมีส่วนร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้นทุกที แต่ทั้งที่รัฐบาลกลางจะมีอำนาจเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ตลอดเวลา มลรัฐต่างก็ยังคงสงวนอธิปไตยของตนอยู่ได้มาก และต่างพยายามรักษาอำนาจของตนไว้อย่างเคร่งครัดยิ่ง

อำนาจหน้าที่ของรัฐบาลมลรัฐส่วนใหญ่เกี่ยวกับการบริหาร บ้านเมืองให้เป็นไปตามความต้องการต่าง ๆ นานาของผู้อยู่ในมลรัฐนั้น การคมนาคมติดต่อภายใน การวางกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับทรัพย์สิน การอุตสาหกรรมและธุรกิจ สาธารณูปการต่างๆ การประมวลกฎหมายอาญา และการกำหนดเงื่อนไขการทำงาน เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญอยู่ในขอบเขตอำนาจของมลรัฐ เช่นเดียวกับเรื่องอื่นๆ จิปาถะที่ข้องเกี่ยวโดยตรงกับประชาชนพลเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐ เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญสหรัฐบัญญัติเป็นการบังคับมลรัฐไว้มีอยู่แต่เพียงว่ารัฐบาลมลรัฐจะต้องเป็นแบบสาธารณรัฐและมลรัฐจะออกกฎหมายที่ขัดหรือละเมิดต่อรัฐธรรมนูญกฎหมายและสนธิสัญญาของรัฐบาลกลางไม่ได้ มลรัฐที่เกิดขึ้นใหม่จะต้องเสนอรัฐธรรมนูญของตนให้รัฐสภาแห่งชาติเห็นชอบเสียก่อนจึงจะได้รับ การรับรอง

รัฐธรรมนูญมลรัฐทั้งหมดแตกต่างกันในข้อปลีกย่อยอยู่บ้าง แต่โดยทั่วไปอยู่ในแบบแผนอันเดียวกัน อารัมภบทของรัฐธรรมนูญมักบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาล อันได้แก่การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในมลรัฐ และการร่วมมือกับส่วนราชการอื่นๆ ในกิจการต่างๆ ให้หลักประกันสิทธิของบุคคล และห้ามละเมิดสิทธิอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้อื่น

ด้วยบทแห่งรัฐธรรมนูญมลรัฐมักประกอบด้วย

บทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนพลเมืองที่อยู่ภายในมลรัฐ

แนวกว้างๆ ที่แสดงถึงการจัดระเบียบองค์การแห่งรัฐบาลมลรัฐ

บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญาในมลรัฐและข้อลงโทษ

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปกครองนคร (Cities) แขวง (Counties) เมือง (Township) และตำบล (Villages) ในมลรัฐ

ระเบียบทั่วไปสำหรับการดำเนินการของสาธารณูปการ บรรษัทธุรกิจ
ธนาคารมลรัฐ สถาบันการกุศล และของคณะบุคคลอื่น ๆ ในมลรัฐ
บทบัญญัติว่าด้วยวิธีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญมลรัฐ
รัฐธรรมนูญมลรัฐทุกฉบับบัญญัติว่าอำนาจขั้นสุดท้ายในมลรัฐเป็น
ของประชาชน ทุกฉบับแสดงถึงวัตถุประสงค์ของประชาชนที่มีในการจัดตั้ง
รัฐบาลของตนขึ้นมา ทุกฉบับบัญญัติถึงวิธีการติดต่อระหว่างคณะเจ้าหน้าที่
ในรัฐบาลมลรัฐกับคณะบุคคลอื่น ๆ ที่ตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจมลรัฐและทุก
ฉบับประกาศหลักการและมาตรฐานที่ประชาชนแห่งมลรัฐได้กำหนดไว้เป็น
รากฐานแห่งรัฐบาลของตน

งานหน้าที่ของรัฐบาลมลรัฐ

เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ภาระหน้าที่ที่มีต่อประชาชนได้ครบถ้วน ทำให้
รัฐบาลมลรัฐมีกิจการต่างๆ ที่จะต้องกระทำอยู่มากหลาย บางกรณีก็ปฏิบัติ
ร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ บางกรณีก็อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล
มลรัฐแต่อย่างเดียว

ตัวอย่างงานหน้าที่ของรัฐบาลมลรัฐที่สำคัญๆ ได้แก่ การดูแลสุข
อนามัยของประชาชน การจัดการให้ประชาชนได้รับการศึกษา การคุ้มครอง
ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การปรับปรุงการคมนาคมติดต่อ การจัด
การประปา การคุ้มครองป่าไม้ เหมืองแร่ และคุณภาพของดิน
เพื่อการเกษตรของมลรัฐ การวางกฎข้อบังคับแก่ธุรกิจหลายประเภท การ
ปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และการงานให้ดีขึ้น

มลรัฐและการสาธารณสุข มลรัฐทั้ง ๕๐ มลรัฐต่างมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่

ดูแลสุขอนามัยของประชาชน ตามอำนาจแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
มลรัฐ หน่วยงานสาธารณสุขมลรัฐเป็นผู้สอบแพทย์ พยาบาล เกษัตริกร
และผู้ทำหน้าที่จัดโรคภัยอื่นๆ และถ้าปรากฏผลเป็นที่พอใจแล้ว ก็จะ
ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการวิชาชีพได้ ปกติกฎหมายมลรัฐจะบัญญัติ
ไว้ว่า แพทย์และพยาบาลจะต้องมีมาตรฐานวิชาชีพบางประการอย่างใดบ้าง
จึงจะประกอบกิจการในมลรัฐนั้นๆ ได้

มลรัฐยังมีหน้าที่ดูแลรักษาโรงพยาบาลสำหรับผู้เจ็บป่วยและผู้วิกล
จริต เจ้าพนักงานมลรัฐเป็นผู้ตรวจตราอาหารและยาหลายชนิดว่าสะอาด
ปลอดภัยแก่ประชาชนหรือไม่ นอกจากนี้มลรัฐยังมีหน้าที่ในการป้องกัน
โรคภัยไข้เจ็บอีกด้วยด้วยวิธีการอื่นๆ อีก เช่น ให้นักเรียนได้รับการตรวจโรค
เป็นประจำ ออกกฎหมายบังคับให้โคนมที่เลี้ยงได้รับการตรวจสอบ และ
ถ้าปรากฏว่าเป็นวัณโรคหรือโรคอันตรายอื่น ๆ จะต้องถูกกำจัดทันที

มลรัฐและการศึกษา ภาระอันสำคัญยิ่งประการหนึ่งของรัฐคือส่งเสริม
ให้ประชาชนพลเมืองมีโอกาสได้รับการศึกษาเต็มที่ โดยการจัดตั้งโรงเรียน
ของมลรัฐขึ้นจากเงินภาษีอากร ระบบโรงเรียนรัฐบาล (Public school) ซึ่ง
อาศัยเงินภาษีอากรนั้นมีส่วนสำคัญในการวางรากฐานวิถีชีวิตอเมริกัน
มลรัฐเป็นผู้ออกกฎหมายบังคับให้เด็กเข้าโรงเรียน

เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของมลรัฐมีหน้าที่กำหนดหลักสูตรการศึกษา
สำหรับชั้นต่างๆ ของโรงเรียนรัฐบาล และในบางกรณียังมีหน้าที่กำหนด
ตำราที่จะให้ใช้ด้วย บางทีก็มีอำนาจที่จะแบ่งปันเงินให้แก่ชุมชนที่ยากจน
ไม่มีเงินพอที่จะสร้างโรงเรียนดีๆ ขึ้นได้เอง มลรัฐเป็นผู้สร้างและดำเนินการ
เกี่ยวกับโรงเรียนหรือวิทยาลัยฝึกหัดครูต่างๆ มลรัฐจัดให้มีมหาวิทยาลัย

และวิทยาลัยของมลรัฐอื่น บางทีมลรัฐจัดโรงเรียนหรือชั้นเรียนพิเศษให้ แก่สตรีแม่บ้านเพื่อศึกษาวิชาเกี่ยวกับการเรือน ให้แก่ผู้ทำงานเพื่อศึกษา วิชาเกี่ยวกับเกษตรกรรม มลรัฐยังมักจะตั้งสถานทดลองซึ่งผู้เชี่ยวชาญใช้ เป็นที่สำหรับทดลองในเรื่องต่าง ๆ เพื่อหาทางให้ประชาชนได้เรียนรู้หรือได้ รับความคุ้มครองช่วยเหลือยิ่งขึ้น

มลรัฐให้ความคุ้มครองแก่ชีวิตและทรัพย์สิน มลรัฐมีกองทหารที่ได้รับการ ฝึกฝนไว้เป็นอย่างดีเรียกว่ากองพลเรือนอาสาสมัคร (Militia) หรือกองรักษาดินแดน (National Guard) ซึ่งพร้อมที่จะเข้าประจำการเมื่อมีความต้องการ เกิดขึ้น ผู้ว่าการมลรัฐเป็นผู้บังคับบัญชาของรักษาดินแดน และมีอำนาจ สั่งกองรักษาดินแดนให้ไปปฏิบัติหน้าที่ยังส่วนใดของมลรัฐก็ได้ถ้าเห็นว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นไม่สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยในส่วนนั้นๆไว้ได้ การ จัดตั้งกองทหารของมลรัฐขึ้นเช่นนี้เป็นการเพิ่มความคุ้มครองแก่ชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนมากยิ่งขึ้น บางมลรัฐมีตำรวจของมลรัฐทำหน้าที่ ตรวจตราบนทางหลวงและรักษาความปลอดภัยให้แก่สาธารณชน

มลรัฐและเขตยานการขนส่ง เขตยานยนต์ที่ใช้กันในสหรัฐมีจำนวน มากกว่า ๓๓ ล้านคัน เขตยานที่ใช้สำหรับการขนส่งอย่างกว้างขวางได้แก่ รถยนต์ และตู้บรรทุกขนานตมที่มหาที่ใช้รถบรรทุกชักลาก อันเป็นเหตุให้ จำเป็นต้องมีการทะนุบำรุงรักษาถนนให้ดีขึ้นและมีพนักหนาถนนทนทานอยู่ เสมอ มลรัฐต้องทำหน้าที่ทะนุบำรุงและปรับปรุงการถนนหนทางดังกล่าว เป็นเวลาหลายต่อหลายปีมาแล้ว และต้องสิ้นเงินเป็นจำนวนร้อยละ ล้าน ดอลลาร์ การกระทำของมลรัฐในเรื่องนี้ นับว่าเป็นส่วนสำคัญในการสร้าง สรรค์ให้สหรัฐมีระบบถนนหนทางที่ดีที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง

โดยที่ค่าใช้จ่ายในการสร้างและบำรุงรักษาถนนสูงเกินไปทำให้รัฐบาลท้องถิ่นบางแห่งไม่สามารถจัดหาได้เอง ต้องหันไปขอความช่วยเหลือจากมลรัฐ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงมลรัฐที่ใช้เงินได้ของมลรัฐสร้างและบำรุงรักษาโดยตรง มลรัฐยังร่วมมือกับรัฐบาลกลางในการช่วยออกค่าใช้จ่ายสร้างเส้นทางเชื่อมส่วนต่าง ๆ ของประเทศให้ติดต่อกัน

มลรัฐเป็นผู้ออกป้ายทะเบียนสำหรับรถยนต์ที่ใช้และคอยตรวจสอบสภาพของรถว่าดีพอจะใช้การได้โดยปลอดภัยหรือไม่ มลรัฐมีหน้าที่ทดสอบผู้ขออนุญาตขับขี่ว่ามีความสามารถที่จะขับขี่ได้หรือไม่ และจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบได้ มลรัฐมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยบนทางหลวงโดยกำหนดอัตราความเร็ว ติดป้ายสัญญาณทางโค้งและทางลาดชัน สร้างประตูและไฟสัญญาณตรงที่ตัดกับทางรถไฟ และอื่น ๆ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

มลรัฐช่วยเหลือผู้ขัดสน รัฐบาลมลรัฐมักจะเข้าช่วยเหลือสงเคราะห์พลเมืองแห่งมลรัฐผู้ไม่สามารถช่วยตนเองได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เช่นจัดให้ม้าน้ำสำหรับเด็กกำพร้าและเด็กพิการ บ้านสำหรับคนชราและโรงเรียนพิเศษสำหรับคนหูหนวกและตาบอด งานสงเคราะห์ของมลรัฐที่ให้แก่ผู้ขัดสนมีความจำเป็นและสำคัญโดยเฉพาะในยามที่เกิดการว่างงานขึ้น

มลรัฐสงวนทรัพยากรธรรมชาติ นับเป็นเวลาานมานานผ่านมานในอดีตที่ประชาชนอเมริกันได้ทำลายป่าไม้ ความอุดมสมบูรณ์ของดินและชุมแร่ธาตุให้สูญเปล่าไปอย่างน่าเสียดาย จึงในปัจจุบันนี้ทั้งรัฐบาลมลรัฐและรัฐบาลกลางแห่งชาติได้ทุ่มกำลังเข้าร่วมกันหาทางระงับการสูญเปล่านี้เสียโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น

สงวนป่าไม้ซึ่งไว้เป็นป่าไม้ของมลรัฐหรือของชาติแล้วควบคุมการ
ตัดไม้จากบ้านนั้น ๆ

ปลูกต้นไม้แทนที่ต้นไม้ที่ถูกตัดลง หรือที่หักโค่นทำลายเพราะพายุหรือ
ไฟป่า

ป้องกันการสูญเสียที่ดิน

จัดและดำเนินการวนอุทยานของมลรัฐและของชาติ

คุ้มครองสัตว์ป่า

รักษาเนื้อดินให้อุดมสมบูรณ์อยู่เสมอ โดยการแนะนำเกษตรกรว่าจะ
ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารอย่างไร และเมื่อใด และจะใช้ปุ๋ยอย่างไร

จัดให้มีการใช้กำลังน้ำจากแม่น้ำลำธารในทางที่ถูกต้อง

ควบคุมการใช้แหล่งน้ำมัน ถ่านหิน และ แร่ธาตุ

ขยายเนื้อที่สำหรับการเพาะปลูกให้กว้างขวางออกไปโดยการสร้าง
ระบบชลประทานในภูมิภาคที่แห้งแล้งกันดาร

ให้การศึกษแก่ประชาชนถึงผลที่จะได้รับจากการรักษาทรัพยากร
ธรรมชาติ และวิธีการที่ประชาชนจะร่วมกันคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ
เหล่านั้น

มลรัฐคุ้มครองและควบคุมธุรกิจ เมื่อบุคคลใดประสงค์จะตั้งบริษัทดำเนิน
ธุรกิจการค้าจะต้องได้รับใบอนุญาตจากมลรัฐที่สำนักงานใหญ่จะตั้งอยู่ ใบ
อนุญาตนี้จะระบุหน้าที่ให้บริษัทมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ในมลรัฐนั้น
ได้ บริษัทธุรกิจการค้าเหล่านั้นจะต้องรายงานฐานะแห่งธุรกิจของตนต่อมลรัฐ
เป็นครั้งคราวตามที่กำหนดไว้ ปกติรัฐบาลมลรัฐมีอำนาจที่จะตรวจตราดูแล
สภาพของเหมืองแร่ โรงงานอุตสาหกรรม และสถานที่อื่น ๆ ที่ประชาชน

พลเมืองทำงานอยู่ มลรัฐอาจออกข้อบังคับควบคุมการขนส่งภายในดินแดนของตน ควบคุมบริษัทที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับโทรเลข โทรศัพท์ แก๊ส น้ำประปา และไฟฟ้า ให้แก่ประชาชนในมลรัฐนั้น และควบคุมธนาคาร และบริษัทประกันชีวิตที่พลเมืองของมลรัฐได้นำเงินฝากไว้

มลรัฐควบคุมสภาพความเป็นอยู่และการทำงาน มลรัฐได้ออกกฎหมายหลายฉบับเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของพลเมืองตาม “อำนาจตำรวจ” ที่มลรัฐมี อำนาจตำรวจ นี้ เป็นอำนาจที่ประชาชนมอบหมายให้มลรัฐเพื่อคุ้มครองชีวิต สุขภาพ และศีลธรรมอันดีงาม และจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยและความสะดวกสบายของประชาชน มลรัฐใช้อำนาจตำรวจไปในการต่างๆ เช่น ออกกฎหมายห้ามเล่นการพนันขึ้นต่อและสลาकिनแบ่ง และห้ามหรือควบคุมการขายสุรา หรือออกกฎหมายจำกัดชั่วโมงที่จะให้ผู้หญิงและเด็กทำงาน และคุ้มครองคนงานจากสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่างๆ เช่น กำหนดให้โรงงานมีการระบายลม แสงสว่าง สุขาภัณฑ์ เครื่องป้องกันไฟไหม้ และเครื่องป้องกันอันตรายอันเกิดจากเครื่องจักรต่างๆ ไว้ให้พอเพียง ในกรณีที่คนงานได้รับอันตรายบาดเจ็บจากการทำงาน หลายมลรัฐออกกฎหมายกำหนดให้มีเงินค่าทดแทนสำหรับการที่ได้รับบาดเจ็บนั้น นอกจากนี้ มลรัฐมักตั้งสำนักงานพิเศษขึ้นเพื่อช่วยเหลือในการประกันประนอมข้อพิพาทขัดแย้งระหว่างนายจ้างกับกรรมกร

บทที่ ๑๓

การกระจายอำนาจการบริหารราชการ

รัฐธรรมนูญมตรัฐแต่ละฉบับร่างขึ้นมาเพื่อรับกับปัญหาของแต่ละมตรัฐโดยเฉพาะ บางฉบับต้องวางระเบียบเกี่ยวกับการปกครองนครใหญ่ๆ และทุกฉบับบัญญัติเกี่ยวกับการปกครองเมือง แขวง และท้องถิ่น

ทั้ง ๕๐ มตรัฐมีความแตกต่างซึ่งกันและกันอย่างกว้างขวางทั้งด้านจำนวนประชากรและเนื้อที่ โรตไฮด์แลนด์มีเนื้อที่เกินกว่า ๑,๒๐๐ ตารางไมล์เพียงเล็กน้อย อะลาสกามีเนื้อที่ถึง ๕๘๖,๐๐๐ ตารางไมล์ บางมตรัฐมีการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ บางมตรัฐก็มีอุตสาหกรรมล้วนๆ รัฐบาลมตรัฐทุกมตรัฐสามารถรับหน้ากับความต้องการของประชาชนของตนซึ่งแตกต่างกันออกไปโดยไม่ต้องมีการกระจายอำนาจของรัฐบาลที่ผิดแผกออกจากกันในสาระสำคัญเลย

เหมือนกับรัฐบาลกลางแห่งชาติ รัฐบาลมตรัฐประกอบด้วยอำนาจที่แยกเป็นอิสระแก่กัน ๓ ฝ่าย คือ นิติบัญญัติ บริหาร และ ตุลาการ

อำนาจนิติบัญญัติของทุกรัฐบาลมตรัฐยกเว้นเนบราสกา ประกอบด้วยสองสภา สภาหนึ่งมักเรียกว่าวุฒิสภา และอีกสภาหนึ่งเรียกว่าสภาผู้แทนราษฎร สำหรับมตรัฐเนบราสกาซึ่งยกเว้นนั้น มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ส่วนมตรัฐที่มีสองสภา สภาผู้แทนราษฎรมีสมาชิกมากกว่าวุฒิสภา

แม้ว่าปกติจะใช้แขวงเป็นหลักในการเลือกตั้งผู้แทนเข้าในวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร แต่ในบางมตรัฐเลือกวุฒิสมาชิกจากเขตเลือกตั้ง

**ตารางเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันในการจัดระเบียบองค์การรัฐบาลแห่งชาติ
มลรัฐ และ นครต่างๆ**

ระดับรัฐบาล	ต่างกัมผ่ายนิติบัญญัติทำหน้าที่ ตรากฎหมาย	ต่างกัมผ่ายบริหารทำหน้าที่ บังคับใช้กฎหมาย	ต่างกัมผ่ายตุลาการทำหน้าที่ อธิบายและใช้กฎหมาย
ชาติ	รัฐสภา วุฒิสภา และ สภาผู้แทนราษฎร	ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี กระทรวงทบวงกรม และ หน่วยงาน บริหารต่างๆ	ศาลกลางสหรัฐ
มลรัฐ	สภานิติบัญญัติมลรัฐ (มี ๒ สภา ทุกมลรัฐ ยกเว้นเนบราสกา)	ผู้ว่าการและหัวหน้าหน่วยบริหารต่างๆ	ศาลมลรัฐ
นคร	สภานคร หรือ คณะกรรมการ	นายกเทศมนตรี หรือ ผู้จัดการ หรือ คณะกรรมการ	ศาลนคร

ที่รวมแขวงหลาย ๆ แขวงเข้าเป็นเขตเดียว หรือแยกแขวงที่มีประชากรมาก
ออกเป็นหลาย ๆ เขต เกือบทุกมณฑลกำหนดให้วุฒิสมาชิกอยู่ในตำแหน่ง
คราวละ ๔ ปี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคราวละ ๒ ปี แต่มณฑลรัฐอีก
๒-๓ แห่งให้สมาชิกทั้งสองสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละเท่ากัน คือ ๒ ปีบ้าง
๔ ปีบ้าง

ในเกือบทุกมณฑล สภาทั้งสองประชุมกันที่เมืองหลวงมณฑลรัฐทุก ๒ ปี
แต่ในมณฑลรัฐอีก ๒-๓ แห่งที่เหลือ กำหนดให้ประชุมกันทุกปี อย่างไรก็ตามก็
ผู้ว่าการมณฑลรัฐอาจเรียกประชุมวิสามัญเมื่อไรที่เห็นสมควรก็ได้

การเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติมณฑลรัฐ

มณฑลรัฐแบ่งออกเป็นเขตต่าง ๆ และราษฎรในแต่ละเขตเลือกตั้งวุฒิสมาชิกคนหนึ่งกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่กรณี มีบทบัญญัติไว้เกือบเหมือนกันหมดว่า ผู้จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งจะต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าปีหนึ่งขึ้นไป รัฐบาลมณฑลรัฐมักประสบปัญหาที่ยากเกี่ยวกับการแบ่งมณฑลรัฐออกเป็นเขตเลือกตั้งที่จะยังผลให้ราษฎรทั้งที่อยู่ในนครและแขวงสามารถมีผู้แทนในสภานิติบัญญัติได้เท่าเทียมเสมอหน้ากัน

ทั้ง ๔๘ มณฑลรัฐที่มีสภานิติบัญญัติ ๒ สภา ต่างมีวิธีการนิติบัญญัติเหมือนกันเป็นส่วนมาก กล่าวคือสมาชิกใด ๆ ในสภาหนึ่งสภาใดอาจเสนอให้ออกกฎหมายตามที่ต้องการได้ เมื่อร่างกฎหมายได้เสนอเข้าสู่สภาไหนแล้ว สภานั้นก็จะส่งไปให้คณะกรรมการพิจารณาก่อน

การปฏิบัติงานในสภานิติบัญญัติส่วนมากเป็นเรื่องของคณะกรรมการ

การ กรณีที่พิจารณาร่างกฎหมายที่สำคัญ ๆ คณะกรรมการการมหัการมักจะให้มีการรับฟังเสียงมหาชนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เห็นด้วย หรือคัดค้านร่างกฎหมายนั้นแสดงเหตุผลของตนเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านแล้วแต่กรณี ถ้าคณะกรรมการการเห็นว่าร่างกฎหมายนั้นควรให้เป็นกฎหมายได้ ก็จะรายงานต่อสภาถึงผลดีที่จะได้รับและเสนอให้สภามานร่างกฎหมายนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายที่เสนอไปให้พิจารณาก็จะระงับเรื่องไม่รายงานต่อสภา สภาก็ไม่พิจารณาร่างกฎหมายนั้น เว้นแต่สมาชิกผู้สนับสนุนร่างกฎหมายนั้นสามารถชักจูงให้สมาชิกฝ่ายข้างมากในสภาลงมติให้พิจารณาร่างกฎหมายนั้นได้โดยไม่ต้องมีรายงานจากคณะกรรมการ

เมื่อร่างกฎหมายที่คณะกรรมการเห็นชอบด้วยส่งไปยังสภาแล้ว ปกติสภาก็เปิดให้มีการอภิปรายกันก่อนที่จะให้ลงมติ ระหว่างที่มีการเปิดอภิปราย สมาชิกสามารถพูดสนับสนุนหรือคัดค้านได้ เมื่อลงมติแล้ว มติข้างมากจะต้องแสดงว่าเห็นด้วยหรือต้องการให้ร่างกฎหมายนั้นตกไป คณะกรรมการอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในร่างกฎหมายได้ และแม้หลังจากที่คณะกรรมการได้เสนอร่างกฎหมายต่อสภาแล้วสมาชิกสภาก็ยังอาจเสนอให้สภามีมติในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ อีกก็ได้

เมื่อร่างกฎหมายผ่านสภาหนึ่งแล้ว ก็ส่งต่อไปยังอีกสภาหนึ่ง สภาที่สองนั้นก็ดำเนินการทำนองเดียวกัน กล่าวคือสภาก็ส่งร่างกฎหมายนั้นไปให้คณะกรรมการพิจารณาแล้วเสนอรายงาน หากคณะกรรมการเสนอรายงานเห็นชอบด้วย ก็นำเข้าสภาเพื่ออภิปรายก่อนลงมติ ถ้าสภาที่สองแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่างกฎหมายนั้น ต้องส่งร่างกฎหมายที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นไปให้คณะกรรมการที่ประกอบด้วย

สมาชิกทั้งสองสภาเรียกว่า “คณะกรรมการการประชุมปรึกษา” พิจารณาใหม่ คณะกรรมการการประชุมปรึกษาอาจปรับปรุงหรือเขียนร่างกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกทั้งสองสภา ถ้าเรื่องผ่านไปได้อย่างเรียบร้อยแล้วก็ส่งร่างไปให้สภาทั้งสองลงมติเห็นชอบต่อไป แล้วเสนอร่างกฎหมายนั้นไปยังผู้ว่าการ ถ้าผู้ว่าการลงนาม ร่างกฎหมายนั้น ก็มีผลเป็นกฎหมายโดยสมบูรณ์

ทุกมลรัฐยกเว้นนอร์ท คาโรไลนา กำหนดให้ผู้ว่าการมีอำนาจยับยั้งร่างกฎหมายที่ไม่เห็นด้วยอันทำให้ไม่มีผลเป็นกฎหมาย อย่างไรก็ตามก็ดี สภานิติบัญญัติมีอำนาจที่จะลงมติใหม่ว่าร่างกฎหมายนั้นมีผลเป็นกฎหมายได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการ ในบางมลรัฐสภานิติบัญญัติแต่ละสภาสามารถผ่านร่างกฎหมายที่ผู้ว่าการยับยั้งแล้วด้วยคะแนนเสียงข้างมากเท่านั้น แต่ในบางมลรัฐต้องด้วยมติสองในสามของสมาชิกแต่ละสภา

โดยทั่วไปกฎหมายมลรัฐต้องบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของมลรัฐ อำนาจของสภานิติบัญญัติถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญสหรัฐ ซึ่งบัญญัติห้ามมลรัฐออกกฎหมายขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งชาติ กฎหมายของสหรัฐ และสนธิสัญญาที่ทำกับต่างประเทศ รัฐธรรมนูญมลรัฐก็บัญญัติจำกัดอำนาจนิติบัญญัติของมลรัฐไว้เช่นเดียวกัน

ฝ่ายบริหารของรัฐบาลมลรัฐ

หัวหน้าฝ่ายบริหารสูงสุดของมลรัฐได้แก่ผู้ว่าการ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชน มลรัฐประมาณกึ่งหนึ่งกำหนดให้ผู้ว่าการอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ที่เหลืออีกประมาณกึ่งหนึ่งคราวละสี่ปี

อำนาจของผู้ว่าการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญของรัฐ ผู้ว่าการมีส่วนในการตรากฎหมายโดยแนะนำสภานิติบัญญัติให้ออกกฎหมายที่เห็นว่าจำเป็นและอาจเรียกสภาให้ประชุมวิสามัญเพื่อกรณีได้ ผู้ว่าการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ (ทั้งที่เรียกว่า Boards และ Commissions) ได้ตามที่เห็นสมควร แต่บางมรัฐต้องให้วุฒิสภามรัฐเป็นผู้ให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้งตำแหน่งที่สำคัญๆ ก่อน ผู้ว่าการเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยรักษาดินแดนในมรัฐนั้น และอาจใช้หน่วยรักษาดินแดนนี้รักษาความสงบเรียบร้อยในกรณีที่มีภัยคุกคามต่อสันติภาพเกิดขึ้นได้ ผู้ว่าการอาจให้อภัยโทษหรือลดโทษแก่ผู้ที่ถูกศาลมรัฐตัดสินลงโทษแล้วได้ ผู้ที่ได้เลือกตั้งพร้อมกับผู้ว่าการคือรองผู้ว่าการ ซึ่งปกติทำหน้าที่เป็นประธานวุฒิสภามรัฐและรับตำแหน่งผู้ว่าการในกรณีที่ผู้ว่าการตายหรือถูกออกจากตำแหน่งไป

ฝ่ายบริหารของรัฐบาลมรัฐยังประกอบด้วยเจ้าหน้าที่บริหารที่สำคัญอีกหลายตำแหน่ง มีเลขาธิการมรัฐ (Secretary of State) เป็นผู้รวบรวมเอกสารทางการของมรัฐ พิมพ์กฎหมายมรัฐ ออกแจ้งความเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และรายงานผลของการเลือกตั้งต่างๆ ของมรัฐ

อัยการใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่สูงสุดทางฝ่ายกฎหมายของมรัฐ เป็นผู้นำคดีขึ้นสู่ศาลยุติธรรมหรือส่งผู้ช่วยคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นตัวแทนมรัฐในกรณีที่ผลประโยชน์ของคนในมรัฐนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย หน้าที่อีกประการหนึ่งของอัยการใหญ่ได้แก่การให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าการและเจ้าหน้าที่บริหารอื่นๆ เกี่ยวกับความหมายและการใช้กฎหมายมรัฐ

ผู้ตรวจบัญชีหรือสมุหบัญชีมรัฐเป็นผู้ตรวจสอบใบสำคัญเกี่ยวกับ

การเงินของมลรัฐ ถ้าเห็นว่าถูกต้องจึงจะส่งไปเบิกไปยังคลังเพื่อจัดการจ่าย ผู้ตรวจบัญชีจะต้องรักษารายการรับและจ่ายเงินของคลังอย่างใกล้ชิด รวมทั้งรายการจ่ายตามงบประมาณที่สภานิติบัญญัติได้อนุมัติไว้ และเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของเจ้าหน้าที่ประจำแขวง นคร และตำบล ผู้หน้าที่เก็บรวบรวมเงินให้มลรัฐ มีหลายมลรัฐที่ให้ประชาชนเลือกตั้งผู้ตรวจบัญชีขึ้นโดยตรง

คลังมลรัฐเป็นผู้เก็บรักษาเงินได้ของมลรัฐซึ่งมาจากภาษีอากร ใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมต่างๆ เมื่อได้รับใบเบิกเงินที่ถูกต้องก็จะส่งจ่ายไปตามนั้น

ยังมีส่วนการบริหารและคณะกรรมการบริหารอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ในมลรัฐเกือบทั้งหมดมีกรรมการฝ่ายกรรมกรหรือสภากรรมกรทำหน้าที่เกี่ยวกับสภาพแรงงานในมลรัฐ ปกติมักมีคณะกรรมการฝ่ายธนาคาร ตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของธนาคารมลรัฐ สภาสาธารณสุขดูแลเกี่ยวกับส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนดังกล่าวมาแล้วข้างต้น คณะกรรมการทางหลวงมีหน้าที่จัดสร้างและทะนุบำรุงรักษาทางหลวง สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งบริหารที่สำคัญๆ ของมลรัฐถือเป็นหลักว่าจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชน ในบางมลรัฐผู้ว่าการได้รับอำนาจมากพอที่จะควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารต่างๆ แต่ในบางแห่งผู้ว่าการแทบจะไม่มีอำนาจควบคุมเลย

บางมลรัฐใช้ระบบข้าราชการพลเรือนเหมือนกับระบบที่ใช้ในรัฐบาลกลางสำหรับบรรจุข้าราชการประจำตำแหน่งต่างๆ ของมลรัฐ ผู้ที่ต้องการจะทำงานในรัฐบาลมลรัฐต้องสอบไล่เพื่อพิสูจน์ความสามารถว่าจะทำงานได้

ดี การบรรจุผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ชั้นสูงที่ประชาชนได้เลือกตั้งเข้ามาโดยการให้ผ่านการสอบเช่นนี้มีความมุ่งหมายที่จะให้งานรัฐบาลอยู่ในมือของผู้ที่ไม่ต้องขึ้นอยู่กับการควบคุมและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ในบางมลรัฐมีตำแหน่งที่ไม่กำหนดให้ต้องมีการสอบก่อนอยู่มากทีเดียว

ฝ่ายตุลาการในระบบศาลมลรัฐมีหน้าที่อธิบายกฎหมายมลรัฐและวินิจฉัยข้อกฎหมายที่จะปรับใช้กับคดีอาญาที่มาสู่ศาลโดยบุคคลหรือองค์การนิติบุคคลหรือโดยมลรัฐ ผู้พิพากษาศาลมลรัฐทำหน้าที่ระงับคดีพิพาทที่บุคคล คณะบุคคล มลรัฐหรือรัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวข้องเป็นคู่คดี พิจารณาคดีเกี่ยวกับสิทธิและทรัพย์สินของบุคคล และตัดสินลงโทษหรือปล่อยผู้ต้องหาในคดีที่กระทำผิดกฎหมายมลรัฐและกำหนดโทษแก่การกระทำผิดทางอาญา

ศาลฎีกามลรัฐอาจประกาศว่ากฎหมายมลรัฐซึ่งขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญมลรัฐ หรือสหรัฐ เป็นโมฆะ เพราะไม่สอดคล้องรัฐธรรมนูญ

อำนาจหน้าที่ของศาลมลรัฐ

ศาลมลรัฐมีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งและอาญา บุคคลทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพ ทรัพย์สินและชีวิต หากผู้ใดละเมิดสิทธิเหล่านี้ผู้เสียหายย่อมฟ้องร้องต่อศาลได้ ศาลมีหน้าที่ต้องรับฟังความจากทั้งสองฝ่ายในคดี ระงับการละเมิดและประเมินค่าเสียหายเอาจากผู้กระทำผิด คดีระหว่างคนสองคนที่การละเมิดไม่มีผลกระทบต่อสาธารณะชนเรียกว่า คดีแพ่ง ถ้าหากการละเมิดกระทบกระเทือนต่อสาธารณชน และผิดกฎหมายที่คุ้มครองประชาชน ถือว่าเป็นการกระทำผิดอาญาและมลรัฐเองจะเป็นผู้ขอให้ศาล

ลงโทษทางอาญาแก่ผู้ละเมิด การกระทำผิดทางอาญาที่ร้ายแรงได้แก่ความผิด
ฐานฆ่าคนตาย ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ ให้อินบน และให้การเท็จ

ศาลมลรัฐแบบที่ง่าย ๆ ที่สุดได้แก่แบบที่มีผู้พิพากษาเปรียบเทียบกับคดีที่
เรียกว่า Justice of Peace เป็นเจ้าหน้าที่ ศาลพิจารณาคดีที่มูลค่าเล็กน้อย
หรือที่กระทำผิดเล็กน้อยๆ ในนครใหญ่ๆ มักให้เป็นเรื่องของศาลตำรวจ
หรือศาลเทศบาลพิเศษ

คดีที่เกี่ยวกับปัญหาสำคัญกว่านั้นจะต้องนำขึ้นศาลอื่น ๆ ที่สูงกว่าซึ่งมัก
ได้แก่ศาลชั้นต้น ศาลชั้นสูง และศาลอุทธรณ์ประจำเขต ส่วนมากศาลดัง
กล่าวมีอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา

ศาลสูงสุดในมลรัฐได้แก่ศาลฎีกา ศาลฎีกาับพิจารณาคดีที่ผ่านการ
พิจารณาของศาลชั้นรอง ๆ มาแล้ว และคู่ความฝ่ายแพ้เห็นว่า ตนไม่ได้รับ
ความเป็นธรรมจึงยื่นฎีกา งานส่วนมากของศาลฎีกาเป็นเรื่องการพิจารณา
ฎีกาที่ยื่นเท่านั้น ศาลฎีกามีอำนาจที่จะพิจารณาคำพิพากษาของศาลชั้น
รอง ๆ ลงมาเพื่อคุ้มครองคู่คดีทุกฝ่ายให้ได้รับความยุติธรรมที่สุด สิทธิที่จะ
ขอให้ศาลฎีกาพิจารณาใหม่เรียกว่าสิทธิที่จะฎีกา

บางมลรัฐมีศาลพิเศษมากมายหลายชนิด อาทิ ศาลมรดกทำหน้าที่
แบ่งมรดกของผู้ตาย ศาลเด็กทำหน้าที่พิจารณาคดีเด็กกระทำผิดกฎหมาย
อาจมีศาลครอบครัวทำหน้าที่ระงับข้อพิพาทเบาะแว้งระหว่างสามีกับภรรยา
และอาจมีศาลรับฟ้องคดีหนี้สินเล็ก ๆ น้อย ๆ คอยระงับคดีฟ้องร้องเกี่ยวกับ
หนี้สินเล็ก ๆ น้อย ๆ โดยเสียค่าใช้จ่ายสำหรับพิชการศาลน้อยที่สุด

การพิจารณาคดีทั้งปวงจะต้องกระทำต่อหน้าผู้พิพากษาซึ่งปกติ
ประชาชนเลือกตั้งขึ้นมา แต่บางมลรัฐก็ให้ผู้ว่าการหรือสภานิติบัญญัติ

มลรัฐเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลชั้นสูงๆ ผู้พิพากษาอยู่ในตำแหน่งคราวละตั้งแต่ ๖ ปี ถึง ๑๕ ปี หรือกว่านั้นขึ้นไป ในศาลชั้นต้นๆ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งมักมีกำหนดสั้นกว่า

กระบวนการพิจารณาของศาลและคณะลูกขุน

วิธีการปฏิบัติของศาลในสหรัฐหลายอย่างสืบเนื่องมาจากศาลอังกฤษ บุคคลทุกคนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญาในสหรัฐมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยคณะลูกขุน และผู้ต้องหาจะถูกลงโทษสองครั้งในการกระทำผิดอันเดียวกันไม่ได้

คณะลูกขุนที่ใช้มีอยู่ ๒ ประเภท คือคณะลูกขุนใหญ่และคณะลูกขุนพิจารณาคดีหรือคณะลูกขุนย่อย คณะลูกขุนใหญ่ใช้พิจารณาวินิจฉัยข้อสองสถานว่าควรจะประทับรับฟ้องผู้ถูกกล่าวหาในศาลหรือไม่ หากคณะลูกขุนเห็นว่าคดีมีมูลก็จะเขียนคำกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบเรียกว่า คำฟ้อง (Indictment) ต่อจากนั้นก็นำคดีขึ้นพิจารณาในศาลว่าจำเลยกระทำความผิดจริงหรือไม่ ในขั้นนี้ก็ตั้งคณะลูกขุนพิจารณาคดีหรือคณะลูกขุนย่อยขึ้น คณะลูกขุนพิจารณาคดีมักมีจำนวน ๑๒ นาย ลูกขุนนั่งฟังพยานหลักฐานแล้วลงมติว่า จำเลยกระทำความผิดหรือไม่ได้กระทำความผิด ในมลรัฐเกือบทั้งหมดกำหนดไว้ว่ามติของลูกขุนย่อยต้องเป็นเอกฉันท์ ผู้พิพากษามีหน้าที่ช่วยเหลือในการพิจารณาของลูกขุนโดยการอธิบายข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ลูกขุนทราบอย่างแจ่มแจ้ง

หากจำเลยไม่สามารถหาทนายได้ มลรัฐจะจัดทนายโดยใช้จ่ายจากเงินสาธารณะให้เป็นผู้ช่วยเหลือจำเลยให้พ้นผิดเท่าที่จะทำได้ ส่วนอัยการเป็นผู้แทนของมลรัฐในการที่จะแสดงหรือพิสูจน์ความผิดของจำเลยให้ปรากฏ

บทที่ ๑๔

รัฐบาลนคร

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลมลรัฐกับรัฐบาลท้องถิ่นหน่วยต่างๆ ที่อยู่ในดินแดนของมลรัฐนั้นมีส่วนคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลมลรัฐหลายประการ รัฐบาลนครมีกรรมสิทธิ์ซึ่งบัญญัติถึงความมุ่งหมายและอำนาจของนคราภิบาลไว้ รัฐบาลนครเป็นหน่วยการปกครองที่ไม่ได้อยู่ใต้อำนาจมลรัฐและสามารถดำเนินการต่างๆ ส่วนใหญ่ได้อย่างเอกราช

แต่ขอบเขตของนคราภิบาลอยู่ในวงแคบ กล่าวคือจำกัดอยู่แต่ในกิจกรรมของชุมชนนั้นๆ โดยเฉพาะ ดังนั้น รัฐบาลนครซึ่งดำเนินบริการส่วนใหญ่มุ่งที่ความจำเป็นประจำวันของชาวชุมชนนั้น โดยตรงมากกว่ารัฐบาลกลางหรือรัฐบาลมลรัฐ เนื่องจากพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมสหรัฐได้ดำเนินไปในทิศทางแห่งการสร้างสรรค์นครให้ใหญ่โตออกไปอยู่ตลอดเวลา จึงปรากฏว่ารัฐบาลนครหลากหลายแห่งในสหรัฐมีประชากรอยู่ในอาณาเขตของตนมากกว่าประชากรในหลายมลรัฐเสียอีก ตามที่ปรากฏในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ทั้ง ๔๘ มลรัฐ มีเพียง ๕ มลรัฐเท่านั้นที่มีประชากรมากกว่านครนิวยอร์กซึ่งมีจำนวนประชากรถึง ๗,๘๐๐,๐๐๐ คน และจำนวนประชากรของชิคาโกในปีเดียวกันนี้ก็มากกว่ามลรัฐต่างๆ ถึง ๓๖ มลรัฐ

การที่มีคนจำนวนมากรวมกันอยู่อย่างหนาแน่นภายในเขตของนครนี้ย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางการบริหารที่ยุ่งยากและเห็นตื้นเขินกว่าปัญหาที่

มลรัฐที่มีประชากรน้อยกว่าจะต้องประสบมากมาย คำพังเพยที่กล่าวว่า
ตำแหน่งที่มีความยุ่งยากทางการบริหารมากที่สุดในประเทศถัดจากตำแหน่ง
ประธานาธิบดีสหรัฐ ได้แก่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครนิวยอร์กนั้นมีความ
จริงอยู่ไม่น้อย จำนวนประชากรสหรัฐที่อาศัยอยู่ในเมืองมีประมาณเกือบ
สองในสามของจำนวนประชากรทั้งประเทศ.... นี่ย่อมเป็นเครื่องวัดความ
สำคัญ of หน่วยบริหารเทศบาลที่ต่อแผนการปกครองของชาติได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของรัฐบาลนคร

ถ้าจะกล่าวอย่างกว้างขวางแล้ว รัฐบาลนครมีวัตถุประสงค์ในการที่
สถาปนาและดำรงไว้ซึ่งชุมชนให้เป็นแหล่งที่เหมาะสมสำหรับอยู่อาศัยหรือ
ประกอบกิจการงาน เพื่อที่จะบรรลุซึ่งจุดหมายดังกล่าวนี้ จึงก่อให้เกิดการ
บริหารเทศบาลขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกและบริหารกิจการต่าง ๆ นานา จักรกลที่
ดำเนินบริการอันเป็นเรื่องประจำวันแต่ที่ว่สำคัญอย่างยิ่งยวดแก่ชุมชน
อันประกอบด้วยผู้คนจำนวนมากมายหมื่นแสนนั้น จึงเต็มไปด้วยความกว้าง
ขวางและสลับซับซ้อน อาทิ การติดตั้งเครื่องที่จะส่งน้ำสะอาดบริสุทธิ์โดย
ต้องหาทางเอาน้ำจากที่อื่นเข้ามาในเมือง แล้วจัดส่งไปตามท่อสู่สถานบ้าน
เรือนและอาคารทุกหนแห่งนั้นเป็นเรื่องอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล
ซึ่งปกติจะมีส่วนงานส่วนหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ ส่วนงานนี้
จะประกอบด้วยผู้ชำนาญและวิศวกรซึ่งเป็นผู้สร้างและควบคุมสถานีสูบน้ำ
ต่าง ๆ โรงกรองและฆ่าเชื้อ และเป็นผู้จัดวางและบำรุงรักษาที่่อน้ำใต้ดิน
ทั้งวางโครงการต่าง ๆ ไว้สำหรับความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

การสาธารณสุขและอนามัย สิ่งที่มีความสำคัญแก่ชีวิตเช่นเดียวกับน้ำ

ก็ได้แก่สภาพความเป็นอยู่ที่ถูกสุขลักษณะและมีอนามัยดี เพื่อให้เป็นไปดังกล่าว รัฐบาลนครทุกแห่งจะต้องมีกำลังเจ้าหน้าที่คอยตรวจตราคุ้มครองประชาชนจากเชื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด อาหารที่เสีย และนมที่ไม่บริสุทธิ์หรือที่มามีเชื้อปน บรรดาภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม หรือสถานที่ขายอาหารและเครื่องดื่มอื่น ๆ จะต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่ามีความสะอาดตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

นครต่าง ๆ มักมีโรงพยาบาลและสถานพยาบาลสาธารณะไว้เพื่อตรวจสอบสุขภาพทั่วไปและฟันของเด็กนักเรียน และจ้างพยาบาลพิเศษไว้ประจำโรงเรียนเพื่อดูแลสุขภาพของเด็กนักเรียน โรงพยาบาลและสถานพยาบาลเหล่านี้ยังให้บริการโดยไม่คิดมูลค่าแก่คนไข้ที่ยากจนไม่มีเงินจะรักษาตัวอีกด้วย

รัฐบาลนครเกือบทุกแห่งมีแผนกสาธารณสุขไว้เพื่อดูแลสุขภาพของประชาชน หน้าที่อันสำคัญยิ่งคือ ป้องกันโรคติดต่อไม่ให้ระบาด เมื่อมีโรคเกิดขึ้นในสถานที่ใดจะกักเขตสถานที่นั้นไว้ ฉีดยาหรือปลุกผีให้แก่ประชาชนเพื่อป้องกันไม่ให้ติดโรค และทำลายเชื้อโรคในสถานที่โรคติดต่อปรากฏ นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้แพทย์ทุกคนในนครรายงานให้แผนกสาธารณสุขทราบเมื่อปรากฏว่ามีโรคติดต่อเกิดขึ้นในไข้ทุกรายที่พบ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นผู้รักษาและเฝ้าคนเกิดคนตายในนคร และศึกษาสาเหตุของโรคและการตายนั้น บางครั้งการพบสาเหตุแห่งการตายทำให้แพทย์สามารถป้องกันการระบาดของโรคได้เป็นอย่างดี

รัฐบาลนครยังทำหน้าที่จัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ อันเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการรักษานครให้สะอาดและการป้องกันมิให้เกิดโรครุนแรง

จัดสร้างและบำรุงรักษาท่อระบายสิ่งโสโครกและจัดท่อระบายน้ำ ผู้เชี่ยวชาญ
ทางการสาธารณสุขในปัจจุบันตระหนักดีว่า จำนวนคนมากมายจะรวมกันอยู่
อย่างหนาแน่นในเมืองและมีสุขภาพดีไม่ได้ ถ้าไม่มีการระบายน้ำและสิ่ง
โสโครกให้ดีพอ เพื่อที่จะรักษานครให้สะอาดเงียบสงบและอนามัยดี รัฐบาล
นครที่ดีจะต้องจัดการเกี่ยวกับการกำจัดมูลละออง เลี้ยงจิ้งจกแจ็กจอลและ
ควีนไฟต่าง ๆ ให้หมดไปอีกด้วย

การทางหลวงของนคร มีหน้าที่เกี่ยวกับถนนหนทางในนคร เช่นรักษา
ถนนให้สะอาดและพื้นถนนให้เรียบร้อย่อยอยู่เสมอ รวมทั้งวางแผนสร้างถนน
หนทางใหม่ ๆ และปรับปรุงถนนเดิมให้ทันสมัยขึ้น หมวดทางหลวงที่
ก้าวหน้ามาก ๆ จะคอยค้นคว้าปรับปรุงระบบการขนส่งโดยสารของนครและ
วางแผนการสร้างทางลอด (Underpass) สะพานและอื่นๆที่จะทำให้ทางสัญจร
ไปมาในนครไม่ติดขัดและให้มีความสะดวกปลอดภัยยิ่งขึ้น

การตำรวจ กำลังตำรวจเป็นหน่วยสำคัญในนคราภิบาล หน้าที่ของ
ตำรวจได้แก่การรักษาความสงบเรียบร้อย ตรวจจับและจับกุมผู้กระทำผิด
กฎหมาย และคุ้มครองประชาชนผู้เคารพกฎหมายจากผู้ที่ชอบประกอบ
อาชญากรรม การจัดระเบียบองค์การของตำรวจส่วนมากจะแบ่งออกเป็น
ท้องที่ ให้ตำรวจจำนวนหนึ่งรับผิดชอบในแต่ละท้องที่ โดยมีสถานีตำรวจ
ประจำท้องที่นั้นๆเป็นสำนักงานบัญชาการรับผิดชอบต่อกองบัญชาการกลาง
ของนครอีกชั้นหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบของสถานีประจำท้องที่
ต่างๆจะคอยเดินตรวจการณ์ในบริเวณที่ได้รับมอบหมาย และมีหลายกรณี
ที่เพิ่มการตรวจการณ์โดยรถยนต์ที่ติดวิทยุรับส่ง ยังมีคณบดีสืบหรือตำรวจ
นอกเครื่องแบบประจำตามสถานีตำรวจในแต่ละท้องที่อีกด้วย

ในนครใหญ่ๆ กองบัญชาการตำรวจจะมีคณะนักสืบที่ได้รับการอบรมมาเป็นพิเศษและมีความชำนาญในการตำรวจสาขาต่าง ๆ ไว้ประจำเช่นเดียวกับการที่ตำรวจท้องถิ่นมีความคุ้นเคยกับท้องที่ที่ทำให้ทำหน้าที่ได้ดีขึ้น ความรู้ที่ตำรวจสาขาพิเศษต่าง ๆ เหล่านี้มีต่ออาชญากรรมนานาประเภทย่อมมีประโยชน์ในการรักษาความยุติธรรมและป้องกันอาชญากรรมได้ดียิ่งขึ้น ตำรวจในเครื่องแบบยังทำหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรและหน้าที่อื่น ๆ อีกหลายประการ

การตำรวจส่วนมากมักจะกำหนดให้ผู้จะเป็นตำรวจมีร่างกายอยู่ในสภาพตามมาตรฐานอย่างกวดขันเนื่องจากความจำเป็นของสภาพแห่งงานหน้าที่และต้องผ่านการสอบในข้อกฎหมายอันเป็นหน้าที่ที่ตนจะต้องเป็นผู้บังคับใช้อีกด้วย

นครทำหน้าที่ป้องกันอัคคีภัย เนื่องจากความหนาแน่นของอาคารบ้านเรือน อัคคีภัยจึงเป็นภัยร้ายแรงสำหรับเขตเมืองเป็นพิเศษ รัฐบาลนครเกือบทุกแห่งปฏิบัติการต่อต้านอัคคีภัย ๒ ทางด้วยกัน ทางแรกป้องกันโดยกำหนดให้ผู้ที่จะก่อสร้างอาคารบ้านเรือนต้องขออนุญาตต่อรัฐบาลนครก่อนและจะไม่ได้รับอนุญาตจนกว่าแบบและรายละเอียดในการก่อสร้างจะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายควบคุมการก่อสร้างซึ่งมักไม่ให้ใช้วัสดุก่อสร้างบางชนิดที่มีสภาพไวไฟ สายไฟฟ้าจะต้องติดตั้งและหุ้มห่อไว้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดอัคคีภัยน้อยที่สุดและจะต้องมีเครื่องระบบตัดตอนอัคคีภัยไว้อย่างพอเพียง นอกจากนี้ในแบบก่อสร้างจะต้องมีทางออกฉุกเฉินไว้กว้างขวางพอและมีเครื่องให้ความปลอดภัยอื่น ๆ ไว้อีกตามสมควร

อาคารที่ปลูกสร้างอยู่แล้วก็ต้องได้รับการตรวจตราอยู่เป็นประจำรวม

ทั้งการตรวจสอบสายไฟ เครื่องทำความอบอุ่น และเตาไฟ เจ้าหน้าที่
ตรวจสอบจะตรวจดูการเก็บสิ่งนี้อาจลุกไหม้ได้ เช่นน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมัน
เครื่อง และวัตถุระเบิด นครต่างๆ ส่วนมากยังเพิ่มการป้องกันอัคคีภัยโดย
การขอให้ประชาชนช่วยขจัดมูลฝอย เศษผ้า และเครื่องที่อาจเป็นเชื้อเพลิง
อื่น ๆ ภายในบ้านเรือนของตนอยู่เสมออีกด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลนครยังจัดให้มีหน่วยดับเพลิงที่ได้รับการฝึกฝน
ในการระงับอัคคีภัยเป็นอย่างดีมาแล้ว หน่วยดับเพลิงมีการจัดระเบียบ
องค์การคล้าย ๆ กับของการตำรวจคือแบ่งเป็นหน่วยที่มีทั้งคนและอุปกรณ์
ประจำไว้เป็นท้องที่ทั่วเขตเทศบาล และพร้อมที่จะปฏิบัติการได้ตลอดเวลา
๒๔ ชั่วโมง

นครจัดให้มีการศึกษา ทุกนครจัดดำเนินการเกี่ยวกับการโรงเรียนซึ่ง
ได้แก่การสร้างอาคารและบำรุงรักษาโรงเรียนชั้นประถม มัธยม และโรงเรียน
พิเศษสำหรับผู้ใหญ่ การโรงเรียนของนครรวมถึงการจัดวิชาต่างๆ
สำหรับฝึกวิชาชีพและจัดโรงเรียนพิเศษสำหรับคนหูหนวกเป็นใบ้หรือ
ร่างกายพิการทุพพลภาพอย่างอื่น รัฐบาลนครยังมักจะส่งเสริมการศึกษา
โดยการจัดตั้งห้องสมุด ห้องปฐกถาสาธารณะ และโรงเรียนฝึกหัดครูอีก
ด้วย

นครดูแลผู้เจ็บป่วยและผู้ชดสน เป็นหน้าที่ของชุมชนที่จะเป็นภาระ
ดูแลคนเจ็บป่วย คนชรา หรือคนอนาถที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ และ
ที่จะช่วยเหลือคนวิกลจริต คนปัญญาอ่อน เด็กกำพร้า และคนยากจน
มีนครหลายแห่งจัดการเกี่ยวกับการปราบปรามยวอาชญากรรมไว้

รัฐบาลนครเตรียมโครงการสำหรับอนาคต ในอดีตที่ผ่านมา มีนคร

เก่าแก่ในสหรัฐหลายแห่งที่ได้ขยายตัวขึ้นมาโดยไม่มีโครงการล่วงหน้าเตรียมไว้อย่างรอบคอบเลย แต่ในปัจจุบันนี้เป็นที่ตระหนักดีโดยทั่วไปว่า จำเป็นจะต้องมีโครงการที่แน่นอนถูกต้องสำหรับการขยายตัวในอนาคต และหน่วยวางแผนเมืองต้องพิจารณาชุมชนในแง่ต่าง ๆ ทุกแง่ทุกมุม เช่น การประปา การกำจัดขยะมูลฝอย การถนนหนทางสัญจร สถานีรับส่ง สนามบิน และแบบแผนการก่อสร้าง เหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องวางโครงการไว้ให้เหมาะสมในอนาคตทั้งนั้น เกือบไม่มีข้อยกเว้นเลยที่นักวางแผนเมืองจะต้องออกกฎหมายกำหนดเขตบางส่วนของนครออกเป็นย่านที่พักอาศัยและย่านการค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นส่วนลัด การกระทำเช่นนี้ก็เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินและอุปกรณ์ที่นครมีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อผลประโยชน์แก่ผู้ที่อยู่ในนครนั่นเองทั้งในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้า

นครจัดด้านสันหนากการ ความแออัดยัดเยียดและราคาที่ดินอันสูงลิ่ว ในนครทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับชุมชน นครในสหรัฐที่ทันสมัยจะต้องมีส่วนสาธารณะไว้ในเขต เพื่อให้ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักผ่อนและมีสนามเล่นและสระว่ายน้ำไว้ให้สาธารณชนโดยไม่คิดมูลค่า หลายนครมีสนามกอล์ฟและเทนนิสไว้ เกือบทุกนครมีห้องสมุด พิพิธภัณฑ์สถานหลายชนิดและหอแสดงภาพศิลป์สำหรับประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า

สาธารณูปการที่เป็นเรื่องของนคร บางนครมีบริษัท “สาธารณูปการ” คอยจำหน่ายแก๊ส ไฟฟ้า บริการโทรศัพท์ รถรางและรถยนต์โดยสาร นครเป็นผู้ออกกฎหมายควบคุมบริษัทเอกชนเหล่านี้เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดีในราคาพอสมควร บางนครเป็นเจ้าของดำเนินการกิจการสาธารณูปการเสียเองก็มี

บทที่ ๑๕

การจัดระเบียบองค์การของรัฐบาลนคร

นครต่างๆของสหรัฐมีการจัดระเบียบองค์การรัฐบาลแตกต่างกันออกไปหลายแบบ อย่างไรก็ตามเกือบทุกแบบมักจะมีสภาซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่ประชาชนเลือกเข้ามาดำเนินการของนครในรูปใดรูปหนึ่งเสมอ แล้วก็มีนายกเทศมนตรีหรือผู้จัดการเป็นหัวหน้าสูงสุดขององค์การ ถัดมาก็มียกเจ้าหน้าที่ช่วยงานที่แบ่งออกเป็นส่วนตัว และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในบังคับบัญชาของหัวหน้าสายงานอีกจำนวนหนึ่ง

รัฐบาลนครมีอยู่ ๓ แบบด้วยกัน บางนครให้ประชาชนเลือกตั้งนายกเทศมนตรีคนหนึ่งกับสภาเทศบาล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มักเรียกว่า อาลเดอร์แมนหรือคาวน์ซิลแมนและเลือกตั้งมาจากหน่วยเลือกตั้งที่เรียกว่า Wards บางนครประชาชนเลือกตั้งสมาชิกทั้งหมด บางนครประชาชนเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นเป็นคณะกรรมการเรียกว่า คณะกรรมการ (Commission) ยิ่งกว่านั้นบางแห่งก็ยังให้ประชาชนเลือกตั้งคณะผู้แทนจำนวนไม่มากนักทำหน้าที่ตราเทศบัญญัติ แล้วให้คณะผู้แทนเลือกหาผู้จัดการนครเป็นหัวหน้าบริหารอีกทอดหนึ่ง แบบรัฐบาลนครทั้ง ๓ แบบมีชื่อเฉพาะดังนี้คือ

แบบนายกเทศมนตรีกับสภา (Mayor - council)

แบบคณะกรรมการบริหาร (Commission)

แบบผู้จัดการนคร (City - manager)

มีหลายนครที่จัดระเบียบองค์การ โดยใช้แบบทั้งสามผสมกัน

แบบนายกเทศมนตรีกับสภา

ประมาณเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้วมา การจัดระเบียบองค์การแบบนายกเทศมนตรีกับสภาเป็นแบบที่ใช้สำหรับปกครองนครในอเมริกาเกือบทั้งสิ้น นับว่าเป็นแบบการปกครองนครที่เก่าที่สุดในอเมริกา และมีลักษณะคล้ายคลึงกับการจัดระเบียบองค์การของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐหลายประการ นายกเทศมนตรีเป็นผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งและมีอำนาจมาก ปกตินายกเทศมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งเทศมนตรีและพนักงานเจ้าหน้าที่ต่างๆ แม้ว่าบางแห่งสภาเทศบาลจะมีอำนาจยืนยันหรือปฏิเสธการแต่งตั้งตำแหน่งที่สำคัญๆ ก็ตาม นายกเทศมนตรีมีอำนาจลงนามประกาศใช้หรือยับยั้งเทศบัญญัติ นายกเทศมนตรีเป็นผู้ดำเนินการตามเทศบัญญัติ และมีเทศมนตรีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชาเป็นผู้ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระ บางทีก็กำหนดให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้เตรียมงบประมาณ ซึ่งเท่ากับเป็นข้อเสนอแนะต่อสภาว่าจะหาและใช้จ่ายเงินของนครนั้นอย่างไร

สภาเทศบาลเป็นหน่วยที่ออกกฎหมายของรัฐบาลนครซึ่งปกติเรียกว่าเทศบัญญัติ (Ordinances) และเทศบัญญัติจะขัดกับธรรมนูญของนคร กฎหมายของมลรัฐหรือสหรัฐ หรือรัฐธรรมนูญมลรัฐหรือสหรัฐอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ สภาเทศบาลเป็นผู้กำหนดอัตราภาษีอากรที่จะเก็บจากประชาชนโดยคำแนะนำของนายกเทศมนตรี และเป็นผู้กำหนดงบประมาณการใช้จ่ายและความมุ่งหมายของการใช้จ่ายของหน่วยงานต่างๆ

แบบคณะกรรมการบริหาร

แบบคณะกรรมการบริหารเป็นแบบที่ใหม่กว่าแบบนายกเทศมนตรีกับสภา เป็นแบบที่ให้ประชาชนเลือกตั้งกรรมการ ๓ นาย หรือมากกว่า

ให้เป็นผู้แทน ปกติมักเลือกกรรมการร่วมกันทั้งนครโดยไม่มี การแบ่งเป็น เขต คณะกรรมการมีอำนาจทั้งในการตราเทศบัญญัติและบริหารให้เป็นไป ตามนั้น เป็นผู้กำหนดอัตราภาษีและงบประมาณการใช้จ่าย เป็นผู้ออก ใบอนุญาตแก่บริษัทการค้าทุกแห่งที่เทศบาลนครจะต้องตรวจตราควบคุม กรรมการนายหนึ่งจะได้รับเลือกให้เป็นประธานกรรมการ และมักเรียก เป็นนายกเทศมนตรีทั้งที่เกือบทุกกรณีกรรมการผู้เป็นประธานนี้ ไม่มีอำนาจ มากกว่ากรรมการอื่น ๆ เลย

งานของนครแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ปกติมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ รักษาความปลอดภัย การส่งเสริมความเจริญสาธารณะ การคลัง ส่วน สาธารณะ และสาธารณสมบัติต่างๆ กรรมการแต่ละนายแบ่งแยกรับผิดชอบในงานส่วนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญออกไป

แบบผู้จัดการนคร

เทศบาลแบบผู้จัดการนคร เริ่มใช้ครั้งแรกที่นครสตอนตันในมลรัฐ เวอร์จิเนีย เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๐๘ ต่อมานครหลายแห่งได้นำเอาไปใช้ แบบนี้ ประชาชนเลือกคณะบุคคลหรือสภาที่มีจำนวนไม่มากนักเป็นผู้ตราเทศบัญญัติ และกำหนดโครงการในเรื่องทั่วไป สภามีหน้าที่พิเศษที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นผู้ว่าจ้างนักบริหารอาชีพผู้มีความสามารถเหมาะสมทั้งด้าน ประสิทธิภาพและการฝึกฝนในการที่จะทำหน้าที่นี้มาเป็นอย่างดี ให้เป็น หัวหน้าส่วนการบริหารของนคร ประชาชนให้อำนาจสภาที่จะเลือกหา บุคคลที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะหาได้ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นคนอยู่ในนครนั้น หรือไม่ก็ตาม ผู้จัดการนครเป็นผู้แต่งตั้งหัวหน้างานส่วนต่างๆ และพนักงาน เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทั่วไป

ผู้จัดการมีหน้าที่บริหารให้เป็นไปตามเทศบัญญัติที่สภาได้ตราไว้ เสนอ
รายงานต่อสภาถึงความต้องการของนคร และแนะนำโครงการเกี่ยวกับการ
ใช้จ่ายเงินของนครและการปรับปรุงต่างๆ ในเกือบทุกกรณี ผู้จัดการอยู่
ในตำแหน่งตลอดไปจนกว่าสภาจะเลิกจ้าง

ประชาชนยังคงมีอำนาจที่จะควบคุมรัฐบาลนครของตนเพราะสภาจะ
เลิกจ้างผู้จัดการเสียเมื่อใดก็ได้ ยิ่งกว่านั้นในบางนครสภาอาจถูกยุบโดย
ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงได้ และแน่นอนประชาชนย่อมออกเสียงให้
สมาชิกสภาที่ไม่พึงปรารถนาพ้นจากตำแหน่งในการเลือกตั้งคราวใหม่ที่จะมี
ตามปกติได้เสมอ

ศาลนคร

ทุกนครจะมีระบบศาลของตนเอง บางที่ผู้พิพากษาประจำศาลนครนั้น
เป็นผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งขึ้น หรือบางที่ก็ได้รับการแต่งตั้งโดยสภาหรือ
คณะกรรมการหรือผู้ว่าการมลรัฐ หรือผู้คนที่ประชาชนได้มอบหมายอำนาจ
แต่งตั้งไว้ให้ อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่กรณี นครใหญ่ๆมีศาลหลายชนิด
ไว้สำหรับจัดการคดีแพ่งและคดีอาญาเล็ก ๆ น้อย ๆ

อำนาจออกกฎหมายของนคร

มีกฎหมายของนครหลายชนิด เรียกว่าเทศบัญญัติ เทศบัญญัติ
บางอย่างเกี่ยวกับการจัดระเบียบองค์การของรัฐบาลนคร บางอย่างเป็น
เรื่องการจัดหารายได้และการใช้จ่ายเงิน การวางโครงการและการควบคุม
ดูแลเกี่ยวกับอาคารสิ่งก่อสร้างส่วนสาธารณะและถนนหนทางของนคร และ
บางอย่างก็เป็นเรื่องฉิบาติ เช่น การประปา การกำจัดขยะมูลฝอย และ

การระบายสิ่งใดโครก ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย และ
ชีวิตของประชาชนก็มีไม่น้อย

โดยทั่วไปแล้ว บริษัทเอกชนเป็นผู้ให้บริการด้านแก๊ส ไฟฟ้า โทรศัพท์
รถราง และรถยนต์โดยสารในนคร บริษัทเหล่านี้แต่ละบริษัทต้องได้รับ
อนุญาตให้ดำเนินการจากรัฐบาลนครเสียก่อน ใบอนุญาตให้ดำเนินการนี้
เรียกว่า สิทธิบัตร (Franchise) ซึ่งจะระบุถึงสิทธิที่จะดำเนินธุรกิจ อันเป็น
การให้อำนาจที่จะปฏิบัติการต่างๆ ได้

บทที่ ๑๖

รัฐบาลท้องถิ่นอื่น ๆ

ในสมัยโบราณที่ประชาชนในสหรัฐยังแยกกันอยู่กระจายกระจายไม่มีจำนวนมากนักนั้น บริการสาธารณะต่างๆ ที่ในปัจจุบันนี้ต้องให้รัฐบาลเป็นผู้จัดยังมีไม่มากนัก เพียงคนเดียวหรือไม่กี่คนก็สามารถดำเนินการได้ เช่นในสมัยอาณานิคมทั้ง ๑๓ แห่ง เมืองต่างๆ มีตำรวจเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย ชาวเมืองดูแลรักษาบ้านเรือนและทรัพย์สินของตนเอง รัฐบาลนครไม่ต้องเป็นภาระในการติดโคมไฟหรือทำความสะอาดตามถนนหนทาง ประชาชนจัดการได้เองตามที่ต้องการ

แต่ในทุกวันนี้แม้กระทั่งในเมืองเล็กเมืองน้อย ประชาชนเรียกร้องให้บ้านเมืองจัดบริการสาธารณะการแก่ตนโดยยินดีที่จะเสียภาษีเพื่อให้จัดบริการต่างๆ ยิ่งกว่าที่จะจัดการด้วยตนเอง เช่น ต้องการให้รัฐบาลเมืองของตนติดโคมไฟตามถนน จัดทางเดินข้างถนน จัดรักษาความสะอาดของถนนหนทางตรอกซอก จัดตำรวจคอยสอดส่องดูแลบ้านเรือน มีนายแขวง (Sheriff) คอยจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย และต้องการให้รัฐบาลทำอะไรอื่น ๆ ที่จะทำให้เมืองเป็นระเบียบน่าอยู่น่าอาศัยอีกนานาประการ

บริการนานาประการดังกล่าวนี้เป็นบริการที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลแขวง (County) เมือง (Township) หรือตำบล (Village) ทั้งสิ้น แขวงเป็นหน่วยย่อยของมลรัฐและมักมีเมืองตั้งแต่สองเมืองขึ้นไปและตำบลอีกจำนวนหนึ่งอยู่ในอาณาเขต รัฐบาลเมืองและตำบลเป็นหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุด

รัฐบาลแขวง

รัฐบาลหน่วยนี้ทำหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ เช่น

จัดการเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่าง ๆ ของท้องถิ่นและเป็นเจ้าหน้าที่
ดำเนินเกี่ยวกับการเลือกตั้งของมลรัฐและของชาติ

จัดการศาลสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีต่าง ๆ ทั้งทางแพ่งและอาญา
และศาลพิจารณามรดกและอสังหาริมทรัพย์

กำหนดอัตราภาษีอากรที่จะเก็บเพื่อหารายได้ไว้ใช้จ่ายในกิจการของ
แขวงและจัดเก็บภาษีอากรและยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการเก็บภาษีอากร
ให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ

สร้างและบำรุงรักษาโรงเรียนของแขวงซึ่งมักได้รับความช่วยเหลือ
สมทบจากมลรัฐอีกด้วย

เก็บรักษาหลักฐานการทะเบียนคนเกิดคนตายและการสมรสที่เกิดขึ้น
ในเขตของแขวง

เก็บรักษาลำเนาหนังสือสำคัญประชาชน เช่นหนังสือนิติกรรม
และกรรมสิทธิ์ซึ่งแสดงความเป็นเจ้าของในทรัพย์สิน สัญญาจ้างหนังสือ
พิสูจน์หนี้ และคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้และคำพิพากษาของศาล

ปกติดูแลคนยากจน คนชรา และเด็กอนาถาของแขวง

ส่งเสริมสุขภาพและอนามัย

ออกใบอนุญาตต่าง ๆ

ออกเงินสมทบสร้างและบูรณะถนน ทางลัด และสะพานที่อยู่ใน
บริเวณแขวง

ปกติดูแลรักษาสถานที่ทำการแขวงและทัณฑสถาน และช่วยดูแล
รักษาสถาบันอื่น ๆ

ในแต่ละแขวงจะมีเมืองหนึ่งซึ่งใช้เป็นที่ตั้งทำการแขวงซึ่งเป็นศูนย์บัญชาการของรัฐบาลแขวง พนักงานเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของแขวงจะมีสำนักงานอยู่ ณ ที่ทำการแขวงซึ่งเรียกว่า เคาน์ตบิลดิ้ง หรือ เคาน์ตคอร์ทเฮาส์ (County Courthouse)

ปกติมักมีคณะกรรมการซึ่งเรียกว่า Board of Commissioners or Supervisors เป็นผู้บริหารแขวง คณะกรรมการอาจมีจำนวนสมาชิกมากหรือน้อยแล้วแต่กรณี หากมีจำนวนน้อยก็มักจะให้ประชาชนเลือกมาร่วมกันทั้งหมดตลอดแขวง หากมีจำนวนมากก็มักจะประกอบด้วยผู้แทนของเมืองต่าง ๆ ที่อยู่ในแขวงนั้น

เจ้าพนักงานอื่น ๆ บางตำแหน่งในบางแห่งใช้วิธีการเลือกตั้งบางแห่งใช้วิธีการแต่งตั้ง เจ้าพนักงานเหล่านี้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายมลรัฐ

อัยการ—นายแขวง—เจ้าพนักงานชั้นสูงสุดศพ หน้าที่ของเจ้าพนักงานที่มีความสำคัญยิ่งตำแหน่งหนึ่งของแขวงคืออัยการนั้นได้แก่การใช้กฎหมายโดยเป็นผู้จัดฟ้องร้องผู้กระทำผิดกฎหมายให้ศาลประทับฟ้องและเป็นทนายแผ่นดินในศาล

คดีที่สำคัญน้อยนั้นพิจารณาในชั้นผู้พิพากษาเปรียบคดี (Justice of Peace) ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่ได้รับการเลือกตั้งตำแหน่งหนึ่งของเมือง (Township)

เจ้าพนักงานที่มีความสำคัญอีกตำแหน่งหนึ่งได้แก่นายแขวง (Sheriff) เป็นหัวหน้าตำรวจของแขวงและมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นผู้ค้นหาและจับกุมผู้กระทำผิดทางอาญา เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ

แขวง เป็นผู้แจ้งให้พยานและลูกขุนทราบกำหนดคดีหมายที่จะต้องไปศาล เป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ยึดจากผู้ไม่ชำระภาษีตามคำสั่งของ ศาล

นายแขวงมีอำนาจที่จะเรียกผู้ใดที่อยู่ในแขวงให้ช่วยจับกุมคนร้าย หรือรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยในกรณีที่มีการกระทำผิดกฎหมายขึ้นได้ หากจำเป็นนายแขวงอาจขอให้ผู้ว่าการมลรัฐช่วยเหลือในการต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะในกรณีที่ฉุกเฉินอย่างยิ่งผู้ว่าการอาจส่งกองพลเรือนอาสาสมัคร (เรียกว่าหน่วยรักษาดินแดน) เข้าไปในแขวงเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและใช้อำนาจตำรวจของท้องถิ่น

เจ้าพนักงานชั้นสูตรคดีหน้าที่ชั้นสูตรพลิกศพที่ตายโดยกระทันหัน หรือที่มีอาการยับเยินเป็นพิษและอาจเรียกพลเมืองให้เป็นคณะลูกขุนเพื่อช่วยหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการตายนั้นได้

คลังประจำแขวง — พนักงานตรวจบัญชีและพนักงานประเมินราคาทรัพย์สิน คลังประจำแขวงมีอำนาจหน้าที่รับ เก็บรักษา และใช้จ่ายเงินของแขวง บางครั้งก็มีพนักงานเก็บเงินเป็นผู้ช่วย เป็นผู้เก็บภาษีให้แก่มลรัฐ นคร และเมือง โดยนำเงินส่วนที่เป็นภาษนั้นๆส่งยังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ส่วนค่าใช้จ่ายของแขวงนั้นจ่ายจากภาษีอากรล้วนที่เป็นของแขวง

แขวงมักจะมีพนักงานตรวจบัญชีไว้คอยตรวจบัญชีการใช้จ่ายของเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในแขวง

บางแขวงมีพนักงานประเมินราคาทำหน้าที่ตราค่าทรัพย์สินที่จะต้องเสียภาษีให้แก่แขวงโดยการ “ประเมินราคา” ซึ่งเป็นการช่วยให้คณะ

กรรมการหรือคลังประจำแขวงสามารถกำหนดได้ว่าจะเก็บภาษีเอาจาก
ทรัพย์สินต่าง ๆ เท่าใด และในการนั้นมักจะมีคณะกรรมการหรือคณะเจ้า
พนักงานพิเศษทำหน้าที่รับคำอุทธรณ์จากผู้เสียภาษีซึ่งเห็นว่าพนักงาน
ประเมินราคาทรัพย์สินของตนสูงเกินไป คณะกรรมการอาจลดให้ต่ำลง
ให้คงเดิม หรือให้สูงขึ้นอีกก็ได้

แขวงมีพนักงานทะเบียนเป็นผู้เก็บรักษาทะเบียนคนเกิดคนตายและ
สมรสที่เกิดขึ้นในแขวง และเป็นผู้เก็บสำเนาเอกสารนิติกรรมและจำนอง
รวมทั้งเอกสารเกี่ยวกับพันຍกรรมต่าง ๆ ที่ทำขึ้นในรูปเอกสารฝ่ายเมือง
เอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารทางการที่บุคคลใดอาจใช้พิสูจน์ความเป็นจริง
เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้

แขวงเกือบทุกแห่งมีศึกษาธิการคอยดูแลการสอน ช่วยเลือกครูผู้
สอน และประสานงานกับศึกษาธิการมณฑล นอกจากนั้นแขวงอาจมีพนักงาน
สาธารณสุขและประชาสัมพันธ์ไว้คอยช่วยเหลือผู้ยากจน กรรมการ
ทางหลวงทำหน้าที่สร้างและบูรณะทางหลวงของแขวง และอาจมีพนักงาน
เจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีก

ทุกแขวงจะต้องมีศาลยุติธรรมอย่างน้อยศาลหนึ่งและเจ้าพนักงาน
ตุลาการประจำอีกตามสมควร มีสำนักงานที่ทำการเองต่างหาก แต่ผู้
พิพากษาประจำอาจไม่ต้องอยู่ในแขวงนั้น แต่ต้องเป็นสมาชิกในระบบ
ตุลาการมณฑล และอาจประจำศาลในแขวงอื่นอีกก็ได้ ในหลายมณฑลได้
รวมแขวงหลาย ๆ แขวงเป็นเขตตุลาการเดียวกัน แต่ละเขตมีผู้พิพากษา
ประจำหนึ่งนายหรือหลายนายแล้วแต่กรณี บางแห่งให้ผู้ว่าการหรือสภา
นิติบัญญัติแต่งตั้งผู้พิพากษา บางแห่งให้ประชาชนเลือกตั้งผู้พิพากษา

การปกครองแบบผู้จัดการแขวง

เมื่อไม่นานมานี้ มีหลายแขวงได้เปลี่ยนแบบแผนการปกครองของตนใหม่ โดยให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงในแขวงเป็นผู้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารคณะเล็กๆ ขึ้นคณะหนึ่งแล้วให้คณะกรรมการนี้เป็นผู้ว่าจ้างผู้จัดการแขวงอีกทอดหนึ่ง คณะกรรมการยังเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจบัญชี และอัยการ ส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของแขวงให้อยู่ในดุลพินิจของผู้จัดการ ผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบในงานและการปกครองของแขวงทั้งหมดแต่ผู้เดียว

รัฐบาลเมืองและตำบล

เมืองบางแห่งในนิวอิงแลนด์ใช้วิธีการให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงมาประชุมกันปีละครั้งเพื่อบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับถนนหนทาง สะพาน โรงเรียน และอื่นๆ อันเป็นเรื่องเฉพาะในท้องถิ่นนั้น คณะราษฎรจะกำหนดอัตราภาษีอากรที่จะเก็บและงบประมาณการใช้จ่าย และเลือกตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้บริหารให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น วิธีนี้เป็นตัวอย่างที่น่าสนใจของระบอบประชาธิปไตยทางตรงที่อำนาจนิติบัญญัติของประชาชนไม่ได้มอบหมายให้ผู้แทนใด ๆ เลย

เมืองอื่นๆ นอกจากนี้ทั้งในนิวอิงแลนด์และที่อื่น พนักงานเจ้าหน้าที่เช่นผู้พิพากษาเปรียบเทียบคดี ตำรวจ (Constable) และพนักงานทางหลวงเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้มีอำนาจบริหารกิจการของเมือง ในบางมลรัฐ ใช้เมืองเป็นแต่เพียงหน่วยกำหนดเขตเลือกตั้งอย่างเดียวก่อน

ตำบลหรือเมืองก็คล้ายนครเล็ก ๆ นั้นเองแต่ได้ยื่นขอต่อมลรัฐให้
อำนาจจัดตั้งเป็นรัฐบาลตำบลหรือเมืองขึ้น เมื่อได้รับอำนาจแล้ว ชุมม
ชนนั้น ๆ ก็กลายเป็น “บรรษัท” ตำบลหรือเมืองขึ้นมา

รัฐบาลตำบลหรือเมืองทำหน้าที่เฉพาะเรื่องของท้องถิ่นโดยตรงแต่
อย่างเดียว เช่น

ทำถนนและติดตั้งโคมไฟตามถนน

จัดการน้ำประปา

จัดให้มีการตำรวจและการป้องกันอัคคีภัย

วางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการอนามย์ท้องถิ่น

จัดการระบายสิ่งโสโครก กำจัดมูลฝอย และเคสิ่งของอื่น ๆ

ร่วมมือกับศึกษาราชการมลรัฐแขวง หรือหน่วยอื่น ๆ เพื่อให้
โรงเรียนที่ดี

กำหนดอัตราภาษีอากรพิเศษเพื่อเก็บสำหรับใช้จ่ายในกิจการด
กล่าวข้างต้นนี้

รัฐบาลตำบลหรือเมืองมักอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือ
สภา ตำบลหรือเมือง บางที่เรียกว่า คณะกรรมการจัดการหรือ Board of
Trustees ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ประชาชนเลือกตั้งขึ้น บางนครหรือเมือง
เลือกประธานหรือนายกเทศมนตรีขึ้นโดยมอบหมายอำนาจพิเศษให้ นอก
จากนี้ยังมีพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น พนักงานทะเบียนตำบลหรือ
เมือง พนักงานอนามย์ และพนักงานตำรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่เหล่านี้
ทำหน้าที่ให้แต่ประชาชนในตำบลหรือเมืองนั้นตามวิถีทางแห่งการปกครอง
ตนเองในท้องถิ่น

บทที่ ๑๗

บริการของรัฐบาลหมายถึงภาษีอากร

บริการทั้งหลายเหล่านี้จัดดำเนินการโดยหน่วยการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติ มลรัฐ นคร แขวง เมือง หรือตำบล ย่อมต้องอาศัยเงินจำนวนมาก รัฐบาลกลางแห่งชาติมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำส่วนต่าง ๆ ตามที่ประชาชนได้มอบหมายไว้เป็นจำนวนมากกว่าสองล้านคน รัฐบาล มลรัฐ แขวง และท้องถิ่น มีอีกนับเป็นจำนวนแสนๆ ยิ่งกว่านั้น กิจกรรม บางประเภท เช่นการศึกษา การประกันว่างงานและชราภาพ การอุดหนุน ผลผลิตทางเกษตรกรรมเพื่อไม่ให้มีราคาเปลี่ยนแปลงอย่างชวบชวบ การ สาธารณูปการ โครงการฟื้นฟูที่ดิน การทางหลวง การกลาโหม การ ทหารผ่านศึก และกิจการอื่นๆอีกมากมาย เหล่านี้เป็นกิจการที่ต้องใช้เงิน จำนวนมหาศาลด้วยกันทั้งสิ้น

นอกจากจำนวนเงินที่จะต้องใช้จ่ายอย่างมหาศาลในกิจการดังกล่าวมา แล้ว ยังมีค่าชำระหนี้ของรัฐบาลที่เกิดขึ้นในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ และค่าใช้จ่ายตามพันธกรณีที่มีกับต่างประเทศเพื่อช่วยให้ประชาชาติอื่น สามารถช่วยตัวเองได้อีกจำนวนมหาศาลจำนวนหนึ่งด้วย

ตามงบประมาณที่ประธานาธิบดีเสนอสำหรับปีงบประมาณซึ่งเริ่มต้น เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ ที่แล้ว ปรากฏยอดเงินค่าใช้จ่ายของ รัฐบาลกลางรวมทั้งสิ้น ๗๗,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ แม้ว่าจะมีวิธีการเก็บ ภาษีอากรเพื่อให้ได้เงินครบตามที่ต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายชนิดหลาย

ประเภทเพียงไม่กี่ตามที แต่ต้นกำเนิดของเงินยังคงเป็นอย่างเดิมอยู่เสมอ คือประชาชนสหรัฐ

ตั้งแต่เริ่มแรกมาแล้วที่การเสียภาษีเป็นภาระที่ไม่มีใครชอบเลย และประชาชนสหรัฐเมื่อครบวาระถึงภาษีที่จะต้องจ่ายแล้ว ย่อมมีความรู้สึกทำนองเดียวกับผู้เสียภาษีทั่วยุโรป การเก็บภาษีที่รัฐบาลอังกฤษสั่งให้เก็บจากชาวอาณานิคมเป็นภาษีที่ชาวอาณานิคมเห็นว่าไม่เป็นธรรม และเป็น การจุดชนวนแห่งการปฏิวัติอเมริกันขึ้น รัฐบาลที่ประชาชนสหรัฐได้ควักกระเป๋าตนเองออกมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทางการบริหารบ้านเมือง และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการเยียวยาบูรณะโลกให้ดีขึ้น อันเป็นจำนวนเงินสูงสุดอย่างที่ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของประเทศจะ สูงเท่ามาก่อนนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อแท้แห่งความศรัทธาของชาวอเมริกันที่มีต่อการปกครองตนเอง และความปรารถนาที่จะให้ประชาชาติ เสรีทุกหนทุกแห่งก่อร่างสร้างชะตากรรมตนเองได้

ปัญหาอันเกิดจากการหารายได้ให้เพียงพอกับพันธกรณีที่จะต้องกระทำทั้งภายในและต่างประเทศ โดยไม่ให้ประชากรแต่เพียงบางส่วนต้อง รับภาระหนักจนเกินไป และโดยไม่เป็นการบั่นทอนอำนาจซื้อของกระแส เงินตราหรือทำลายธุรกิจอุตสาหกรรมใด ๆ นั้น เป็นปัญหาที่ยิ่งที่ประชาชนอเมริกันจะต้องขบ หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลได้พยายามแก้ปัญหานี้ด้วย กรรมวิธีของการงบประมาณ โดยให้ฝ่ายบริหารรวบรวมประมาณการ ใช้จ่ายสำหรับปีต่อไปที่ได้คำนวณอย่างถี่ถ้วนแล้วจากกระทรวงทบวงการ หน่วยงานต่างๆ ซึ่งฝ่ายบริหาร (ประธานาธิบดี ผู้ว่าการหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี) พิจารณายอดงบประมาณที่กระทรวงทบวงการหน่วยงาน

เสนอ โดยปกติจะมีที่ปรึกษาทางการคลังเป็นผู้พิจารณากลับกรองจนเห็นว่าไม่มีรายการใดสิ้นเปลืองหรือเปล่าประโยชน์ ฝ่ายบริหารจะรวบรวมยอดทั้งสิ้นว่าจะต้องการใช้จ่ายเท่าใด และจะเอามาจากที่ใดได้บ้าง แล้วสำหรับกรณีรัฐบาลกลางสหรัฐก็นำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบต่อไป การแบ่งสรรงบประมาณให้กระทรวงทบวงใดหรือโครงการใดเท่าใดนั้น จะได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนใหม่อีกครั้งหนึ่งในรัฐสภาแห่งชาติ คณะกรรมการจัดสรรงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณารับฟังเหตุผลสำหรับการใช้จ่ายแต่ละรายการทั้งรายการใหญ่และรายการย่อยอย่างละเอียดลออ แล้วเสนอความเห็นไปยังสภาผู้แทนราษฎรซึ่งยังคงจะระลึกได้ว่าเป็นสภาเดียวเท่านั้นที่มีอำนาจริเริ่มร่างกฎหมายเกี่ยวกับการหารายได้สำหรับรัฐบาลระดับอื่นๆ ผู้ว่าการกับสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐ นายกเทศมนตรีหรือผู้จัดการนครกับคณะกรรมการเจ้าหน้าที่พิเศษหรือคณะกรรมการประจำแขวงหรือเมืองแล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำงบประมาณ

แหล่งที่มาแห่งเงินของรัฐบาล

รัฐบาลกลางสหรัฐได้เงินมาจากภาษีอากรประเภทต่างๆ หลายประเภท แต่ได้มากที่สุดจากรายการต่อไปนี้

ภาษีเงินได้ เก็บจากเงินได้ของบุคคลและองค์การธุรกิจ เป็นอัตราที่ก้าวหน้าตามจำนวนเงินได้ การเก็บมีความมุ่งหมายที่จะให้สอดคล้องกับความสามารถที่จะชำระภาษีของบุคคลหรือองค์การธุรกิจ และเพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อน จึงได้จัดให้มีส่วนลดสำหรับผู้อยู่ในความอุปการะ ค่าใช้สอยส่วนตัวและความเสียหายในธุรกิจบางอย่างไว้ด้วย

ภาษีมรดก เก็บจากทายาทและผู้ได้รับประโยชน์จากกองมรดก ของ

ขวัญหรือกำนันที่เป็นเงินหรือทรัพย์สินจำนวนมากที่ผู้หนึ่งผู้ใดให้อีกผู้หนึ่งก็ต้องเสียภาษีทำนองเดียวกัน

ภาษีสรรพสามิต จัดเก็บจากผลิตภัณฑ์โรงงาน โดยเฉพาะคือ สุรา บุหรี่ ไฟ กระเป๋าลือผ้า และเครื่องเสริมสวยต่างๆ

ภาษีศุลกากร จัดเก็บจากสินค้าที่นำเข้าประเทศจากต่างประเทศ

ภาษีบริษัท จัดเก็บจากบริษัทตามมูลค่าของหุ้นต้นทุน

ภาษีมหรสพและของฟุ่มเฟือย เก็บเพิ่มเข้าในราคาบัตรผ่านประตู สถานมหรสพ และราคาของฟุ่มเฟือย เช่นเครื่องขนสัตว์ เครื่องเพชร พลอยประดับ และนาฬิกา

ภาษีโอน เก็บจากการขายหรือเปลี่ยนมือในหุ้นหรือพันธบัตร

ภาษีเพื่อการอันเป็นพิเศษ เป็นรายได้ที่เก็บเพื่อความมุ่งหมายใดหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น ภาษีประกันสังคมที่เก็บจากรายได้ของคนงาน การจัดเก็บออกจากคนงานนั้นเป็นการสมทบกับภาษีที่เก็บจากนายจ้าง เพื่อกันไว้เป็นเงินสำหรับจ่ายให้แก่คนงานในระยะเวลาที่ว่างงานหรือชราภาพ

ภาษีอากรเป็นแหล่งที่มาแห่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาล แต่รัฐบาลกลางสหรัฐยังมีรายได้อย่างอื่นอีกหลายประการ เช่นค่าธรรมเนียมที่เก็บจากเรือที่ผ่านคลองปานามาต้องนำส่งกระทรวงการคลัง รัฐบาลมีรายได้จากการอนุญาตให้ตัดไม้ซุงและเลี้ยงสัตว์ในที่สาธารณะ หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น รัฐบาลยังมีเงินก้อนใหญ่จากการขายสิ่งของเหลือใช้ในสงครามอีกด้วย

รายได้ของมลรัฐ

มลรัฐมีทางหาเงินมาใช้จ่ายในการบริหารและบริการหลายทางด้วยกัน แบบแผนการภาษีอากรของแต่ละมลรัฐแตกต่างกันไปตามสภาพของ

ท้องถิ่นและฐานะทางการคลังของรัฐบาลมณฑลรัฐแต่ละแห่งได้มีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนโดยรัฐบาลกลางสหรัฐ มณฑล รัฐ เทศบาล แขวง และเมือง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความจำเป็นบังคับทำให้รัฐบาลระดับต่าง ๆ ดังกล่าวไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในบางอย่างได้

ภาษีอากรที่มณฑลรัฐจัดเก็บโดยทั่วไปนั้นได้แก่

ภาษีทรัพย์สิน เก็บจากที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ต่าง ๆ

ภาษีมรดก เก็บอบทุกมณฑลรัฐเก็บภาษีจากกองมรดกของผู้ตายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในมณฑลรัฐ

ภาษีเงินได้ จัดเก็บในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราของรัฐบาลกลางมาก

ภาษีสรรพสามิต เก็บจากรายได้ของบริษัทและบรรษัทที่อยู่ในมณฑลรัฐ

ภาษีใช้สิทธิพิเศษ เก็บจากวิสาหกิจเอกชนที่การดำเนินการของวิสาหกิจนั้นต้องใช้สาธารณสมบัติและสาธารณูปการ เช่นถนนหลวง มากเป็นพิเศษ

ภาษีน้ำมันเชื้อเพลิง เก็บตามอัตรารายขายปลีก และมักจะมีย่านาจเก็บเพื่อสมทบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทางหลวงเท่านั้น

ภาษีโภคภัณฑ์ บางมณฑลรัฐเก็บภาษีทั่วไปจากการซื้อสินค้าขายย่อยต่าง ๆ

การประเมินเก็บเงินพิเศษ เก็บเป็นค่าใช้จ่ายในการทำถนน การทำท่อระบายสิ่งโสโครก และการปรับปรุงต่าง ๆ ทำนองเดียวกันจากที่ดินและอาคารที่มีค่าสูงขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงนั้น ๆ

ค่าธรรมเนียม ค่าผ่านสถานที่ และค่าปรับเบ็ดเตล็ด ได้แก่ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนค่าผ่านคลอง สะพาน และแพข้าม และค่าปรับจากการทำผิดกฎหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ

นอกจากรายได้ดังกล่าวนี้แล้ว มลรัฐหลายแห่งยังได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐ และเงินทุนอื่นๆ เพื่อใช้จ่ายในการโครงการหนึ่งโดยเฉพาะ

รายได้ของรัฐบาลท้องถิ่นอื่น ๆ

ตามหลักแล้ว ถือว่าอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตของหน่วยการปกครองท้องถิ่นใดเป็นแหล่งที่มาแห่งรายได้ทางภาษีอากรอันสำคัญของหน่วยนั้น ในบางกรณี รายได้จากภาษีอากรที่เก็บจากอสังหาริมทรัพย์นั้นแบ่งกันกับมลรัฐ แล้วมลรัฐอาจให้เงินช่วยเหลือโดยตรงแก่หน่วยท้องถิ่นอันได้แก่ นคร แขวง หรือเมือง เพื่อการศึกษา การสร้างถนนหนทาง และการอื่นๆ ทำนองเดียวกันเป็นการตอบแทน แหล่งที่มาแห่งภาษีอากรอื่น ๆ สำหรับรัฐบาลท้องถิ่นได้แก่

ภาษีรายได้ที่เก็บจากบริษัทที่ดำเนินบริการสาธารณะในท้องถิ่น

ภาษีใช้สิทธิพิเศษแบบเดียวกับที่มลรัฐจัดเก็บ

ภาษีโรคภัยที่เกิดจากการซื้อตามร้านย่อย

ภาษีรายได้ก่อนหักที่เก็บจากธุรกิจทั่วไป และธุรกิจการเงิน

การประเมินเก็บเงินพิเศษอันเกิดจากการปรับปรุงต่าง ๆ

ภาษีมรดกแบบเดียวกันที่รัฐบาลสหรัฐจัดเก็บ

ค่าธรรมเนียมทะเบียนและใบอนุญาตต่างๆ เช่น ทะเบียนสมรส ใบอนุญาตขับขี่ ทะเบียนสุนัข ใบอนุญาตให้ล่าสัตว์และตกปลา และใบอนุญาตให้ขายสุรา บุหรี่ และอื่นๆ หรือใบอนุญาตให้ดำเนินสถานมหรสพ

ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนอเมริกันทุกคนจะต้องมีส่วนในการรองรับการใช้จ่ายของรัฐบาล ค่าเช่าที่ผู้เช่าจ่ายส่วนหนึ่งจะ

ต้องอยู่ในคำภาษีสังหาริมทรัพย์ ภาษีโมกษัตทุกรายการที่ประชาชนขอ
จะต้องตกไปถึงพนักงานเก็บภาษีในที่สุด ผู้มีรายได้จากแรงงานของตน
มีส่วนจ่ายให้แก่ภาษีประกันสังคมและเงินทดแทนการว่างงานโดยถูกหักจาก
เงินค่าแรงที่จ่ายประจำสัปดาห์ การจ่ายเงินประเภทหลังนี้ อาจเรียกให้
ถูกต้องยิ่งขึ้นว่า เป็นการจ่ายเบี้ยประกันมากกว่าภาษีอากร

ยิ่งประชาชนอเมริกันเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินบริการและมีการ
บริหารมากขึ้นเท่าใด เงินที่รัฐบาลจะต้องใช้จ่ายก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น
ความจริง กฎหมายภาษีอากรของระบอบประชาธิปไตยที่ตนดำรงอยู่นั้น
ย่อมเป็นเครื่องกระตุ้นให้ประชาชนพลเมืองแต่ละคนมีความสนใจในกิจการ
ของรัฐบาลตน ซึ่งที่แท้ก็เป็นกิจการของตนเองไม่ว่าจะเป็นกิจการภายใน
บ้านเมืองหรือเกี่ยวข้องกับต่างประเทศก็ตามที่ ภาษีอากรที่ตนชำระจะเป็นเครื่อง
เตือนให้สำเหนียกอยู่เสมอว่า ตนจะต้องเป็นผู้จ่ายเพื่อให้ทุกอย่างบรรลุ
สู่ความสำเร็จดังที่ต้องการได้

บทที่ ๑๘

หลักการสำคัญแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย

การดำเนินงานของการปกครองตนเองตามระบบสหรัฐนั้น อาศัยหลักการมูลฐานหลายประการด้วยกัน บางประการก็เติบโตคู่มากับคุณลักษณะแท้ประจำชาติ และบางประการก็คลี่คลายขยายตัวมาจากการใช้คติมูลฐานที่แถลงไว้ในอารัมภบทแห่งรัฐธรรมนูญ

ความเท่าเทียมกันแห่งบุคคลและการที่จะละเมิดมิได้ในสิทธิต่างๆแห่งบุคคลเป็นต้นตอแห่งการสถาปนาความยุติธรรมและการรักษาไว้ซึ่งสุขสวัสดิ์จากเสรีภาพ การที่จะบรรลุถึงซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ ยังจะต้องยึดถือหลักแห่งอำนาจสูงสุดของกฎหมายไว้เป็นสำคัญอีกด้วย บุคคลใดคณะใดไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับอำนาจราชศักดิ์สักปานใด หรือมีสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร ย่อมไม่อาจจะละเมิดกฎหมายได้ และบุคคลใดจะด้วยเหตุผลกลใดจะไม่สามารถความคุ้มครองจากกฎหมายไม่ได้เลย

การที่จะนำเอาหลักการนี้และหลักการมูลฐานอื่นๆมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นผลดีได้ในแบบแผนการปกครองตนเอง โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเสรีภาพส่วนบุคคลที่สำคัญๆ หรือโดยไม่ต้องมีการจำกัดอำนาจมูลฐานในการใช้สิทธิออกเสียงนั้น จำเป็นจะต้องกำหนดหลักการเพื่อให้ปฏิบัติได้บางอย่างขึ้นไว้ ความกว้างใหญ่ไพศาลของประเทศและจำนวนประชากรที่มากมายทำให้การปกครองตนเองทุกถ้อยกระทงความตามตำรับนั้นเกิดขึ้นไม่ได้ เพื่อเป็นทางออกที่สามารถปฏิบัติจริงได้ จึงได้กำหนดหลักการแห่งรัฐบาลโดยผู้แทนราษฎรขึ้นมา

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกจากบัญชีผู้สมัครแข่งขันเข้าทำงานรัฐบาลให้เป็นผู้แทนตนเข้าไปในรัฐบาล โดยมอบอำนาจบางอย่างให้แก่เจ้าหน้าที่ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเหล่านี้และแก่เจ้าหน้าที่บริหารที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นการทางอ้อมไว้อีกชั้นหนึ่งด้วย

ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้เป็นผู้ใช้อำนาจซึ่งประชาชนมอบให้ไว้ได้แต่เพียงตราบเท่าที่ประชาชนยังพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เหล่านั้นอยู่เท่านั้น ประชาชนย่อมมีหลายทางที่จะควบคุมผู้แทนของตนและที่จะให้ผู้แทนนั้นดำรงอยู่ว่าตนเป็นทั้งผู้รับใช้และผู้นำของสาธารณชนในเวลาเดียวกัน

การแสดงออกซึ่งการควบคุมอย่างเป็นทางการได้แก่การเลือกตั้ง ผู้ที่แสวงหางานในรัฐบาลจะต้องเสนอโครงการที่จะใช้เป็นหลักปฏิบัติต่อผู้มีสิทธิออกเสียงเพื่อขอให้เลือกตน ผู้ที่ทำงานอยู่แล้วถ้าต้องการจะให้ได้รับเลือกตั้งใหม่อีกก็ต้องปฏิบัติทำนองเดียวกัน แต่ต้องแสดงผลงานของตนที่ทำมาแล้วให้ประชาชนพิจารณาด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งอยู่แล้วก็ต้องไม่ลืมว่าการเลือกตั้งคราวหน้าจะเป็น “วันตัดสิน” ชะตากรรมทางการเมืองของตน จึงต้องระมัดระวังการปฏิบัติหน้าที่ของตนอยู่เสมอ

การทดสอบอันเกิดจากการเลือกตั้งเป็นคราวๆนั้นมิได้เป็นเครื่องสั่งวรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าตนดำรงตำแหน่งอยู่ได้ด้วยความพอใจของผู้มีสิทธิออกเสียงแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น พลเมืองทั่วไปไม่หุนหุนตาเถื่อนพอที่จะไม่เสนอที่คะแนนของตนแก่ผู้แทนของตนในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารหรือนโยบายต่างๆ ไม่เป็นเรื่องฉันทปกติอะไรเลยที่วุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรของสหรัฐคนใดจะได้รับจดหมายวันหนึ่งนับจำนวนร้อยๆ จากผู้เลือกตั้งในเขตของตนเกี่ยวกับกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งที่กำลังอยู่ในการพิจารณาของรัฐสภา

นอกจากนี้ การใช้คณะตัวแทนของผู้มีสิทธิออกเสียงเข้าพบเจ้าหน้าที่รัฐบาลเป็นการส่วนตัวเพื่อแสดงทัศนะเกี่ยวกับปัญหาในขณะนั้นหรือในอนาคตก็เป็นเรื่องที่ทำกันอยู่ทั่วไป คณะตัวแทนเหล่านี้อาจเป็นตัวแทนขององค์การคำพาณิชย์ต่างๆ ของกลุ่มพลเมืองหรือกลุ่มมลรัฐ ของสหภาพกรรมกรหรือหน่วยอื่นๆ ที่มีผลประโยชน์ในสาธารณกิจ หรืออาจเป็นคณะตัวแทนที่มาร้องทุกข์ของตนเอง มีน้อยครั้งที่จะไม่ได้รับการพิจารณา และเมื่อสภาไม่ได้อยู่ในสมัยการประชุม และเมื่อว่างจากการพิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องที่ตนต้องรับผิดชอบแล้วสมาชิกก็จะทำในทางกลับกันบ้าง คือเดินทางไปยังมลรัฐหรือเขตเลือกตั้งของตนเพื่อหยั่งมิตของผู้มีสิทธิออกเสียง

เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียงมีต่อประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงอยู่มาก องค์การอันเกี่ยวกับข่าวและมิตความคิดเห็นจึงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต่างๆ ด้วยเหตุผล ๒ ประการ กล่าวคือ แม้ว่านโยบายและความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ฉบับใดจะเป็นเรื่องของเจ้าของและผู้พิมพ์โฆษณาก็ตาม แต่ความคงอยู่ของหนังสือพิมพ์นั้นขึ้นอยู่กับกำหนาย การจำหน่ายอาศัยคนทั่วไปที่ซื้อและอ่านหนังสือพิมพ์นั้น หรือกรณีวิทยุกระจายเสียงอยู่ที่ผู้ฟังการกระจายเสียงนั้นด้วยเหตุนี้หนังสือพิมพ์ วารสาร และวิทยุกระจายเสียง จะต้องปรับตัวเองตามมิตและความประสงค์ของผู้อ่านหรือผู้ฟังอยู่บ้าง ด้วยเหตุนี้เองแหละ

ที่ทำให้ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ในรัฐบาล

ในเวลาเดียวกัน หนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียงย่อมมีผู้ติดตามอยู่เสมอ เพราะเป็นผู้ให้ข่าวสารเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของรัฐบาล ดังนั้นสำหรับเจ้าหน้าที่ในรัฐบาล หนังสือพิมพ์และวิทยุจึงเป็นมิตรที่พึงปรารถนาและเป็นศัตรูที่น่าเกรงขาม มักจะต้องคล้อยตามอยู่เสมอ

ถึงแม้ว่ารัฐบาลในสหรัฐจะได้ขยายออกอย่างกว้างขวางและสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นทุกที แต่ด้วยวิถีทางต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงยังมั่นใจที่จะควบคุมการบริหารงานที่อาจไม่คำนึงถึงประชามติไว้ได้ และยังคงกุมบังเหียนแห่งอำนาจไว้อย่างแน่นแฟ้นอยู่ได้

ตลอดทั่วทั้งโครงสร้างแห่งระบอบประชาธิปไตยสหรัฐมีการแบ่งแยกอำนาจที่ได้ใคร่ครวญกำหนดขึ้น อันเป็นหลักการหัวใจที่ระบอบอเมริกันได้ยึดถืออยู่ ดังได้กล่าวมาแล้ว อำนาจทั้งสามของรัฐบาลกลางสหรัฐ อันได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการนั้นต่างก็มีลักษณะที่อิสระ แต่ต่างฝ่ายต่างก็มีอำนาจบางอย่างเหนือกันอยู่ ฝ่ายบริหารอาจทำให้ร่างกฎหมายของรัฐสภาตกไปโดยการใช้สิทธิยับยั้ง หรือฝ่ายตุลาการอาจแสดงว่ากฎหมายขัดกับรัฐธรรมนูญ แต่ในเวลาเดียวกัน รัฐสภาก็อาจใช้อิทธิพลอันหนักหน่วงเหนืออีกทั้งสองฝ่าย โดยควบคุมถุงเงินของรัฐบาล และใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญของวุฒิสภาในการให้ความยินยอมแก่การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตุลาการและบริหาร

หลักการนี้ยังแพร่เข้าไปถึงการจัดระเบียบองค์การรัฐสภาเอง กล่าวคือ แต่ละสภามีอำนาจพิเศษที่อีกสภานั้นไม่มี และต่างก็มีเอกสิทธิ์ที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำของอีกสภานั้นได้ การแบ่งแยกอำนาจ

ทำนองเดียวกันนี้มีตลอดทั่วทุกหน่วยการปกครองของสหรัฐอเมริกาและ
ท้องถิ่นอื่นๆ และแม้กระทั่งในกลวิธีแห่งการเลือกตั้งก็นำเอาไปใช้ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ประธานาธิบดีคราวละสี่ปี
และวุฒิสมาชิกคราวละหกปี วาระการดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิกก็ถูก
ขอยกเว้นที่สมาชิกจำนวนหนึ่งในสามต้องมีการเลือกตั้งใหม่ทุกสองปีที่
ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ทั้งหมด

แบบแผนแห่งการยั้งและถ่วงนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ประชาชน
สหรัฐเชื่อว่าเป็นความสำคัญอันยิ่งยวดต่อการปกครองตนเองที่ดีและที่มี
สัมฤทธิ์ภาพ อำนาจอิสระของฝ่ายตุลาการหมายถึงความเป็นอิสระของศาล
และทำให้ศาลหลุดพ้นจากความบีบคั้นทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมตาม
สมควร อันจะเป็นการช่วยให้ระบบตุลาการสามารถทำหน้าที่ที่ดีความและใช้
กฎหมายได้ผลดียิ่งขึ้น การแบ่งแยกอำนาจเป็นการป้องกันไม่ให้อำนาจ
รวมอยู่ในรัฐบาลส่วนใดหรือระดับใดมากเกินไป อันเป็นพัฒนาการ
มาจากการที่ประชาชนสหรัฐได้มีความซิงซังฝังแน่นต่อการรวมอำนาจ
ตั้งแต่ครั้งอาณานิคมและเป็นการกันไม่ให้มีการกำหนดโครงการหรือน
โยบายใด ๆ เร็วร้อนจนเกินไป

มีบางคนได้ตำหนิลักษณะสุดท้ายนี้ว่าก่อให้เกิดความล่าช้าและไร้
ประสิทธิภาพแก่การบริหารบ้านเมืองโดยไม่จำเป็น แต่ชาวอเมริกันได้รับ
บทเรียนมากมายหลายหนแล้วว่า การกระทำอันรีบร้อนของรัฐบาลทำให้
ผลเกิดขึ้นไม่ดี และมักจะเกิดผลดียิ่งขึ้นถ้าเรื่องหรือนโยบายมีเวลาได้รับ
การพิจารณาถกเถียงกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนทุกแง่ทุกมุมโดยบุคคลต่าง ๆ ทั้ง
ในและนอกวงการบริหารแล้ว ยิ่งกว่านั้น การยั้งและถ่วงนี้หาได้เป็น

อุปสรรคต่อการกระทำของรัฐบาลที่ต้องการให้รวดเร็วและมีสัมฤทธิ์ผลไม่
ดังปรากฏมาแล้วจากภาวะฉุกเฉินในอดีต

การวัดค่าอันแท้จริงของรัฐบาลใด ย่อมอยู่ที่ประวัติการบริหารงาน
หน้าที่และที่กริยาอาการและประเภทของบริการที่รัฐบาลนั้นสามารถอำนวย
แก่ผู้อยู่ใต้การปกครองในทุกพหุติการณ์และสถานการณ์ โดยการวัดดัง
กล่าวนั้นจะเห็นได้ว่าระบบการปกครองตนเองของสหรัฐเข้ามาตรฐานอันสูง
ส่งระบบหนึ่งที่สามารถขยายรับกับการขยายตัวอย่างมหาศาลในด้าน
ดินแดน ประชากร แส่นยานุภาพ และกำลังทางเศรษฐกิจได้อย่างเสมอ
ต้นเสมอปลาย ทั้งสามารถขบเคี้ยวกับวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ชาติที่ยังเยาว์
และชาติประสพการณ์นี้จากภายในและภายนอกได้ตลอดมา ได้รอดพ้นจาก
สงครามกลางเมืองอันชนมที่เกิดจากการต่อสู้เพื่อเสรีภาพส่วนบุคคล ได้
ขจัดความผันผวนทางเศรษฐกิจที่มีอย่างรุนแรง และทำลายการทุจริตและ
เสริมสร้างซ่อมแซมจุดอ่อนอันเกิดจากความผันผวนนั้น ได้ประสบความสำเร็จ
สำเร็จในการต่อสู้เพื่อหลักการแห่งอิสรภาพและการปกครองตนเองจากการ
มุ่งทำลายของชาติศัตรู

แน่นอน ไม่มีชาวอเมริกันสักคนนักที่จะยืนยันว่าประวัติแห่งความ
เป็นมาดังกล่าวนี้จะสมบูรณ์ดีพร้อมทุกประการ โดยอาศัยการทบทวน
พิจารณาจะเห็นถึงความแปรปรวนในกระแสแห่งประวัติศาสตร์ของชาติและ
มีการกระทำที่ผิดพลาดและการละเลยไม่กระทำการต่าง ๆ อันเป็นเครื่องถ่วง
ความก้าวหน้าของชาติอยู่มากหลายประการเช่นกัน

ประชาชนสหรัฐโดยที่ตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้อยู่ดี จึงระลึกลอยอยู่เสมอ
ว่าอาจกระทำการผิดพลาดขึ้นในอนาคตได้อีก แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งยวดแก่

ประชาชนสหรัฐก็คือความสำนึกแห่งตนว่ามีรัฐบาลอันเป็นผู้แทนของตน และที่ได้รับการเสรีภาพและสิทธิอันล้ำค่าไว้ให้ชั่วหลายชั่วปิตุสกลตมา การประมวลความตามที่เป็นจริงล่อให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าประชาชนพลเมืองมีสิทธิจะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลของตน ที่จะกุมบังเหียนให้รับกับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ และที่จะปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอได้ แนวยืนหยัดต่อไปก็เป็นที่แน่ใจว่ากรณีกิจของรัฐบาลที่กำหนดไว้ในอารัมภบทแห่งรัฐธรรมนูญยังคงปฏิบัติอยู่ตลอดไป สหภาพจะทรงพลังกล้าแข็งว่าสันติภาพภายในจะบังเกิดอยู่ทั่วไป ความสนใจในสวัสดิภาพทั่วไปจะเพิ่มพูนทวี และความจำเป็นที่จะใช้ในการป้องกันประเทศมีอยู่พร้อมมูล

อนาคตจะเป็นผู้ทดสอบพลังอำนาจของรัฐบาลแห่งปวงประชาชน แต่ในหมู่ประชาชนพลเมืองสหรัฐนั้นมีความศรัทธาอยู่อย่างหนึ่งว่ารัฐบาลที่เอกราช ลินคอล์น มหาบุรุษผู้ปลดปล่อยทาสได้กล่าวไว้ว่า “รัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน” นั้น จะพาตนไปสู่ความสำเร็จในอนาคตตลอดไปเช่นเดียวกับที่ได้เป็นมาในอดีต

ภาคผนวก

อารัมภบทของคำประกาศเอกราช

ในรัฐสภา วันที่ ๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๗๖

คำประกาศอันเป็นเอกฉันท์ของสหรัฐทั้ง ๑๓ ของอเมริกา

เมื่อในกระแสแห่งเหตุการณ์ของมวลมนุษยชาติได้บังเกิดความจำเป็นที่ประชาชนเหล่านี้จะต้องทำลายพันธกรณีทางการเมืองอันทำให้ตนต้องผูกพันอยู่กับประชาชนเหล่านี้ให้สิ้นไป และที่จะก่อให้เกิดชนใหม่ในบรรดาประชาชาติบนผืนพิภพนี้ ซึ่งสถานที่เป็นเอกเทศและเท่าเทียมกันตามอำนาจแห่งกฎธรรมชาติและธรรมชาติที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้ เพื่อเป็นการเคารพบนอบต่อมติสัมมุติแห่งมวลมนุษยชาติ ย่อมเป็นการจำเป็นที่ประชาชนเหล่านี้จะต้องแถลงถึงสาเหตุที่บังคับให้ตนต้องดิ้นรนแบ่งแยกออกมาไว้ให้ปรากฏ ณ ที่นี้

เรายึดถือข้อเท็จจริงเหล่านี้เป็นที่ประจักษ์แจ้งในตัวเองว่า มนุษย์ทุกคนได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นมาเท่าเทียมกัน และพระผู้สร้างได้มอบสิทธิบางประการที่จะยกย้ามิได้ไว้ และบรรดาสิทธิเหล่านี้ได้แกสิทธิในชีวิต เสรีภาพ และการแสวงหาความสุข ในการที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ จึงได้มีการสถาปนารัฐบาลขึ้นในหมู่มวลมนุษยชาติโดยให้ได้รับอำนาจอันชอบธรรมมาจากความยินยอมของผู้ที่อยู่ใต้การปกครองนั้น トラバโดเมื่อรัฐบาลแบบใดได้กลายเป็นแบบที่ทำลายจุดหมายเหล่านี้แล้ว トラバนั้นย่อมเป็นสิทธิของประชาชนที่จะเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรัฐบาลแบบนั้นเสียแล้วสถาปนารัฐบาลขึ้นใหม่ให้มีหลักการและอำนาจเป็นไปในรูปที่จะอำนวยความปลอดภัยและความผาสุกแก่ตนได้มากที่สุด ความฉลาดรอบคอบโดยแท้เท่านั้นที่จะช่วยให้รัฐบาลที่ได้รับการสถาปนาอยู่ช้านานไม่ต้องถูกเปลี่ยนแปลง

แปลงโดยเหตุเพียงเล็กน้อยและชั่วเล่น และในเรื่องนี้ประสบการณ์ทั้งหลายเหล่านี้มาได้แสดงให้เห็นว่า มนุษยชาติมักจะยอมอดทนถ้าความชั่วร้ายนั้นพอทนได้มากกว่าที่จะถือสิทธิเข้าทำลายล้างการปกครองที่ตนเคยชินอยู่แล้วว้าไป แต่ถ้าเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือปล้นสิทธิเหล่านั้นไปโดยไม่ขาดสายและกระทำซ้ำซากอยู่เรื่อยไป จนเห็นว่ามีคามมุ่งหมายที่จะผูกกระชากให้ตกอยู่ในอุ้งแห่งเผด็จการอันเด็ดขาดแล้ว ย่อมเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่ของมนุษยชาติที่จะล้มล้างรัฐบาลเช่นนั้น แล้วตั้งขึ้นใหม่ในแบบที่จะให้ประกันความมั่นคงแก่ตนในอนาคต ประชาชนชาวอาณานิคมเหล่านี้ได้ทนทุกข์ทรมานมานานแล้ว บัดนี้ถึงคราวที่จำใจจะต้องเปลี่ยนระบบรัฐบาลเก่าของตนเสียแล้ว ประวัติศาสตร์แห่งกษัตริย์องค์ปัจจุบันของบริเตนใหญ่เป็นประวัติศาสตร์แห่งการสร้างคามทุกข์ทรมานและการปล้นสิทธิซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทุกประการมีแต่มุ่งมั่นที่จะสถาปนาระบบทรราชย์อันเด็ดขาดเหนือรัฐเหล่านั้นโดยตรง เรื่องนี้ขอให้โลกอันมีวิจารณ์ญาณพึงเป็นสักขีพยานด้วยเทอญ ฯ

รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา

อารัมภบท

เราประชาชนแห่งรัฐ เพื่อที่จะก่อให้เกิดสหภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สถาปนาความยุติธรรม รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน จัดการคุ้มครอง บังคับร่วมกัน ส่งเสริมสวัสดิภาพทั่วไป และรักษาไว้ซึ่งการเสวยสุขสวัสดิ์แห่งเสรีภาพแก่มวลชาวเราและอนุชนสืบต่อจากเรา จึงให้ตรารัฐธรรมนูญขึ้นไว้สำหรับสหรัฐอเมริกา

มาตรา ๑

ข้อ ๑. อำนาจอธิปไตยอยู่ที่ปวงชนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นอำนาจของรัฐสภาแห่งรัฐซึ่งประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๒. สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกที่ประชาชนแห่งมลรัฐต่าง ๆ เลือกเข้ามาทุก ๒ ปี และผู้ออกเสียงเลือกตั้งของแต่ละมลรัฐต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ สำหรับผู้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนต่าง ๆ ในสภานิติบัญญัติของมลรัฐนั้น

บุคคลใดจะเป็นผู้แทนราษฎรไม่ได้ถ้ามีอายุยังไม่ครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่ได้เป็นพลเมืองของสหรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีและในขณะที่ได้รับเลือกตั้งไม่ได้เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐที่ตนได้รับเลือกตั้งนั้น

จำนวนผู้แทนและภาษีทางตรงให้แบ่งตามสัดส่วนเท่า ๆ กันระหว่างมลรัฐต่าง ๆ ที่อยู่ในสหภาพนั้นตามลำดับจำนวนประชากร ซึ่งจะกำหนดโดยเพิ่มจำนวนสามในห้าของจำนวนบุคคลอื่น ๆ ทั้งปวงเข้าในจำนวนบุคคลเสรีทั้งหมดซึ่งรวมถึงผู้ที่ถูกผูกพันต้องปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวเวลาหนึ่ง แต่ไม่รวมพวกอินเดียนที่ไม่ต้องเสียภาษี การนับจำนวนจริงจะต้องกระทำภายในระยะ

เวลาสามปี นับแต่การประชุมครั้งแรกของรัฐสภาแห่งสหรัฐและหลังจากนั้นให้กระทำทุกสิบปี ตามวิธีการที่กฎหมายจะกำหนดไว้ จำนวนผู้แทนให้มีได้หนึ่งคนต่อจำนวนพลเมืองไม่เกินสามหมื่นคน แต่แต่ละมลรัฐต้องมีผู้แทนอย่างน้อยหนึ่งคน และก่อนที่จะถึงกำหนดการนับจำนวนดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์มีผู้แทนได้สามคน แมสซาชูเซตส์แปดคน โรดไอส์แลนด์และโปรวิเดนซ์ แพลนเดชันหนึ่งคน นิวยอร์กหกคน นิวเจอร์ซีย์สี่คน เพนซิลเวเนียแปดคน เดลาแวร์หนึ่งคน แมรี่แลนด์หกคน เวอร์จิเนียสิบคน นอร์ทคาโรไลนาห้าคน เซ้าธ์คาโรไลนาห้าคน และจอร์เจียสามคน

เมื่อเกิดมีการว่างลงในตำแหน่งผู้แทนจากมลรัฐใดให้ฝ่ายบริหารแห่งมลรัฐนั้นออกหมายกำหนดการเลือกตั้งซ่อมตำแหน่งที่ว่างลงนั้น

ให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกประธานสภาและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของสภา และให้มีอำนาจที่จะฟ้องร้องผู้กระทำผิดในหน้าที่ได้แต่ผู้เดียว

ข้อ ๓. วุฒิสภาแห่งสหรัฐประกอบด้วยวุฒิสมาชิกจากมลรัฐละสองคน ให้สถานิติบัญญัติของมลรัฐนั้นเป็นผู้เลือกให้อยู่ในตำแหน่งคราวละหกปี และวุฒิสมาชิกแต่ละคนมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน

ทันทีหลังจากการประชุมอันเป็นผลของการเลือกตั้งครั้งแรกให้แบ่งจำนวนวุฒิสมาชิกออกเป็นสามชั้นเท่า ๆ กันเท่าที่จะทำได้ ให้ตำแหน่งของวุฒิสมาชิกชั้นที่หนึ่งว่างลงเมื่อสิ้นปีที่สอง ชั้นที่สองเมื่อสิ้นปีที่สี่ และชั้นที่สามเมื่อสิ้นปีที่หก ทั้งนี้เพื่อให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกจำนวนหนึ่งในสามใหม่ทุกสองปี และถ้ามีตำแหน่งว่างลงโดยการลาออกหรือโดยเหตุอื่นในระหว่างปีตมัยการประชุมของสถานิติบัญญัติแห่งมลรัฐที่วุฒิสมาชิกเป็น

ผู้แทนแล้ว ให้ฝ่ายบริหารแห่งมลรัฐนั้นแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนเป็น
การชั่วคราวจนกว่าจะถึงสมัยการประชุมคราวถัดไปของสภานิติบัญญัติซึ่งจะ
ได้เลือกวุฒิสมาชิกใหม่เข้าแทนที่ตำแหน่งที่ว่างลงนั้น

บุคคลใดจะเป็นวุฒิสมาชิกไม่ได้ถ้ายังมีอายุไม่ครบสามสิบปีบริบูรณ์
และไม่ได้เป็นพลเมืองของสหรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าปีและในขณะที่ได้รับ
เลือกตั้งไม่ได้เป็นผู้มีภมิลำเนาอยู่ในมลรัฐที่ตนได้รับการเลือกตั้งนั้น

ให้รองประธานาธิบดีสหรัฐเป็นประธานวุฒิสภา แต่ไม่มีสิทธิออก
เสียงลงคะแนนเว้นแต่เมื่อมีคะแนนเสียงแยกออกเท่ากัน

ให้วุฒิสภาเลือกเจ้าหน้าที่อื่น ๆ และประธานสภาชั่วคราวในกรณีที่
รองประธานาธิบดีไม่มาประชุม หรือเมื่อรองประธานาธิบดีเข้ารับตำแหน่ง
ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐ

วุฒิสภามีอำนาจพิจารณาคดีฟ้องร้องผู้กระทำความผิดในหน้าที่ได้แต่
ผู้เดียวเมื่อขณะทำหน้าที่พิจารณาคดีเช่นนั้น ให้กระทำโดยการสาบานหรือ
ปฏิญาณตน ถ้าประธานาธิบดีสหรัฐถูกพิจารณาให้ประธานศาลฎีกาเป็น
ประธาน บุคคลใดจะถูกตัดสินลงโทษในคดีเช่นนั้นโดยคะแนนเสียงต่ำกว่า
สองในสามของสมาชิกที่มาประชุมไม่ได้

คำวินิจฉัยในคดีฟ้องร้องผู้กระทำความผิดในหน้าที่นั้นจะกำหนดโทษมากกว่า
การปลดออกจากตำแหน่งและการให้ขาดคุณสมบัติที่จะดำรงตำแหน่งอัน
มีเกียรติที่อาศัยความเชื่อถือหรือที่มีลาภสักการะไม่ได้ แต่ทั้งนี้ย่อมไม่หมาย
ความว่า ผู้ที่ถูกตัดสินลงโทษดังกล่าวจะหลุดพ้นจากการถูกฟ้องร้องการ
พิจารณาคดี การพิพากษาและการลงโทษตามกฎหมายใด ๆ เลย

ข้อ ๔. การกำหนดเวลา สถานที่ และวิธีการที่จะใช้ในการเลือกตั้ง

วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้กำหนดขึ้นไว้สำหรับแต่ละมลรัฐ โดยสถานนิติบัญญัติแห่งมลรัฐนั้นๆ แต่รัฐสภาอาจออกกฎหมายกำหนด หรือเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับในเรื่องนี้ได้ทุกประการ นอกจากในเรื่อง สถานที่ที่จะใช้เลือกตั้งวุฒิสมาชิกเท่านั้น

ให้รัฐสภาประชุมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เริ่มตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนธันวาคม เว้นแต่จะออกเป็นกฎหมายกำหนดวันเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕. ให้แต่ละสภาเป็นผู้วินิจฉัยการเลือกตั้ง ผลการเลือกตั้ง และคุณสมบัติของสมาชิกของสภานั้นๆ และให้ถือจำนวนข้างมากของแต่ละสภาเป็นองค์ประชุมดำเนินกิจการ ถ้าจำนวนน้อยกว่านี้อาจให้เลื่อนการประชุมเป็นรายวันไป และให้จำนวนข้างน้อยนั้นมีอำนาจที่จะบังคับให้สมาชิกที่ขาดประชุมมาประชุมได้ตามวิธีการและโทษที่แต่ละสภาจะได้กำหนดไว้

ให้แต่ละสภากำหนดข้อบังคับการประชุมของสภาและลงโทษสมาชิกที่ก่อความสงบเรียบร้อย และด้วยคะแนนเสียงสองในสามอาจลงมติไล่สมาชิกคนใด ๆ ก็ได้

ให้แต่ละสภามีรายงานการประชุมของตนไว้และพิมพ์ออกเผยแพร่เป็นคราวๆ ไป ยกเว้นแต่เรื่องที่สภาเห็นว่าเป็นความลับ ถ้าสมาชิกจำนวนหนึ่งในสามของที่มาประชุมต้องการจะให้พิมพ์ความเห็นสนับสนุนและคัดค้านของสมาชิกแต่ละสภาในเรื่องใด ๆ ก็ให้กระทำตามนั้น

สภาใดสภาหนึ่งในระหว่างสมัยการประชุมของรัฐสภาจะปิดการประชุมเกินกว่าสามวัน หรือประชุม ณ สถานที่อื่นนอกจากสถานที่สภาทั้งสองประชุมตามปกติโดยไม่ได้รับความยินยอมจากอีกสภาหนึ่งไม่ได้

ข้อ ๖. วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้รับค่าทดแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจากคลังแห่งรัฐในทุกกรณี ยกเว้นกรณีที่มีความผิดฐานกบฏ ความผิดมหันตโทษและการทำลายความสงบเรียบร้อย สมาชิกมีเอกสิทธิ์ที่จะไม่ถูกจับกุมใด ๆ ในระหว่างสมัยการประชุมของสภาที่ตนเป็นสมาชิกและที่จะเดินทางไปหรือกลับเพื่อการประชุม นั้น และจะถูกต้องส่วนหรือชักฟอกในเรื่องที่สมาชิกปาฐกถาหรืออภิปรายในสภาในที่อื่นใดไม่ได้

วุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างที่ได้รับเลือกตั้งอยู่ จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในอำนาจของรัฐ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้วหรือที่ได้เพิ่มเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้นขึ้นในระหว่างนั้นใด ๆ ไม่ได้ และบุคคลใดที่ดำรงตำแหน่งใดหนึ่งของรัฐอยู่แล้วจะเป็นสมาชิกสภาใดสภานึ่งในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งนั้นอยู่ไม่ได้

ข้อ ๗. ร่างกฎหมายเพื่อเก็บเงินรายได้แผ่นดินทุกฉบับจะต้องเริ่มต้นที่สภาผู้แทนราษฎร แต่วุฒิสภาอาจเสนอหรือให้ความเห็นชอบ โดยมีการแก้ไขในร่างกฎหมายอื่นนอกจากนี้ได้

ร่างกฎหมายทุกฉบับที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว จะมีผลเป็นกฎหมายได้จะต้องเสนอไปยังประธานาธิบดีสหรัฐ ถ้าประธานาธิบดีเห็นชอบด้วยจะต้องลงนามในร่างกฎหมายนั้น ถ้าไม่เห็นชอบด้วยจะต้องส่งร่างกฎหมายนั้นพร้อมกับความเห็นขัดข้องคืนไปยังสภาที่ร่างกฎหมายนั้นเริ่มต้นขึ้นมา สภานั้นจะลงความเห็นขัดข้องทั่วไปไว้ในรายงานการประชุมของสภาและเริ่มต้นพิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ถ้าภายหลังการพิจารณาใหม่นี้ สภามีมติด้วยเสียงสองในสามให้ผ่านร่างกฎหมายนั้นแล้วให้เสนอร่าง

กฎหมายนั้นพร้อมด้วยความเห็นขัดข้องไปยังอีกสภาหนึ่งเพื่อพิจารณาและถ้าสภาหลังนั้นเห็นชอบด้วยเสียงสองในสามแล้วให้ร่างกฎหมายนั้นมีผลเป็นกฎหมาย ในกรณีเช่นว่านี้ทุกกรณีมติของสภาทั้งสองให้คิดจากเสียงที่ชวนว่าเอกกับไม่เอก และให้แสดงนามของผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยไว้ในรายงานการประชุมของแต่ละสภาตามลำดับ หากร่างกฎหมายใดที่ประธานาธิบดีไม่ส่งคืนไปยังสภาภายในสิบวัน (ยกเว้นวันอาทิตย์) นับแต่ที่ได้เสนอต่อประธานาธิบดีแล้ว ให้ร่างกฎหมายนั้นมีผลเป็นกฎหมายเสมือนหนึ่งว่าประธานาธิบดีได้ลงนามไว้แล้ว เว้นแต่ว่ารัฐสภาจะมีมติการประชุมก่อนครบกำหนดส่ง และในกรณีหลังนี้ให้ร่างกฎหมายนั้นไม่มีผลเป็นกฎหมาย

คำสั่ง ข้อมติ หรือ การลงมติที่ต้องได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร (ยกเว้นปัญหาการมีมติการประชุม) ทุกอย่างต้องเสนอต่อประธานาธิบดีสหรัฐ และก่อนที่จะมีผลจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดี และถ้าประธานาธิบดีไม่ให้ความเห็นชอบ จะต้องมิมติใหม่ด้วยเสียงสองในสามของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ตามกฎข้อบังคับที่กำหนดไว้สำหรับร่างกฎหมายเช่นกัน

ข้อ ๘. รัฐสภามีอำนาจกำหนดและเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและสรรพากรต่าง ๆ เพื่อชำระหนี้และเพื่อจัดการป้องกันร่วม และจัดการเกี่ยวกับสวัสดิการทั่วไปของสหรัฐ แต่บรรดาภาษีอากร และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จะต้องมิตราเดียวกันตลอดสหรัฐ

กู้เงินโดยอาศัยเงินเชื่อของสหรัฐ

วางระเบียบข้อบังคับการพาณิชย์กับต่างประเทศ ระหว่งมลรัฐต่างๆ ด้วยกันและกับอินเดียนเผ่าต่าง ๆ

วางกฎในการแปลงชาติและกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายเป็นอย่าง
เดียวกันตลอดสำหรับรัฐ

ออกเงินตรา วางระเบียบกำหนดค่าของเงินตรานั้นและของเงินตรา
ต่างประเทศ และกำหนดมาตรฐานการชั่งตวงวัด

จัดให้มีการลงโทษผู้ปลอมแปลงหลักทรัพย์และกระแสรเงินตราของ
สหรัฐ

ตั้งทำการไปรษณีย์และถนนหนทางสำหรับการไปรษณีย์

ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และศิลปอันมีประโยชน์
โดยการให้ผู้เขียนและผู้ประดิษฐ์มีสิทธิในการเขียนและการค้นพบนั้นแต่
ผู้เดียวภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่ง

ตั้งศาลยุติธรรมชั้นรองจากศาลฎีกา

กำหนดความผิดและโทษแก่ความผิดฐานโจรสลัดและความผิดอาญา
ที่ร้ายแรงที่กระทำในทะเลหลวงและการทำผิดกฎหมายนานาชาติ

ประกาศสงคราม ออกบัตรอนุญาตให้จับกุมเรือค้าขายของชาติศัตรู
และออกกฎเกี่ยวกับการยึดทรัพย์จับกุมศัตรูทั้งทางบกและทางน้ำ

จัดตั้งและบำรุงกองทัพบกแต่จะตั้งงบประมาณเงินเพื่อการนี้ในวาระ
เวลาเกินกว่าสองปีไม่ได้

จัดให้มีและรักษาไว้ซึ่งกองทัพเรือ

ออกกฎสำหรับการปกครองและการควบคุมกำลังทัพบกและทัพเรือ

จัดระดมกำลังพลเรือนอาสาสมัครเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
แห่งสหภาพ ปราบปรามการจลาจลและขับไล่ปัจเจกมิตรผู้รุกราน

จัดการรวบรวม ดินอาวรุ และวางระเบียบวินัยแก่กำลังพลเรือน

อาสาสมัคร และควบคุมส่วนของกำลังพลเรือนอาสาสมัครที่ใช้เพื่อการของ
สหรัฐโดยสงวนสิทธิไว้แก่สหรัฐต่างๆ ในการที่จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่บังคับ
บัญชา (Officers) และที่จะมีอำนาจฝึกหัดกำลังพลเรือนอาสาสมัครนั้นตาม
ระเบียบวินัยที่รัฐสภาได้กำหนดไว้

ใช้อำนาจออกกฎหมายทุกชนิดในเขตท้องที่ (ไม่เกินสิบตารางไมล์)
ที่สหรัฐใด ๆ โดยเฉพาะได้ยกให้และรัฐสภาได้ยอมรับเพื่อจะใช้เป็นที่ตั้งที่
ทำการของรัฐบาลสหรัฐ และใช้อำนาจออกกฎหมายทำนองเดียวกัน ใน
ท้องที่ที่ซื้อมาโดยความยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งสหรัฐนั้น ๆ เพื่อ
สร้างบ่อน คลังกระสุน คลังแสงสรรพาวุธ อุโมงค์ หรืออาคารสถานที่
จำเป็นอื่น ๆ และ

ออกกฎหมายทุกชนิดที่จำเป็นและเหมาะสมในการปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามอำนาจที่กล่าวมาข้างต้นนี้และอำนาจอื่นๆ ที่ปวงที่รัฐธรรมนูญนี้ได้ให้ไว้
กับรัฐบาลสหรัฐหรือกับกระทรวงทบวงการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใดๆ ใน
รัฐบาลสหรัฐ

ข้อ ๘. การอพยพหรือการนำเข้ามาซึ่งบุคคลที่สหรัฐใดหนึ่งที่มีอยู่
ในขณะนี้เห็นว่าควรกระทำได้นั้น รัฐสภาจะห้ามไม่ได้จนกว่าจะถึงปีหนึ่งพัน
แปดร้อยแปด แต่อาจจะเรียกภาษีหรืออากรจากการนำบุคคลเข้ามานั้นได้
แต่ต้องไม่เกินสิบดอลลาร์ต่อบุคคล

เอกสิทธิแห่งการต้องใช้หมายในการจับกุมคุมขังจะยกเลิกเสียมิได้
เว้นแต่ในกรณีที่มีการกบฏหรือการกบฏอันอาจจำเป็นเพื่อรักษาความ
ปลอดภัยสาธารณะ

กฎหมายที่ลงโทษเจ็ดชั่วโคตร (bill of attainder) หรือที่มีผลย้อนหลัง
จะบัญญัติขึ้นไม่ได้

การเก็บภาษีเงินได้รายหัวเท่ากันหรือภาษีทางตรงอื่นๆ จะกระทำมิได้ นอกจากจะกระทำตามสัดส่วนของการสำรวจสำมะโนประชากร หรือการนับจำนวนพลเมืองตามที่ได้ระบุไว้ข้างต้นแล้วเท่านั้น

การเก็บภาษีหรืออากรจากสิ่งของที่ส่งออกนอกมลรัฐใด ๆ จะกระทำมิได้

การเลือกปฏิบัติด้วยการออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการพาณิชย์หรือเงินได้จากท่าเรือของมลรัฐใดหนึ่งด้วยความเลห์หาเป็นพิเศษกว่าของมลรัฐอื่น ๆ ไม่ได้ หรือจะกำหนดให้เรือที่แล่นไปยังหรือมาจากมลรัฐหนึ่งต้องเข้าไป ชนถ่าย หรือเสียอากรในอีกมลรัฐหนึ่งไม่ได้

การเบิกเงินจากคลังจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามงบประมาณที่กฎหมายกำหนดไว้และจะต้องแสดงรายการและบัญชีรับจ่ายเงินสาธารณะโดยพิมพ์ไว้เป็นคราว ๆ ไปโดยสม่ำเสมอด้วย

การให้ยศฐานบรรดาศักดิ์โดยสหรัฐจะกระทำไม่ได้ และบุคคลใดที่ดำรงตำแหน่งอันมีลาภสักการะ หรือที่อาศัยความเชื่อถือของสหรัฐจะรับของขวัญ เงินเดือน ตำแหน่งหรือยศไม่ว่าอย่างใด ๆ จากกษัตริย์ เจ้า หรือรัฐต่างประเทศ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากรัฐสภาไม่ได้

ข้อ ๓๐. มลรัฐจะเข้าทำสนธิสัญญาร่วมเป็นพันธมิตรหรือร่วมเป็นสมาพันธรัฐ ออกบัตรอนุญาตให้จับกุมเรือสินค้าของชาติศัตรู ออกเงินตรา ออกบัตรสินเชื่อ (bill of credit) ใช้สิ่งอื่นที่ไม่ใช่เหรียญทองหรือเงินเป็นเครื่องชำระหนี้ ออกกฎหมายที่ลงโทษเจ็ดชั่วโคตร ออกกฎหมายให้มีผลย้อนหลังหรือกฎหมายที่กระทบกระเทือนพันธกรณีตามสัญญา หรือให้ยศฐานบรรดาศักดิ์ใด ๆ ไม่ได้

มลรัฐจะเก็บค่าธรรมเนียมหรืออากรแก่สินค้าเข้าออก โดยไม่ได้รับความยินยอมจากรัฐสภาไม่ได้ เว้นแต่ที่ความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องใช้สำหรับปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการตรวจค้น และรายได้สุทธิอันเกิดจากอากรหรือค่าธรรมเนียมที่มลรัฐจัดเก็บจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของคลังแห่งสหรัฐและให้กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ทุกฉบับอยู่ในอำนาจของรัฐบาลที่จะแก้ไขและควบคุม

มลรัฐจะเก็บอากรค่าระวางเรือ มีกองทหารหรือเรือรบในยามสงบ เข้าทำความตกลงหรือสัญญากับมลรัฐอื่นหรือต่างประเทศ หรือทำสงคราม โดยไม่ได้รับความยินยอมจากรัฐสภาอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่อยู่ในภาวะที่ถูกรุกรานอย่างแท้จริงหรือใกล้ชิดกับอันตรายจนรอช้าไม่ได้

มาตรา ๒

ข้อ ๑. อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา ให้ประชาชนาธิบดีอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และพร้อมกับรองประธานาธิบดี ซึ่งได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งนานเท่ากัน ให้ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดังต่อไปนี้คือ

มลรัฐแต่ละมลรัฐแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งตามวิธีการที่สถานิติบัญญัติแห่งมลรัฐนั้นจะกำหนดไว้คนหนึ่ง มีจำนวนเท่ากับจำนวนสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่มลรัฐนั้นมีสิทธิในรัฐสภา แต่จะแต่งตั้งวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งอันมีลาภสักการะหรือที่อาศัยความเชื่อถือของสหรัฐให้เป็นผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งไม่ได้

ให้ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งนั้นประชุมกันภายในมลรัฐของตนและออกเสียง

โดยการลงคะแนนเลือกบุคคลสองคน ซึ่งอย่างน้อยที่สุดคนหนึ่งจะต้อง
ไม่เป็นผู้ที่มิภักดีล้าเนาอยู่ในมลรัฐนั้น แล้วทำบัญชีแสดงรายชื่อบุคคล
ทุกคนที่ได้รับคะแนนเสียงและว่าแต่ละคนได้คะแนนเสียงเท่าใด โดยลงนาม
รับรองกำกับไว้ด้วย หน้าที่ของประทับตราส่งไปยังที่ที่ตั้งทำการของรัฐบาล
สหรัฐฯ จำนำถึงประธานวุฒิสภา ให้ประธานวุฒิสภาเปิดใบรับรองทั้งหมด
ต่อหน้าที่ประชุมของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร แล้วนับจำนวนคะแนน
เสียง ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดเป็นประธานาธิบดี ถ้าเป็น
จำนวนคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากของจำนวนผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งทั้งหมด ถ้า
ปรากฏว่ามีผู้ได้รับคะแนนเสียงข้างมากดังกล่าวนี้เกินกว่าคนหนึ่งขึ้นไป โดย
ได้รับคะแนนเสียงเท่ากันแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกคนใดคนหนึ่ง
ในจำนวนนั้นเป็นประธานาธิบดีโดยใช้การลงคะแนนทันที และถ้าไม่มีบุคคลใด
ได้รับคะแนนเสียงข้างมากอีกก็ให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกคนใดคนหนึ่งเป็น
ประธานาธิบดีจากผู้ได้รับคะแนนสูงสุดในปีบัญชีจำนวนห้าคน แต่ในการ
เลือกประธานาธิบดีนั้น ให้ลงคะแนนเสียงเป็นมลรัฐ โดยคณะผู้แทนจาก
แต่ละมลรัฐมีหนึ่งคะแนนเสียง องค์ประชุมสำหรับการนี้ ให้ประกอบด้วย
จำนวนสมาชิกจากสองในสามของมลรัฐทั้งหมด และจะต้องได้รับเลือกจาก
จำนวนฝ่ายข้างมากของมลรัฐทั้งหมดจึงจะมีผล ในทุกกรณีเมื่อได้มีการ
เลือกประธานาธิบดีแล้ว ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงของผู้ทำหน้าที่เลือกตั้ง
มากที่สุดเป็นรองประธานาธิบดี แต่ถ้ายังมีผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน
สองคนหรือมากกว่าอยู่อีก ก็ให้วุฒิสภาเลือกจากผู้ที่ได้รับคะแนนเสียง
เท่ากันนั้นคนหนึ่งเป็นรองประธานาธิบดีโดยการลงคะแนน

ให้รัฐสภาเป็นผู้กำหนดเวลาสำหรับใช้เลือกผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งและ

วันที่ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งจะออกเสียงลงคะแนน โดยกำหนดเป็นวันเดียวกัน
ตลอดสหรัฐ

บุคคลใดนอกจากผู้ที่เป็นพลเมืองโดยกำเนิดหรือเป็นพลเมืองสหรัฐ
ในเวลาที่ยกบัตรรัฐธรรมนูญนี้แล้วจะกำหนดให้มีคุณสมบัติที่จะเข้ารับ
ตำแหน่งประธานาธิบดีไม่ได้ หรือจะกำหนดให้บุคคลใดมีคุณสมบัติที่จะ
เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีโดยยังไม่มีอายุครบสามสิบห้าปี และเป็นผู้
มีภูมิลำเนาอยู่ภายในสหรัฐน้อยกว่าสิบสี่ปีไม่ได้

ในกรณีที่ประธานาธิบดีถูกถอดออกจากตำแหน่งหรือถึงแก่กรรม
ลาออก หรือไร้ความสามารถที่จะปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่ง
ได้ ให้ตำแหน่งนั้นตกแก่รองประธานาธิบดี และในกรณีที่ทั้งประธานาธิบดี
และรองประธานาธิบดี ถูกถอดออกจากตำแหน่ง ถึงแก่กรรม ลาออก
หรือไร้ความสามารถ ให้รัฐสภาออกเป็นกฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ใด
รักษาการเป็นประธานาธิบดี และให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นรักษาการไปจนกว่าความ
ไร้ความสามารถนั้นจะหมดไปหรือมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีเข้ามาใหม่

ให้ประธานาธิบดีได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้กำหนด
ไว้ในเวลาหนึ่งๆ โดยจะเพิ่มขึ้นหรือตัดทอนลดลงในระหว่างที่ยังได้รับ
เลือกตั้งอยู่ไม่ได้ และในระหว่างนั้นจะได้รับเงินเดือนอื่นหรือส่วนใดส่วน
หนึ่งของเงินเดือนนั้นจากสหรัฐอีกไม่ได้

ก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่ประธานาธิบดีจะต้องสาบานหรือปฏิญาณตน
ดังต่อไปนี้ “ข้าพเจ้าขอสาบาน (หรือปฏิญาณ) ว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่
ในตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและจะรักษาคุ้มครอง
และป้องกันรัฐธรรมนูญสหรัฐไว้อย่างดีจนสุดความสามารถของข้าพเจ้า”

ข้อ ๒. ให้ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองทัพบกและกองทัพเรือของสหรัฐและของกำลังพลเรือนอาสาสมัครของมลรัฐต่าง ๆ ที่เรียกเข้าปฏิบัติหน้าที่อื่นแท้จริงแก่สหรัฐ ประธานาธิบดีอาจขอความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าของแต่ละกระทรวงทบวงบริหารในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่ของกระทรวงทบวงบริหารนั้น ๆ ได้ และให้ประธานาธิบดีมีอำนาจเลื่อนการลงโทษหรืออภัยโทษแก่การกระทำที่ผิดต่อสหรัฐ ยกเว้นในกรณีการกระทำผิดในหน้าที่

ประธานาธิบดีมีอำนาจทำสนธิสัญญาตามคำแนะนำและด้วยความยินยอมของวุฒิสภา โดยให้สมาชิกจำนวนสองในสามที่มาประชุมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ และตามคำแนะนำและด้วยความยินยอมของวุฒิสภา ประธานาธิบดีเป็นผู้เสนอชื่อและแต่งตั้งเอกอัครราชทูต ทูตานุทูตอื่นๆ และกงสุลผู้พิพากษาศาลฎีกา ในรัฐธรรมนูญนี้และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของสหรัฐทั้งหมดที่รัฐธรรมนูญนี้มิได้บัญญัติให้มีการแต่งตั้งเป็นอย่างอื่น และที่มีตำแหน่งกำหนดขึ้นโดยกฎหมาย แต่รัฐสภาอาจออกเป็นกฎหมายมอบอำนาจการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ชั้นรองๆ ให้แก่ประธานาธิบดีแต่ผู้เดียว หรือให้แก่ศาลยุติธรรม หรือให้แก่หัวหน้ากระทรวงทบวงการต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ให้ประธานาธิบดีมีอำนาจบรรจุบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งใดๆ ได้ทุกตำแหน่งที่ว่างลงในระหว่างปิดสมัยการประชุมของวุฒิสภา โดยออกตรามอบอำนาจซึ่งหมดอายุเมื่อสิ้นสมัยการประชุมคราวต่อไปของวุฒิสภา

ข้อ ๓. ให้ประธานาธิบดีแจ้งให้รัฐสภาทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับฐานะความเป็นไปของสหภาพเป็นคราวๆ และเสนอแนะมาตรการที่ประธานาธิบดีเห็นว่าจำเป็นและสมควรจะดำเนินการให้รัฐสภาพิจารณา

ในโอกาสพิเศษประธานาธิบดีอาจเรียกประชุมสภาทั้งสองสภาหรือสภาใดสภาหนึ่ง และในกรณีที่สภาทั้งสองไม่อาจตกลงกันในเรื่องเวลาที่จะปิดสมัยการประชุมของสภาได้ แล้วให้ประธานาธิบดีสั่งปิดสมัยประชุมตามเวลาที่เห็นสมควรได้ ให้ประธานาธิบดีเป็นผู้รับเอกอัครราชทูต และทูตานุทูตอื่นๆ ให้ประธานาธิบดีเป็นผู้ส่งต่อสิ่งให้ปฏิบัติการตามกฎหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นผู้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสหรัฐทั้งหมด

ข้อ ๔. ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี และข้าราชการพลเรือนของสหรัฐทุกคนอาจถูกถอดจากตำแหน่งเนื่องจากกล่าวหาว่ากระทำความผิดในหน้าที่หรือถูกพิพากษาลงโทษฐานกบฏ รับสินบน หรือกระทำความผิดทางอาญาร้ายแรงหรือออกฉกรรจ์ต่าง ๆ

มาตรา ๓

ข้อ ๑. อำนาจตุลาการแห่งสหรัฐให้เป็นของศาลฎีกาศาลหนึ่งกับศาลชั้นรองลงมาที่รัฐสภาได้สถาปนาขึ้นไว้เป็นคราวๆ และให้ผู้พิพากษาทั้งศาลฎีกาและศาลชั้นรองอยู่ในตำแหน่งตลอดเวลาที่ยังเป็นผู้มีความประพฤติดีอยู่ และให้ได้รับค่าทดแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในเวลาหนึ่งๆ โดยจะถูกตัดบทลงโทษลงระหว่างที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ไม่ได้

ข้อ ๒. ให้อำนาจตุลาการนั้นขยายเหนือคดีทั้งปวง ทั้งในหลักกฎหมายและหลักแห่งความยุติธรรม (Equity) ที่เกิดขึ้นอยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนูญนี้ ของกฎหมายสหรัฐและของสนธิสัญญาที่ได้ทำขึ้นหรือจะทำขึ้นในอำนาจของสหรัฐ เหนือคดีทั้งปวงที่พาดพิงถึงเอกอัครราชทูต ทูตานุทูตและกงสุลเหนือคดีที่เกี่ยวกับทะเลหรือเกิดขึ้นในท้องทะเลทั้งปวง เหนือคดีพิพาทที่สหรัฐเป็นคู่กรณี เหนือคดีพิพาทระหว่างสหรัฐตั้งแต่สองสหรัฐ

ขึ้นไประหว่างมลรัฐหนึ่งกับพลเมืองของอีกมลรัฐหนึ่ง ระหว่างพลเมืองของ
หลายมลรัฐ ระหว่างพลเมืองในมลรัฐเดียวกันที่อ้างสิทธิในที่ดินที่อยู่ใน
มลรัฐอื่น หรือระหว่างมลรัฐหรือพลเมืองของมลรัฐนั้นกับรัฐต่างประเทศ
พลเมืองต่างประเทศ หรือคนในบังคับต่างประเทศ

ในทุกคดีที่พาดพิงถึงเอกอัครราชทูต ทูตานุทูต และกงสุลและที่
มลรัฐเป็นคู่กรณีให้ศาลฎีกามีอำนาจเริ่มคดี ในคดีอื่นนอกจากนี้ที่ได้กล่าว
มาแล้ว ให้ศาลฎีกามีอำนาจรับอุทธรณ์ทั้งในข้อกฎหมายและในข้อเท็จจริง
ทั้งนี้ให้เป็นไปตามข้อยกเว้นและกฎเกณฑ์ที่รัฐสภาจะได้บัญญัติขึ้นไว้

การพิจารณาคดีอาญาทุกคดี ยกเว้นคดีกล่าวหาว่ากระทำความผิดในหน้าที่
จะต้องกระทำโดยคณะลูกขุน และให้พิจารณาคดีนั้นในมลรัฐที่การกระทำ
ผิดอาญานั้นเกิดขึ้น แต่ถ้าไม่ได้เกิดขึ้นในมลรัฐใดให้พิจารณาคดี ณ สถานที่
แห่งเดียวหรือหลายแห่งตามที่รัฐสภาจะได้ออกเป็นกฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๓. ความผิดฐานกบฏต่อสหรัฐให้หมายถึงเพียงการทำสงคราม
ต่อสหรัฐหรือเข้ากับศัตรูของสหรัฐ โดยการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก
บุคคลใดจะถูกพิพากษาลงโทษฐานกบฏไม่ได้ เว้นแต่จะได้
มีคำให้การของประจักษ์พยานในการกระทำที่เปิดเผยอันเดียวกันนั้นสองคน
หรือได้มีการสารภาพกลางศาลที่เปิดเผย

ให้รัฐสภามีอำนาจประกาศการลงโทษฐานกบฏ แต่การลงโทษฐาน
กบฏจะให้เข้าไปตามสายเลือดไม่ได้ หรือริบราชบาตรไม่ได้ เว้นแต่จะ
กระทำในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดนั้นยังมีชีวิตอยู่

มาตรา ๔

ข้อ ๑. มลรัฐแต่ละมลรัฐต้องให้ความศรัทธาและเชื่อดื้อเดิมแก่
การกระทำ ทะเบียนหลักฐานและกระบวนการพิจารณาของศาลแห่งมลรัฐ

อื่น ๆ แต่ละมรัฐและรัฐสภาอาจออกเป็นกฎหมายทั่วไปกำหนดวิธีการที่จะใช้การกระทำ ทะเบียนหลักฐาน และกระบวนการพิจารณาของศาลดังกล่าวนั้นมาพิสูจน์และกำหนดผลของสิ่งเหล่านี้ก็ได้

ข้อ ๒. พลเมืองของมลรัฐแต่ละมลรัฐย่อมทรงไว้ซึ่งเอกสิทธิและความคุ้มกันทุกประการของพลเมืองในมลรัฐต่าง ๆ

บุคคลใดถูกกล่าวหาฐานกบฏกระทำผิดทางอาญาอย่างร้ายแรงหรือกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ แล้วหลบหนีคดีไปและปรากฏตัวขึ้นในอีกมลรัฐหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่บริหารของมลรัฐที่ผู้นั้นได้หลบหนีจากไปร้องขอให้ส่งตัว ก็ให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังมลรัฐที่มีอำนาจเหนือการกระทำผิดทางอาญานั้น

บุคคลใดที่มีข้อผูกมัดต้องรับใช้หรือทำงานในมลรัฐหนึ่งตามกฎหมายมลรัฐนั้นหลบหนีเข้าไปในมลรัฐอื่น จะให้หลุดพ้นจากข้อผูกมัดที่ต้องรับใช้หรือทำงานอันเป็นผลจากกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับใดๆ ของมลรัฐที่ผู้นั้นหลบหนีเข้าไปไม่ได้ เมื่อได้มีคำเรียกร้องของคู่กรณีแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นคืนไปยังผู้ที่ต้องรับใช้หรือทำงานให้ตามเดิมทันที

ข้อ ๓. รัฐสภาอาจรับมลรัฐใหม่ให้เข้าอยู่ในสหภาพนี้ได้แต่มลรัฐใหม่จะก่อตัวหรือตั้งขึ้นภายในเขตอำนาจของมลรัฐอื่นใดไม่ได้ หรือมลรัฐใหม่จะก่อตัวขึ้นโดยการที่มลรัฐตั้งแต่สองมลรัฐขึ้นไปหรือส่วนใด ๆ ของมลรัฐรวมกันเข้าโดยไม่ได้รับความยินยอมจากสภานิติบัญญัติของมลรัฐที่เกี่ยวข้องและจากรัฐสภาไม่ได้

ให้รัฐสภามีอำนาจที่จะจัดการเกี่ยวกับดินแดนหรือทรัพย์สินอื่น ๆ อันเป็นของสหรัฐและบัญญัติกฎและระเบียบข้อบังคับที่จำเป็นเกี่ยวกับดินแดนหรือทรัพย์สินนั้นได้ จะดีความบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นผลเสีย

หายแก่การอ้างสิทธิใด ๆ ของสหรัฐหรือของมลรัฐใดหนึ่งโดยเฉพาะไม่ได้

ข้อ ๔. สหรัฐจะต้องให้หลักประกันแก่ทุกมลรัฐในสหภาพนี้ให้มีรัฐบาลแบบสาธารณรัฐ และจะต้องคุ้มครองแต่ละมลรัฐจากการรุกรานและการจลาจลภายในเมื่อมีคำร้องขอจากสภานิติบัญญัติหรือจากฝ่ายบริหาร (กรณีที่ไม่สามารถเรียกประชุมสภานิติบัญญัติได้)

มาตรา ๕

เมื่อสมาชิกจำนวนสองในสามของทั้งสองสภาเห็นจำเป็น ให้รัฐสภาเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ หรือเมื่อสภานิติบัญญัติจำนวนสองในสามของมลรัฐทั้งหลายได้ร้องขอ ให้รัฐสภาเรียกประชุมเพื่อเสนอการแก้ไข ซึ่งในกรณีใดกรณีหนึ่งจะมีผลสมบูรณ์ทั้งในความตั้งใจและวัตถุประสงค์เป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญนี้ได้จะต้องได้รับสัตยาบันจากสภานิติบัญญัติจำนวนสามในสี่ของมลรัฐทั้งหมดหรือจากการประชุมในมลรัฐจำนวนสามในสี่ของมลรัฐทั้งหมด วิธีใดวิธีหนึ่งแล้วแต่รัฐสภาจะเสนอให้ใช้เพื่อการให้สัตยาบัน ทั้งการแก้ไขที่อาจจะทำก่อนปีพ้นแปดร้อยแปดจะกระทบกระเทือนถึงข้อความที่บัญญัติไว้ในวรรคที่หนึ่งและสี่ของข้อเก้าแห่งมาตรา ๓ อย่างใด ๆ ไม่ได้ และจะให้มลรัฐใดต้องถูกตัดสิทธิในการที่มีคะแนนเสียงเท่ากับมลรัฐอื่นในวุฒิสภาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากมลรัฐนั้นไม่ได้

มาตรา ๖

ให้บรรดาหนี้สินอันเกิดแต่สัญญาและข้อผูกพันที่เกิดขึ้นก่อนที่จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้มีผลสมบูรณ์ต่อสหรัฐภายใต้รัฐธรรมนูญนี้เช่นเดียวกับภายใต้สหพันธรัฐ

ให้รัฐธรรมนูญและบรรดากฎหมายสหรัฐที่จะบัญญัติขึ้นตามรัฐธรรมนูญและบรรดาสนธิสัญญาที่ได้ทำขึ้น หรือจะทำขึ้นตามอำนาจแห่งสหรัฐเป็นกฎหมายสูงสุดของแผ่นดินและให้ผู้พิพากษาในแต่ละมลรัฐต้องยึดถือตามทั้งหมด ไม่ว่าจะมิบทยใด ๆ ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายแห่งมลรัฐกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ตาม

ให้วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้นและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐทั้งหลายและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและตุลาการ ทั้งของสหรัฐและมลรัฐต้องผูกพันโดยการสาบานหรือปฏิญาณตนที่จะสนับสนุนรัฐธรรมนูญนี้ แต่จะให้การทดสอบทางศาสนาเป็นคุณสมบัติกำหนดไว้สำหรับการเข้าดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่สาธารณะใดของสหรัฐไม่ได้

มาตรา ๓

ให้ถือว่าการให้สัตยาบันของที่ประชุมจากเก้ามลรัฐเป็นการเพียงพอที่จะสถาปนารัฐธรรมนูญขึ้นใช้ระหว่างมลรัฐที่ให้สัตยาบันนั้น

กระทำ ณ ที่ประชุมโดยความยินยอมเป็นเอกฉันท์ของมลรัฐที่มาร่วมประชุมเมื่อวันที่สิบเจ็ด เดือนกันยายนแห่งคริสต์ศักราชหนึ่งพันเจ็ดร้อยแปดสิบเจ็ด อันเป็นปีที่สิบสองแห่งเอกราชของสหรัฐอเมริกา

จอร์จ วอชิงตัน

ประธานและผู้แทนจากเวอร์จิเนีย

พยาน

วิลเลียม แจ็คสัน เลขาธิการ

นิวแฮมเชียร์

จอห์น แลงดอน

นิโคลาส กิลแมน

แมสสาซุเสตส์

นาทาเนียล กอร์แฮม

รุฟัส คิง

คอนเนคติกัต

วิลเลียม ชามูแอล จอนสัน

รอเจอร์ เซอร์แมน

นิวเจอร์ค

อาเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน

นิวเจอร์ซี

วิลสัน ลิวิสตัน

วิลเลียม แพเตอร์สัน

เดวิด เบรียลีย์

โจนา เดตัน

เพนซิลเวเนีย

บี. แฟรงกลิน

โทมัส พิตช์ซัมมอนต์

โทมัส มิวฟลิน

เจเรด อิงเกอร์ชอลด์

โรเบิร์ต มอริส

เจมส์ วิลสัน

จอร์จ ไกลเมอร์

กุเวอร์เนอร์ มอริส

เดอลาแวร์

จอร์จ รีด

ริชาร์ด บาสเซตต์

กัณนิง เบตฟอร์ด จูเนียร์

เจคอบ บรูม

จอห์น ดิคคินสัน

แมริแลนด์

เจมส์ แม็กเฮนรี

เดเนียล คาร์โรลล์

แดน ออฟ เซ็นด์ โทมัส เจนิเฟอร์

เวอร์จิเนีย

จอห์น แบลร์

เจมส์ เมติสัน จูเนียร์

นอร์ท คาโรไลนา

วิลเลียม เบแลนด์

ยู วิลเลียมสัน

ริชาร์ด ดอบส์ เสปด

เซธ คาโรไลนา

เจ. รัทเลดจ์

ชาลส์ ฟิงค์นีย์

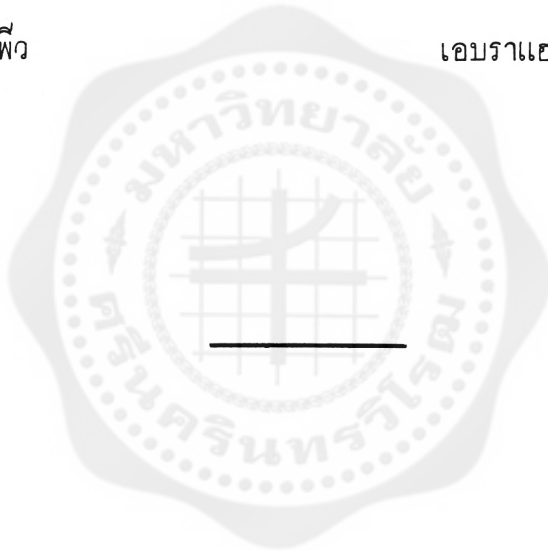
ชาลส์ โคตส์เวอช ฟิงค์นีย์

เพียช บัตเลอร์

จอร์เจีย

วิลเลียม ฟิว

เอบราแฮม บอลด์วิน

บทแก้ไข

มาตรา ๑

รัฐสภาจะบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการสถาปนาศาสนา หรือห้ามการปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนาโดยเสรี หรือตัดทอนเสรีภาพในการพูด หรือการพิมพ์โฆษณา หรือสิทธิของประชาชนที่จะร่วมชุมนุมกันโดยสงบ และที่จะยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อรัฐบาลไม่ได้

มาตรา ๒

กำลังพลเรือนอาสาสมัครที่จัดการให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความจำเป็นต่อความมั่นคงของรัฐเสรี ดังนั้น สิทธิของประชาชนที่จะมีและถือศาสตราวุธ จะถูกขัดขวางไม่ได้

มาตรา ๓

ทหารจะเข้าไปอาศัยอยู่ในเคหสถานใดในยามสงบโดยเจ้าของไม่ยินยอมไม่ได้ ในยามสงครามก็ไม่ได้เช่นกัน เว้นแต่จะเป็นไปตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๔

สิทธิของประชาชนที่จะมีความปลอดภัยในร่างกาย เคหสถาน เอกสาร และทรัพย์สินของจากการถูกตรวจค้นหรือยึดโดยไม่มีสาเหตุอันควร จะละเมิดไม่ได้ และจะออกหมายเพื่อกระทำการดังกล่าวใด ๆ ไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุอันควรเชื่อถึงซึ่งได้รับการยืนยันด้วยคำสาบานหรือคำปฏิญาณ และโดยเฉพาะต้องระบุสถานที่ที่จะค้นหรือบุคคลที่จะจับกุมหรือสิ่งที่จะยึดไว้ในหมายนั้น

มาตรา ๕

บุคคลใดจะถูกพิจารณาในคดีที่มีโทษถึงประหารชีวิตหรือคดีอาญาอันไม่พึงปรารภอื่นใดไม่ได้ นอกจากคณะลูกขุนใหญ่จะได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรหรือชี้ชัดเป็นลายลักษณ์อักษรให้พิจารณาคดีนั้นแล้ว ทั้งนี้ ยกเว้นคดีที่เกิดขึ้นในกองทัพบกหรือกองทัพอากาศ หรือในกำลังพลเรือนอาสาสมัครที่เข้าประจำการในยามที่มีสงครามหรือมีความไม่สงบเกิดขึ้น และบุคคลใดจะถูกพิพากษาหรือลงโทษในความผิดอันเดียวกันซ้ำอีกไม่ได้ หรือจะถูกบังคับให้ให้การเป็นภัยแก่ตนเองในคดีอาญาใดๆ ไม่ได้ หรือจะถูกจำกัดสิทธิในชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สิน โดยไม่ต้องด้วยกระบวนการความแห่งกฎหมายไม่ได้ และทรัพย์สินของบุคคลใดจะนำไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์โดยไม่มีค่าทดแทนอันชอบธรรม ไม่ได้

มาตรา ๖

ในการดำเนินคดีอาญาทั้งปวง ให้จำเลยทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างรวดเร็วและเปิดเผย โดยคณะลูกขุนที่ไม่มีอคติของมลรัฐ และเขตที่ความผิดทางอาญานั้นได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเขตที่กฎหมายได้กำหนดไว้แน่นอนล่วงหน้าแล้ว และที่จะได้รับแจ้งให้ทราบถึงลักษณะและเหตุที่กล่าวหาที่จะมีการสืบพยานโจทก์ต่อหน้า ที่จะมีการบังคับพยานฝ่ายตนมาเปิดเผย และที่จะให้มีทนายว่าความต่างคดีให้

มาตรา ๗

ในคดีฟ้องร้องตามกฎหมายคอมมอนลอว์ที่มีมูลค่าเกินกว่ายี่สิบดอลลาร์ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยคณะลูกขุนให้ทรงไว้และข้อเท็จจริงใดที่ลูกขุนพิจารณาแล้ว ศาลใดแห่งสหรัฐจะพิจารณาใหม่เป็นอย่างอื่น ผิดไปจากกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายคอมมอนลอว์ ไม่ได้

มาตรา ๘

จะกำหนดค่าประกันเกินควร หรือปรับเกินควร ไม่ได้ และการลงโทษที่โหดร้ายทารุณ หรือผิดประเพณีวิสัยจะกระทำมิได้

มาตรา ๙

บรรดาสิทธิที่ได้จำแนกไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ จะตีความให้เป็นการปฏิเสธหรือรื้อถอนสิทธิของผู้อื่น ไม่ได้

มาตรา ๑๐

บรรดาอำนาจที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติมอบหมายให้เป็นของสหรัฐ หรือที่มิได้ห้ามมลรัฐไม่ให้มีนั้น ให้สงวนไว้แก่มลรัฐต่างๆ หรือแก่ประชาชน

มาตรา ๑๑

จะตีความขยายอำนาจตุลาการของสหรัฐเหนือคดี ตามข้อกฎหมาย หรือหลักแห่งความยุติธรรมที่พลเมืองแห่งมลรัฐอื่นใดหนึ่งหรือพลเมือง หรือคนในบังคับแห่งรัฐต่างประเทศฟ้องร้องเอาแก่มลรัฐใดหนึ่งของสหรัฐ ไม่ได้

มาตรา ๑๒

ให้ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งประชุมกันในมลรัฐของตน และออกเสียงโดยการลงคะแนนเลือกประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีซึ่งอย่างน้อยที่สุดคนหนึ่ง จะต้องไม่เป็นผู้ที่มิมีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐเดียวกับผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งนั้น ผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งจะต้องระบุชื่อผู้ตนออกเสียงให้เป็นประธานาธิบดีไว้ในบัตรลงคะแนนบัตรหนึ่ง และผู้ตนออกเสียงให้เป็นรองประธานาธิบดีอีกบัตรหนึ่งต่างหาก ให้ทำบัญชีแสดงรายชื่อบุคคลทุกคนที่ได้รับออกเสียง

ให้เป็นประธานาธิบดีต่างหากจากรายชื่อผู้ที่ได้รับออกเสียงให้เป็นรองประธานาธิบดี พร้อมทั้งแสดงจำนวนคะแนนเสียงสำหรับแต่ละคน แล้วลงนามรับรองกำกับและผนึกของส่งไปยังที่ดั่งที่ทำการของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา หน้าของถึงประธานวุฒิสภา ให้ประธานวุฒิสภาเปิดใบรับรองทั้งหมดนั้นต่อหน้าที่ประชุมวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร แล้วนับจำนวนคะแนนเสียง ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดเป็นประธานาธิบดี ถ้าคะแนนเสียงมากที่สุดนั้นเป็นคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากของจำนวนผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งทั้งหมด ถ้าปรากฏว่าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากดังกล่าวนี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกเอาจากรายชื่อผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดตามลำดับในบัญชีจำนวนไม่เกินสามคน เป็นประธานาธิบดีคนหนึ่ง โดยใช้การลงคะแนนในทันที แต่ในการเลือกประธานาธิบดีนี้ให้ลงคะแนนเสียงเป็นมลรัฐ โดยให้คณะผู้แทนจากแต่ละมลรัฐมีหนึ่งคะแนนเสียง องค์ประชุมสำหรับการนี้ให้ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกจากสองในสามของมลรัฐทั้งหมด และต้องได้รับเลือกจากจำนวนฝ่ายข้างมากของมลรัฐทั้งหมดจึงจะมีผล ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่ยอมเลือกประธานาธิบดีในเมื่อสิทธิการเลือกสิ้นสุดแก่สภายภายในกำหนดก่อนวันที่สี่ของเดือนมีนาคมที่ถัดมาแล้วให้รองประธานาธิบดีทำหน้าที่เป็นประธานาธิบดีเช่นเดียวกับในกรณีที่ประธานาธิบดีถึงแก่กรรมหรือไร้ความสามารถอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงที่ลงสำหรับรองประธานาธิบดีมากที่สุดเป็นรองประธานาธิบดี ถ้าคะแนนเสียงมากที่สุดนั้นเป็นคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากของจำนวนผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งทั้งหมด และถ้าปรากฏว่าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงฝ่ายข้างมากดังกล่าวนี้ ให้วุฒิสภาเลือกเอาจากรายชื่อผู้ที่ได้รับ

คะแนนเสียงมากที่สุดตามลำดับในบัญชีจำนวนไม่เกินสองคน เป็นรองประธานาธิบดีคนหนึ่ง องค์ประชุมสำหรับการนี้ ให้ประกอบด้วยสองในสามของจำนวนวุฒิสมาชิกทั้งหมด และต้องได้รับเลือกจากจำนวนฝ่ายข้างมากของสภาทั้งหมดจึงจะมีผล บุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นประธานาธิบดี ตามรัฐธรรมนูญจะมีคุณสมบัติเป็นรองประธานาธิบดีแห่งสหรัฐ ไม่ได้

มาตรา ๑๓

ข้อ ๑. การมีทาสหรือข้าช่งใช้โดยไม่สมัครใจ จะเกิดขึ้นในสหรัฐหรือดินแดนส่วนใดที่อยู่ในเขตอำนาจของสหรัฐไม่ได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นการลงโทษตามระเบียบลงแก่ผู้กระทำความผิดทางอาญา

ข้อ ๒. ให้รัฐสภามีอำนาจที่จะบังคับใช้มาตรานี้ โดยการออกกฎหมายที่เหมาะสม

มาตรา ๑๔

ข้อ ๑. บุคคลทุกคนที่เกิดหรือแปลงชาติในสหรัฐ และอยู่ในบังคับของกฎหมายสหรัฐ ย่อมเป็นพลเมืองของสหรัฐและของมลรัฐที่มีภูมิลำเนาอยู่ มลรัฐใดจะออกกฎหมายหรือบังคับใช้กฎหมายที่เป็นการตัดทอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันที่พลเมืองของสหรัฐจะพึงได้รับไม่ได้ หรือมลรัฐใดจะรอนสิทธิในชีวิต เสรีภาพ หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยไม่ชอบด้วยกระบวนการความแห่งกฎหมายหรือจะปฏิเสธไม่ให้บุคคลใดที่อยู่ในเขตอำนาจได้รับความคุ้มครองแห่งกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ไม่ได้

ข้อ ๒. ให้แบ่งส่วนผู้แทนราษฎรในระหว่างมลรัฐต่างๆตามจำนวนบุคคลที่อยู่ในมลรัฐนั้นๆ แต่ละมลรัฐ ทั้งหมด ทั้งนี้ไม่ให้นับพวกอินเดียนที่ไม่ต้องเสียภาษี แต่ถ้าปรากฏว่ามลรัฐใดปฏิเสธสิทธิที่จะออกเสียงในการ

เลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสหรัฐ ผู้แทนราษฎรในรัฐสภา เจ้าหน้าที่บริหารและตุลาการของมลรัฐ หรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐของผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐนั้น ซึ่งเป็นชายมีอายุครบยี่สิบเอ็ดปีแล้ว และเป็นพลเมืองของสหรัฐ หรือตัดทอนสิทธินั้นด้วยประการใดๆ นอกจากกรณีที่มีส่วนร่วมในการกบฏ หรือกระทำความผิดทางอาญาอื่น ๆ แล้วไว้ให้คิดส่วนการมีผู้แทนของมลรัฐนั้นลดลงตามส่วนที่พลเมืองชายที่ถูกตัดสิทธิดังกล่าว ต่อจำนวนพลเมืองชายที่มีอายุครบยี่สิบเอ็ดปีแล้วทั้งหมดของมลรัฐนั้น

ข้อ ๓. บุคคลใดซึ่งได้สาบานตนมาแล้วในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา หรือเจ้าหน้าที่แห่งสหรัฐ หรือสมาชิกสภานิติบัญญัติมลรัฐ หรือเจ้าหน้าที่บริหารหรือตุลาการมลรัฐ ว่าจะสนับสนุนรัฐธรรมนูญสหรัฐ ได้ก่อการจลาจลหรือกบฏต่อสหรัฐ หรือให้ความช่วยเหลือหรือความสะดวกสบาย แก่ศัตรูของสหรัฐ จะเป็นวุฒิสมาชิก หรือผู้แทนราษฎรในรัฐสภา หรือผู้ทำหน้าที่เลือกตั้งประธานาธิบดี หรือรองประธานาธิบดี หรือดำรงตำแหน่งหน้าที่ฝ่ายพลเรือนหรือทหารของสหรัฐ หรือมลรัฐไม่ได้ แต่รัฐสภาอาจเพิกถอนข้อห้ามนี้ได้โดยคะแนนเสียงสองในสามของแต่ละสภา

ข้อ ๔. หนี้สาธารณะของสหรัฐที่เกิดจากกฎหมายให้อำนาจไว้รวมทั้งหนี้อันเกิดจากการจ่ายเงินทดแทนและเงินสมนาคุณแก่การปฏิบัติการปราบปรามการจลาจลหรือกบฏ ย่อมมีผลสมบูรณ์โดยไม่มีข้อกังขาใดๆ แต่สหรัฐหรือมลรัฐใดจะเข้ารับผิดชอบหรือชำระหนี้ หรือซื้อผูกพันใดอันเกิดจากการช่วยเหลือแก่การจลาจลหรือกบฏต่อสหรัฐ หรือการเรียกค่าเสียหายจากการนั้น หรือจากการปลดปล่อยทาสไม่ได้ ให้ถือว่าหนี้

ข้อผูกพัน และการเรียกร้องดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นโมฆะ
ทั้งสิ้น

ข้อ ๕. ให้รัฐสภาที่มีอำนาจที่จะบังคับใช้มาตรานี้ โดยออกเป็น
กฎหมายที่เหมาะสม

มาตรา ๑๕

ข้อ ๑. สหรัฐหรือมลรัฐใดจะปฏิเสธหรือตัดทอนสิทธิที่จะออกเสียง
เลือกตั้งของพลเมืองสหรัฐเนื่องจากเชื้อชาติ ผิว หรือความที่เคยเป็นข้า
ช่วงใช้มาก่อนไม่ได้

ข้อ ๒. ให้รัฐสภาที่มีอำนาจที่จะบังคับใช้มาตรานี้ โดยออกเป็น
กฎหมายที่เหมาะสม

มาตรา ๑๖

ให้รัฐสภาที่มีอำนาจกำหนดและเก็บภาษีเงินได้ไม่ว่าจะมีแหล่งที่มา
อย่างไร โดยไม่ต้องแบ่งส่วนระหว่างมลรัฐต่าง ๆ และโดยไม่ต้องคำนึงถึง
ลำนะโนประชากรหรือการนับจำนวนพลเมืองอย่างใด ๆ เลย

มาตรา ๑๗

ข้อ ๑. ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจากแต่ละมลรัฐ มีจำนวน
มลรัฐละสองคน ซึ่งประชาชนแห่งมลรัฐนั้นเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่ง
คราวละหกปี ให้วุฒิสมาชิกแต่ละคนมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน และให้
กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งวุฒิสมาชิกไว้เหมือนกับที่กำหนดไว้
สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติมลรัฐสภาที่มีสมาชิกมากที่สุด

ข้อ ๒. เมื่อตำแหน่งผู้แทนมลรัฐใดว่างลงในวุฒิสภา ให้ฝ่าย
บริหารของมลรัฐนั้นออกหมายกำหนดการเลือกตั้งซ่อมเข้าแทนที่ตำแหน่ง

ที่ว่างลงนั้น ทั้งนี้ สถานิติบัญญัติมลรัฐใดอาจจะให้ฝ่ายบริหารของมลรัฐนั้นแต่งตั้งขึ้นเป็นการชั่วคราวก่อนจนกว่าจะให้ประชาชนเลือกตั้งซ่อมเข้าแทนที่ตำแหน่งที่ว่างลงนั้นตามที่สถานิติบัญญัตินั้นจะกำหนดขึ้นก็ได้

ข้อ ๓. จะตีความบทแก้ไขนี้ให้กระทบกระเทือนการเลือกตั้งหรือวาระการดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิกใดที่ได้มีอยู่ก่อนที่บทแก้ไขนี้จะมีผลสมบูรณ์เป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ได้

มาตรา ๑๘

ข้อ ๑. ภายในหนึ่งปีนับแต่วันให้สัตยาบันแก่มาตรานี้แล้ว ให้ถือว่าการผลิต การขาย การขนส่งภายใน การส่งเข้ามา หรือการส่งออกไปใดๆ ซึ่งเครื่องดื่มของมึนเมาภายในสหรัฐหรือดินแดนทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของสหรัฐเพื่อส่งเสพยาบริโภคเป็นการกระทำที่ต้องห้ามทั้งสิ้น

ข้อ ๒. ให้รัฐสภาและมลรัฐต่างๆ มีอำนาจรวมกันที่จะบังคับใช้มาตรานี้โดยออกเป็นกฎหมายที่เหมาะสม

ข้อ ๓. ให้มาตรานี้ไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่สถานิติบัญญัติมลรัฐต่างๆ จะได้ให้สัตยาบันในฐานะที่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญภายในกำหนดเวลาเจ็ดปีนับแต่วันที่รัฐสภาได้เสนอบทแก้ไขนี้ไปถึงมลรัฐแล้ว

มาตรา ๑๙

ข้อ ๑. สหรัฐหรือมลรัฐใดจะปฏิเสธหรือคัดถอนสิทธิที่จะออกเสียงเลือกตั้งของพลเมืองสหรัฐเนื่องจากเพศไม่ได้

ข้อ ๒. ให้รัฐสภามีอำนาจที่จะบังคับใช้มาตรานี้ โดยออกเป็นกฎหมายที่เหมาะสม

มาตรา ๒๐

ข้อ ๑. ให้วาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีสิ้นสุดลงเวลาเที่ยงของวันที่ ๒๐ มกราคม และวาระการดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิกและผู้แทนราษฎรเวลาเที่ยงของวันที่ ๓ มกราคม แห่งปีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหล่านี้ควรจะสิ้นสุดลงแม้ว่ามาตรานี้จะไม่ได้รับการให้สัตยาบัน และให้วาระการดำรงตำแหน่งของผู้เข้าสืบท่อเริ่มต้นต่อไป

ข้อ ๒. ให้รัฐสภาประชุมกันปีละหนึ่งครั้งเป็นอย่างน้อย และให้เริ่มเปิดประชุมตั้งแต่เวลาเที่ยงของวันที่ ๓ มกราคม เว้นแต่รัฐสภาจะออกกฎหมายกำหนดวันไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓. ถ้าถึงกำหนดเวลาการเริ่มดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีแล้ว ประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง (President elect) ถึงแก่กรรม ให้รองประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดี ถ้าถึงกำหนดเวลาการเริ่มดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีแล้ว ยังไม่มีผู้ใดได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดีหรือถ้าประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่งขาดคุณสมบัติก็ให้รองประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่งรักษาการเป็นประธานาธิบดีไปพลางก่อนจนกว่าประธานาธิบดีจะมีคุณสมบัติครบ และถ้าในกรณีที่ทั้งประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง หรือรองประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่งขาดคุณสมบัติ ให้รัฐสภาออกเป็นกฎหมาย กำหนดผู้เข้ารักษาการเป็นประธานาธิบดีหรือวิธีการที่จะเลือกผู้เข้ารักษาการเป็นประธานาธิบดีนั้น ให้ผู้ที่ได้รับการเลือก

ดังกล่าวรักษากฎการไปจนกว่าประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดีจะมี
คุณสมบัติครบ

ข้อ ๔. ให้รัฐสภาออกกฎหมายกำหนดไว้สำหรับกรณีที่ผู้ที่สภา
ผู้แทนราษฎรจะเลือกให้เป็นประธานาธิบดีในเมื่อสิทธิที่จะเลือกนั้นได้ตกแก่
ตน ถึงแก่กรรมลง หรือในกรณีที่ผู้ที่วุฒิสภาย่อมเลือกให้เป็นรอง
ประธานาธิบดีในเมื่อสิทธิที่จะเลือกนั้นตกแก่ตน ถึงแก่กรรมลง

ข้อ ๕. ให้ข้อ ๑ และ ๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ เดือนตุลาคม
ถัดจากวันที่มาตรานี้ได้รับสัตยาบันแล้ว

ข้อ ๖. ให้มาตรานี้ไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่สภานิติบัญญัติมลรัฐ
ต่าง ๆ จะได้ให้สัตยาบันในฐานะที่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว จำนวน
สามในสี่ของมลรัฐทั้งหมดภายในกำหนดเวลาเจ็ดปีนับแต่วันที่ได้อนอบท
แก้ไขแล้ว

มาตรา ๒๑

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกบทแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐมาตราดิบแปด
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๒. การขนส่งหรือการนำเข้าในมลรัฐ ดินแดน หรือ
อาณาเขตภายในความครอบครองแห่งสหรัฐ เพื่อส่งแจกจ่ายหรือใช้ซึ่ง
เครื่องต้มของมีนเมาอันเป็นการขัดต่อกฎหมายแห่งมลรัฐ ดินแดนหรือ
อาณาเขตภายในความครอบครองของสหรัฐนั้น ๆ จะกระทำไม่ได้

ข้อ ๓. มาตรานี้ไม่มีผลบังคับ เว้นแต่จะที่ประชุม (Convention)
ของมลรัฐต่าง ๆ จะได้ให้สัตยาบันในฐานะที่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญภายในกำหนดเวลาเจ็ดปีนับแต่วันที่
รัฐสภาได้อนอบทแก้ไขไปถึงมลรัฐแล้ว

มาตรา ๒๒

บุคคลใดจะได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเกินกว่าสองครั้งไม่ได้ และบุคคลใดซึ่งได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีหรือรักษาการในตำแหน่งประธานาธิบดีเกินกว่าสองปีในวาระการดำรงตำแหน่งของผู้คนที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแล้วจะได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเกินกว่าอีกหนึ่งครั้งไม่ได้ มาตรา^๕นี้ ไม่มีผลใช้บังคับแก่บุคคลใดที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอยู่แล้วในขณะที่รัฐสภาได้เสนอมาตรา^๕นี้ให้พิจารณาอยู่ และจะใช้มาตรานี้ป้องกันบุคคลใดที่อาจดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีหรือรักษาการในตำแหน่งประธานาธิบดีอยู่แล้วในระหว่างที่มาตรานี้มีผลใช้บังคับ ไม่ให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีหรือรักษาการในตำแหน่งประธานาธิบดีต่อไปจนครบวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ได้

